

Ulusların kendi kaderini tayin hakkı, Bolşevikler tarafından hem ayrı bir devlet kurma özgürlüğüne sahip olmak hem de özgürce başka devletlerle birlikte yaşamak olarak tanımlandı.

Yerel seçim sonrası burjuva basın bir kısmı demokrasinin sandıktan ibaret olmadığıyla ilgilenirken, HDP'nin dışındaki sol ise daha çok HDP'nin seçim başarısızlığına yoğunlaştı..

BÜTÜN ÜLKELERİN KOMÜNİSTLERİ BİRLEŞİN!

KOMÜNİST

KÖZ

Oylar Demirtaş'a!

AYLIK KOMÜNİST GAZETE

FIYATI: 1 TL (KDV DAHİL)

SAYI: 37

WWW.KOZONLINE.ORG

Cumhurbaşkanlığı seçimlerinde

HDP adayına destek

- Seçim sonuçları ne olursa olsun emekçiler ve ezilenler Türk-İslam sentezini savunan ve 12 Eylülcü iki gerici adaya iki turda da oy vermemelidir.
- Kitlesel bir muhalefet hareketi Selahattin Demirtaş'ın kampanyası etrafında Rojava'dan güç alarak, başlatılmalı ve sokakta kesintisiz bir biçimde sürdürülmelidir.
- AKP, sokakta büyüyen kitlesel bir muhalefetle geriletilir; bu muhalefetin gücü AKP yerine gelecek hükümeti de demokratik talepler için zorlayabilecektir.
- Karşı-devrimci IŞİD çetelerini Rojava'ya salan AKP'dir. Aynı zamanda hem Rojava Devrimi'yle dayanışmak hem de AKP ile "çözüm müzakeresi" yürütmek mümkün değildir.

Türkİslamsentezci adaylar boykot

Köz'ün Sözü

Demokratik Haklar için
Mücadele Edenler
Sadece Demirtaş'a Oy Vermeli
Diğer İki Gerici
Adayı Boykot
Etmelidir

Yerel seçimlerin geride kalmasıyla birlikte, bir kez daha büyük ölçüde Kürt seçmenden aldığı oylar sayesinde sert bir düşüşten kurtulan AKP hakkındaki yolsuzluk dosyaları rafa kalkarken, en çok merak edilen, KCK ve BDP/HDP tarafından sık sık tıkanıldığı vurgulanan sözde "çözüm sürecinin" nasıl seyredeceği konusuydu..

s.26

Gezi'nin Yoldönümünde Sokaklardaydık

- Gezi İsyanı'nın rüzgârı bir yıl sonra Kadıköy sokaklarındaydı s.18
- Haziran Ayaklanması'nın yıldönümünde İzmircoşkusu s.19
- Bursa'da Gezi Ayaklanması'nın Yıldönümü s.19

Soma Katliamı için Varoşlar Sokaktaydı

- İzmir: Roboskiden Soma'ya hesap sormaya s.7
- İstanbul: Sendika ve Konfederasyonların Soma'yı geçiştirme mitingi s.6
- Bursa: Sokaklar Soma ateşiyle ısındı s.6

Okur/Yazar

Mektupları

Bir liselinin gözünden Tuzla'da 1 Mayıs çalışmaları

Ben Mayıs'ta Yaşam Kooperatifinin öğrenci ortaklarındanım. Lise 1 öğrencisiyim.

Mayıs'ta Yaşam Kooperatifinin her sene örgütlediği 1 Mayıs öncesi dayanışma pikniği olduğunu öğrendim ve 1 Mayıs öncesi dayanışma pikniğinin çalışmalarına katıldım. Kooperatif ortaklarının dostlarının evlerini ziyaret ettik, mahalledeki derneklere davetiye bıraktık, esnaflara bilet sattık, mahallemizin çoğu yerine afişler astık. Kooperatifteki herkes bir şeylerin ucundan tuttu sarmalarımızı, böreklerimizi, ev ziyaretlerimizi beraber yaptık birlik içinde dayanışma içinde... O gün geldi, 1 Mayıs öncesi dayanışma pikniği günü geldi biz Tuzla şubesi olarak 50 kişi katıldık.

Pikniğe gitmek için sabah saat 8'de kooperatifte buluşarak aracımıza bindik ve türkülerle, marşlarla güzel ve eğlenceli bir şekilde piknik alanına gittik. Sabah kahvaltısı edildi halaylar çekildi konuşmalar yapıldı, oyunlar oynandı. Tuzla şubesinin pikniğe nasıl hazırlandığıyla ilgili bir konuşma yaptım. Konuşmamın sonunda pikniğe katılanları alanlara çağırmak için "dostlar; çıktığımız bu yolda Taksim'e giremeyebiliriz, polislerden şiddet görebiliriz gene de birlik içinde dayanışma içinde olacağız" dedim ve "Kurtuluş Yok Tek Başına Ya Hep Beraber Ya Hiç Birimiz" sloganıyla konuşmamı bitirdim. Yapılan forumda 1 Mayıs'ın önemi hakkında ve Gezi Ayaklanması'ndan bahsedildi. Herkes düşündüğünü istediği gibi söyledi. Gezi Ayaklanması'nın ardından dikkatimi çeken "Varoşlarda Birleş Alanlarda Devleş" şiarının doğruluğunu bir kez daha fark ettim. Mahallede yaptığımız çalışmalarda ve görüştüğümüz insanlara da aynı şeyi anlattım. O günün sonuna geldik ve eğlenceli bir şekilde Tuzla'ya döndük.

Biz Tuzla şubesi olarak Gezi ruhunun 1 Mayıs'a taşınması gerektiğine inanarak, varoşlarda birleşmenin gerekliliğini hissederek sendikayla, siyasetlerle ve derneklerle 1 Mayıs sabahı mahallede yürüyüş örgütlemek için çalışma yürüttük. Mahallemizde bulunan bütün derneklere ve Deri-Teks, ÜİDDER, EMEP, ESP, BDP'ye çağrı metnini ulaştırdık. 1 Mayıs sabahı varoşlarda birleşerek yürümenin öneminden bahsettik ve yürüyüşü ortaklaştırarak birlikte örgütlemenin yollarını aradık. Çağrısını yaptığımız saatte toplantıya bizden başka katılan kimse olmadı. 1 Mayıs sabahında ise BDP, KÖZ ve Mayıs'ta Yaşam birlikte Aydın Tepe'de buluşarak merkeze, oradan da sendikanın önüne doğru yürüdük. Kooperatifteki herkesle birlikte bu yürüyüşün çalışmasını yaptık. Afiş yaptık, işçilere bildirimleri dağıttık. Afişlerde BDP, HDP KÖZ ve Mayıs'ta Yaşam'ın imzası vardı. Biz Mayıs'ta Yaşam olarak "Tersanelerde Ölümlere Fabrikalarda Sömürülmeye Sınavlarda Elenmeye Son; Kurtuluş Yok Tek Başına Ya Hep Beraber Ya Hiç Birimiz" pankartıyla yürüyüşe katıldık. Aydın Tepe Durağı'nda buluştuk, ajitasyon konuşması yaptık ve sloganlar attık. Biz varoşlarda birleştik gidenlerle de alanlarda devleşildi. 1 Mayıs emekçilerin günü, emekçi çocuklarının günü, yani bizim günümüz patronların değil, evlerine ekmeğe götürmek için saatlerce çalışanların günü, ailelerine çocuklarına daha iyi bakabilmek için saatlerce mesaiye kalanların, ter dökenlerin günü... 1 Mayıs bizim günümüz devletten her ne kadar şiddet görsek de biz gene beraber olacağız alanlarda beraber olacağız her şeye rağmen birlik içinde olacağız gazı da beraber yiyeceğiz dayağı da...

Varoşlarda Birleş Alanlarda Devleş
Bu Daha Başlangıç Mücadeleye Devam

Tuzla'dan KÖZ Okuru

Soma'dan izlenimler

O cehennemdeydim patlamanın ertesi günü. İlk önce oranın ulaşımı ve gördüğüm detayları anlatmak isterim.

Soma'ya vardığımızda girişte bir kalabalık vardı. İnsanlar cenazelerine ulaşma çabasında, polisler ise insanları uzak tutma peşinde. Madene ulaşmak için Soma'nın içinden geçmemiz gerekiyor normalde, fakat girişten bir - iki kilometre sonra ana yolu tamamen trafiğe kapatmışlar. Ulaşmak isteyenler arka yollardan girerek Soma'dan çıkabiliyor ancak. Maden, Soma Merkez'den yaklaşık 25 - 30 kilometre mesafede. Ormanlık bir yoldan geçip aşağı doğru iniliyor. Yandaş medya diye tabir ettiğimiz bazı medya kuruluşları madene sadece virajdaki tepeden bakıp çekim yapıyorlardı. Çünkü insanlar onları istemiyordu, gerçekleri anlatmadıkları için. Hatta aşağı indiğimizde kalan son bir tanesini de yuhalayarak kovdular. Maden girişi ve çevresi çok sayıda polis ve jandarma tarafından abluka altına alınmıştı. Kızılay başta olmak üzere birçok yardım çadırı ve sivil toplum kuruluşu vardı. Bir ara Sağlık Bakanı geldi korumalarıyla birlikte. Madene girdiler. İki dakika sonra çıktıklarında bir vatandaş; "Yirmi dört saattir neredeydiniz? Şimdi mi aklınıza geldi? Sizi istemiyoruz burada!" diyerek tepki vermeye çalıştı, ama anında asker ağzını kapattı eliyle. Fakat insanlar askere izin vermedi. "Asker elini çek!" diyerek herkes bağırıyor, yuhalamaya başladı, asker de mecburen bırakmak zorunda kaldı. Bu arada Sağlık Bakanı da sessizce uzaklaşıp kayboldu gözden.

İlk gittiğimizde gördüğüm, arkadaşlarını kurtarmaya çalışan birkaç maden işçisi "yaşamını yitirenlerin sayısı 400'ü geçti" demişti. Ve maalesef ilk kurtulanlardan sonra canlı çıkmamış. Canlı olarak çıktı dedikleri kurtarmaya giden madencilerden yaralı olarak çıkarılmış. Aynı işçilerden biri "Trafo meselesine gelince size masal anlatıyorlar" diyerek, grizu patlaması olduğunu ve cesetlerin şişliğinden bunun anlaşılacağını söyledi. Yaklaşık olarak beş saat durduk arkadaşlarımızla. 55 tane ceset çıkarıldı gözümüzün önünde. Ortalama beş dakikada biri çıkarılıyordu. Ancak Enerji Bakanı dahil hiçbir yetkili madene kaç kişi olduğunu net biçimde söylememekte ısrar ediyor. Ağır kayıplar verildiği ve halktan gizlendiği aşikar.

Fıtrat dedikleri ezileni, emekçiyi devlet eliyle buldu yine... Artık yeter! Diri diri mezara konup yakılan, katledilen, ömürlerini bir lokma ekmeğe için cehennemin dibine kazma kürek sallayan canlarımız yetti artık! İnsanlıkları ve dini sadece para olan sermaye sahipleri ve bunlara göz yumup ceplerini dolduran katiller yetti! On binlerce canın kanı bulaşmış, bir torba kömüre insanlığını, satanlara da YETSİN diyorum artık.

Katledilen Tüm Emekçilerin Hesabını Hep Birlikte Soracağız!

Maden İşçileri Onurumuzdur!

Manisa'dan Bir KÖZ Okuru

1 Mayıs'ları doğru örgütleyerek alandarda özgürleşelim

1 Mayıs sabahı Okmeydanı Mahmut Şevket Paşa Sağlık Ocağı önünde Şişli'ye gitmek üzere buluştuk. Anadolu Kahvesi'nden toplu olarak Şişli'ye çıkmaya çalışan gruplara polis müdahale etti. Biz de arkadaşlarla ara sokaklardan Şişli'ye çıktık. Okmeydanı Hastanesi önüne geldiğimizde çok kalabalık olmayan bir kitle kortejler halinde bekliyordu. Taksim'e doğru yürünecek güzergâhı polis TOMA'larla kapatmıştı. Yarım saatlik bir bekleme sonrası sayımız arttı. Biz de kortejimizi oluşturduk ve daha sonra kitle yürüyüşüne geçti. Sonrasında TOMA'larla ve yoğun gaz bombalarıyla polis müdahalesi başladı. Yoğun saldırı sonucunda hepimiz farklı yerlere dağılmak zorunda kaldık. Polisin geri çekilmesi üzerine tekrar toplanarak barikatlarla ilerlemeye çalıştık. Tekrar ilerlemeye başladığımızda polisin daha yoğun bir gazlı ve TOMA'larla müdahalesine maruz kaldık. Saldırının yoğunluğu sebebiyle kitle dağınık şekilde ara sokaklara çekildi. Polisler ve eylemciler arasında kovalamacalar yaşandı. Kitleler dağınık bir şekilde Okmeydanı'nda toplanabildi. Okmeydanı'ndaki çatışmalar gece geç saatlere kadar devam etti.

Bence 1 Mayıs'ta işçiler ve emekçiler isteklerini özgürce haykırmalıydı. Öğrencisinden öğretmenine kadar, sigortasız çalışan işçilere kadar tüm emekçiler 1 Mayıs'ta alanlarda olmalıydı. Gelecek 1 Mayıs'ta doğru örgütlenerek alanlarda özgürleşelim.

Varoşlarda Birleş 1 Mayıs'ta Devleş!

Okmeydanı'ndan Liseli Genç Komünist

Lisede Soma eylemi!

Soma'da meydana maden faciasıyla ilgili okuduğum lisede de eylem oldu.

Öğrenciler dersteyken koridorlarda sloganlar eşliğinde bir grup öğrenci sınıfları gezerek Soma ile ilgili bir boykot çağrısı yaptı.

Bunun üzerine öğretmenler kapıları tutarak öğrencilerin sınıflardan çıkmasını engelledi.

Yapılan ihbarla okula zaten yakında hazır bekleyen akreplerle polisler geldi. Bunun üzerine eylem yapanlar üst kata çıkıp sıralardan barikat yaptılar. Bir kaç da sınıflara girerek gizlendi. Bir kişide benim sınıfta gizlendi.

Eylem bu şekilde son buldu.

Okmeydanı'ndan Liseli Genç Komünist

Bahçelievler'de Soma eylemi yaptık, yol kestik

Soma ile ilgili haberleri okumamızın ardından birkaç arkadaş internet üzerinden diğer arkadaşlarımıza bu haberi ulaştırmaya başladık. Okula üniforma değil de siyah giyinip gelmeleri gerektiğini ve okulun yanındaki parkta buluşup okula hep birlikte gireceğimizi duyurduk. Toplandıktan sonra okulun içerisinde sloganlar atıldı. Attığımız sloganlar: "Her Yer Soma, Her Yer Manisa; Kaza Değil, Cinayet!; Kader Değil, Katliam" idi. Kartonlara yazdığımız yazılar okulun her yanını kapladı. Daha sonra okulun bahçesinde oturma eylemi yapıldı. Müdür o sırada gelip bizim bu yaptığımız eylemi dersi kaynatmak için yaptığımızı söyleyip, bize eylem yerine dua etmemizi önerdi. Biz de tabi onu güzelce yuhladık.

Oturma eyleminden sonra 100'e yakın kişi Şirinevler Meydanı'na yürümeye başladık. Şirinevler Meydanı'nda oturma eylemlerimiz devam etti. Burada, ben liseliler adına bir konuşma yaptım. Bu konuşmada eylemimizin amacını ve Soma'da yaşanan katliamı anlattım.

Şirinevler'den geri okulun oraya dönüp dinlendik, bazı arkadaşlar ayrıldı, kalanlar ile Pazar Pazarı durağına yürüdük. Yürüyüş Pazar Pazarı durağı başında son buldu.

Bahçelievler'den Bir Liseli

KOMÜNİST KÖZ YEREL SÜRELİ AYLIK SİYASİ GAZETE
SAHİBİ ve SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ:

MURAT ÖZYAVUZ
YÖNETİM YERİ:

OSMANAĞA MAHALLESİ LEYLAĞI SOKAK ELİF İŞHANI DAİRE: 5 KAT: 2

KADIKÖY -İSTANBUL

TEL: 0216 700 19 98

E-POSTA: kozonline@gmail.com

WEB ADRESİ: www.kozonline.org /www.kozonline.info

BASILDIĞI YER: ÖZDEMİR MATBAASI DAVUTPAŞA CADDESİ GÜVEN

SANAYİ SİTESİ C BLOK NO: 242 TOPKAPI-İSTANBUL

TEL: 0212 577 54 92

1 Mayıs Mahallesi'nde 2 Temmuz söyleşisi ve Kadıköy'de anma

1 Mayıs Mahallesi'nde 1 Temmuz'da 2 Temmuz Sivas katliamını konu alan bir söyleşi yaptık. Söyleşide konuşma yapan yoldaş, 2 Temmuzda devletin ve Kemalistlerin bu katliamdaki rolünü anlattıktan sonra bugünkü süreçte bu katliamların hesabını sormanın yolunun nereden geçtiğine değindi sonrasında da Cumhurbaşkanlığı seçimlerinde nasıl bir tutum almak gerektiğine, komünistlerin nasıl çalışma yürüteceklerine değindi. Söyleşiye 15 kişi katıldı.

Konuşma yapan yoldaş ilk olarak 2 Temmuz katliamında devletin planlı programlı bir şekilde katliamı hazırladığını, valisinden polisine, meclisinden ordusuna bu katliamda rol aldığını; haftalar süren hazırlıklara, bildirilere polisin göz yumduğunu, valinin her şeyden haberi olduğunu, otele önüne günler öncesinden taşlar yığıldığını, ordunun olaydan kısa süre önce operasyon bahanesi ile askeri şehirden çıkardığını sembolik bir rakamla olay günü asker gönderdiğini, o askerinde hiçbir şey yapmadığını söyledi.

O dönemde iktidar ortağı olan sosyal demokratların ise katliamdan önce her yıl Banaz'da yapılan şenliklerin Sivas merkezde yapılması için

uğraştığını ve Alevileri ikna ettiğini, o gün başbakan yetkileri olan Erdal İnönü'nün en küçük bir çaba sarf etmediğini belirtti.

Bu yüzden de Sivas'ta Kemalistler tutmuş faşistlerde vurmuştu dedi. Arkasından Alevilerin tarihlerindeki tek katliam bu değildir. Aleviler yıllarca devlet tarafından hep hedef tahtasına konulmuştur. Bunun sebebi ise Alevilerin örgütlü mücadeleye önem vermesi, devrimcilerle ve Kürtlerle hep yan yana durmasıdır. İşte bu durum devlete Alevileri nasıl ve nereye yedekleyeceği sorusunu sordurmuştur hep. Bu yüzden de "faşistler, dinci gerici sızı yakmıştır katletmektedir, sizin duracağınız yer Kemalistlerin yanındır" mesajı vermek istemiştir, dedi.

Yoldaş sonrasında bugün Alevilerin, Kürtlerin bütün ezilenlerin ortak bir hatta mücadele etmesi gerektiğini söyledi. Bugün ne AKP'ye ne CHP'ye yedeklenmeden bağımsız hatı örnek gerektiğini vurguladı. Cumhurbaşkanlığı seçimlerinde iki kliğe de yedeklenmeden tek alternatif olan HDP adayının desteklenmesi gerektiğini; bu söyleşiye katılmış olanların kitlelere bu siyasi perspektifi götürmesi gerektiğini vurguladı.

Bir arkadaş, Alevilerin ne olursa olsun bir şekilde CHP'ye oy verdiğini bunun kırılmasının nasıl mümkün olacağını sordu.

Bu soruya; sorun Alevilerin CHP'ye ne kadar bağlı oldukları değil sorun bu kesimlere siyaset götürülecek alternatif CHP değil biziz, diyebilecek bir siyaset var mı yok mu? Bütün ezilenlerin mücadelesini birleştirecek, Kürtlerin sorununu Alevilerin sahiplenmesini ve bu yönde mücadele etmesini sağlayacak aynı şekilde Kürtlerin, işçilerin ve Alevilerin sorunlarını sahiplenip mücadele etmesini sağlayacak bir örgütlenme var mıdır yok mu mudur? Yerel seçimlerde HDP/BDP bloğu bunu başaramamıştır, kitlelere bu bilinci taşıyamamıştır, yapılabileceği halde, düzenin krizi bu kadar arttığı halde. Böyle bir örgütlenmeyi ancak bir parti yapabilir biz de bu partiyi kurmak için mücadele ediyoruz.

Yoldaş sonrasında nasıl bir seçim çalışması yapılması gerektiği üzerinden devam etti. İlk turda Selahattin Demirtaş'a oy verip sonrasında ise boykot etmek gerektiğini söyledi. Hem seçim çalışmasının hem de boykotun pasif bir şekilde yapılmaması gerektiğini vurguladı. Bunun için

kitlelerin sokağa çıkarak, örgütlü mücadeleyi ar-turması için mücadele etmek gerekir, dedi.

Söyleşinin sonunda ise 2 Temmuz yürüyüşüne çağrı yaptık ve buluşma saati ve yeri kestik.

Ertesi gün buluşup Yoğurtçu Parkı forumunun düzenlediği yürüyüşe katıldık. 1000'in üzerinde katılım olan yürüyüş Kadıköy Boğa'dan başladı rıhtımdan Mehmet Ayvalıtış Parkı'na kadar yüründü. Yürüyüş başında bayraklarımızı açtık. Bir süre geçtikten sonra bu yürüyüş forumlarının düzenlediği ve bayrakların kapatılması gerektiği söylendi. Biz de üstelemedik kabul ettik.

Yürüyüş boyunca "Roboski Soma Lice Katliamıdır", "Devlet Yaparsa Katliam Yapar", "Sivas'ın ışığı sönmeyecek", "Kurtuluş Yok Tek Başına Ya Hep Beraber Ya Hiç Birimiz" gibi sloganlar sık sık atıldı.

Bu yürüyüşün duyurusu son anda yapıldığı için hazırlığımız yeterince olmadı.

Kemalistler Tuttu Faşistler Vurdu!

Sivas'ın, Roboski'nin Hesabını

Ezilenler Soracak!

1 Mayıs Mahallesi'nden Komünistler

Bursa'da Madımak eylemi

Burada kurulan kürsüden Bursa Alevi Dernekleri Platformu adına konuşma yapıldı. Konuşma da Dersim katliamından sonra Dersimli kızların yaşadığı acılardan da 12 yaşında ki Uğur Kaymaz'ın öldürülmesinden de,

12 yaşındaki Koray Kaya'nın Madımak'ta ateşe verilmesinden de, 14 yaşındaki Berkin'in sokak ortasında öldürülmesinde sorumlu olan devletin aynı devlet olduğuna dikkat çekildi. Konuşmadan sonra eyleme destek veren kitle örgütleri, siyasi parti ve çevrelerin isimleri kürsüden okundu. CHP'nin ismi geçtiği sırada kitleden yuh sesleri ve tepki yükseldi. Eylem programı Kazım Koyuncu Sanat Parkı'nda akşam yapılacak 2 Temmuz ile ilgili film gösterimi çağrısının ardından semah ekibi ve müzik sunumuyla bitirildi.

2 Temmuz katliamını gerçekleştiren faşistlerle ortaklık etmekten hiçbir zaman geri durmayan ve burjuvazinin istikrarı ve kapitalist sistemin devamı için, devletin işçi sınıfına ve onların bilinçli örgütleyicisi ve parçası olan devrimcilerle her saldırısında ancak göstermenin hizmetkârlığını yapan CHP gibi Kemalist partileri teşhir etmek, mücadelemizin bir parçası olmalıdır.

2 Temmuz katliamını gerçekleştiren faşistlerle ortaklık etmekten hiçbir zaman geri durmayan ve burjuvazinin istikrarı ve kapitalist sistemin devamı için, devletin işçi sınıfına ve onların bilinçli örgütleyicisi ve parçası olan devrimcilerle her saldırısında ancak göstermenin hizmetkârlığını yapan CHP gibi Kemalist partileri teşhir etmek, mücadelemizin bir parçası olmalıdır.

Dersim'de, Sivas'ta, Roboski'de, Cezaevlerinde Katlettiler

Hesap Sormak İçin Birleşik Kitlesele Mücadeleye!

Bursa'dan Komünistler

Yürüyüş boyunca atılan sloganlar şunlardı: "Sivas'ta yakanlar AKP'yi kuranlar, Sivas'ın hesabı sorulacak, Gün gelecek devran dönecek AKP halka hesap verecek, Sivas'ın hesabını devrimciler soracak, Faşizme karşı omuz omuza, Sivas'ın faili sermayenin devleti, Yaşasın Halkların Kardeşliği." Biz de eylem boyunca "Kurtuluş Yok tek başına ya hep beraber ya hiç birimiz, Devrim için düşenler kavgamızda yaşıyor" sloganlarını attık.

Yürüyüş Kent müzesi Parkı'na gelindiğinde son buldu. Burada öncelikle Sivas'ta yaşamını yitirenler için saygı duruşu yapıldı ve şiir okundu.

HDK Şirinevler'de Sivas Katliamını andı

HDK 2 Temmuz akşamı saat 21.30'da Şirinevler'de Sivas katliamı ile ilgili basın açıklaması yaptı. Açıklamada Türkiye'de farklı kimlikler, farklı inançlar ve çoğulcu bir yapı olmasına rağmen, egemenler tarafından tekçi bir yapının dayatıldığını, kendi kimliğiyle, kendi inançlarıyla ve fedakarlıklarıyla yaşamak isteyenlerin devletçi, tekçi, retçi ve merkezîyetçi Zihniyet tarafından hep hedef haline getirildiğini, bunun en büyük acısını da, katliamları da Aleviler ve Kürtler başta olmak üzere ötekileştirilen halklar ve inançlar yaşamış olduğu vurgulandı ve şunlar anlatıldı:

"Amed, Dersim, Maraş, Çorum, Malatya, Şırnak, Gazi, Gezi, Gezer, Roboski ve daha birçok yerde insanlık ve Türkiye tarihine kara bir leke olarak geçen katliamlar gerçekleştirilmiştir. Bu katliamlardan biri de 21 yıl önce 2 Temmuz 1993 tarihinde Sivas'ta Madımak Otelinde insanların diri diri yakılması ile gerçekleştirilmiştir. Çoğunluğu Alevi 33 yazar, ozan, düşünür ile 2 otel çalışanı insanlıktan nasibini almamış, insanlık düşmanı, faşist ruhlu gruplar tarafından katledilmiştir. Sivas'taki katliam planlı ve bilinçli bir katliamdır.

Bu katliamın sorumlularının sadece katliamı gerçekleştirenler değil, aynı zamanda buna seyirci kalan, müdahale etmeyen ve adaletin gerçekleşmesini sağlamayan devlet görevlileri ve yetkilileri olduğunu unutmamak ve bir daha benzeri katliamların yaşanmaması için de katliamlardan hesap sormak ve devletin katliamcı geçmişine yüzleşmesini sağlamak gerekir. Bu da kendine insanım diyen herkesin ve her kesimin görev ve sorumluluğudur.

Madımak katliamında yaşamını yitirenleri anıyor, katliamcılar lanetliyoruz bu katliamı ve bu katliamda yaşamını yitirenleri unutmayacağız unutturmayacağız!"

Konuşmacı arkadaş konuşmasını bitirdikten sonra, 10-15 dakikalık oturma eylemi oldu. Eylem "Sivas'ın Hesabı Sorulacak", "Sivas'ın Işığı Sönmeyecek", sloganlarıyla son buldu. Eyleme yaklaşık 100-150 kişi katılım sağladı.

Kurtuluş Yok Tek Başına

Ya Hep Beraber Ya Hiç Birimiz!

Bahçelievler'den Komünistler

Okmeydanı'nda her yıl olduğu gibi bu yılda 2 Temmuz Madımak katliamını unutmamak ve unutturmamak için yürüdük. 1993 yılında Pir Sultan Abdal şenlikleri için Sivas'a giden sanatçı, yazar, şair gibi birçok kişinin kaldığı Madımak oteli ateşe verilmesi dışarıdan gelen 33 kişi ile iki otel çalışanı ve iki gerici saldırgan hayatlarını kaybetmesine yol açtı.

Devletin günler öncesinden haberdar olduğu ve önlem almayı bir tarafa bırakın kıskırttığı bu güruh tarafından yapılan saldırı asil olarak Alevileri sindirmek ve örgütlülüklerini kırmak için yapılan bir saldırıydı. Saldırı esnasında ne jandarma ne de polis hiç bir müdahalede bulunmamış hatta seyirci kalmıştı. Madımak devletin ne ilk katliamı ne de son katliamı oldu.

Okmeydanı'nda KÖZ'ün çağrısıyla bir araya gelen HDP, EMEP, Halkevi, SYKP, ESP ve SO-DAP'la 2 Temmuz anma toplantısı örgütlendi. Zamanla ilgili sıkıntı olduğu için geniş bir etkinlik yapmak yerine yürüyüş ve basın açıklaması yapma şeklinde ortak bir karar aldık.

Mahallede ana güzergâhlara ozalit, iç mekamlara ilanlar yapıştırılarak, çağrı metninin yer aldığı el ilanları dağıtılarak yürüyüşe çağrı yaptık. Eylem günü akşam saat 9 gibi yürüyüşü başlattık.

"Sivas, Gezi şehitleri, Reyhanlı, Uğur Kurt,

Roboski, Lice, hesabını soracağız" şarlı ve Okmeydanı halkı imzalı bir pankartla yaptığımız yürüyüşte "Sivası Unutma Unutturma, Kurtuluş Yok Tek Başına Ya Hep Beraber Ya Hiç Birimiz, Yaşasın Devrimci Dayanışma, Dün Maraş'ta Bugün Sivas'ta Çözüm Faşizme Karşı Savaşta, Katil Devlet Hesap Verecek" sloganları atıldı.

Mahallenin ana güzergâhlarından geçerek Anadolu ışıklarında saygı duruşu ve basın açıklamasıyla yaptığımız yürüyüşe 1000 kişinin üzerinde bir katılım gerçekleşti.

Basın metninde de Sivas yaşanırken dönemin hükümet ortağı olan SHP'nin bu konuda sessiz kaldığı, şimdi de aynı yerde duran CHP'nin de çıkarmış olduğu cumhurbaşkanı aday ve MHP ile ortak hareket etmesinin, yıllarca oy deposu olarak gördüğü Alevileri hiç hesaba katmadığı anlamına geldiği ve Alevilerin artık CHP'den umut beklememeleri gerektiği vurgulandı.

Bunun yanında AKP hükümetinin İŞİD'i desteklemesinden ve bu örgütün Suriye ve Irak'ta Kürtlere ve Sünni olmayan diğer milletlere karşı yaptığı katliam ile Sivas'da yapılan katliamın aynı olduğundan bahsedildi.

Okmeydanı'dan Komünistler

Deniz Gezmiş Park Forumu yozlaşmayı gündem etti

1 Mayıs Mahallesi'nde dönemlerde uyuşturucu kullanımı ve satışıyla alakalı oldukça yoğun şikayet olmaya başlamıştı. Aileler, esnaf ve kimi dernekler bununla ilgili bir şeyler yapmak gerektiğini söylüyorlardı. Uyuşturucunun gayet aleni bir şekilde satılıyor olması ve kullanımı mahalle sakinlerini kendi çömeye itmiş ve kendilerince

Deniz Gezmiş Park Forumu gündemimize aldık ve neler Muhtarları ve yöre dernekleğinden hareketle tüm dernek bir toplantı çağrısında bulunan tüm derneklerden temsilciler ve muhtarlar katıldı. Siyasetlerden ise BDP, ESP, HDP, KÖZ, ÖDP katıldı. Toplantıda konuyla ilgili bir halk toplantısı yapılmasına karar verildi. Halk toplantısının ne zaman ve nasıl yapılacağı konuşuldu. Tüm dernekler üyelerine mesaj atacaklarını belirttiler. El ilanı ve iç mekan afişi hazırlanıp dağıtım ve çeşitli yerlere asılması kararı alındı. Halk toplantısı 11 Haziran Çarşamba günü saat 19.30'da Boğazören Derneği'nde yapılacak.

1 Mayıs Mahallesi'nden Komünistler

Mudanya'da 15-16 Haziran paneli

Bulduğumuz yerelikle içinde çalışma yürüttüğümüz kurumun da yer aldığı Mudanya Emek Platformu 16 Haziran'da 15-16 Haziran olaylarını anmak için "15-16 Haziran İşçi Direnişi Işığında Taşeronlaşma, İşçi Sağlığı ve İş güvenliği" konulu yaklaşık 70 kişinin katıldığı panel düzenledi. Panelde DİSK Genel-İş Daire Başkanı Hüseyin Yaman Tüm-Bel Sen Yönetim Kurulu Üyesi Mümtaz Başar ve DİSK Araştırma Daire Başkanı Serkan Döngel katıldı. Panelden önce yoğun bir şekilde afişleme çalışması yapıldı.

Panel 15-16 Haziran olaylarında ve tüm devrim ve demokrasi mücadelesinde düşenlerin anısına saygı duruşuyla başladı. O dönemi anlatan sinevizyon gösterimi yapıldı. İlk turda birinci panelist DİSK Genel-İş Daire Başkanı Hüseyin Yaman konuştu, 15-16 Haziran Direnişi sürecini aktardı. Buradan '80 darbesine ve günümüz sendikalarına olan saldırılara değindi.

İkinci konuşmacı Tüm-Bel Sen Yönetim Kurulu Üyesi Mümtaz Başar konuşmasında taşeron çalıştırmanın işçiler üzerindeki karşılığının 'sömürünün ve ağır çalışma koşullarının katmerleşmesi olduğunu söyledi, vahşi kapitalizm vurgusu yaparak sendikalara karşı saldırılarda bir süreklilik olduğuna değindi. AKP'nin işçi sınıfından değil önceki hükümetler gibi burjuvaziden yana olduğunu söyledi. Gündemde olan yeni yasa ha-

zırlıklarının bu saldırıların devamı olduğu ve bu saldırılara karşı mücadele etmemiz gerektiğini vurguladı. Soma işçi katliamı ile ilgili ise KESK olarak Soma'ya gittiklerini ve madende hayatını kaybeden işçilerin evlerini ziyaretlerinde devletin sadece cenaze masrafları için bir miktar yardımda bulunduğu ve hala o bölgede yaşayan insanların üzerinde baskıların sürdüğünü söyledi. Güvencesiz çalışanların örgütlenmesi gerektiğini ve bunun herkesin sorunu olduğunu güvencesiz ve örgütsüz işçiler olması nedeni ile örgütlenen grevlerin amacına ulaşmadığını, güvencesiz çalışanlar ile ilgili olarak izleyebilecekleri bir yol bulamadıklarını, önlerinde bununla ilgili bir önerinin olmadığını, en kısa zamanda bir çözüm yolunun bulunması ve örgütlenmeye buradan başlanmasının gerekliliğini vurguladı.

Üçüncü panelist DİSK Araştırma Daire Başkanı

ni Serkan Döngel ise 15-16 Haziran'ın işçi sınıfına karşı bir saldırı olduğunu yakın zamanlarda çıkarılan yasalarla bu saldırıların devam ettiği bu süreçte DİSK bağlı üç sendikaların yetkilerinin azaldığını belirtti. Esnek çalışma bu süreçte asıl ve en önemli olan sorundur. Esnek çalışma işverenden yana kullanıldığı için işçiler için dolayısıyla sendikalar için en büyük tehlikedir. İşçi sınıfına ve sendikalara yapılan saldırılar aslında geçmişten günümüze kadar sürekli olarak devam etmektedir. Bugün Soma'da bunun dışında değildir.

İkinci tur konuşmalarda Hüseyin Yaman kuruluşun işçi sınıfının iktidarında olduğunu fakat böyle bir gücün olmadığını vurguladı. Mümtaz Başar ise KESK'in kuruluşunda yapılan mücadelenin tekrar yakalanması KESK'in içinde bulunduğu durumun tartışılması gerektiğini söyledi Serkan Döngel ise işçi sınıfının birliğini ve dayanışmasını nasıl örgütlememiz gerektiğini tartışılması gerektiğini belirtti. Sendikaların tabandan zorlanması tabanda örgütlü olup yukarıyı zorlayacak mekanizmaların kurulması yönünde adımlar atılması gerektiğini söyledi. Panel soru cevap kısmından sonra sona erdi. Konuşmacılardan birinin de değindiği gibi 15-16 Haziran gibi ayaklanmaları hedefe taşıyacak bir partinin eksikliği aşikar olarak önümüzde durmaktadır.

Bursa'da 15-16 Haziran eylemi

Bursa'da HDK bileşenleri tarafından 15-16 Haziran Ayaklanması'nın yıldönümünde eylem gerçekleştirildi.

Eylem 15 Haziran akşamı Bursa Kent Meydanı'nda toplanan 150 kişilik bir katılım ile gerçekleşti. Eyleme geniş bir katılım sağlayan BATİS Sendikası Osmangazi Metro İstasyonu'ndan eylemin yapılacağı alana kadar kendi pankart ve kortejleriyle sloganlar atarak yürüdü.

15-16 Haziran'da yaşanan olayların anlatıldığı ve günümüzde işçi sınıfına dönük saldırıların da devam ettiğini ifade eden

geniş kapsamlı bir basın açıklaması okundu. Eylem boyunca "Yaşasın 15-16 Haziran direnişimiz", "Yaşasın Sınıf Dayanışması", "Direne Direne Kazanacağız", "Soma'yı Unutma-Unutturma" Kaza Değil Katliam" gibi birçok slogan atıldı. Ortak pankartlarla gerçekleştirilen eyleme KÖZ okurları olarak biz de katılarak destek verdik.

Özgürlük Savaşan İşçilerle Gelecek!

Devrim İçin Devrimci Parti,

Parti İçin Komünistlerin Birliği!

Bursa'dan Komünistler

Taşeron sistemine karşı toplantı

topraklardaki sürecini anlatan arkadaş taşeronlaşmanın var olan hükümetten çok daha önce başladığını ve AKP'yle birlikte sistemin önünü açmak için giderek yaygınlaştığını ifade ederken bunun bir sistem sorun olduğunu belirtti. Devrimci İşçi Partisi yayını olan Gerçek gazetesi yazarlarından Levent Dölek de toplantıda söz alarak "Taşeron yasaklansın" kampanyası sürecine değinirken neden böyle bir kampanya gerçekleştirildiklerini anlattı. Ayrıca Soma katliamından sonra ki yasa değişikliklerinin göz boyama olduğunu, aslında yasayla kadrolu işçilerin yaptığı işlerin bölünerek taşeronlaşmanın yaygınlaştırıldığını belirtti.

Özel istihdam büroları adı altında yaratılan sömürü sistemine de değinen Dölek taşeronlaşmayla mücadele için bir gündem yaratarak kadrolu ve taşeron işçiler arasında birlik yaratmak gerektiğini ifade etti. Daha sonra söz alan İTÜ

öğrencisi bir arkadaş Soma katliamı sonrası İTÜ Maden fakültesi işgallerini, yarattıklarını anlamlı mücadeleyi ve yaşanan süreci anlattı.

Toplantıya katılan Süttaş fabrikasından işçiler, Süttaş çalışanlarının Tek Gıda-İş'teki örgütlenme süreçlerini, sendikaların imza aşamasına geldiği süreçte işten çıkarılan işçileri ve direnişlerini anlattılar. Süttaş patronunun direnişçilerin eylem alanlarına hayvan pisliği dökerek yaptığı pervasızca saldırılarının da anlatıldığı toplantıda Tek Gıda-İş sendikası bir arkadaş da sendikalaşmanın önemine değindi.

Taşeronlaşmanın ayrıcalıklı işçiler arasında da yaygınlaştırıldığına, hastanelerdeki çalışma koşullarındaki değişikliklerle sağlık alanında, sözleşmeli öğretmenlik uygulamasıyla eğitim alanında uygulandığına da toplantıda değinilirken birleşik bir sınıf mücadelesinin önemine dikkat çekildi.

Disk Bank-Sen üyesi banka çalışanı bir işçi arkadaş ta artık bankalarda da güvencesiz ve ta-

şeron çalışmanın yaygınlaştırılmaya çalışıldığını ifade etti.

Toplantıya ara verildikten sonra ikinci bölümünde taşeronlaştırmaya karşı neler yapılması gerektiği üzerinde durularak kampanyanın önemi ve kampanya kapsamında gerçekleştirilen "Taşeron yasaklansın" imza kampanyasından bahsedilerek destek istendi.

Katıldığımız toplantıda Devrimci İşçi Partisi'nden arkadaşlarla hem taşeronlaştırma ve sınıf mücadelesi üzerine hem de siyasal gündem üzerine konuşma ve kendi görüş ve tespitlerimizi ifade etme olanağı bulduk. Genel anlamda verimli geçen toplantıda hem taşeronlaştırma meselesi ile ilgili bilgilendirme yapılmış olup hem de neler yapılabileceği üzerine konuşulmuş oldu.

Kurtuluş Yok Tek Başına

Ya Hep Beraber Ya Hiç Birimiz!

Bursa'dan Komünistler

Koç Direnişi'nin birinci yılında birlikteliğimiz kazandırıyor

KOÇ DİRENiŞİ 1 YAŞINDA

2 Nisan 2013'te Koç Üniversitesi'nin 165 taşeron işçiyi işten çıkarmasının ardından başlayan ve bir haftanın ardından işten çıkarılan bütün işçilerin geri alınması kazanımıyla sonuçlanan Koç Üniversitesi İşçileri direnişi, birinci yıldönümünde Koç Üniversitesi'nde yine işçi, öğrenci ve akademisyen dayanışması ile anıldı. Etkinlikten bir gün önce katılmak isteyen bütün işçi ve öğrenciler iş çıkışında kampüste bir araya gelerek etkinlik için döviz hazırladılar. Dövizlere ne yazılacağına hep birlikte konuşulup karar verildi, direnişi anlatan ve hatırlatan dövizlerin yanında şu an öne çıkarılabilecek taleplerin de dövizlerde yer alması gerektiğine karar verildi. "1 Yurda 2 çalışan", "Çalışan çocuklarına kreş hakkı", "Kütüphaneden yararlanma hakkı" "Herkes eşit sağlık hakkı" bunlar taleplerden bazılarıydı.

2 Nisan'da işçiler, öğrenciler ve akademisyenler iş çıkışında toplanarak yürüyüş yaptılar. İlk başta bu yürüyüşün kampüsün çıkışına doğru yapılması ve kapıdaki direniş alanında sonlandırılması konuşulmuştu. Ancak daha sonra bunun okuldaki kimse tarafından görülme-yecek ve dikkat çekemeyecek bir rota olacağı düşüncesiyle kampüs içerisinde turlama ve bitiş noktasını da kampüs içi olarak belirleme kararı alındı. Bunun üzerine etkinlik için toplanan grup sloganlar atarak bütün kampüsü dolaştı ve

kampüsün ortasındaki çimlik alanda yürüyüşü sonlandırdı. Atılan sloganlarda da bir taraftan sınıf dayanışmasının önemini vurgularken diğer taraftan da tıpkı dövizlerdeki gibi güncel sorunlar dile getirildi.

2 Nisan direnişi yıldönümü etkinliğine HDP Sanyer belediye eşbaşkan adayları Önder Birol Bıyık ve Şehriban Küçükkeleş Oğus da katıldılar ve söz alarak direnişi selamladıklarını ifade ettiler. Yemek sırasında yapılan giriş konuşmalarının ardından bu bir araya gelişin direnişten bu yana neler yapıldığını, nelerin yapılamadığını, gündemdeki sıkıntıları ve Koç Üniversitesi işçilerinin önündeki görevlerle ilgili konuşmak için güzel bir fırsat olduğunu dile getirdik. Bunun üzerine bir moderasyon seçildi ve söz alan işçi, öğrenci ve akademisyenler direniş deneyimlerini ve geçen bir senenin kendilerine öğrettiklerini aktardılar. İlerde nasıl bir yol izlenmesi gerektiğine dair fikir belirtenler de oldu. Direniş sırasında okulun çalışanı olmayan işçilerden de yıldönümü etkinliğine önemli oranda katılımın olması ve yeni işçi arkadaşlardan da forumda söz alanların olması umut verici bir gelişmeydi.

KOÇ ÜNİVERSİTESİ'NDE BİRLİKTELİKLE İŞVERENİ GERİLETTİK

Koç Üniversitesi Taşeron İzleme Kurulu 15 Mayıs 2014'te işçilerle genel katımlı toplantısını yaptı. Toplantı öncesinde yaşanan gelişme-

lerle fark ettik ki işçiler arasında Taşeron İzleme Kurulu'nun işçi temsilcisi bir kurum olarak görülme yerine; işçilere yol gösteren ve onları destekleyen bir kurum olduğu algısı oluşmaya başlamıştı. Bizler bu durumun kaynağının işçilerle TİK'in bir araya gelememesi, ne yaptığını ve ne amaçla var olduğunu yeterince açıklayamaması ve kendisini görünürlük kılınması olduğunu bilincindeydik. Bu durum da TİK'i işçilerden bağımsız, hatta işçilerin üzerinde bir pozisyona taşımıştı ki bu dayanışma ve örgütlenme açısından oldukça yanlış bir tutumdur. Böylece TİK ile işçilerin ayda bir toplanmasının neden önemli olduğu bu şekilde bir kez daha kendini göstermiş oldu, ancak TİK bu toplantıları iki ay aşkın süredir gerçekleştirememişti. Bizler bu ihtiyacı hissettiğimizi işçi arkadaşlarla paylaştık ve bu görüşü destekleyen cevaplar aldık. Herkes geniş katımlı işçi-TİK toplantısı yapılması gerektiğine dair hemfikir. Toplantı tarihi 15 Mayıs olarak belirlendi, biz de öğrenci arkadaşlarla iş bölümü yaparak toplantının çalışmasını yürüttük. Öğle aralarına, çay molalarına ve iş çıkışlarına gidip işçi arkadaşlarla konuşup toplantı duyurusunu yaparken bu ihtiyacın altını tekrar çizdik.

Toplantı Soma katliamında ölen işçiler için saygı duruşu ile başladı. Toplantı iki ana gündem çerçevesinde şekillendi. Öncelikle işçi arkadaşlar güncel sorunlarını aktardılar ve bunlar

için hep birlikte neler yapabileceğimiz konuşuldu. İkinci olarak ise TİK'in nasıl bir kurum olması gerektiğiyle ilgili konuştuk. Toplantıdan bir süre önce yurtlarda çalışan işçiler tatil günlerinde temizlenmeyen odaların iş yükü artırılarak kendilerine temizlenmesi karşısında iş bırakma kararı almışlardı. Bu kararın yurtlardaki bütün işçiler için fire vermede uyguladılar ve bu birlikteliğin sonucu olarak da okul idaresini geri adım atmak zorunda bıraktılar. Toplantıda bu deneyimi örnek göstererek birlikte hareket etmenin önemini bir kez daha vurguladık. Bu çerçevede de TİK'in ancak işçiler birlikte hareket ettiği ölçüde işe yarar bir kurum olacağını çünkü bir destekten ziyade bir temsilci olduğunun altını çizdik. TİK'in temsilci rolünü üstlenbilmesi içinse hem TİK ile işçilerin iletişimini kuvvetlendiren hem de işçilerin daha örgütlü biçimde sorumluluk almasını sağlayan temsilciler sisteminin yeniden hayata geçirilmesini önerdik. Önerinin kabul görmesi üzerine her birimden iki işçinin olduğu işçi temsilcilerinin seçimi ardından toplantı sona erdi. Toplantıda da ifade ettiğimiz gibi birlikteliğimizi güçlendirmek adına adımlar atmaya devam edeceğiz.

Kurtuluş Yok Tek Başına, Ya Hep Beraber Ya Hiç Birimiz!

Yaşasın 2 Nisan Direnişimiz!

Koç Üniversitesi'nden Komünistler

Okmeydanı'nda kentsel dönüşüm gündemi

OKMEYDANI RİSKLİ ALAN İLAN EDİLİYOR

Uzun zamandır sit alanı, kentsel dönüşüm bölgesi, tapusuz semt diye bir çok farklı mazeret gösterilerek Okmeydanı'nda belediye eliyle bir dönüşüm yapıma çabası var.

Kentsel dönüşümle ilgili Okmeydanı'nın farklı mahallelerini kendi sınırları içinde bulunduran Beyoğlu, Şişli ve Kağıthane Belediyeleri'nin bu konuyla ilgili farklı farklı projeleri var.

Şu sıralar kentsel dönüşümle ilgili Şişli belediyesi içinde kalan mahallelerle ilgili bir gelişme yok. Ancak Beyoğlu ve Kağıthane belediyeleri kentsel dönüşüm adı altında bir takım çalışmalar yürüyor.

1950'li yıllarda Haliç etrafında kurulan fab-

rikalarda çalışmak için buralara yerleşen emekçilere şu anda üzerinde oturdukları arsalar o dönemdeki mevcut bedeller üzerinden satıldı. Daha sonra 1983 yılında Turgut Özal döneminde 2 milyar TL verilerek arsa sahiplerine buralar tekrar satıldı. Buna karşılık tapu tahsis belgesi verildi. Şu anda Okmeydanı'nda çok düşük oranda tapusu olan, tapu tahsis belgesi olan ve sit alanında bulunup hiçbir belgesi olmayan insanlar var.

Son dönemlerde Beyoğlu Belediyesi yoğun bir çalışma yaparak tüm mahallelere tapu verileceği bahanesiyle toplantılar düzenlemeye başladı. Toplantılarda tapuların verileceği ve bunun dışında propaganda yapanlara kulak asmamaları söyleniyor, Çevre Derneğini hedef

göstererek bizleri provokatörlükle suçluyorlar.

Bunu yaparken aynı zamanda evlere tebligat göndererek "gelip tapularınızı alın" çağrısı yapılıyor ve bu tebligatların da süresi haziranda bitiyor. Okmeydanı Çevre Derneği bünyesinde mahalleli olarak bu mesele ile ilgili bir bilinç yaratmak ve birlikte durmak için çeşitli salon toplantıları gerçekleştirdik.

İşin en ilginç kısmı ise Beyoğlu'na bağlı dört mahalleyi belediye meclisinde aniden Emlak İstimlak Müdürlüğü tarafından riskli alan ilan edilmesi önerisinin görüşülmesi gündem oldu.

Bunun üzerine mahallede bir çağrı yapıp bu konu ile ilgili nasıl bir tutum takınacağımızı konuşmak için bir araya geldik. Oldukça kalabalık geçen toplantıda söz alanların en çok

vurgu yaptıkları 1999 depreminde İstanbul'da başka yerlerde yerle bir olan mahalleler varken Okmeydanı'nda bir evin dahi sıvası bile çatlamamışken nasıl oluyor da zemini bu kadar sağlam olan bir bölge riskli alan ilan ediliyor.

Belediyenin yapmış olduğu bu atak kenti cephelerinden kentsel dönüşüm çalışmasını hızlandırmaya çalıştıklarını gösteriyor.

Yapılan toplantının ardından yaklaşık 100 kişi belediye meclis toplantısına katılmak için Beyoğlu belediye binasına gitti. Burada yapılan bir basın açıklamasının ardından tekrar mahalleye döndü. Belediye meclis toplantısında da riskli alan teklifi bir ay sonraki meclis toplantısına ertelendi.

Okmeydanı'ndan Komünistler

Afet Yasası'na karşı basın açıklaması

Okmeydanı'nın 6306 sayılı afet yasası gereğince riskli alan ilan edilmesinin 9 Mayıs 2014 tarihinde Beyoğlu Belediye Meclisi gündemine alınması nedeniyle Okmeydanı Çevre Derneği olarak daha önce belediye önünde basın açıklaması yapılması üzerine bu karar bir ay ertelenmişti. Belediye yetkilileri dernekle görüşeceklerini, itirazların değerlendirileceğini ve endişeleri gidereceklerini belirtmiş ancak geçen zaman içerisinde bu yönde bir adım atılmamıştı. Bunun üzerine Okmeydanı Çevre Derneği ile Plan ve Tapu Komisyonu olarak Okmeydanı'nda bir basın açıklaması yapma kararı aldık.

Eylem için afişler asılıp bildiri dağıtıldı. Ayrıca bir araç ile sesli duyuru yapıldı. 1 Haziran Pazar günü saat 17.00'de Şark Kahvesi'nde bir araya gelerek önce Mahmut Şevket Paşa ardından Piyalepaşa Mahallesi'ne doğru bir yürüyüş gerçekleştirdik. (Aslında yürüyüş güzergâhı içerisinde başka mahallelerin de olması gerekiyordu, ancak Berkin Elvan' in cenaze günü öldürülen Burak Can ile birlikte bilindiği üzere Okmeydanı'nda peyda olan gerilimden ötürü "aşağı mahalleye gitmek" tercih edilmedi.)

Yürüyüşte "Okmeydanı Sulukule Olmayacak; Afet Yasası Geri Çekilsin; Riskli Alan Kararı Geri Çekilsin; İşgalci Değil Mağduruz; Misbah Şaşırma Sabrımızı Taşırma; Barınma Hakkımız Engellenemez" sloganları atıldı ve bu şiarların yazılı olduğu dövizler taşındı.

Açıklamada, yapılmış olan planların Okmeydanı için yapılmadığı, tamamen müteahhitlere arsa hazırlamak ve buralara zenginlerin yerleştirilmesi amacını taşıdığı ifade edildi. 1999 depreminde Okmeydanı arazilerinin sağlam olduğu bu nedenle bir tek binasının bile duvarının çatlamadığı ortadayken Okmeydanı'nın riskli alan edilme çabasının neden olduğu soruldu. Çevre Koruma Derneği'nin idare mahkemesine açmış olduğu davaları kazanma ihtimaline karşı bu davaları etkisiz hale getirmek için 6306 sayılı afet yasası uygulanmak istediği söylendi. Ayrıca belediye tarafından gönderilen tebligatların sadece bilgilendirme amaçlı olduğu bunun da direkt belediye avukatının idare mahkemesine verdiği savunmada ifade ettiği belirtildi. Eylem 6 Haziran Cuma günü belediye önüne çağrı yapılarak sonlandırıldı.

BELEDİYE MECLİSİNDEN KARAR GEÇTİ

4 Haziran Çarşamba günü Çevre Koruma Derneği belediye meclisinde riskli alan kararının kabul edilmesi üzerine acil toplantı kararı aldı. Toplantıda daha önce belirtilen gün ve saatte belediye önüne gidilmesi aynı zamanda hafta sonu pazar günü yine kitlesel bir eylem düzenleme konusunda fikir birliğine varıldı.

Okmeydanı'ndan Komünistler

Kentsel dönüşüme karşı sokaklardaydık

Okmeydanı'nda son dönemlerde yoğun olarak gündeme gelen kentsel dönüşüm ile ilgili belediyenin son olarak Okmeydanı'nı riskli alan ilan etmesiyle semt sakinlerinin bu meseleyle ilgisi ve cevap arayışları daha da arttı.

Son bir aydır ilçe belediye meclisinde gündemde olan riskli alan ilan edilmesi süreci meclis toplantısından geçti. Bundan sonraki süreç ise bunun Çevre ve Şehircilik Bakanlığı'na yollanması ve burada kabul edilmesi olacak. Eğer bakanlık onaylarsa yıkım gündeme gelecek ve birçok insan bundan dolayı hâlihazırda zaten tapu meselesinden dolayı mağdur olduğu için bu mağduriyetleri devam edecek. Belediyenin aylardır yapmış olduğu toplantılar ve görüşmelerde bir türlü yazılı veya sözlü hiçbir adım atmaması da insanları daha çok tedirgin ediyor.

Bu konuda hem adım atmak için hem de önümüzdeki süreçte neler yapabileceğimizi konuşmak için Okmeydanı Çevre Derneği'nin çağrısıyla bir toplantı gerçekleştirdik. Bu toplantıda süreç ile ilgili bilgilendirme yapıldı. Bunun yanında söz alanların çoğu hukuki mücadelenin yanında mahallede bir yürüyüş ve basın açıklaması yapma yönünde görüşlerini belirttiler. Eylem ile ilgili talebi değerlendirdiğimiz toplantıda 9 Haziran günü bir yürüyüş yapma kararı aldık.

Bununla ilgili el ilanı bastırıp mahallede görev dağılımı yaparak sokak sokak ses sistemi ile çağrı ve ajitasyon konuşmaları eşliğinde el ilanı dağıtımı yapıldı.

9 Haziran günü saat 17.00'de toplanmaya başladığımız sırada Lice'deki ölümler nedeniyle mahallede polisle çatışma başladı. Bunun üzerine belirlenen güzergah değiştirilip kısaltılarak yürüyüşü erken bitirme kararı aldık. Yürüyüşü sloganlar eşliğinde başladığımız yerde bitirdik. Burada söz alan dernek yönetiminden arkadaşlar süreci anlatarak mahalleyi aşağı-yukarı, sağ-sol, Alevi-Sünni, Kürt-Türk diye bölmeye çalışıp evlerimizi daha kolay nasıl yıkıp bizi buralardan göndereceklerinin hesabını yapıyorlar, şeklinde konuştu.

Mahalledeki gerginlikten dolayı katılımın 350-400 kişiyle sınırlı kaldığı yürüyüş yapılan konuşmanın ardından sona erdi.

Okmeydanı'ndan Komünistler

Uyuşturucuya, çeteleşmeye, yozlaşmaya geçit vermeyeceğiz

6 Haziran 2014 Cuma akşamı Aydınli'ya bağlı Konaşlı mevkiinde bir kavgaya sebep oldu. Bu kavgayı diğerlerinden ayıran şey ise burada saldıran çocukların belediye, emniyet desteğini almaları ve bütün mahallelinin bu çocuklardan ve ailelerinden rahatsız olmalarıydı.

Meydana gelen kavgada yaşları 16 ile 20 arasında değişen 9 kişi kendilerini bıçakla şaka yaparken yoldan geçen birisinin uyarısı üzerine kendilerini "mahallenin horozu" olarak adlandırmış ve uyarıyı yapan kişinin üzerine bıçakla saldırmışlar, kafası ve vücuduna çokça bıçak yararı vermişlerdi. Kavgayı duyan yakınlarının ve ayırmaya gelenlerin de saldırıya uğraması üzerine kavgaya daha da şiddetlenmiş saldırganların aileleri de kavgaya dahil olarak minibüslerle adam taşımışlardı. Kavganın sonunda 6 kişi yaralanmış; yaralananların 2'si saldırganlardan olmuştu. 1 kişi ise kavganın dehşet verici boyutunu anlatıyordu bize. Güvenlik kameralarından da sonradan izlediğimize göre minibüsten inen ve elindeki bıçakla önüne gelene saldıran genci arkasından tutan kardeşini başkası sanarak bıçakla yaralamıştı.

Kavgayı mahalleli güç bela ayırmış ve saldırıya uğrayan taraflar hastanede şikayetçi olmuşlar. Başından darbe alması, kendileri hariç 4 kişinin yaralanmasından sorumlu, silahla etrafa ateş eden çeteler karakolda çevik kuvvet polisleri tarafından korunmaya başlanması ve serbest bırakılmışlardı.

Bu durumların yaşanması üzerine mahallede var olan bütün kitle örgütleri bir araya gelerek ortak bir duruş sergileme kararı almışlardı. Kararlaştırılan ilk toplantıyı kooperatif dostlarından olan ve abisi kavgada yaralanan kişinin önermesine rağmen Mayıs'ta Yaşam Kooperatifi toplantıya çağırılmamıştı. Çağrıyı beklemenin bir hata olacağını düşünerek böyle bir duruma karşı refleks olarak ortaya

çıkan toplantıya katıldık. Toplantıda yaklaşık 200 kişi vardı. Olayın nasıl olduğu anlatılan toplantıda karar almayı hedefleyen yöre deneklerinin başkanları öfkeli gençleri sakinleştirmeyi başaramamış, toplantının içerisine sivil polislerin girmesini engelleyememiş. Bazı gençlerin "burada neyin kararını bekliyoruz gidelim mahalleye" demesi üzerine toplantıya katılan bütün herkes yürüyüşe başlamış yolda artarak bin kişiye yakın bir kalabalıkla mahalleye girmişlerdi. Mahalle içerisinde bekleyen polisler ise çevik kuvveti çağırdı, kitle çevik kuvvet gelmeden dağıldı. Yürüyüşün ön kısımlarında ise alevi dedeleri yürüyüşüne zararlı olacağını, böyle bir yürüyüşün daha fazla canın yitirilmesine sebep olabileceğini söyleyerek kitleyi dağıtmaya çalışıyorlardı.

Ertesi gün karar alınmayan toplantının tekrarı yapılmak üzere yine yöre derneğinde buluştuk. Bu sefer Mayıs'ta Yaşam Kooperatifi de toplantıya çağırılmıştı. Siyasetlerin de çağırıldığı toplantıya ESP, ÜİD-DER, KÖZ, Mayıs'ta Yaşam ve diğer yöre deneklerinden birer kişi temsilci alındı. Çarşamba günü kaymakamdan randevu alındığını, emniyet müdürü ve belediye başkanının da katılacağı toplantıya

6 kişilik heyetle katılacaklarını ve önceki gün yaşananların özet anlatımını yaptılar. Ardından olaylarla ilgili yaşanan gelişmelerden bahsedildi. Belediye başkanının dahi bu çetenin ailelerine yardımcı olduğunu, defalarca uyuşturucu maddeden göz altına alınmalarına rağmen serbest kaldıklarını ve ev-dükkan baskınları yaptıklarını, okulda çalışan kadın temizlik işçisini bile dövdüklerini ancak her şikayetin sonunda karakolda şikayetçilerin dışlandığı bu çetenin ise ailesinin, polislerle birlikte diğer mülki amirlerin korumasında olduğunu belirttiler. Kaymakamlıkla yapılan görüşmenin ardından bir toplantı daha yapılacak bu toplantıda konuşmalar aktarılacak. Cuma günü Konaşlı'ya bir yürüyüş yapılarak orada basın açıklaması yapılması kararlaştırıldı.

Gülsuyu, Armutlu gibi mahallelerde olduğu gibi Aydınli mahallesinde de kentsel dönüşüm emekçiler için büyük tehdit savuruyor. Yaklaşık dört yıldır beklenen yıkımlara karşı tepkiler çoğalmış, emekçiler örgütlenmiş ve dernekleşerek yıkımlara karşı durabilmeyi mümkün kıldılar. Uyuşturucu kullanan, satıcılığı yapan ve etrafta insanların canlarına, mallarına zarar veren bu çetenin aileleri belediye ile iş yapmaktadır. Müteahhitleri olan aile AKP'li belediye sayesinde büyük bir unvan kazanan Tosunoğlu inşaatın sahiplerinin akrabalarıdır. Mahallelinin örgütlü mücadelesini kırılabilmeyi her seferinde farklı kişiler üzerinden ama aynı yöntemle uygulayan devletin oyunu ise Aydınli Mahallesinde oynanmaya başladı.

Çetelere Karşı Emekçilerin Mücadelesini Yükseltelim!

Yıkımlara Karşı Örgütlen, Birleş, Mücadele Et!

Tuzla'dan Komünistler

Sendika ve Konfederasyonların Soma'yı geçiştirme mitingi

İstanbul'da 25 Mayıs Pazar günü saat 12.30'dan itibaren yaklaşık 5 bin kişi Soma'da meydana gelen maden katliamı ve sorumlularının hesap vermesi, taşeron sisteminde çalışmanın yasaklanması talebiyle Kadıköy'de bir araya geldi. İki koldan İskele Meydanı'na yürüyüş yapıldı.

DİSK İstanbul Temsilciliği, KESK İstanbul Şubeler Platformu, İstanbul Tabip Odası, TMMOB İstanbul İl Koordinasyon Kurulu, TTB İstanbul Dış Hekimleri Odası ve Türk-İş'e bağlı sendikaların çağrısıyla Kadıköy İskele Meydanı'nda yapılan mitingde "İşçi düşmanı patronlardan ve AKP'den hesap soracağız" ve "Soma'yı unutma, unutturma" mesajları öne çıktı. Okmeydanı'nda Uğur Kurt'un polis kurşunuyla öldürülmesinin protesto eden pankart ve dövizler taşındı.

Kadıköy Numune Hastanesi ve Tepe Nautilus alışveriş merkezi önü olmak üzere iki koldan miting alanına yüründü.

Tepe Nautilus'un önünde DİSK'e bağlı sendikalar, İstanbul Tabip Odası üyeleri, İstanbul Dış Hekimleri Odası, İnşaat İşçileri Sendika Girişimi,

Halkevleri, Öğrenci Kolektifleri, HDP ve HDK bileşenleri, ÖDP, EHP, DDSB, SDP, EMEP, Mücadele Birliği Platformu, Devrimci Hareket, TKP 1920, Söz Dergisi, Kaldıraç, KÖZ, TÖP-G, DAF, SDH ve BDSP gibi siyasi parti ve demokratik kitle örgütleri yer aldı. En önde, "Kaza değil cinayet, Soma'yı unutma", "Taşeron ölüm demektir" yazılı pankartlar açıldı.

DİSK üyeleri, "Taşeron cinayettir, yasaklısın" sloganları ve öldürülen işçilerin fotoğrafları ile yürüdü. DİSK kortejinde konfederasyona bağlı tüm sendikalar katılım gösterdi. Limter -İş sendikası, iş cinayetlerinde ve katliamda yaşanan ölümlere dikkat çekmek için maket tabutlarla yürüdü.

HDP, Türkçe ve Kürtçe "Soma'daki işçi katliamının sorumluları AKP'den, taşeron düzeninden ve yandaş sendikalardan hesap soracağız", "Roboski'den Soma'ya katledilenleri unutmayacağız", "Ji Roboskêheta Somayêêşa me giranhera me zede neba" yazılı pankartlar açtı.

Haydarpaşa Numune Hastanesi önünden ise Türk-İş'e bağlı sendikalar, KESK, TMMOB ve

CHP'nin de aralarında olduğu çok sayıda örgüt yürüdü.

Haydarpaşa Numune kolunda en önde Soma'da katledilen maden işçilerinin adının yer aldığı "Soma'yı unutma!" yazılı pankart taşındı. Ana pankartın hemen ardında ise Türk-İş yer aldı. Türk-İş'e bağlı Demiryol- İş, TGS, Koop-İş, Tez Koop- İş, Haber- İş, Harb- İş, Yol-İş, Belediye-İş, TEKSİF ve DERİTEKS sendikaları da yürüyüşte yerlerini aldılar.

20 Mayıs Salı günü sosyal medya üzerinden duyurusu yapılarak örgütlenen mitingde, aynı hafta içinde Perşembe günü Okmeydanı'nda polis kurşunuyla katledilen Uğur Kurt gündeme taşındı. 22 Mayıs Perşembe günü saat 17.00'da mitingi örgütleyen bileşenlerin yaptıkları toplantı çağrısında yürüyüş kolları ve programa dair detayların konuşulduğu toplantıya planlamamıza rağmen katılmadık. Yürüyüş kollarını mahallelerdeki HDP bileşenlerinden öğrendik.

Hafta içinde yapılan çağrılarda miting için toplanma saati olarak 12.00 yürüyüşe başlama saati 13.00 olarak belirlenmesine rağmen kortejler 12.30'dan itibaren yürüyüşe başladı. Yürüyüşün erken başlamasından kaynaklı olarak bizim de diğer mahallelerden gelen yoldaşlarla buluşmamız biraz geçte olsa sağlanmış oldu.

KÖZ olarak kortejin en önünde "Roboski'de Kürtler, Soma'da İşçiler, AKP'ye Karşı Kitlesele, Eylemli Mücadele'ye" pankartı ve yürüyüş başladıktan sonra kortejin en arkasında ise 12 Eylül Rejimi AKP Bekçiliğinde Sürüyor, AKP ile 12 Anayasası Çöpe! yazılı pankartla alana doğru yürüdük. Yürüyüş boyunca yaklaşık 40 kişiydik.

Pankart ile birlikte Soma ve Roboski'ninbağımı kuran, 12 Eylül Anayasası ve Kurucu Meclisi öne çıkaran yaklaşık 20 adet dövizle birlikte yürüyüş boyunca sloganlar eşliğinde yürüyüş yapıldı.

Yürüyüş boyunca Soma ve 12 Eylül'ün taşeronu AKP Hükümetinin öne çıkarıldığı yaklaşık 1200 adet özel sayı dağıtıldı. Soma, Roboski, 12 Eylül Rejimi, Demokratik Anayasa için Kurucu

Meclis, İş yerlerinde Denetim Hakkı Emekçilere, Berkin Elvan ve Okmeydanı'nda katledilen Uğur Kurt'u öne çıkaran ajitasyon konuşmaları ve gündemi somutlayan sloganlar atıldı.

Sendika ve konfederasyonların Soma gündemini geçiştirmeye çalışmasına plansız, koordinasyonsuz davrandığı, içerik olarak da zayıf ve katılımın çok sınırlı olduğu bir mitingdi. Bunda aynı gün, aynı saatte başlayan Alevi örgütlerinin Şişli'de örgütlediği miting de etkisi vardı.

25 Mayıs Pazar günü miting yapıldığı saatlerde Şişli'deki Alevi örgütlerinin çağrısıyla yapılan miting dışında aynı gün TMMOB tarafından örgütlenen park şenliği de zamanı düşünülmeden aynı saatlerde yapılmış oldu.

Sağlanamayan bu koordinasyon yüzünden Şişli'deki miting dönüşü Kadıköy'e geçen yaklaşık 300 kişilik bir grup metrobüsten inerek sloganlar eşliğinde Kadıköy meydana doğru yürüyüş yaptı. Ancak bu grup programın planlanandan erken bitmesinden kaynaklı olarak Kadıköy meydana gelemeden miting bittiğini öğrenip geri döndüler.

Program tüm kortejler alana girmeden saygı duruşuyla başladı. Soma'dan gelen maden işçisinin konuşmasından sonra sinevizyon gösterimi yapıldı.

DİSK Genel Sekreteri Arzu Çerkezoğlu, KESK dönem sözcüsü, TMMOB İKK sözcüsü, İstanbul Tabip Odası Başkanı Selçuk Erez de birer konuşma yaptı. Konuşmaların ardından miting, Ruhi Su Dostlar Korosu ve Hilmi Yarayıcı'nın sahne almasıyla devam etti.

Başlama saati 13.00 olan miting, planlanan programdan yarım saat önce yürüyüşe başlanması nedeniyle belirlenen saatten 1 saat önce, saat 14.30'da, sonlandırılmış oldu.

Soma'nın ve Roboski'nin Hesabını Sormak için Emekçilerin Birleşik Mücadelesini Büyüt!

İstanbul'dan Komünistler

Soma Katliamı eylemlerle protesto edildi

Bulduğumuz yerelikle Soma'da yaşanan katliam için eylemler yapıldı. İlk eylem Birleşik Metal İş Sendikası, Eğitim Sen ve Deniz Kültür Sanat Evi'nin de içinde olduğu Mudanya Emek Platformu çatısı altındaki kurumların katılımıyla saat 16.30 yapıldı. "Kader Değil, Cinayet; AKP'nin Yasası Ölüm Demek; Yanan Bizdik Siz Kömür Sandınız; İş Kazası Değil Cinayet" gibi yazılı dövizler taşındı. Basın metnini Birleşik metal İş sendikası temsilcisi okudu. Basın metninde ana tema olarak "faciada ihmali olan sorumluların tespit edilmesi" istendi. "Dünya insanı yatırım yaparken, AKP iktidarı ölüme yatırım yapıyor" denildi. "Katliamın faillerini biliyoruz. İşçi katillerini affetmemek, unutmamak ve hesap sormak için mücadelemiz sürecektir. İşçi sınıfını, emekçileri ve emek dostlarını Soma'daki işçi kardeşlerimiz için güvenceli iş ve insanca yaşam hakkımız için ayağa kalkmaya çağırıyoruz." denildi. Basın metninin okunmasından sonra saygı duruşunda bulunuldu.

Diğer bir etkinlik de, içinde çalışma yürüttüğümüz kurumun eylemin örgütlenmesinde faal olarak görev aldığı eylemdi. Mütareke Meydanında Saat 19.30 başlayacak eylemde, forum yapılması ve ardından bir yürüyüşle denize kâğıttan kayıklara yerleştirilen mumlar bırakılması kararı alındı. Bu kayıkların yapılmasında kurum olarak görev aldık yaklaşık 300 tane kayık yapıp mumları yerleştirdik. Eylemde, okunan metnin ardından saygı duruşunda bulunuldu. Sonra bir forum oldu, eyleme katılanlar bu cinayet için duygu ve düşüncelerini dile getirdiler. Forumun sonunda Bursa merkezde yapılan eyleme polis saldırısının olduğu haberi geldi. Kortej oluşturarak yürüyüşe geçen kitle bu müdahaleyi haykırdığı sloganlarla protesto etti. "Faşizme Karşı Omuz Omuz; Katil Devlet Hesap Verecek; Gün Gelecek Devran Dönecek Katiller Halka Hesap Verecek; Bu Daha Başlangıç Mücadeleye Devam; AKP'nin İtleri Yıldırılmaz Bizleri; Kurtuluş Yok Tek Başına Ya Hep Beraber Ya Hiç Birimiz" gibi sloganlar atıldı. Yürüyüşün sonunda mumlar yakılarak denize bırakıldı. Daha sonra kitle ertesi gün aynı saatte buluşmak için dağıldı.

Sokaklar Soma ateşiyle ısındı

Bursa'da Soma'da yaşanan maden işçilerinin katliamı sebebiyle akşam saatlerinde protesto eylemleri düzenledi.

Setbaşı Mahfel mevkiinde toplanan 2000'i aşkın bir kitle caddeyi trafiğe kapatarak ortak pankartlarla yürüyüşe geçti. Yürüyüş boyunca birçok slogan atıldı. Biz de toplanan kitleye "Özgürlük savaşan işçilerle Gelecek" ve "Kurtuluş Yok Tek Başına Ya hep Beraber Ya Hiç Birimiz" sloganlarını atarmaya özen gösterdik. Eylem kitle Atatürk Caddesi üzerinde AKP il binasına doğru yürürken polis barikatları ve çevik kuvvetle karşılaştı.

Polis megafonlarla "yaptığınız eylem kanunsuzdur" gibi uyarılar yaparak eylemi bitirmeye çalıştı. Toplanan kitlenin kararlı tutumu ve ısrarı üzerine polis TOMA'lardan su sıkarak ve çevik kuvvetle saldırıya geçti. Toplanan kitle geri çekilirken de örgütlü durmaya ve sloganlarla propaganda yapmaya dikkat ettik.

Eylemler daha sonraki günlerde de devam etti. Soma eylemleri bize bir kez daha gösterdi ki taşeronlaşmanın ve örgütsüzleşmenin bu kadar yaygın olduğu bir dönemde büyük sendikalara bel bağlayanlar ve oradaki bürokrasizmi ve yönetimi ele geçirmek adına çaba sarf edenler emekçilerin kendi dayanışma ve mücadelesinin önemini farkında değiller.

Emekçileri daha örgütlü kılmak adına bulunduğumuz her alanda kendi taleplerini öne alan bir sınıf dayanışmasını ön plana çıkararak emekçilerin kendi örgütlerini ve sendikaları daha güçlü kılabiliriz. Somalı maden işçilerinin yaşadığı sorunlar yaşadığımız topraklardaki işçi sınıfının ortak sorunları. Oradaki işçilerin bu maden ocağında yaşanan işçi cinayetinden sonra yaşadığı hinc da ortak öfkeleri. Tüm mücadelemizi bu kölelik düzenini ve öfkeyi yaşayan işçileri; başka sermaye kesimlerinin bekçiliğini yapan muhalefete kanalize etmeden örgütlemek adına yapacağız

Özgürlük Savaşan İşçilerle Gelecek!

Bursa'dan Komünistler

Bulduğumuz yerelikle aynı iki eylemin yapılması kitlesele birleşik bir eylemin yapılmasına engel oldu. Aynı gün aynı eylemin yapılmasının bazı sebepleri olsa da bizler kitlesele birleşik bir eylemliğin yapılması için elimizden geleni yaptık.

İşçi sınıfının öfkelerini parçalı eylemlerle bölenlere karşı durmalı.

Bulduğumuz yerelikle sınıfsal temelde hareket eden kitle örgütlerinin arasındaki dayanışmayı büyütmeli kitle örgütlerinin alanlarda birlikte hareket etmesini sağlamalıyız.

Yaşasın Sınıf Dayanışması!

Kurtuluş Yok Tek Başına Ya Hep Beraber Ya Hiç Birimiz!

Bursa'dan Komünistler

Roboskiden Soma'ya hesap sormaya

Soma'da üç yüzyü aşkın maden işçisinin yaşamını yitirdiği, ana akım medya tarafından facia olarak sunulan, oysa daha çok bir katliamı andırın ve iktidar tarafından hızla üstü örtülmek istenen iş cinayeti Türkiye'nin pek çok yerinde olduğu gibi İzmir'de de kitlesel refleks eylemlere neden oldu. İzmir'de 14 Mayıs'ta başlayan eylemler art arda dört güne yayıldı.

14 MAYIS ÇARŞAMBA: "ROBOSKİ'DEN SOMA'YA HESAP SORMAYA!"

Sendikalar ve meslek odalarının çağrısı ile saat 18:00'de Basmane'de bir araya gelen binlerce kişi Türk-İş, DİSK, KESK, İzmir Barosu ve TMMOB imzalı "Katliamın Faillerini Biliyoruz" pankartı arkasında yürüyüşe geçti. Basmane Meydanı'ndaki AKP Konak İlçe Teşkilatı yoğun biçimde protesto edilirken, yürüyüş güzergahı olarak daha önce düzenlenen benzer eylemlerde alışlageldiği üzere Gazi Bulvarı değil, Fevzi Paşa Bulvarı tercih edildi. Yürüyüş devrimci ve sol-sosyalist örgütlenmeler yoğun bir katılım gösterdi.

Köz'ün arkasında duran komünistler de eylemde flamları ile yer aldılar. Sıklıkla gerçekleştirildiğimiz ajitasyon konuşmalarında şunlar ifade edildi:

"Soma'da kaybettiğimiz maden işçileri alelade bir kazada can vermediler. Yaşanılanın kaza-kader-mukadderat ile bir ilgisi yok. Sermayenin kar hırsı uğruna, üç kuruş için yerin yüzlerce metre altına gönderilen insanların hayatlarıyla oynamıştır. Soma'da yaşanan bir facia, doğal afet değil bir katliamdır. Bu katliamın failleri bellidir. İşçilerin katili sermaye düzenidir. Sermaye düzeninin bekliliğini yapan ve Reyhanlı'dan Roboski'ye bu halkın canına kast eden AKP de bu katliamın da suç ortağıdır. ...

...Soma'daki maden işçileri yerin yüzlerce metre altında ölümlerin belki de en acısını yaşadılar. Ölümün adil olması için yaşamın adil olması gerekiyor. Yaşamın adil olması için ise bu ücretli kölelik düzeninin ortadan kaldırılması gerekiyor. Tersanelerde, madenlerde, atölyelerde, inşaatlarda iş cinayetlerine dur demenin yolu işçi sınıfının örgütlenmesinden geçiyor. Adalet de özgürlük de yaşayan işçilerle gelecek!"

Ajitasyon konuşmalarının yanı sıra yürüyüş kolunda; "Madenlerde: Katil Var!, Tersanelerde: Katil Var!, İnşaatlarda: Katil Var!, Atölyelerde: Katil Var, İktidarda: Katil Var!, Katillerden Hesabı Emekçiler Soracak!", "Köle Değil İşçiyiz Birleşince Güçlüyüz!", "Kahr olsun Ücretli Kölelik Düzeni!", "Soma Halkı Yalnız Değildir!", "Soma'nın Hesabı Sorulacak!", "Roboski'den Soma'ya Hesap Sormaya!", "Özgürlük Savaşan İşçilerle Gelecek!", "Kapitalist Devlet Yıkacağız Elbet!", "Ordu, Polis, Tekeller, İşte Katiller!" sloganlarını attık.

Deri Tekstil Kundura İşçileri Derneği üyesi işçilerin de yer aldığı kitlesel ve öfkeli yürüyüş Konak Meydanı girişini ve Büyükşehir Belediyesi önünü tutan polis barikatı önünde son buldu. Konak'a girmek üzere sendika yetkililerinin polisle pazarlığa tutuşması sonrasında eylemin dinamizmi an be an düştü. Söz konusu görüşmelerin uzaması ise kitlenin önemli bir kısmının alanı terk etmesine ve polisin müdahale için gerekli hazırlıkları tamamlamasına neden oldu. Ardından gelen polis müdahalesi kitleyi hızla eritti ve dağıttı. Direnme ve toplanma eğiliminde olanlar İkinci Kordon'a çekilmeye çalışsalar da hız kesmeyen Tomaların müdahalesi buna müsaade etmedi. İçinde bulunduğumuz kitle Alsancak Kıbrıs Şehitleri Caddesi'ne kadar neredeyse aralıksız biçimde kovalandı. Kıbrıs Şehitleri Caddesi'nde bulduğumuzda ajitasyon konuşmaları ile toparlayıcı ol-

maya çalıştık ancak bu noktaya da gaz bombaları ile saldırıldı ve ara sokaklara kadar çekir kuvvet müdahalesi başladı. Ertesi gün gerçekleştirilecek grev ve eylem için hazırlanmak üzere dağıldık.

15 MAYIS PERŞEMBE: "GREV!"

DİSK, KESK, TMMOB ve TTB'nin aldığı ortak grev kararı doğrultusunda sabahın erken saatlerinde Basmane Meydanı'nda toplanma başladı. Her ne kadar bir önceki akşamki katılımı ikiye katlayan bir katılım olsa da İzmir'de tüm hayatı etkileyen bir grevden bahsetmek yine mümkün değildi. DİSK'in iş bırakması neredeyse sadece Genel-İş'ten ibaretken KESK kayda değer bir katılımı alanda idi.

Yirmi bine yakın kişinin katıldığı yürüyüşte Eğitim-Sen, Tüm Bel-Sen ve Genel-İş kortejleri son derece canlı ve diri idi. Gazi Bulvarı'ndan Konak'a doğru yürüten binler İzmirli'lerden de gerçekten yoğun bir destek gördü. İkinci Kordon'a çıkıldığı ve Konak Pier Köprüsü önüne gelindiğinde ise polisin bir uyarı olmaksızın şiddetli saldırısı başladı. Görece kolay dağılmış olsa da bazı noktalarda onlarca, bazı noktalara da ise yüzlerce insan yeniden buluşmaya, öbek öbek yeniden toplanmaya başladı. Tekstil atölyelerinin yer aldığı Mimar Kemalettin Caddesi de bu noktalardan biri idi. Burada buluşan yüzlerce insan sloganlar atmaya devam etti. Bizler de yaptığımız ajitasyon konuşmaları ile insanları mümkün olduğunca bir araya getirmeye çalıştık. Farklı sendikalarından onlarca kişi tekrar Fevzi Paşa Bulvarı'na doğru yönelmişimizde henüz yürüyüşe katılan Türk-İş'e bağlı Belediye-İş sendikası üyesi yüzlerce işçi ile karşılaştık ve onlarla yürümeye başladık. Başlarındaki sendika yöneticilerinin onları durdurmaya ve oturtmaya çalışmalarına rağmen işçiler Konak istikametinde yürümekte kararlı idiler. Polis TOMA'larla müdahalesi ise gecikmedi. Ancak gelen üç TOMA işçilerin kararlı direnişi ile neredeyse püskürtülüyordu. Gaz bombaları ile gerçekleşen bir sonraki saldırının ardından direniş zayıfladı.

Limontepe'de ozalit çalışması

Bu noktadan sonra tekrar Konak'a yönelmek için girdiğimiz Hisarönü'nde de tablo farklı değildi. Geçtiğimiz her noktada polis saldırısından kaçın ve yeniden buluşmak için bir işaret bekleyen onlarca, yüzlerce insan vardı. Bu noktada inisiyatif kullanıp megafonla konuşmalar yağmaya başladık. Konuşma yaptığımız her alanda etrafımızda onlarca insan buluşmaya ve slogan atmaya başladı. Neredeyse Haziran Ayaklanması günlerinde olduğu gibi bir öfke ve dayanışma havası vardı. İnsanlar sokağa çıkmış, polisin saldırısı sonucu dağılmışlardı fakat evlerine dönmek onları rahatsız ediyordu. Sokakta kalmak ve alana gitmek istiyorlardı ancak dağınıklık ve örgütsüzlük hali onları bundan da alıkoymuyordu. Yapılan konuşmalar bu konudaki özgüveni sağlama açısından bulunduğumuz noktalarda mütevazı de olsa bir katkı sağladı. Benzer bir müdahaleyi Kızlarağası Hanı önü ve İZSU civarında da yaptık. Konak Meydanı civarında sürekli olarak alanı zorlayan, Büyükşehir Belediyesi önünde buluşmaya çalışan, oturma eylemi yapan yüzlerce insan vardı. Konak'ta kaçın ve yeniden toplanan, toplu yahut ferdi olarak alana girmeye çalışan insanların sirkülasyonu vardı.

Polisin barikat kurduğu nokta dört yahut beş kez zorlandı. Polisin cevabı sert olmakla, hatta artık copla saldırıyor olsalar da, kitle kararlılık gösterdi. Saat dokuz'da başlayan eylemler ve çatışmalar saat üçü gösterdiğinde hala sürüyordu. Günün bilançosu kırka yakın gözaltı ve çok sayıda yaralı idi. Bununla birlikte günden esas olarak geride kalan sonuç olumlu idi. Sokağa çıkanların Konak Meydanı'na girilememiş olsa da direniş sokaklara yaymayı başardığı, devletin ve polisin tereyağından kıl çeker gibi masedemediği bir eylem gerçekleştirildi. Bu yönüyle 15 Mayıs Grevi bir grev olarak başarısız ve kendi iddiasından artık alışageldiğimiz biçimde uzak olsa da ve kitlesel sokak eylemi ertesi güne dağınıklık ve moral bozukluğu değil, sokağa çıkma konusunda kararlılık ve heyecan bıraktı.

16 MAYIS CUMA: "KİSMİ VE ZAYIF ÇAĞRILAR, YOĞUN SALDIRI"

16 Mayıs Cuma akşamı için de bir dizi akım eylem çağrısı yapıldı. Önceki günlerdeki eylemlerin kitleselliğinin yaratacağı rüzgarın kendiliğinden bir biçimde devam edeceği öngörüsü ile yapılan bu bu çağrılar genelleştirilemediği ölçüde katılımın cılız ve polis saldırısına açık olacağı çıktı. Nitekim Cuma akşamı yapılan eylem yüzlerle sınırlı bir katılımı gerçekleştirdi ve polisin Alsancak içlerine kadar saldırısı ve yoğun bir insan avı ile sonuçlandı. Her ne kadar polisin tutumu Alsancak'taki insanlar tarafından sıklıkla protesto ve teşhir edilse de polis eskortu ile kitleye saldırmaya çalışan eli sopalılar da aynı akşam hasıl oldu. Gün sonunda yüze yakın gözaltı yaşanmıştı.

Soma'daki katliamın ardından bu gündemi ve gerçekleştirilen dayanışma eylemlerinin havasını faaliyet yürüttüğümüz mahallelere taşımak üzere ozalit çalışması yaptık. Dört ayrı slogan taşıyan ozalitlerimizi Cennetçeşme girişi, Limontepe ve Yüzbaşı Şerafettin Mahallesi civarına astık.

Bu çalışma sınırlı da olsa Soma'da yaşanan katliamın faillerine işaret etmek ve üstü örtülmek istenen bu meselenin konunun esas muhatapları unutulmamasını sağlamak amacıyla gerçekleştirildi.

Yaşasın Eylemli Sınıf Dayanışması

Limontepe'den Komünistler

17 MAYIS CUMARTESİ: "SOMA'DA OHAL! KARŞI PROTESTO YÜRÜYÜŞÜ"

Cumartesi günü devletin Soma'da adı konulmamış bir biçimde OHAL uygulaması, ÇHD'li avukatlara ve Soma'ya giden devrimcilere yönelik gözaltı saldırısı KESK, DİSK, TMMOB, İzmir Barosu tarafından saat 19:00'da Alsancak'ta yapılan bir yürüyüş ve basın açıklaması ile protesto edildi. Devlet ve sermaye düzeni Soma'da tümüyle suç üstü vaziyette yakalanmış olmasına rağmen, AKP'nin çuvalladığı ayan beyan ortada iken ve genel olarak konuya ilişkin ciddi bir tepki olmasına rağmen gerçekleştirilen eylem son derece zayıf. Ancak beş yüz kişinin katıldığı eylemde bir önceki akşam yaşanan yoğun saldırıların yarattığı tedirginlik hissedilir vaziyettedi. Komünistlerin birliğini savunanların flamları ile katıldığı bu eylemde Kıbrıs Şehitleri Caddesi'nde bir yürüyüş gerçekleştirilerek Kordon'a çıkıldı. Cuma akşamı gerçekleştirilen eylemin dağıtılması ardından or-

taya çıkan ve eylemcilere sopa ile saldırmaya yeltenildiği iddia edilen, fotoğrafları sosyal medyaya düşmüş bir kişi yürüyüşün bu kısmında tepit edildi. Söz konusu kişi kitlenin haklı öfkesinden payına düşeni aldı. Kendisi ve çalıştığı işletme teşhir edilirken "Halka Uzanan

Faşist Eller Kırılır!" sloganı atıldı. Yürüyüşün son durağı Gündoğdu Meydanı oldu.

Gündoğdu Meydanı'na gelmeden ayrılan SDP korteji ise Cumhuriyet Meydanı'na yürüyüşe geçti ve kısa bir süre sonra bu kortejin polis müdahalesine maruz kaldığı haberi geldi.

Gündoğdu Meydanı'nda basın açıklamasını KESK Şubeler Platformu sözcüsü Rukiye Çakır okudu. Açıklamada şu görüşlere yer verildi; "Biz 'işçi katliamı' dedik onlar 'iş kazası' dediler. 'Dünyanın her yerinde oluyor' dediler. 19. yüzyıldan örnek verdiler. Biz 'istifa edin' dedik onlar 'burası bir istifa kurumu değildir' dediler... Eğitim-Sen Soma temsilciliğimiz basıldı. Biz 'hesap vereceksiniz' dedikçe 'Soma'ya gelmeyin' dediler! Soma halkı başta olmak üzere tüm Türkiye'de hesap soran on binlerce kişiyi görmezden gelmeye devam ediyorlar. Gözaltılarıyla, polisiyle, jandarmalarıyla, yandaş medyalarıyla bizleri yıldırma-ya çalışıyorlar. Yılmayacağız! Bizler sömürsüz, insanca bir dünya mücadelemizi yüzyıllardır sürdürdüğümüzden daha da kararlı sürdürmeye buradan ant içiyoruz. Somanın hesabını sormaya, 'taşeron ölümdür' demeye, avukat arkadaşlarımızla, emekten yana dostlarımızla ve tüm halkımızla daha da yüksek sesle devam edeceğiz".

Açıklamanın ardından eylem sona erdi.

Ortak ve geniş çağrılar yerine kısmi ve zayıf çağrılar yapılarak, bir eylem enflasyonu içerisinde zayıf katılımı gerçekleşen kent merkezindeki eylemler polise aradığı fırsatı belli ölçüde sağlamış oldu. Haziran'dan bu yana kazanılan bir mevzi olarak değerlendirilebilecek olan, yürüyüş hakkının fiili olarak uygulanması konusunda polisin açık biçimde karşı saldırısı olduğu rahatlıkla gözlemlenebilir. Aylardan bu yana herhangi bir izin alınmaksızın, yol kapatılarak yürünen güzergahlara çıkıldığı anda polis saldırısı başlaması bu hakkın kullanımının engellenmesi ve kitlelerin kazandığı özgüveni kırmaya yöneliktir. Bu planı boşa çıkartmanın yolu açığa çıkan öfkeyi birleştiren ve kitlesel eylemli bir mücadeleye hattı izlemekten ve işçi sınıfının yaşadığı ve çalıştığı alanlara da bu öfkenin izlerinin taşınmasından geçiyor.

**Roboski'de Ordu,
Gezi'de Polis,
Soma'da Tekeller,
İşte Katiller!**

İzmir'den Komünistler

Deniz Gezmiş Forumu “Soma'nın hesabı sorulacak” dedi

13 Mayıs 2014, bu topraklardaki yaşanmış onca işçi katliamlarından en sonuncusu ve en büyüğünün yaşandığı kara gün. Kömürün gerçek rengini hayata verdiği gün. Devlet ve patronlar tarafından her zaman olduğu gibi sıradan bir iş kazası diye adlandırılan bir işçi katliamının yaşandığı gün.

Yüzlerce maden işçisinin hiçbir iş güvencesi olmadan her an ölümle burun buruna kalarak çalışmak zorunda kaldıkları diğer madenlerden sadece birisiydi Soma'daki kömür madeni de. Gene patronların kar hırsı ve onların uşaklığını yapan hükümetlerin çalışma yaşamına ilişkin gerçekleştirdikleri, patronlardan yana olan ve işçiler üzerindeki sömürüyü kat be kat artıran politikalarının sonuçlarının en son ki örneği; yüzlerce maden işçisinin Soma'daki madende katledilmeleri oldu. Karaelmas diye adlandırılan kömürün her daim karasının maden işçilerine, elmas'ının ise Soma Holding sahibi Alp Gürkan gibi işçilerin kanını emen asalak patronlara düştüğü bir düzende, daha önceleri yitirdiğimiz nice işçi kardeşlerimizin arasına karıştı Soma'daki yüzlerce maden işçisi de.

Tam da 12 Eylül darbesinin ürünü olan AKP'nin politikalarının bir sonucuydu Soma. Çünkü 12 Eylül'de özü itibarıyla işçilerin zaten az olan haklarını gasp etmek ve patronların karlarını

artıracak politikaları daha kolay bir şekilde hayata geçirmek için gerçekleştirilmiş bir darbeydi. İşte böyle bir darbenin ürünü olan AKP'de sırtını dayadığı yerin kurallarına göre hareket edecek ve işçilerin emekçilerin karşısında dikilip patronların uşaklığını en iyi şekilde yerine getirmek için uğraşacaktı. Bu görev ve misyonla hükümete geldi ve bu görevini de bu güne kadar en iyi şekilde ifşa etti. İşte Soma'da bu iyi şekilde ifşa edilen görevin bir neticesiydi.

Patronlar ve onların uşakları görevlerini yaparlarken, işçiler, emekçiler, ezilenlerde görevlerini yapmaya ve kendi kaderlerini ve kurtuluşlarını kendi ellerine almaya muktedir olduklarını göstermekle ve bunun en nihayetinde mutlak ve mutlak gerçekleşeceğini ilan etmekten de geri durmamaktalar. Kürdistan'ın dört bir yanındaki isyanlar ve Rojava örneği ve Gezi'de başlayıp Türkiye'nin dört bir yanına yayılan büyük Haziran Ayaklanması bunun en net göstergeleri olarak ortada durmaktadır.

Soma'daki işçi katliamının hemen ardından Türkiye'nin her yerinde, Gezi'den çıkan forumların, sendikaların, siyasetlerin, DKÖ'lerin çağrılarıyla kitleler alanlarda sokaklarda buluşup Soma'daki maden işçilerinin yanında olduklarını, bu katliamın hesabını sormak için mücadeleyi bünyelerine gösterdiler. Soma'daki işçilerin sesi,

İzmir'e, Amed'e, İstanbul'a, Dersim'e, Ankara'ya bu toprakların en üca köşelerine kadar ulaştı. 1 Mayıs Mahallesi de bu sese yanıt vererek Deniz Gezmiş Park Forumu'nun çağrısıyla eyleme geçti. 14 Mayıs Çarşamba ve 15 Mayıs Perşembe günü akşamına Taksim'e saat 19.00 için yapılan çağrıya paralel olarak o saatte iş çıkışından kaynaklı Taksim'e yetişemeyecek olanlar ve 1 Mayıs Mahallesi'nin gündemine Soma'yı eylemli bir şekilde koymak için saat 19.30'a eylem çağrısı yaptı. Saat 19.30'da Karakol durağında toplanan kitle “Kaza Değil Cinayet, Roboski'den Soma'ya Katleden Devlet Hesap Verecek- Kaza Değil Cinayet, İşçi Düşmanı Akp'den Hesap Sormak İçin Birleşik Mücadeleye- Kaza Değil Cinayet İşçi Düşmanı Akp'den Hesap Soracağız, Katillerden Hesabı Emekçiler Soracak” yazılı Deniz Gezmiş Park Forumu imzalı ozaltilerle yürüyüşe geçti. Yürüyüş boyunca “Soma'nın Hesabı Sorulacak, Soma İşçisi Yalnız Değildir, Katil Devlet Yıkacağız Elbet, Roboski'den Soma'ya Katil Devlet Hesap Verecek, Kurtuluş Yok Tek Başına Ya Hep Beraber Ya Hiç Birimiz, Yaşasın Sınıf Dayanışması, Yüz Karası Değil Ekmek Parası, Soma'nın Ateşi AKP'yi Yakacak” sloganları sık sık atıldı. Yürüyüşte Gezi isyami döneminde polisin kullandığı biber gazından kaynaklı dil kökü kanserine yakalanan ve 13 Mayıs'ta aramızdan ayrılan Mehmet İstif de gündem edildi ve “Mehmet İstif Kavgamızda

Yaşiyor, Bu Daha Başlangıç Mücadeleye Devam” sloganları da sık sık atıldı. Yürüyüşün başından sonuna kadar Soma'daki maden de yitirdiğimiz işçiler ve bu işçi katliamında AKP hükümetinin ve patronların sorumluluklarına ilişkin ajitasyon konuşmaları yapılarak tüm mahalleli eyleme çağrıldı. Karakol durağından başlayarak Son durağa oradan da tekrar Sağlık ocağı önüne yüründü. Burada kısa bir basın açıklaması yapılarak Perşembe akşamı tekrar buluşmak üzere eylem bitirildi. Aynı formatta ve katılımın daha da arttığı Perşembe akşamı da yürüyüş gerçekleştirilerek Soma'da yitirdiğimiz işçilerin hesabının sorulması için mücadeleyi büyüme çağrısı yapıldı.

KÖZ'ün arkasından duran komünistler olarak katillerden hesabın emekçiler tarafından sorulabileceği bilinciyle hareket ediyor ve emekçilerin birleşik mücadelesini örebilecek eylemlerin örgütlenmesinde ve içerisinde yer almaya çalışıyoruz. Bu bilinçle de 1 Mayıs Mahallesi Deniz Gezmiş Park Forumu'nun bu çağrılarını önemsiyor ve olabildiğince aktif bir şekilde sorumluluk almaya çalışıyoruz.

Roboski'den Somaya Katil Devlet Yıkacağız Elbet!

Özgürlük Savaşın İşçilerle Gelecek!

1 Mayıs Mahallesi'nden Komünistler

Gezi forumları soma için buluştu

18 Mayıs'ta Kadıköy Yoğurtçu Parkı'nda yapılan buluşmanın konusu, Soma'da yaşanan maden katliamı oldu.

18 Mayıs'ta İstanbul'da bulunan forumların buluşması için planlanan ve örgütlenmeye çalışılan forumlar buluşması iki ana forum ve konser şeklinde örgütlenmeye çalışıldı. Forumlar buluşmasının gündem başlıkları “Gezi'nin Dünü Bugünü ve Yarını” ile 31 Mayıs'ta Gezi'nin yıldönümüne giderken nelerin yapılabileceğinin konuşulacağı iki ana forum şeklinde program olarak kurgulanmıştı, etkinliğin son haftasına girerken Soma'da yaşanan olaydan kaynaklı olarak ilk önce 18 Mayıs'ın akşamında yapılması planlanan konser iptal edildi.

16 Mayıs Cuma akşamı yapılan toplantıda ise forumlardan gelen öneriler doğrultusunda çalışmanın Soma'nın konuşulabileceği bir forum şeklinde yapılmasına karar verildi. 18 Mayıs'ta konuşulması düşünülen gündemlerin ise tarihi daha sonra belirlenecek başka tarihe ertelenmesine karar verildi.

Forumu ağırlıklı olarak İstanbul'da konumlanan yaklaşık 35 farklı forumdan ve Kadıköy civarında konumlanan 8 farklı mahalle dayanışmasından katılım sağlandı. Forum aktif olarak katılan 300 kişi ve gün için gelip gidenlerle beraber yaklaşık 500 kişinin katılımıyla gerçekleşti.

13 Mayıs'ta Soma'da yaşanan katliamı konuşmak ve bu vesileyle gündeme oturan taşeronlaşma güvencesiz çalışma koşulları ve iş güvenliğine karşı nelerin yapılabileceğine dair farklı mahallerden gelen forum aktivistlerinin yaptıkları konuşmalarda öne çıkan başlıklar aşağıdaki gibi oldu.

Forum Gezi'de kaybettiğimiz arkadaşlarımız için saygı duruşu ile başlayan etkinlik 2 ayrı otu-

rumda yaklaşık 70 kişinin yaptığı konuşmalar doğrultusunda ortaya çıkan somut sonuçlar ve öneriler ise şöyle oldu.

Soma'ya ilişkin kabul edilen eylem önerileri:

1. Soma İçin Adalet Komitesi'ne (@somaicinadalet , somaicinadalet.com) Gezi Forumları olarak katılım, temsil edilme.

2. Yerelde güvencesiz işçi çalıştıran iş yerlerine karşı eylemler yapmak.

3. Katliamın 1.haftası olan 20 Mayıs Salı günü Saat 20.00'de Kadıköy Rıhtım'da oturma eylemi yapmak

4. Levent'te Soma Holding'in binası önündeki nöbeti devam ettirmek. (#LeventSomaNobeti)

5. İstanbul Kent Savunması'nın örgütlediği, Soma Holding'e ait Spine Tower inşaatı önüne yapılacak yürüyüşe katılmak. Yürüyüş Pazartesi Saat 16.30'da Maslak YTY Meslek YO önünde toplanılarak 17.00'de başlayacak.

Soma konusunda ortaklaşıl hedefler:

1. İş yerlerinde işçi sağlığı ve iş güvenliği denetimlerinin emek ve meslek örgütlerinden oluşacak bağımsız uzmanlar tarafından yapılması.

2. Soma katliamının tüm sorumluları yargılanmalı. TKİ, Enerji ve Çalışma Bakanları, tokat atan Başbakan, tekme atan hükümet yetkilileri dahil olmak üzere, Soma Holding yöneticileri, işletme sorumluları.

3. Soma Katliamının gerçekleştiği 13 Mayıs gününün işçi cinayetlerinin anılacağı bir gün olması.

4. Soma'da karartma uygulayan basının teşhir edilmesi ve gerekirse bu yönde eylemler planlanması.

5. Türk-İş ve bağlı olan Maden-İş yöneticileri istifa etmeli ve Soma halkından özür dilemeli.

Tüm sendikalar işçilerin iş güvenliği ve işçi sağlığı konusundaki mücadele süreçlerinde aktif olmalı ve mücadeleye sahip çıkmalıdır.

6. DİSK'in açıkladığı aşağıdaki 4 talep bizim de taleplerimiz olmalı:

- İş cinayetlerinin artmasına neden olan taşeron çalıştırma derhal yasaklanmalıdır.

- Özelleştirildikten sonra seri cinayetler gündeme gelen tüm madenler derhal yeniden kamulaştırılmalıdır.

- İşçi sağlığı sorununu özelleştiren iş güvenliği yasası çöpe atılmalı, tüm denetim yetkisi emek ve meslek örgütlerine verilmelidir.

- Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı derhal istifa etmelidir.

7. Uluslararası İnsan Hakları Federasyonu'na çağrı yapılmalıdır.

Gezi Ayaklanması sonrası ortaya çıkan forum-

larla bağımızı artırmaya çalışırken haftalık olarak düzenli olarak yapılan toplantıları takip etmeye çalışıyoruz. Yapılan toplantılara daha aktif katılım sağlamak için bulunduğumuz mahallelerdeki forumları yeniden toplanmaya çalışıyoruz.

Etkinliğe Deniz Gezmiş Park Forumu “Soma'dan Roboski'ye Katleden Devletten Hesap Sormaya” ozaltilerle katıldı. Bunun dışında çalışma yürüttüğümüz alanlardan Gülsuyu Halk Meclisi ve Yenibosna Dayanışması'ndan da foruma katılanlarda oldu.

Yaklaşık 5 aydır takip ettiğimiz İstanbul forumlarıyla içinde çalışma yürüttüğümüz forumlar la bunlara bağlı oluşmuş kentsel dönüşüm, eğitim gibi konuları işleyen çalışma gruplarına katılım gösterirken ortaklaşa bir planın ve eş güdümün sağlanamamış olması en önemli eksiklik olarak önümüzde durmaya devam ediyor.

Mayısta Yaşam'ndan Komünistler

Forumlar soma katliamı için buluştu

İstanbul Forumları Buluşuyor” olarak tasarlanan forumlar arası buluşma Soma için forumlar buluşuyor olarak değiştirildi. Bizde bu buluşmayı Deniz Gezmiş Park Forumunda gündem ettik ve foruma katılma kararı çıktık.

Soma Katliamı için mahallede Deniz Gezmiş Park Forumunun düzenlemiş olduğu yürüyüşler yapılmış katılım da oldukça iyi olmuştu. Forum için bu yürüyüşlerde kullandığımız ozaltileri kullanma kararı aldık. “Roboski'den Soma'ya Hesap Sormaya”, “Kaza Değil Cinayet”, “İşçi Düşmanı AKP'den Hesap Sormak İçin Birleşik Mücadeleye” ozaltilerini Kadıköy'e geçerken yanımıza aldık. Yoğurtçu Parkı'na vardığımızda ozaltilerimizi açtık ve slogan atarak forumun toplandığı yere gittik.

Deniz Gezmiş Park Forumu olarak söz alıp ne söyleyeceğimizi kararlaştırıp içimizden bir konuşmacı belirledik. Konuşan arkadaş konuşmasında Soma'nın bir katliam olduğunu devletin bu katliamları yıllardır Roboski'de, tersanelerde, inşatlarda yaptığını söyledi. Aslında 12 Eylül öncesindeki gibi işçilerin örgütlülüğü olsa bu gerçekleşmeyecek dedi. Bizim tek gücümüz örgütlülüğümüzdür, taşeron sistemine de her türlü saldırılara da bu şekilde göğüs gereriz, dedi. Gezi Ayaklanması bize hangi yolla saldırılara karşı çıkılabileceğini göstermiştir, dedi. Kurtuluş yok tek başına ya hep beraber ya hiç birimiz, diyerek sözlerini bitirdi.

Forum sırasında forumdan sonra yürüyüş yapılacağını Eminönü iskelesinde somaya gidenlerin konuşma yapacağını öğrendik. Bunun üzerine biz de katılmaya karar verdik. Caferpaşa Forumu ile Mehmet Ayvalıtış Parkı'nda buluşma kararı aldık.

Mehmet Ayvalıtış Parkı'nda ozaltilerimizi açarak yürüyüşe başladık. Kadıköy'ün ara sokaklarında yürüyüş yaparak olabildiğince de diğer forumlarla buluşarak yürümeye devam ettik.

Katılımın yüksek olduğu yürüyüşte “ Erdoğan'a Tokadı Emekçiler Atacak, Roboski'den Soma'ya Hesap Sormaya, Soma'nın Katili AKP'nin Devleti, Katil Devlet Hesap Verecek, Kurtuluş Yok Tek Başına Ya Hep Beraber Ya Hiçbirimiz, Erdoğan'dan Hesabı Emekçiler Soracak, Soma'nın Ateşi AKP'yi Yakacak” sloganları attık.

Eminönü iskelesi önünde oturuldu, Soma'ya ziyarete gidenler Soma'ya dair aktarımda bulundular. Sonrasında eylem sonlandırıldı.

1 Mayıs Mahallesi'nden Komünistler

Aydınlı Soma için ayaktaydı

13 Mayıs günü Manisa Soma'da resmi rakamlara göre 301 işçi iş cinayetinde katledildi. Soma'da maden ocağında yanan ocakların yangını her yeri saldı.

Madenlerde, inşaatlarda, fabrikalarda neredeyse her gün bir işçi yaşamını yitirken güvensizlik, zor çalışma koşulları, taşeronlaştırma koşullarında yaşayan Soma işçileri tam bir katliam yaşadılar ve 301 işçi katledildi. Yerin yedi kat dibinden kara elmas çıkarılan işçilerin kara günü hepimizi sardı. AKP iktidarında bu katliam ilk değildi, dün Roboski'de sırf Kürt olduğu için 34 köylü katledildi. Reyhanlı'da yine AKP'nin kanlı eliyle bir patlama gerçekleşmiş ve 52 kişi yaşamını yitirmişti. Yaşanan iş cinayetini protesto etmek ve bu katliamları da birlikte anmak ve topyekûn bir mücadeleyi öne almak gerektiğini düşünerek buna yönelik bir çalışma yürütme kararı aldık. Bu yönde aldığımız kararlar Aydınlı mahallesinde yürüyüşler gerçekleştirdik. Hızlı gelişen refleks eylemler olmasına rağmen alışla geldik şekildedir farklı olarak diğer kurumlarla birlikte ortak örgütlediğimiz eylemler oldu.

İLK YÜRÜYÜŞ

İş kazasının gerçekleştiği ilk gün mahallede bir yürüyüş yapabilmeyen yollarını ararken ÜİD-DER'in birlikte bir yürüyüş ve basın açıklaması yapmak için çağrısını aldık. 2 kişi hızlıca toplantıya katılarak yürüyüşün ve basın metninin nasıl olması gerektiğiyle ilgili konuşuk ve Aydınlı Tepe durağından merkeze kadar bir yürüyüş yapılabileceğini kararlaştırdık. Yürüyüşün örgütleyicisi olarak ÜİD-DER, Mayısta Yaşam, Deri-Teks sendikası ve EMEP vardı. Akşam 7.00'de yapılacak yürüyüşe etrafımızdaki herkese ve Aydınlı halkına hızla çağırda bulunduk. Yürüyüşe çağrı çalışma yürüttüğümüz kitle örgütüne gelmişti, biz de kitle örgütü ortaklarıyla "İş kazası değil cinayet; işçi düşmanı AKP'den hesap sormak için Birleşik mücadeleye" yazılı ozalitin arkasında 15 kişi yürüydük.

Tepe Durağı'nda bulduğumuzda yaklaşık 100 kişiyle birlikte "İş kazası değil cinayet; Soma katliamının hesabını soracağız" yazılı ozalitin arkasında hep birlikte yürüydük. Eylemin örgütleyicisi olan EMEP ise yürüyüşe katılmadı. Basın metni olarak ÜİD-DER'in hazırlamış olduğu metni okuduk.

Eylemin örgütlenmesi için fazla bir zaman olmasa bile geniş katılımlı bir yürüyüş oldu ve soursuz bir şekilde bitirildi. Eylemin bitişine kadar atılan sloganlar "İşçiler ölüyor sermaye büyüyor; Kaza kader değil bu bir cinayet; Yaşasın işçilerin örgütlü mücadelesi" oldu.

İKİNCİ YÜRÜYÜŞ

Aydınlı'da daha önce Aydınlı çocukları olarak "Domane Aydınlı" adıyla 1 Mayıs'a gelen, Gezi Ayaklanması sırasında eylemlere katılan gençler Aydınlı'da kurulan bir spor kulübünün taraftar grubu olmuşlar ve Domane Aydınlı adıyla hareket ediyorlar. Domane Aydınlı Soma için bir yürüyüş örgütledi. Duyurusunu daha çok sosyal ağlar üzerinden yapan taraftar grubu yürüyüşü birlikte örgütlemek için hiçbir siyasete veya derneğe haber vermedi. Taraftar grubunun önde gelenleri derneklere yalnızca teknik malzemelerin temini için başvurdular. Mayısta Yaşam Kooperatifinde gerçekleşecek yürüyüşü kitle örgütünün ortaklarıyla değerlendirdik. Konuşmamızda yürüyüşe katılmak gerektiğini mahallede yapılan, emekçilerin ve ezilenlerin hakları için mücadele edenlere destek olmak gerekir derken kitle örgütü ortaklarından bazıları Berkin Elvan'ın ölümün-

den sonra örgütledikleri yürüyüşe katıldığımızda yaşadığımız olumsuzlukları hatırlatarak katılmayacaklarını söylediler. Bu arkadaşları buluşma noktasına gidene kadar kooperatifin pankartı arkasında yürümeye ikna edebildik fakat yürüyüşe katılmadılar.

Aydınlı Tepe Durağı'nda 19.00'da buluşmayı örgütleyen Domane Aydınlı karar verdikleri saati beklemeden yürüyüşe başladı. Biz kitle örgütünün önünde pankartımızı açtık ve pankartın arkasında sloganların eşliğinde 15 kişi yürüyüşümüze başladık. "Soma'da işçiler, Roboski'de Kürtler; Katillerden hesabı emekçiler soracak; Kömürün karası AKP'nin yüz karası; Roboski'den Soma'ya hesap sormaya" gibi sloganları attık ve pankartımızda da "Kaza kader değil cinayet; İşçi düşmanı AKP'den hesap sormak için birleşik mücadeleye" yazıyordu. Buluşma noktasına sloganlarla yürürken kitlenin hareket ettiğinin haberini aldık. "Kurtuluş yok tek başına; Ya hep beraber ya hiç birimiz" sloganıyla önde yürütenlere kendimizi duyurmaya çalışsak da sessizce ilerleyen kitle bizimle buluşmaya niyetli değildi.

Yürüyüşü sessiz bir şekilde yas tutmak için örgütlediğini söyleyen taraftar grubunun önde gelenleri bizimde slogan atmamamız gerektiğini, kitleyi rahatsız ettiğimizi, eğer slogan atacaksak kortejden ayrılmamızı söylediler. Bu söylemlere sloganlarımızla karşılık verdik. Bizim slogan attığımızı duyan ve Domane Aydınlı'nın "Bir avuç kömür için bir ömür verenlere" yazan pankartın arkasında duran, slogan atmasını gerektiğini söyleyenler Mayısta Yaşam'ın pankartının arkasına geçtiler ve 40 kişiden fazla olduk. Aydınlı merkeze geldiğimizde yüksek bir yere çıkarak "AKP karşıtı slogan atmayacağız, atarmayacağız" diyerek tehdit ettiler. "AKP'den hesabı emekçiler soracak" sloganını gür bir şekilde attık ve merkezde yürüyüşü devam ettirmeyi söyledik ve ertesi gün siyasetler ve derneklere birlikte örgütlediği yürüyüşün duyurusunu yaptık.

Grup biz yürüyüşten ayrıldıktan sonra Tuzla Sahil'e gitmeyi ve orada basın açıklaması yapmayı hedeflemiş fakat İçmeler Mahallesi'ne gelmeden önce eli bıçaklı birkaç kişi yürüyüşün önünü kesmiş bazıları dövmeye kalkmış fakat herhangi bir karşılık vermeyen kitleyi küfür ederek göndermekten başka hiçbir şey yapmamışlardı. Bu saldırının ardından merkezde ve yürüyüş esnasında bizimle muhatap olanlarla görüştük. Bizden özür dilediler ve yaşananları anlattılar. Bizim bu yaşananlardan dolayı bir kin veya düşmanlık bes-

lemediğimizi, siyasetin yanlışlarla öğrenileceğini ve bu yaşananlardan doğru bir ders çıkarılmışsa, çok daha önemli bir şey kazandığımızı söyledik.

ÜÇÜNCÜ YÜRÜYÜŞ

Geniş katılımlı bir yürüyüş örgütlemek için siyasetler ve dernekle birlikte bir yürüyüş örgütledik. Yürüyüşü HDP, ÜİD-DER, Mayısta Yaşam ve KöZ örgütledi. Çağrısı için herhangi bir materyal hazırlamaya zamanımız olmadığı için etrafımızdaki kişileri ve sosyal ağları kullandık. Ortak pankart olarak "Kaza değil Cinayet; Roboski'den Soma'ya katillerden hesabı emekçiler soracak" yazılı ozaliti kullandık. Ortak sloganlar ve basın metni hazırladık. Alışlagelmişin dışında Aydınlı Mahallesi'nde ortak ozalitin arkasında örgütleyici kurumların bayraklarıyla bir kişinin bulunması ve herkesin kendi bayraklarıyla, kendi söylemleriyle katılabileceğini koşulları sağlanmış oldu. Gezi Ayaklanması'ndan bu güne kadar örgütlenen yürüyüşlerde genellikle insanlar bayraklardan rahatsız oluyor o yüzden eylemlere katılmıyorlar söylemlerinin geride bıraktığı bir yürüyüş oldu.

Yürüyüşün örgütlenmesi için Mayısta Yaşam Kooperatifinde HDP ve ÜİD-DER'le birlikte toplantı yaptık. Toplantıda daha önceki yürüyüşte okunan basın metninin tekrardan düzenlenerek hazırlanmasına karar verdik ve 15 ortak slogan belirledik. "Roboski'de Kürtler, Soma'da işçiler; Soma'nın Faili; Roboski'nin Katili; Katil devlet hesap verecek; Roboski, Reyhanlı, Soma, Katliam; Katillerden hesabı emekçiler soracak, Kurtuluş yok tek başına ya hep beraber ya hiç birimiz" gibi sloganları dövizleştirdik ve slogan olarak atılmasına karar verdik. Yürüyüş Aydınlı Tepe durağında başlayarak merkeze kadar sürecek, merkezde basın açıklamasının ardından mumlarla Soma yazılacak ve marşlar okunacak, yürüyüşe katılanlarla birlikte bir forum örgütlenecekti.

Aydınlı Tepe Durağı'nda buluşmak için Mayısta Yaşam Kooperatifinin önünde 20 kişi toplandık. Sloganlarla tepe durağına yürüdük ve orada toplanan kitleyle buluştuk. Kısa süreli beklendikten sonra megafonla ortak basın metnini ajitasyon metni olarak da kullandık. ÜİD-DER "Acımız ve öfkemiz büyük, Soma katliamının hesabını soracağız" yazılı pankartıyla, HDP yalnızca bayraklarıyla Mayısta Yaşam "İş kazası değil cinayet; İşçi düşmanı AKP'den hesap sormak için birleşik mücadeleye" yazılı pankartıyla, biz de "12 Eylül Rejimi Erdoğan bekçiliğinde sürüyor; Soma'da 300 işçi, Roboski'de 33 Kürt; AKP'ye karşı kitlesel

eylemler mücadeleye; Yaşasın Komünistlerin Birliği" yazılı ozalitimizle katıldık. 250'ye yakın kişiyle Aydınlı Tepe Durağı'ndan "Katil devlet hesap verecek, Taşeronlaşmaya hayır, Roboski'den Soma'ya katillerden hesabı emekçiler soracak, Roboski, Reyhanlı, Soma Katliam, Katillerden hesabı emekçiler soracak" sloganlarını hep birlikte gür bir şekilde attık.

Aydınlı merkeze geldiğimizde 300 kişiden fazlaydık. Soma'da yitirdiklerimiz ve tüm iş cinayetlerinde kaybettiklerimiz için saygı duruşuyla basın metnini okumaya başladık. Yaşanan iş cinayetlerinin sadece AKP hükümetiyle değil kapitalist düzen sürdüğü sürece devam edeceğini, hükümetlerin bu katillerin koruyucuları olduklarını anlattık. Basın metninin sonunda "İşçi sınıfı örgütlenip mücadeleye etmediği müddetçe, patronlar ve onların hizmetindeki hükümetler gerekli güvenlik önlemlerini almayacaklar. Bu konuda yükseltilecek mücadele ise, kapitalist sömürü sistemini hedef almadan asla amacına ulaşamaz! Sistemi ve yandaşlarını korkutan emekçilerin ve ezilenlerin örgütlü mücadelesinden başka hiçbir şey değildir. Katillerden hesap sormak için birleşik mücadeleye" dendi ve "Yaşasın Eylemli Sınıf Dayanışması" sloganıyla basın metni sonlandırıldı. Marşlarla birlikte oturma eylemine başladık ve insanlar söz alması için davet edildi fakat kimse söz alıp konuşma yapmadı. Kısa süre beklendikten sonra eylemimizi sonlandırdık.

Biz KöZ'ün arkasında duran komünistler olarak iki yürüyüşün de çalışmalarına aktif olarak katıldık. Eylemin ardından aldığımız tepkilerle de iki yürüyüşün de ortak örgütlenmesinin ne kadar olumlu olduğunun göstergesiydi. Her zamankilerden farklı olarak siyasetlerin kendi bayraklarının ve kendi söylemlerinin olduğu yürüyüş bir yıldır daha da sık duyduğumuz "bayraklar olmasın kitle kaçıyor" söyleminin çürütülmesine yardımcı oldu. Anlattığımız ve vurguladığımız şekilde gerçekleşen eylemin yeni yürüyüşlerin de birlikte yapılabilmesinin yolunu açtığını biliyoruz. 1 Mayıs'ta vurguladığımız "Varoşlarda birleş alanlarda devleş" şiarının ne anlama geldiğinin propagandasının yolları, mahallelinin gözündeki kurumlar arası rekabet anlayışının yıkılmasını sağladı.

Roboski'den Soma'ya Hesap Sormaya!

Katillerden Hesabı Emekçiler Soracak!

Yaşasın Eylemli Sınıf Dayanışması!

Tuzla'dan Komünistler

Koç işçisi sınıf kardeşlerini katledenlere karşı sokaktaydı

Soma'da 301 işçinin ölümüyle sonuçlanan katliamı protesto etmek için Koç Üniversitesi işçileri ve öğrencileri olarak Sarıyer'de bir eylem düzenledik.

14 Mayıs günü okulda öğrenciler Soma'daki iş cinayetine karşı için tüm güne yayılan bir oturma eylemi düzenlemeye karar verdiler. Eylemin merkezinde esas olarak Koç Direnişiyle buluşmuş öğrencilerden oluşan Koç Dayanışması vardı. Bu oturma eylemi sırasında akşam Taksim'deki genel eyleme katılmadan önce Sarıyer'de bir yürüyüş düzenlenmesi konuşuldu. Biz de böyle bir yürüyüşü sadece öğrenciler olarak yapmanın çok anlamlı olmayacağını, böyle bir eyleme Koç Üniversitesi işçilerini de katmak gerektiğini söyledik. Bunun dışında Sarıyer HDP ve Halkveçleri'ni de eyleme çağırдық. Ancak Taksim'deki eyleme gidecekleri için gelemediklerini söylediler.

Akşam Sarıyer'de yapılması kararlaştırılan eyleme işçi arkadaşları da katılmak için diğer öğrenci arkadaşlarla iş bölümü yaparak çay molarına gittik. Burada Soma'da yaşananların bir kaza değil bir düzen sorunu olduğunu, daha çok emeklerini sömürebilmek için maden işçilerinin güvencesiz ve taşeron çalıştırıldığını ve yaşanan katliamın da denetim eksikliğinden kaynaklandığını söyledik. Bunun ise Soma'daki işverene özgü bir sorun olmadığını, insan emeğini sömürmek üzere kurulu bu sistemin Koç Üniversitesi'nde güvencesizlik nedeniyle 150 işçinin birden işten atılmasına, Soma'da ise 300den fazla işçinin bir kerede ölmesine neden olduğunu söyledik. Bugün bu katliama karşı sesimizi çıkartmamamızın, işyerlerinde işçileri ezen patronların elini güçlendirdiğini ve bu emek sömürsünün her türlü sonucuna karşı sesimizi çıkarmamız gerektiğini söyledik.

Aynı ajitasyon konuşmasını iş çıkışında işçilerin bir arada bulunduğu servislerin orada da yaptık. Sarıyer'deki eyleme 40 civarında işçi, 30 civarında öğrenci katıldı. Eylemde "Kaza değil Katliam, Roboski'den Soma'ya Katleden Devlet Hesap Verecek" ozalitiyle bir şeridi kapatarak yürüydük. Eylem sırasında halktan da alkışlarla destek aldık, yürüyüşümüze katılanlar da oldu. Eylem sırasında "İş Kazası Değil Bu Bir Cinayet", "Soma'nın Katili Berkin'in Faili", "Katil Devlet Hesap Verecek" sloganlarını attık. Sarıyer meydanında bir kapanış konuşmasıyla eylemi sonlandırdık ve gelenlerle Taksim'deki eyleme geçtik. Taksim'de de aynı ozalitle kortej oluşturduk.

Kurtuluş Yok Tek Başına

Ya Hep Beraber Ya Hiç Birimiz!

Sarıyer'den Komünistler

İzmirde Tüm Bel-Sen'den Soma için refleks eylem

Sendikal bürokrasinin konumunu kaybettiği ve sınıf mücadelesinin daha faal bir parçası olmaya çalışan İzmir Tüm Bel-Sen 1 No'lu Şube'de örgütlü kamu emekçileri Soma'daki iş cinayetinin ardından eyleme geçtiler. Haziran Ayaklanması'nın ilk günlerinden bu yana mücadelede yitirdiklerimiz için anmalar ve refleks eylemler düzenleyen Tüm Bel-Sen'li emekçiler Soma'dan gelen korkunç haberin ardından sabahın erken saatlerinde karar alarak işyerlerini gezmeye başladılar. Kokart ve afiş dağıtım sırasında bürolarda yapılan konuşmalarda başsağlığı dilenerek şunlar ifade edildi: "Soma'da yaşananlar bir ilk değil ve tüm bu tabloda hepimizin payı var. Yani başımızda üç yüzü aşkın işçi can verdi. Oysa tüm bu koşulları değiştirmek ellerimizde. Ana akım medya meseleyi bir doğal afetmişçesine ve trajedi gibi gösteriyor. Ortada bir afet, facia değil bir toplu katliam var. Bu bir katliamsa failleri ve katiller de var. Katilleri tanıyoruz. Katiller bizlere ücretli köleliği dayatan sermaye düzenidir. Onun sözcülüğünü yapan, meclisteki konuya ilişkin araştırma önergesini reddeden iktidardır. Ya tüm bu kölelik koşullarına razı geleceğiz, şikayet etmeyip sesi-

mizi keseceğiz, ya da sorumluluk alıp bütün bu ücretli kölelik düzeninin değişmesi için örgütlü bir mücadele yürüteceğiz. Biz artık anma yapmak ve kokart dağıtmaktan hicap duyuyoruz. Bu yapabileceğimizin asgarisi. İzmir'deki ilk tepkiyi işyerimizde koymak için öğlen gerçekleştireceğimiz basın açıklamasında buluşalım."

Yaygın çağrı sonrasında saat 12.00'de İzmir Büyükşehir Belediyesi önünde çağrıya yanıt veren iki yüzü aşkın kamu emekçisi ve işçi "Kaza değil cinayet, facia değil katliam! Soma halkı yalnız değildir" ozaliti arkasında bulundu.

Yapılan ajitasyon konuşmasının ardından toplu biçimde kurum önüne geçildi ve Soma'da yitirdiğimiz madenciler için için saygı duruşunda bulunuldu. saygı duruşu "yitirdiklerimizin hesabı sorulacak" sözleriyle noktalandı.

Sendika adına basın metnini şube yöneticisi Başak Mamaç okudu. Açıklama şu vurgulara yer veriyordu:

"Bugün yine kapkara bir güne, ülkemiz tarihinin en büyük ve kitlesel katliamlarından birine uyandık.

Manisa Soma'daki, Soma Holding'e ait kömür madeninde trafo patlaması nedeniyle gerçekleştiği iddia edilen yangın sonrası yüzlerce maden işçisinin iki bin metre derinlikte mahsur kalmasına ve ne yazık ki pek çoğunun yaşamını yitirmesine tanıklık ettik. Şu anda galerinin binlerce metre derinliğinde 500'den fazla işçi halen kurtarılmayı bekliyor.

Daha önce olduğu gibi şimdi de bu dehşet-

tengez bilançonun üstü örtülmek isteniyor. Her ne kadar artık tecrübeli olsak ve ne yaşandığını hızla çözüversek de yine bir sürü yalana maruz kalıyoruz. Teknik ayrıntılar, emek ve meslek örgütlerinin maden ocağındaki keşifleriyle netleşecek ama ortada büyük bir gerçek var: AKP emekçilerimizi çalıyor, çalışma yaşamını güvencesizleştiriyor, işçi sağlığı ve iş güvenliğini yok sayıyor, iş cinayetlerine yol açıyor.

Kaza-facia diye lanse edilen cinayetin ise faileri belli: Sorumlular, kar oranlarını arttırmak ve maliyetleri düşürmek için, madenlerden tersanelere, inşaatlardan merdiven altı konfeksiyon atölyelerine kayıtdışı-sigortasız-güvencesiz çalışan emekçilerin hayatlarıyla oynamaktan çekinmeyen sermaye sahipleridir. Sorumlular bu cinayetleri suç ortaklarıyla beraber işlemiştir.

Bu işçi katliamının suç ortakları, kendi çıkarıdıkları kanunlarda yazanları bile uygulamaktan aciz olanlardır.

Bu işçi katliamının suç ortakları, daha önce madenlerde yaşanan iş cinayetlerine 'güzel öldüler' diyerek destek verenlerdir.

Bu işçi katliamının suç ortakları, madenlerdeki iş cinayetlerinde 'Bu mesleğin fitratında ölüm vardır' diyerek göz yumanlardır.

Bu işçi katliamının suç ortakları, üyelerini katleden sermaye için 'bu firma bu konuda çok durarlı bir firmaydı' diyen işbirlikçi sendikacılarıdır.

Hepimiz biliyoruz ki, Soma'da meydana gelen iş cinayeti devletin özelleştirme ve taşeron sisteminin ürünüdür. Özelleştirmenin faturasını her

zaman olduğu gibi bugün de en önce işçiler ödemektedir. Yıllarca kamu eliyle üretimin yapıldığı bu sahalar özel sektöre devredildikten sonra iş kazalarında patlama yaşanmıştır. Bu kazalar İşçi Sağlığı İş Güvenliği önlemlerinin bir maliyet unsuru olarak görülmesinin ve aşırı üretim zorlamasının sonucudur..."

Mamaç son olarak şunları söyledi: "Kaza sonucu madende mahsur kalan işçiler bir an önce kurtarılmalıdır. Bu iş cinayetlerinin sorumluları derhal yargı önüne çıkarılmalı, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı derhal istifa etmelidir. Bizler bu tabloya razı olmayanlar, emeğimizin ve canımızın yok sayılmadığı işçi sağlığı ve iş güvenliğinin çalışma yaşamının ana bileşeni olduğu bir çalışma yaşamı için bugün alanlardayız ve olmaya devam edeceğiz"

Eylemde "Maden İşçisi Yalnız Değildir!", "Soma Halkı Yalnız Değildir!", "Kahrolsun Ücretli Kölelik Düzeni!", "Kaza Değil İş Cinayeti, Facia Değil Toplu Katliam!", "Taşeron Teslim Olmıyacağız!", "Hükümet İstifa!", "Kurtuluş Yok Tek Başına Ya Hep Heraber Ya Hiçbirimiz!" sloganları atıldı.

Eylemde ayrıca akşam saat 18.00'de Basmane Meydanı'ndan Konak Meydanı'na yürüyüş olacağı ve KESK'in 15 Mayıs Çarşamba günü için bir günlük grev ilan ettiği duyuruldu.

Kurtuluş Yok Tek Başına Ya Hep Beraber Ya Hiçbirimiz!

İzmir'den Komünistler

Ankara'da Soma eylemleri

Soma'daki kömür madeninde gerçekleşen katliamda 300'ün üzerinde maden işçisinin yaşamını yitirmesinin yankıları bütün ülkeyi sardı. Özellikle bu iş cinayetini; başbakanın "bu işin fitratında ölüm vardır" söylemiyle sıradanlaştırma ya çalışması ülkenin her yerinde eylemlere neden oldu. Bu eylemler Ankara'da da gerçekleşti. Soma katliamının hesabını sormak için sendikalar ve demokratik kitle örgütleri 14 Mayıs'ta saat 18.00'e Kızılay'da eylem çağrısında bulundular. Biz bu eyleme bireysel olarak katıldık. 14 Mayıs günü insanlar öğleden sonra Güvenpark'ta toplanmaya başladı. Saat 18.00'de ise kitle yaklaşık 3 bin kişiye ulaşmıştı. Eyleme katılanlar arasında "Halkevleri, Kaldıraç, SDP, EMEP, HDP, ESP, KESK vb. birçok kurum vardı. Kitle Olgunlar So-

makta'ki madenci heykeline kadar yürüyüp basın açıklaması yapmak istedi. Ama polisin yolu kapatıp izin vermemesi üzerine kitle karşı şeride geçip kaldırımından yürüyerek madenci heykeline ulaştı. Daha sonra polisin madenci heykelinin bulunduğu noktaya gelmesi ve kitleye saldırması üzerine kitle dağılmak zorunda kaldı. Çatışmalar Kızılay'ın ara sokaklarında akşam geç saatlere kadar devam etti. Bu eylemden sonra Kızılay'da bir hafta boyunca her gün eylemler oldu. Bunlar anlık çağrılarla farklı siyasal yapıların koydukları eylemlerdi. Polis bu eylemlerin hiçbirinde Kızılay'a eylemcileri sokmadı ve eylemler Kızılay'ın ara sokaklarında çatışmalar şeklinde gelişti.

Ankara'dan Komünistler

Lice'nin ateşi, sermayeyi yakacak!

Kadıköy forumlarının "Lice'de neler oluyor?" konulu forumuna katıldık. Khalkedon meydanında yapılan forumda; "Lice halkı neden kalekol istemiyor, Lice için kalekol ne anlama geliyor", başlıklar belirlendi. İlk sözü alan konuşmacı; "Aslında kalekol ve karakol sorunu yeni bir şey değil. Bu kalekollar Kürdistan üzerinde kurulmaya çalışılan bir otorite sorunudur. Aynı zamanda Kürdistan halkı biliyor ki bu kalekollar, Ceylanların, Medenilerin ve birçok insanın ölümüne sebep olmuştur. Kürt halkına bu kalekollarda işkence yapılmış, faili meçhuller bu kalekollarda infaz edilmiştir. Cumartesi annelerini bilmeyen yoktur. 40 senedir yakınlarının kemiklerini bulabilmek için mücadele vermekte bir o kadar da baskı ve zulüm görmektedirler. Bu yüzden halk, Kürdistan'da kalekol istemiyor daha doğrusu devleti istemiyor ve bu otoriteyi tanımıyor." dedi.

Daha sonra söz alan konuşmacı ise; "Gezi'de hatırlayacak olursanız Medeni Yıldırım'ın katledildiği gün binlerce insan Taksim'de ve Kadıköy'de kitlesel eylemlerle protesto yürüyüşleri gerçekleştirdi. Gezi'den Lice'ye bir köprü kuruldu. Peki, ne oldu da o gün yürüten binler, bunu unuttu ya da bu unutturuldu?" dedi. Konuşmanın bitiminde moderatör, 2013 yılında Medeni Yıldırım'ın katledildiği kalekol protestosunda çıkan olaylarda askerlerin halkın üzerine kasıtlı olarak ateş açtığına belgesi olarak alanda yüzlerce uzun namlulu silahlara ait mermi kovani ve yine yüzlerce gaz bombası kapsülünün bulunduğu dair bir istatistiksel belge okudu.

Ardından biz de söz alarak şunları söyledik. "Bugün Kürdistan'da halen süren kalekol yapımı, esas itibarıyla Kürdistan üzerindeki ilhak yani

sömürge sorunundan kaynaklanmaktadır. Kürt halkının vermiş olduğu demokratik mücadele, Türkiye'deki işçi, emekçi ve tüm ezilenlerin sorunudur. Bizim yapmamız gereken ezilenlerin birleşik örgütlü mücadelesini örmektir. Çünkü bugün Roboski'de Kürtleri katleden devletle Soma'da madencileri öldüren devlet aynı devlettir. Lice'deki devlet ile Gezi Parkı'nda terör estiren devlet aynı devlettir. Kürt ulusu özgür olmadan Türkiye işçi sınıfı da sömürden ve zulümden kurtulamaz. Bugün TC devleti ve onun hükümeti AKP, halen emekçileri 12 Eylül anayasası ile yönetiyor. Bu antidemokratik 12 Eylül rejiminin anayasasını tüm den çöpe atıp yeni bir anayasa yapılması gerekir. Bunun içinde bir kurucu meclisin oluşturulması gerektiğini söylüyoruz. Bu anayasa; 12 Eylül hesaplaşması aldatmacası ile daha anti demokratik yasalar çıkarmayı hedefleyen AKP ya da 'hayır bu böyle kalsın' diyen ve kitlelerin her fırsatta sokağa çıkmasını engelleyen CHP gibi burjuva partileri ile değil ezilenlerin ve emekçilerin birleşik mücadelesinin sonucunda sağlanacaktır."

Kimi konuşmacılar geçmiş dönemlerde yaşanan Kürt isyanlarından bahsettiler. Bugün toplumda Kürtlere yönelik olumsuz önyargıların olduğuna dikkat çekildi. Yoldan geçenler de foruma dâhil olup söz alarak önerilerde bulundular.

Forum; Kadıköy forumlarının ortak düzenlediği bir etkinlik olmasına rağmen katılım beklendiği gibi değildi. Genel olarak forumda, düşüncelerimizi aktarma olanağı bulmanın dışında Kürt meselesinin bir yönüyle de olsa tartışılmasına katkıda bulunmuş olduk.

İstanbul'dan Komünistler

Okmeydanı'nda Soma için yürüyüş

Soma'daki maden ocağında meydana gelen faciayla ilgili ertesi gün bir araya gelen kurum ve siyasetler olarak mahallede bir yürüyüş yapma kararı aldık.

Mahmut Şevket Paşa Sağlık Ocağı önünde başlayan eylemde "Roboski'den Soma'ya Hesap Sormaya" pankartını taşıdık. "Katil Devlet Hesap Verecek; AKP Halka Hesap Verecek; Kurtuluş Yok Tek Başına Ya Hep Beraber Ya da Hiçbirimiz; Yaşasın Devrimci Dayanışma; Soma'nın Katili AKP İktidarı ve Roboski' den Soma'ya Hesap Sormaya" sloganları eşliğinde yürüyüşe yaklaşık 100 kişi katıldı. Halkevi, DHF, HDP, KÖZ, SODAP olarak örgütlediğimiz yürüyüş kısa bir açıklama yapılarak sona erdi.

Okmeydanı'ndan Komünistler

Soma'daki iş cinayetlerini protesto ettik

Faaliyet yürüttüğümüz Sultanbeyli Yavuz Selim mahallesinde katliamı protesto etmek için yürüyüş gerçekleştirdik. Yürüyüş öncesi döviz hazırladık.

ları attık. Yaklaşık bir saat süren yürüyüşün sonrasında katılanlara neden yürüdüğümüzden söz ettik.

Sultanbeyli Mayıs'ta Yaşam'dan Komünistler

Uğur Kurt ve Soma katliamlarını protesto yürüyüşü

Sultanbeyli'de bir toplantı yaparak bir yürüyüş yapmaya karar verdik ve yürüyüş için duyuru metni hazırladık ve mahalledeki kahvehanelerde dağıttık. Toplantıda kararını aldığımız kurumların hiçbirisi gerekçe göstermeksizin yürüyüşe de çalışmasına da katılmadılar. Bu kurumları eleştiriyoruz ve sonraki toplantılarda da bunu gündem edeceğiz. Yürüyüş öncesi yürüyüşü yapıp yapmama konusunda tereddüt ettik ve yapılmamasının daha da moral bozucu olacağını düşünerek yürüyüşümüze gerçekleştirdik. Yürüyüşümüze 30 kişi katıldı. Mahalleli alkışlarıyla bizi destekledi. Pankart hazırlamadığımız için daha önce oluşturduğumuz "İş Kazası Değil Cinayet, Katillerden Hesabı Emekçiler Soracak" yazılı Mayıs'ta Yaşam Kooperatifi imzalı pankartı taşıdık. Yürüyüş boyunca "Uğur Kurt'un Katili Polis Devleti, Katil Devlet Hesap Verecek, Katil Polis Hesap Verecek, Katillerden Hesabı Emekçiler Soracak, Reyhanlı Roboski Soma Katilleri Devlettir, Kurtuluş Yok Tek Başına Ya Hep Beraber Ya Hiç Birimiz, İşçiler Ölüyor Sermaye Büyüyor, Hükümet İstifa, Faşizme Karşı Omuz Omuza, İş Kazası Değil Cinayettir, Taşeron Karşı Örgütlenelim, Taşeron Düzeni Kölelik Düzenidir, Özgürlük Savaşan İşçilerle Gelecek" sloganlarını attık. Yürüyüşe 30 kişi katıldı. Yürüyüşün sonunda ajitasyon konuşması yaparak eylemimizi bitirmiş olduk.

Biz "varoşlarda birleş, alanlarda devleş" şiarını kılavuz eden komünistler olarak varoşlarda örgütlenerek birleşerek ısrarla mücadelemizi sürdürüyoruz.

Mayıs'ta Yaşam'dan Komünistler

Limontepe'de Suriyeli mülteciler ve sorunları

Yaklaşık olarak üç sene boyunca Limontepe'de, Suriye'deki savaştan kaçan ve mahallemizde yaşamaya başlayan mülteciler ile elimizden geldiğince dayanışma içinde olmaya, imkânlarımız oranında onlara yardımcı olmaya çalıştık. Öncelikle bu üç yıllık süreci başından itibaren sizlerle paylaşmak istedim.

Bizler KÖZ'ün arkasında duran komünistler olarak mahallemizdeki evleri gezerken Suriyeli mülteci dostlarımızla ilk defa 3 yıla yakın bir zaman öncesinde, gezdiğimiz evlerin birinde tanıştık. Arapça, Kürtçe ve hatta İngilizce biliyorlardı. Kürtçe bilen dostlarımız sayesinde iletişim kurabildik. Bu sürecin başlangıcında mültecilere yurtsever aileler herkesten daha çok yardımcı oluyorlardı. Yeni gelenlere giyecek, eşya ya da kiralık ev bulmalarında yardımcı oldular. Biz de elimizden geleni yapmaya çalıştık. Fakat daha sonraki dönemlerde çeşitli politik nedenlerden dolayı (Rojava'nın terk edilmesini önlemek amacıyla - nitekim yardımlar arttıkça akrabalarını da çağırmasını gündeme geliyordu) tamamen bitmemekle birlikte bu yardımlar önemli ölçüde durdu.

İlk gelen mülteciler daha orta düzey gelire sahipken, daha sonra ve son dönemlerde gelenlerin ise maddi imkânları ilk gelenlere göre daha kötümüş, yaptığımız sohbetlerden bunu anlayabiliyorduk. Sürekli evlerinin mahallelerinin yıkık dökük fotoğraflarını gösterip savaş öncesi zamanlarını hasretle anlattılar. İçlerinde kaçarken kaybettikleri akrabaları ve gelince kaybolan kızları olanlar dahi vardı. Herkesin anlatacak çok kötü anıların olduğunu anlatılan kadarından biliyoruz artık.

Genel çerçeve buydu aslında ilk geldikleri zamana dair. En azından bizim bildiklerimiz ve gördüklerimiz. Yakın zamana dair anlatılacak çok daha fazla şey var. Çok yoğun göçün ardından mahallede kiralık ev bulmak zorlaştı, fırsatçı insanlar kiralara zam yaptı. Mülteciler yoğun emek sömürüsüne maruz kalıyorlar. İnşaat, tekstil ve kundura sektörlerinde normal işçi yevmiyesinin yarısına çalışmak zorunda kalanlar, çalışıp paralarını alamayan ve buna sessiz kalmak zorunda olan mülteciler var artık. Bizler "en çok neye ihtiyacınız var?" diye sorduğumuzda ilk önce "iş" diyorlar ve ardından "keşke çocuklarımızı okula yollayabilsek" diyorlar. Evlerine gittiğimizde ellerindeki en iyi ne varsa ikram edecek kadar da cömert insanlar, üstelik çok çalışkanlar da.

Ben inşaat sektöründe çalışmaktayım. Şantiyede çalışan mülteciler ne iş verilirse yapmaktalar ve asla mızımızlanmıyorlar. Bir haksızlık yapılırsa işlerini kaybetmemek için kabulleniyorlar. Bizler de onları ucuz çalıştıran taşeronlara karşı tavır almaya başladık. Çoğu eski tanıdıklar olması nedeniyle ücretleri arttırmak zorunda kaldılar. Çünkü sürekli eleştirip selamlarını dahi almamak üzere tavır koyuyorduk. Bunun her yerde yapılmasının önemli olduğunu düşünüyoruz. Hem onların ucuz çalışmasını önlemek hem de diğer işçilerin ücretlerinin düşmemesi için bu önemliydi. Şantiye çalışanlarına bunun propagandasını yaptık.

Mültecilerin eğitim sorunu zaten çocuklarını okula almadıklarından dolayı büyük bir sorun olarak duruyor ve çığ gibi de büyümekte. Çocuklar okula gitmek istiyorlar fakat geçinemediklerinden dolayı okuma hakkı verilse bile çalışmak zorunda kalıyorlar. Çalışması gereken çocuklar da çok. Çünkü ailedeki baba yaşlı ise iş bulması çok zor, yaşlı olduklarından fırsatçılar iş vermekte ve çocuk emeğinin sömürülmesini daha karlı bulmaktalar.

KAPALI DEVRE SÜREN HAYATLAR...

Evet, kapalı devre süren bir hayatları var. Günün tamamı çalışanlar için işte, evde ya da diğer mültecilere komşu olarak geçiyor. Bazıları biraz daha şanslı çünkü Kürt dostları var. Gidip iki çift laf edebiliyorlar. Kadınlar genellikle diğer Suriyeli kadınlarla görüşebiliyorlar. Ailelerine destek olabilmek için boncuk işlemciliği yaparak parça başı 50 Kuruş - 1 TL ye el işi yapıyorlar. İzmir gibi deniz kenarındaki bir körfez kentinde yaşamamıza rağmen deniz görmeyen o kadar çok kadın ve çocuk var ki inanılmaz. Mülteci çocuklar diğer çocukların onlarla arkadaşlık etmemesinden dolayı üzülmüyorlar. Dil sorunu nedeniyle anlaşamıyorlar. Mahallede içinde çalışma yürüttüğümüz kurumda düzenlenen iki yıl önce 1 Mayıs öncesindeki dayanışma pikniğine gelen aileyle hala görüşmekteyiz ve hala o günü anlatırken gözlerinin içi gülümsemekte insanların.

Kendi ülkelerindeki savaştan kaçarak başka bir ülkede zor şartlar altında yaşamak zorunda kalan insanların sorunu elbette siyasal ve siyasal bir mücadele ile çözülebilecek bir sorun. Bu coğrafyadaki diğer siyasal gündemlerden de bağımsız olmayan bir sorundur. Bu anlamıyla pek çok başka ülkede olduğu gibi şovenizmle, yoğun emek sömürüsü ile yüz yüze kalan, kendi ülkesinden uzakta neredeyse sürgün hayatı yaşayan göçmen işçilerin, bu emekçilerin yaşadıkları sorun ve sıkıntılar, emekçilerin ve ezilen halkların genel tarihsel mücadelesinin de, gündelik mücadelesinin de gündemidir. Devrimci siyaset ve sınıf mücadelesi yürütme iddiasında olanların gündemine de girmelidir.

Sorunun genel siyasal boyutunun dışında mültecilerin en büyük gündelik sorunu bence sosyalleşme sıkıntısı. Bu sorun aşılındıktan ne yaşadıkları mahalle hapsinden kurtulabilirler, ne iş bulma sorununu aşabilirler. Dil eğitimi almalı, okul sorunları çözülmeli, mültecilerle ilgili dayanışma kurumları kurulmalı ve sosyalleşmeleri için çalışmalar yapılmalı. Bu da asla bireysel yardımlarla aşılamayacak kadar büyük bir sorun teşkil etmekte. Bu duruma ancak örgütlü bir mücadele perspektifi ile örgütlü bir biçimde çare olunabilir. Bireysel olarak yardımcı olmayı ilk önce denedik; bir kaç kişiye iş bulduk, komşularımızdan ve elimizdeki fazlalık eşyaları verdik fakat duyan herkes gelmeye, iş arayan herkes bizi aramaya başladı, ev bulamayanlar kiralık ev bulmamız için umutla geldi bizlere. Fakat imkânlarımız o kadar bireysel çabalarla halledemediğimiz, altından kalkabileceğimiz gibi değildi ve olmadığını gördük. Bu emekçilerin gündelik sorunlarının çözümü için dahi dayanışmayı yükseltmek ve daha örgütlü olmak gerekiyor.

Sınıfsız Sınırsız Bir Dünya için

Örgütlen-Birleş-Mücadele Et!

Limontepe'den Komünistler

25 Mayıs Alevi eylemi

22 Mayıs Perşembe günü Okmeydanı Cemevi'nde Uğur Kurt'un polis kurşunuyla öldürülmesini protesto etmek için Alevi dernekleri Ankara, İstanbul, ve İzmir'de 25 Mayıs Pazar saat 13.00'e eylem çağrısında bulundu. Biz de Umut Kültür Derneği'nin de çalışan komünistler olarak katıldık. Saat 13.00 da Güvenpark'a gitti. Yaklaşık 1500 kişinin katıldığı eylemde Alevi derneklerinin ortak basın açıklaması okunduktan sonra on dakikalık oturma eylemi yapıldı. Daha sonra da eylem bitirildi. Kitle olaysız bir şekilde dağıldı. Gezi eyleminin yıl dönümünün yaklaştığı, Soma katliamının gerçekleştiği, cemevinde bir Alevinin polis tarafından öldürüldüğü böyle bir dönemde eyleme katılımın bu kadar az olması şaşırtıcı.

Ankara'dan Komünistler

Uğur Kurt eylemlerle uğurlandı

Katil polis Okmeydanı'ndan defol!

Okmeydanı'nda meydana gelene çatışmalarda cemevinin avlusunda bekleyen Uğur Kurt'un polis mermisi ile yaşamını yitirmesi üzerine mahalledeki kurumların ortak çağrısıyla yoğun katılımı bir yürüyüş gerçekleştirildi.

Akşam saat 20.00'de cemevinin önünde başlayan yürüyüş mahalle içinde gittikçe kalabalıklaştı, Fatih sultan caddesi üzerinden yürünerek tekrar cemevi önünde son buldu.

ESP, DHF, Halkevi, SODAP, KÖZ, Devrimci Hareket, ÖDP, TKP, HDP ve EMEP'in

ortak örgütlediği eylemde sık sık "Katil devlet hesap verecek", "Kurutuluş yok tek başına ya hep beraber ya hiç birimiz", "Yaşasın devrimci dayanışma", "Anaların öfkesi katilleri boğacak", sloganları atıldı. Eylemde, örgütleyici olan kurumlar dışında Halk Cephesi'nin de ayrı bir yürüyüş yapacağı haberi alındı. Bunun üzerine yapılan görüşmelerde yürüyüş ortak fakat ayrı pankartlarla gerçekleştirildi.

UĞUR KURT'UN CENAZE TÖRENİ

22 Mayıs Perşembe günü polis tarafından öldürülen Uğur Kurt için ertesi gün cemevinde bir cenaze töreni düzenlendi. Aslında gün boyunca hem dışardan hem de mahallelinin gidiş gelişleri ile cemevinin önu sürekli kalabalıktı. Sabah yapılan açıklamada cenazenin aksam saat 18.00'de Sivas'a gönderileceği ve alevi derneklerinin 25 Mayıs pazar günü Şişli'de bir miting kararı aldığı belirtildi.

Saat 17.00'ye doğru kalabalık daha da arttı. Yapılan törenin ardından Uğur Kurt'un evine helallik alınmak üzere yürüyüş başladı. Yürüyüş esnasında "Katil devlet hesap verecek", "Uğur'un katili AKP'nin polisi", "Kurtuluş Yok Tek Başına Ya Hep Beraber Ya Hiçbirimiz", "Bedel Ödedik Bedel Ödeteceğiz", "Yaşasın Devrimci Dayanışma" sloganları atıldı. Slogan ve alkışlar eşliğinde evin önüne varıldı. Oradan helallik alınarak bu sefer Şark Kahvesi'ne doğru yürüyüş devam etti. Sark Kahvesi'nde Uğur Kurt ve ailesi ile onlarla birlikte Sivas'a gidenler uğurlandı. Yürüyüş böylece sona ermiş oldu.

Okmeydanı'ndan Komünistler

Bursa'da Uğur Kurt için eylem

Okmeydanı'nda Berkin Elvan ve Soma'da hayatını kaybeden madenciler için yapılan eylemde polis kurşunuyla hayatını kaybeden Uğur Kurt için Bursa Alevi Bektaş Platformu tarafından bir eylem düzenlendi. Kent Meydanında "Yetti Artık Katliamlara Ayrımcılığa Son" "Uğur Kurt Ölümsüzdür" pankartlarının arkasında toplanan kitle sıklıkla "Faşizme karşı omuz omuza", "Katil devlet hesap verecek", "Katil polis Okmeydanı'ndan defol" "AKP itleri yıldırılmaz bizleri" sloganları atıldı. Yaklaşık 500 kişinin katıldığı eylemde basın metnini Bektaş Federasyonları Marmara Bölge Sorumlusu Hüseyin Olgun okudu.

Basın metninde Alevilerin egemenler tarafından yüzyıllardır saldırılara maruz kaldıklarının Alevilere bilinçli şekilde saldırıldığının farkında olduklarını belirten Hüseyin Olgun, "İçerisinde bulunduğumuz bu yoğun siyasi ortamdan da yararlanarak gündemi değiştirmek için Alevilere bilinçli bir şekilde saldırıldığını farkındayız. Yaşadığımız toprakları bize mezar yapmaya çalışan zalimlere ve saldırılarına karşı direnişimizi sürdüreceğiz ve bu zulme asla boyun eğmeyeceğiz. Alevi öğretisinin ışığında mücadelemiz devam edecektir" dedi.

Faşist düzenden hesap sormak ve Uğur Kurt'un katillerini protesto etmek için sokaklara çıkan Aleviler bu isteklerini başka ezilenlerin mücadelesinden ayıran bir yoldan değil tüm ezilenlerin ve emekçilerin birleştiği bir yoldan dile getirmeleri gerekir. Bu talebin karşılığının bulması için tüm ezilenlerin ve emekçilerin birleşik kitlesele bir seferberliği şarttır.

Roboskide Ordu, Gezide Polis, Somada Tekeller!

Ordu Polis Tekeller İşte Katiller!

AKP'ye Aldanma CHP'ye Yol Verme!

Bursa'dan Komünistler

1 Mayıs Mahallesi'nde Uğur Kurt eylemi

Okmeydanı'nda çıkan olaylar sonrası AKP'nin işçi, emekçi, Kürt ve alevi düşmanlığının devam ettiği bir süreçte cemevi üzerine polis tarafından ateş açılarak Uğur Kurt katledildi. Emekçi ve ezilenlerin üzerine uyguladığı katliamlara yeni biri daha eklenmiş oldu. Olayın hemen arkasından emekçi mahalleler sokağa çıktı.

1 Mayıs Mahallesi'nde de siyasetlerin çağrısı ile bir eylem örgütlendi. "Polis terörüne son" yazan bir pankart hazırlandı. Mahallede megafonla sokaklarda dolaşarak eyleme çağrı yapıldı.

Karakol durağında toplanan kitle daha sonra Pir Sultan Abdal Kültür Derneği'nden gelen kitle ile yol üzerinde buluşup yürüyüşe başladı. Eylem kısa sürede katılım sağlandı ve 1000 kişi ile yürüyüş yapıldı. Yürüyüş boyunca "Roboski'den Soma'ya Hesap Sormaya, Kurtuluş Yok Tek Başına Ya Hep Beraber Ya Hiçbirimiz, Bu Daha Başlangıç Mücadeleye Devam, Uğur Kurt'un Hesabı Sorulacak, Katil Devlet Hesap Verecek, Diren Uğur Kurt 1 Mayıs Seninle" sloganları atıldı.

Karakol Durağı'nda başlayan yürüyüş son duraktan sonra aynı caddede üzerinden ikinci kez yürünerek Sima Düğün Salonu'nun önünde yapılan konuşma ile son buldu. Devletin ezilenler üzerine katliamlar yaptığını, Roboski'nin, Soma'nın hesabı sorulmadıkça bu katliamların devamının geleceğini, bu katliamlara sessiz kalmamak gerektiğini vurgulayan konuşmalar yapıldı. Sonrasında ise gezinin yıl dönümünün yaklaştığı belirtilerek Taksim'e çağrı yapıldı. Eylemi KÖZ, Partizan, SODAP, ESP ve PSAKD örgütledi.

Katil Devlet Yıkacağız Elbet!

Katillerden Hesabı Emekçiler Soracak!

1 Mayıs Mahallesi'nden Komünistler

“Berkin için adalet istiyoruz” eylemi

İstanbul Üniversitesi'nde 27 Mayıs günü Demokratik Gençlik Hareketi, Devrimci Yolda Devrimci Gençlik, Gençlik Federasyonu, Yeni Demokrat Gençlik, 61B Gazetesi ve KÖZ'ün örgütleyicisi olduğu İstanbul Üniversitesi Öğrencileri imzalı “Berkin Elvan İçin Adalet İstiyoruz” şiarıyla dersleri bir günlüğüne boykot örgütledi; etkinliğe DİP, DÖB, Kaldıraç ve TUM-İGD de destek verdi.

Boykotun örgütlenmesi 12 Mayıs-16 Mayıs arası bir hafta boyunca okulun Hukuk, İktisat, Siyasal, İletişim, Fen ve Edebiyat Fakültelerinin duvarlarına 16-15-16 şifresi yazıldı, 16-15-16 ozaltileri asıldı. 16-15-16 yazarak üniversite biletlerinin ilgisi çekilmeye çalışıldı. Çalışması yapılırken insanlar bizlere 16-15-16'nın ne olduğunu soruyorlar ve parolayı da anlaştığımız üzere kimseye söylemiyorduk. Aslında bu yolla ilgi de çekildi. 16-15-16 şifresi aslında 16 Haziran- 15 Yaş- 16 Kilo Berkin Elvan boykotunun ön duyurusuydu. 19 Mayıs-23 Mayıs arasında ise de ilk önce 16-15-16'nın ne olduğunu ozaltileri ve ardından etkinlik afişinin çalışması yapıldı. 26 Mayıs günü ise okulda 27 Mayıs için okulun tüm yerlerinin afişlerle donatılması, akşama kadar bildiri dağıtılması ayarlanmıştı. Lakin 26 Mayıs sabahına doğru Uğur Kurt ve Ayhan Yılmaz'ın polislerce katledilmesiyle yaşanan eylemliliklerden sonra Okmeydanı'nda birçok yere yapılan ve Gençlik Federasyonu'nu da kapsayan baskından sonra bildiri ve afişler de elimize ulaşamamış oldu. Asıl çalışmamızı yapacağımız gün hiçbir şey yapamamış olduk. Bu olaydan dolayı da sadece kapıda basın açıklaması yapmak üzere anlaştık.

27 Mayıs Pazar günü sabahı bazı şeyler teknik olarak mümkün olmasa da, elimizdeki imkanları değerlendirdik. Etkinlik içeriği önceden ayarladığımız gibi olmasa da ana kapıda basın açıklaması boyutundan çıkarıldı. Fen-Edebiyat Fakültesinde ajitasyon çekilerek, sloganlarla Ana Kapıya geçildi. Bu sırada “15'inde bir fidan Berkin Elvan” ve “Gözaltular Tutuklamalar Baskılar Bizi Yıldırılmaz – Berkin İçin Adalet İstiyoruz İstanbul Üniversitesi Öğrencileri” yazılı pankart açıldı. Ana Kapıda basın açıklaması yapıldı.

Basın açıklamasında Berkin'in ve Gezi Ayaklanması'nda yitirdiklerimizin katillerinin kollanmasına ve ödüllendirilmesine dair adalet talebimizi yükselttiğimiz belirtilirken, Dersim, Koçgiri, Sivas, Maraş, Reyhanlı'ya değinildi. Uğur Kaymaz, Ceylan Önkol ve nice gençin devlet tarafından pervasızca katlettiğini Gezi Ayaklanması sırasında devletin aynı yöntemleri kullandığı söylendi. Son olarak da “Ancak bilinmelidir ki, bu böyle gitmeyecektir. Gözaltular, tutuklamalar, baskılar, katliamlar, saldırılar sökmedi, sökmeyecek. Yitirdiğimiz bütün canlarımızın, sömürünün, zulmün, adaletsizliğin, zorbalığın hesabını mutlaka soracağız!” denilerek basın açıklaması son buldu, ardından Merkez Kampüsün içine girildi. Kantin ve fakültelerin önünde ajitasyon çekilerek sloganlarla yürüldü, kampus için-

de atılarak Havuzlu Bahçeye geçildi. Yürüyüş boyunca Berkin'e, Gezi'de düşenlere, Soma'ya, Roboski'ye, Mehmet İstif ve Uğur Kurt'a dair sloganlar atıldı.

Havuzlu Bahçedeki program Grup Yorum'un marşları ve türkülerıyla başladı. Daha sonra Berkin Elvan'ın arkadaşları Berkin Elvan'la ilgili anılarını anlattılar, karşılıklı soru cevap yapıldı. Ardından Hasan Ferit Gedik'in bir arkadaşı Hasan'la ilgili anılar ve olaylar üzerine bir şeyler anlattı. Ardından etkinlik sona erdi.

Program aslında oldukça geniş bir şekilde planlanmıştı. Ama operasyon sonrası boykot duyurusu ve birçok şey eksik kalmıştı. Bizim kafamızdaki düşünce düzgün bir boykotun olamayacağıydı ama bir etkinlik yapmak en azından alternatif şenlik benzeri bir şey örgütlenmesi yönünde oldu.

Etkinlikteki bir diğer eksiklik ise boykotun 2 gün önce bağlanan; aslında zamanımızı başka toplantılarda oldukça tüketen Kürtçe basın metni tartışmasıydı. Burada birçok toplantıda yaşananları tabii ki uzun uzun yazamayacağız. Kısaca boykotun örgütleyicilerinden biri de DÖDEF'di. Ve Kürtçe basın metni konusu net olarak bağlanmamıştı. DÖDEF'li arkadaşlar etkinlikte Türkçe'nin yanı sıra Kürtçe basın metni de okunmasını istedi. Gençlik Federasyonu hariç tüm kurumlar da kabul etmişti. Gençlik Federasyonu olmaması

için çeşitli sebepler üretti. Gençlik Federasyonu kabul etse hem vaktimiz harcanmayacaktı hem de daha geniş kapsamda boykot olacaktı. Gençlik Federasyonu kendileri bakımından Kürtçe konusunda bir sorunu olmadığını ama etkinliği daraltacağını, o zaman başka dillerde de basın açıklaması olması gerektiği gibi bahaneler üretti. Bizim tarafımızdan Kürtçe'ye ve sosyal sövenizme dair görüşlerimizi anlattık ve bu sebeplerin saçma olduğunu söyledik. Kürtçe basın metni olmamasının ne gibi sorun olabileceğini, öne sürülen sorunların da geçersiz sorunlar olduğunu ifade ettik. Etkinlikten iki gün önce yapılan son toplantıda teknik işlerden önce Kürtçe basın metni üzerine her kurum görüşlerini tekrar anlattı ve Kürtçe basın metninde sorun olmadığını, olması gerektiğini söyledi. Gençlik Federasyonu yine itiraz etti ve sonunda da DÖDEF'in bu sayede (Kürtçe basın metni ile) kendi etkinliği gibi geçeceği gerekçesi ile daha tutarlı bir sebep üretti. Burada da dar grupçuluk, ortak iş yapmakla ilgili görüşlerimizi de anlattık, bundan eylem patlarsa yahut DÖDEF çekilirse bunu gazetemize yazacağımızı ifade ettik. DÖDEF'e de bunca emek verildiğini, çekilmemek gerektiğini bu meseleyi yayın organlarında yazmanın daha manalı ve sorumlu bir tutum olacağını söyledik. Ve DÖDEF örgütlenmeden çekildiğini söyledi. Bizim amacımız her zamanki gibi eylemlerin bölünmemesi ve bu yolla zayıf geçmemesiydi. KÖZ olarak 2 hafta boyunca çalışma yapıldığı ve emek verildiği için Gençlik Federasyonu'nun tutumuna dair şerh de düşerek etkinlikten çekilmedik.

İstanbul Üniversitesi'nden Komünistler

Berkin Elvan'ı anma yürüyüşü yaptık

Sultanbeyli 'de Yavuz Selim ve Orhangazi Mahalleleri'nde HDP ve KÖZ Gazetesi olarak ortak yürüyüş gerçekleştirdik. Yürüyüşü Y.Selim Mahallesi HDP seçim bürosundan başlayarak Orhangazi mahallesinde uyuşturucu ve yozlaşmaya karşı kurulan cadırda bitirdik. Yürüyüşe yaklaşık 50 kişi katıldı. Yürüyüş sırasında “Berkin Elvan On Beşinde Bir Fidan, Berkin'in Katili Roboski'nin Faili, Bu Daha Başlangıç Mücadeleye Devam, Faşizme Karşı Omuz Omuz, Berkin'in Katili Kürdistan'da İşgalci, Kürdistan Faşizme Mezar Olacak, Biji Bratiya Gelan ” sloganlarını attık.

Sultanbeyli'den Komünistler

Berkin Elvan'ın kırk yemeğine katıldık

Gezi Ayaklanması eylemlerinde 16 Haziran 2013'de yapılan müdahalede, Okmeydanı'nda gaz bombası fişegiyle başından ağır yaralanan ve 269 gün sonra yaşam mücadelesini kaybeden 15 yaşındaki Berkin Elvan için Hacı Bektaş Veli Anadolu Kültür Vakfı Okmeydanı Cemevi'nde yapılan kırk yemeğine katıldık.

Yitirdiğimiz dostlarımızı yoldaşlarımızı kavgamızda yaşatacağız. Öldükleriyle kalmayacaklar.

İstanbul'dan Komünistler

Üniversite öğrencileri ve akademisyenleri Berkin Elvan için eylemdeydiler...

Berkin Elvan'ın ölüm haberinin ardından üniversitemiz öğrencileri ve hocaları olarak bir dizi eylem ve etkinlik gerçekleştirerek cenazeye hep birlikte katıldık.

Berkin Elvan'ın cenazesinin Okmeydanı'ndan çıkmasının ardından çok az sayıda üniversitemiz öğrencisinin başlattığı eyleme diğer öğrencilerin ve hocaların da dahil olması, alkışlar ve sloganlarla destek vermesi ile cenaze bütün üniversitenin gündemine girdi. Biz de bölümümüz hocalarının odalarını dolaştık ve ulaşabildiklerimizle hep beraber aşığıya inme kararı aldık. Neredeyse fakültemizdeki bütün odalar kilitlendi ve eylemin olduğu yere öğrenciler ve hocalar olarak hep birlikte yöneldik. Eylemin olduğu yere ulaştığımızda büyük bir kalabalık bir araya gelmişti. Berkin Elvan'ın öldürenin Erdoğan ve onun katil polisi olduğu vurgulandı. “Katil AKP, Hırsız Erdoğan” sloganları atıldı. Eylemin ardından Adli Tıp'a doğru yürüyüşe geçildi. Aynı günün akşamı üniversitede bir forum düzenlenerek Berkin Elvan'ın ölümü ile ilgili bir tartışma gerçekleştirildi. Burada pek çok öğrenci söz alarak sistem ve AKP karşıtı görüşlerini dile getirdi. Eylemler üniversitede ertesi gün hep beraber buluşularak cenazeye gidileceği ifade edilerek, buluşma yeri ve saati verilerek bitirildi.

Ertesi gün hem üniversite öğrencileri, hem de bizim Bahçelievler'den tanıdığımız liseli arkadaşlarla yaklaşık bir 15 kişi buluşarak buluşma noktası olan otobüslerin olduğu yere ilerledik. 4 otobüsün dolması üzerine 3 otobüs daha çağrıldı. Biz diğer arkadaşlara yer açılması için metrobüsle cenazenin kalktığı Okmeydanı'na ulaştık. Alana ulaştığımızda ilk olarak sloganlarla kitlenin arasına katıldık. Ardından üniversitemizin kortejini aramaya koyulduk. Üniversitemizin kortejini bulamayınca bir süre KÖZ kortejinin oraya gelerek, bizimle birlikte gelen arkadaşlara KÖZ'ün CHP'ye yönelik tutumunu ve yerel seçimlerde ne yapmaya çalıştığını aktardık. Üniversite kortejinden arkadaşlara ulaşmamızın ardından diğer öğrenci arkadaşların yanına geçerek hep beraber slogan atmaya ve yürümeye başladık. Saldırıların başlamasının öncesinde üniversite kortejinden ayrılmamız nedeniyle beraber geldiğimiz arkadaşlarla hep beraber hareket ederek alandan ayrılmadık. Ama sonrasında hepsine ulaşarak iyi olduklarının teyidini alarak cenazede olanları konuşmak için ertesi güne anlaştık.

Bahçelievler'den Komünistler

Bahçelievler Newrozu

Bahçelievler-Yenibosna Mahallesi'nde her sene geleneksel olarak gerçekleşen Newroz eylemine katıldık. Merkezi Newroz'un AKP mitingi ve tavrı yüzünden tarih ve yer olarak belirsiz kalması mahalledeki Newroz'a da yansıdı. Bu yüzden çalışmalarına son bir hafta başlayabildik. KÖZ okurları olarak aramızda bu eyleme güçlü katılımımız gerektiğini konuşarak eyleme katılabilecek kişilere ulaşmaya çalıştık. Az bir zaman kalmasından ötürü bu süre içerisinde çevremizdeki insanları ya bizzat göreyek ya da telefonla haber verip çağırma kararı aldık. Yapılan çalışma sonunda bulunduğumuz kimi yeni kimi eski önemli bir ilişki ağına ulaştık. Eyleme yaklaşık 15 kişi katıldık. Alan muazzam kalabalıktı. Bir gün öncesinde Diyarbakır'da kutlanan Newroz'un yansıması vardı. Newroz alanında nicelik olarak muazzam bir kalabalık olsa da herhangi bir konuşma yapılmadı.

Sinevizyon gösterimi ile başlayan Newroz zılgılarıyla halaylarla “Biji Newroz” sloganlarıyla “Yaşasın Halkların Kardeşliği” sloganlarıyla geçen geç saatlerine kadar devam etti.

Getirdiğimiz arkadaşlarla ayrılırken 23 Mart sabahı için kararlaştık. Ve dönüşte bir aile ziyareti gittik. 23 Mart'a mahalleden bir araç kaldırdığımızı söyledik ve onları da Newroz'a bizimle birlikte gelmeye davet ettik. 35 kişinin toplanmasıyla araç hareket etti, alana vardığımızda 10 kişi olarak KÖZ'ün kortejine katıldık.

Bu süreci örgütlerken birtakım eksikliklerimiz oldu. Bunlardan biri KÖZ'ün Newroz özel sayısına ulaşamadığımız için kullanamamamız oldu. İkincisi de, mahallede yapılan eyleme bayraklarımızla katılamamak oldu. Bu organizasyon eksikliklerini aşarak seneye daha etkili bir katılım gerçekleştirmeyi hedefliyoruz.

HDP bürosuna destek

22 Mart akşamı saat 19.30 civarında Bağcılar Barbaros Mahallesi Cumartesi Pazarı'nda Newroz'a çağrı için bildiri dağıtan HDP'li arkadaşlara içinde kübbeli ve sankililerin da bulunduğu kalabalık bir grup saldırı gerçekleştirdi. 4 HDP'linin çeşitli yerlerinden yaralanması sonrası bunu duyan HDP'li kitle seçim bürosuna akın etti. Yüzlerce insan büroda toplandı. Oradaki bir

arkadaşımızın haber vermesi üzerine biz de olay yerine desteğe gittik. Gittiğimizde kalabalık bekleyiş içerisindeydi, yaralılar hastaneye kaldırılmıştı. Bunu yapanlara gerekli müdahale edilemese de, bu kadar kişinin bir anda toplanması faşistlere önemli bir gözdağı oldu.

Faşizme Karşı Omuz Omuz!

Bahçelievler'den Komünistler

“Barış için Öcalan'a özgürlük” etkinliği

Esenyurt BDP ilçe örgütü 16 Mayıs tarihinde saat 19.00'da Şen Dügün Salonunda “Barış İçin Abdullah Öcalan'a Özgürlük” adıyla halk toplantısı gerçekleştirdi. Toplantıya HDP Milletvekili Emine Ayna, BDP İl yöneticileri, Yakay-Der başkanı ve BDP Esenyurt İlçe Eş başkanları katıldılar.

Toplantı başlamadan önce Soma'da yaşamını yitiren işçiler için saygı duruşunda bulunuldu. Ardından Esenyurt BDP ilçe eş başkanı Kürtçe bir konuşma yaptı. Konuşmadan anlayabildiğimiz Soma'da yaşanan ölümlerin bir katliam olduğu ve bu katliamda tpki Roboski'de olduğu gibi hükümetin olduğu ifade edildi.

Daha sonra Emine Ayna bir konuşma yaptı. Ayna konuşmasında Abdullah Öcalan'ın barış için özgür olmasının nasıl bir anlamı olduğunu anlattı. Öcalan'ın özgürlüğünün Kürt halkının özgürlüğü demek olduğunu anlattıktan sonra bu konuda bir kadın gerillanın günlüğüne düştüğü notta çok çarpıcı bir biçimde gündüğünü ifa-

de etti. Kadın gerillanın günlüğünde 1984 yılında 15 Ağustos saldırısı olmadan önce babasının annesini bir çok bahaneyle dövdüğünü fakat 15 Ağustos eyleminin ardından artık babasının annesine bir fiske dahi vurmadığını yazdığını ifade etti. Ayna, Abdullah Öcalan'ın 2013 Newroz'unda yaptığı çağrı üzerine silahların sustuğunu ama devletin Kürt halkının talepleri konusunda hiçbir adım atmadığını biliyoruz ve sizlerde bu nereye kadar gidecek diye soruyorsunuzdur, dedi. Hükümetin adım atması için biz ne yaptık devleti zorlayacak bir mücadele verdik mi, diye sordu ardından. Ayna “Barış İçin Öcalan'a Özgürlük” platformunun başlatmış olduğu imza kampanyasına da değinerek Kürt halkı daha önce Öcalan benim siyasi irademdir diyerek 3 milyon imza vermişti. Biz şimdi Öcalan'ın özgürlüğü için 10 milyon imza toplamalıyız diyerek konuşmasını bitirdi.

Esenyurt'tan Komünistler

12 Eylül Rejimi ve yaşadığı siyasi kriz

KÖZ bürosunda düzenli olarak yapılan KÖZ söyleşilerine 1 Haziran tarihinde "12 Eylül Rejimi ve Yaşadığı Siyasi Kriz" konulu söyleşiyle devam edildi. Saat 19:00'da başlayan söyleşi 21:00'de sona erdi. Söyleşiye 30 kişiye yakın bir katılım oldu.

Söyleşinin sunumunu yapan yoldaş şunları anlattı:

"12 Rejimi derken bu rejim dediğimiz şeyden kastımız nedir; 12 Rejiminin yıkılmasıyla T.C. Devletin yıkılması aynı şey midir? Bu sorulara yanıt verdikten sonra, 12 Eylül Rejiminin nasıl bir kriz içinde debelendiği ve emekçilerin ezilenlerin çıkarları doğrultusunda bu rejimden kurtulmanın devrimci çözümüne ilişkin soruları yanıtlamak gerekiyor.

REJİM'LE DEVLET ARASINDAKİ FARK NEDİR?

Bugün tüm dünyada kapitalist burjuva devletleri hakim. Ancak çok çeşitli iktidar etme biçimleri mevcut. Örneğin ABD Başkanlık sistemi ile, Fransa yarı başkanlık sistemiyle, İngiltere krallıkla yönetilir. Avrupa'nın bir çok ülkesinde de hala krallık rejimi hakimdir. Tüm bu devletlerin -özünde burjuva kapitalist olmalarına rağmen- farklı farklı iktidar etme biçimlerine ve işleyişlere sahip olduğunu görüyoruz.

Lenin Çarlık Rusya'sında Anayasa Sorununu irdelerken iki şeye parmak basar. Bir anayasanın nasıl yapıldığını belirleyen şey hakim sınıflarla proletarya ve ezilenler arasındaki ilişki ile hakim sınıfların kendi arasındaki ilişki ve mücadeledir, yani güç dengesidir; der. Bu açıdan rejim dediğimiz zaman aklımıza ilk gelen o ülkenin anayasası olmalıdır. Rejim değişikliği egemen güçlerin el değiştirmesiyle o rejim yerine (devlet aygıtı yıkılmadan) başka bir iktidar etme biçiminin geçirilmesidir. Oysa devrim, eski devlet aygıtını paramparça edip, yeni bir devlet aygıtını getirmektir.

12 EYLÜL REJİMİNİN YAŞADIĞI KRİZ

Şimdi 12 Eylül Rejiminin krizinin nasıl ortaya çıktığını ve giderek nasıl şiddetlendiğini anlamaya çalışalım. 12 Eylül Rejiminin getirdiği anayasa ve rejim değişikliğinin o güne kadar gerçekleşen tüm rejim/anayasa değişikliklerinden daha şiddetli olduğunu görürüz. Bunun nedeni burjuvaziye karşı emekçilerin ezilenlerin mücadelesinin çok şiddetli bir hale gelmiş olmasıdır. Sol hareketi, işçi hareketini ve Kürtlerin mücadelesini ezme için yeni bir rejim değişikliğine ihtiyaç duyulmuştur.

12 Eylül Rejimi Türkiye sol ve devrimci hareketiyle işçi sınıfına önemli darbeler indirmiş olsa da Kürtlerin mücadelesini ezememiştir. Ezmek bir yana 12 Eylül'den sonra geçen birkaç on yıl içinde Kürt halkının verdiği mücadele 12 Eylül Rejimi'nin kendileri için getirdiği önlemleri ve yasaları işe yaramaz hale getirmiştir. Örneğin %10 seçim barajı güya istikrarı sağlama görüntüsünün ardında Kürtlerin parlamantoya girmelerini engellemek için konmuş bir yasaktı; bağımsız adaylarla delindi. Demek ki 12 Eylül Rejiminin krizini derinleştiren en önemli neden Kürtlerin mücadelesinin geldiği boyuttur, yani ulusal bir sorunun varlığıdır.

12 Eylül Rejiminin krizini derinleştiren diğer önemli etmenler ise şunlardır:

Türkiye Ortadoğu gibi emperyalist paylaşım savaşlarının yoğun olarak yaşandığı bir coğrafyada bulunmaktadır. 12 Eylül 1980'den bu yana 34 yıl geçmiştir. Özellikle 90'larda Doğu Bloku ve SSCB'nin yıkılmasının ardından, emperyalist paylaşım savaşının biçimlerinde de değişiklik olmuştur. ABD Türkiye'yi bir nevi Truva atı vazifesi görmek üzere Avrupa Birliğine girmesi için itirirken; diğer yandan Amerikancı 28 Şubat Darbesi'nin ürünü olan AKP eliyle, 2000'lerden sonra Erge- nekon, Balyoz vb. davalarda yapılan operasyonlarla ordunun etkisini kırmaya yönelik hamleler yapmıştır. ABD, AKP'nin -PKK'nin etkisini ciddi biçimde kırmasının ardından- Kürtlere verilen bir takım haklarla Kürt sorununun çözülmesini istemiş; fakat AKP bu sorunu çözmeye mezun olmadığını ve olamayacağını göstermiştir. İşte tüm bunlar 12 Eylül Rejiminin krizini derinleştirmektedir. Aslında 12 Eylül Anayasası 27 Mayıs Anaya-

sası'nın eksik bıraktığı kimi şeyleri tamamlamaya çalışan bir takım düzenlemeler getirirken, diğer yandan 27 Mayıs Anayasası'nın getirdiği bir takım özgürlükleri hakları budayan bir rol oynamıştır.

12 Eylül Anayasası'nın 27 Mayıs Anayasası'na dair bu ikili rolünü şöyle görmek gerek: 27 Mayıs Darbesi sonucu oluşan anayasa işçi sınıfı ile ilgili kağıt üzerinde bir takım haklar getirirken esas olarak parlamantonun siyaset kurumunun denetlenmesi için Anayasa Mahkemesi gibi, üniversiteler, TRT gibi kimi kurumların özerk olmasını sağlamıştı. 12 Eylül Anayasası bir taraftan 27 Mayıs işçi hakları ve özgürlükler alanında 1961 Anayasası'nın getirmiş olduğu hakları budarken, bir taraftan da 61 Anayasası'na kıyasla siyaset kurumunun denetlenmesi işini daha da merkezileştiren kanunlar getirmiştir. % 10 seçim barajı, partiler kanunu ile 'lider sultası' denen bir yapı, tüm bunların üzerinde Başbakan ve Cumhurbaşkanı'nın yetkilerini güçlendiren düzenlemeler getirmiştir.

12 EYLÜL REJİM KRİZİNİN DEVRİMCİ ÇÖZÜMÜ NEDİR?

AKP'nin ve Erdoğan'ın atacağı her adım kısa vadede bu krizi ötelemiş olsa da, esasında bu krizin daha da derinleşmesine yol açmaktan başka bir şeye yaramıyor, yaramaz. AKP'nin hem Kürtlerin bir takım taleplerini yerine getirip onları memnun etme, hem de Orta Anadolu gibi yerlerde yaşayan Türkleri aynı anda memnun etme gibi sihirli bir formülü yoktur. Dolayısıyla AKP ve Erdoğan'ın bu düşünsek her türlü burjuva iktidarın uygulayacağı politikalar bu rejimin krizin belki kısa bir dönem çözüyor gibi görünse de aslında daha da içinden çıkılmaz bir biçimde krizi derinleştirmekten başka bir şey yapamaz.

12 Eylül Rejiminin yaşadığı krizi emekçilerin ve ezilenlerin lehine devrimci çözümü ve 12 Eylül Rejimini çöpe atmamak ancak "Demokratik Anayasa İçin Kurucu Meclis Kurucu Meclis İçin Yasaksız Barajsız Demokratik Seçimler" gibi bir şiarın bütün demokrasi ve devrim güçlerinin ete kemiğe büründürerek arkasında durduğu koşullarda mümkündür. Bu yönde emekçilerin ezilenlerin mücadelesi yükseldiği zaman, sovyet tipi iktidar organlarının ortaya çıkmaması işten bile değildir. Bir yıldır yaşanan gelişmelerde bunu görebiliriz.

Gezi Ayaklanması'ndan sonra forumlar ortaya çıktı. Bu forumlarda Gezi'de yer alan kesimler bir araya gelerek birçok gündem konuştu, kimi mekanizmalar oluşturmaya çalıştı. Yarı kitle mücadelesinin çok daha yükseldiği ve hemen kısa zamanda sönümlenmediği durumda bu forumları kat be kat aşan Sovyetler ortaya çıkacaktır.

Tabi ki bu mücadeleyi başarıya ulaştırmak için devrimci komünist bir parti şarttır. Biz de KÖZ'ün arkasında duran komünistler olarak böyle bir partinin yaratılması için mücadele ediyoruz."

Yoldaş sunumunu bu sözlerle bitirdi. Verilen kısa aranın ardından konuyla ilgili sorular soruldu ve sunumu yapan yoldaş bu soruları yanıtladı.

Sorulan sorular şunlardı:

- Erdoğan'ın BDP ile anlaşarak cumhurbaşkanı olması ve ardından gelen genel seçimlerde yine BDP ile anlaşarak Anayasayı değiştirmesi, Başkanlık sistemini getirmesi ve bunun karşılığında Kürtlere yerel yönetimler, eyalet sistemine geçmek gibi bir takım haklar vererek bu krizi çözmesi mümkün değil mi?
- Bizim kurucu meclis çağrımız sadece emekçilere ezilenlere yönelik mi bir çağrıdır? Yoksa madem 12 Eylül Anayasası'ndan herkes rahatsız, bu çağrılar rahatsız diğer tüm kesimleri de kapsar mı?
- 27 Mayıs 1961 Anayasası'nın % 60 evet oyları alınırken, 12 Eylül Darbe Anayasası'nın % 92 evet alması bir çelişki değil midir?
- AKP'nin zayıflaması rejim krizini zayıflatmaz mı?
- Var olan anayasanın değiştirilerek yeni bir anayasa savunmakla, yani kurucu meclis talebiyle bir devrim mi bekliyoruz?
- Çözüm/müzakere süreciyle Kürtlerin mücadelesinin bir uyuklama dönemine girmesi bu krizi ne yönde etkiler?
- CHP AKP'ye karşı neden kendi kitlelerini sokağa çıkarmıyor?

• KÖZ'ün kurucu meclis şiarıyla komünistlerin birliği yönünde nasıl bir ilişki vardır?

Soruların ardından ikinci tur konuşması başladı:

"Erdoğan'ın BDP ile anlaşarak cumhurbaşkanı olması ve ardından gelen genel seçimlerde yine BDP ile anlaşarak Anayasayı değiştirmesi, Başkanlık sistemini getirmesi ve bunun karşılığında Kürtlere yerel yönetimler, eyalet sistemine geçmek gibi bir takım haklar vererek bu krizi çözmesi" teorik olarak mümkün ama pratikte gerçekleşmesi zor. Çünkü AKP/Erdoğan Kürtleri de memnun edecek bir takım adımlar atmaya başladığında, AKP ve seçmen kitleleri içinde buna kararlı bir biçimde karşı duran milliyetçi kesimler olacaktır. Ama diyelim ki böyle bir şey gerçekleşirse, oturur söylediklerimizi ve yurdu durumu gözden geçiririz.

Kurucu Meclis çağrısı ilk İngiltere'de Krala karşı burjuvazinin dillendirdiği bir talep oldu. Biz, madem bu 12 Eylül Rejiminden rahatsız olduğunuzu ve yeni bir anayasanın gerekli olduğunu söylüyorsunuz; o zaman gelin yasaksız, barajsız, demokratik bir ortamda yeni bir anayasa nasıl yapılır bunun için bir kurucu meclis oluşturalım, deriz.

Biliyoruz ki bu şiarlar etrafında kendi çıkarlarını doğrultusunda bir araya gelen emekçiler, ezilenler ve Kürtler yeni bir anayasayı tartışacakları araçlar ve organlar yaratırlarsa; yani en basitinden herkesin özgürce sözünü söyleyeceği ve karar sürecine katılacağı halk toplantıları ve bunu kat be kat aşan Sovyetlerde bu sorunun tartışılması sağlanırsa; işte o zaman görülür ki güya yeni anayasa isteyen kimi burjuva kesimlerin yeni anayasayı tartışacakları araçlarla organlar emekçi ve ezilenlerinkine benzemeyecektir. Böylelikle burjuva kesimlerin maskesi düşecektir.

AKP'nin zayıflaması krizi hafifletmez. AKP zaten git gide zayıflamaktadır; ama görüldüğü gibi rejim krizi çözülmek yerine git gide daha da derinleşmektedir. Aynı zamanda AKP zayıfladıkça daha da gericileşerek saldırılarını artırmaktadır. Bu 12 Eylül rejim krizini çözebilir mi; Kürt sorununu çözebilir mi? Elbette çözemez.

Teorik olarak yeni bir demokratik bir anayasa için kurucu meclisin, düzeni yıkmadan sadece

rejim değişikliği ile olması mümkün mü? Teorik olarak mümkün. Ama pratik olarak mümkün değildir. Çünkü emekçilerin ve ezilenlerin ciddi olarak arkasında durduğu böyle bir talebin ortaya çıktığı durumda, emekçilerin ve ezilenlerin nasıl bir anayasa yapılacağı ve bu anayasanın nasıl yapılacağı düzen güçlerinin yöntemlerinden tamamen farklı olacaktır.

Bir kere müzakere süreci denenilen süreçte Kürtlerin mücadelesinin uyuklama dönemine girdiğini söyleyemeyiz. Silahlı çatışmaların durması Kürtlerin mücadelesinin uyku-ya daldığı anlamına gelmez. Kürtler kendi talepleri doğrultusunda kitle- sel eylemlerden geri durmuyor. BDP Kürtlerin kısmi talepleri için mücadele ediyor. Bizim BDP'ye yaptığımız eleştirisi BDP'nin AKP'ye karşı bir bütün olarak muhalefet odayı ol-

maktan kaçınmasıdır. Diğer yandan Kürt sorununun bir türlü çözülmemekle 'uyuklama'ya girmesi şimdilik AKP'yi rahatlatmış olsa da, bu sorun çözüme kavuşturulmadığı müddetçe krizi çok daha derinleştirecek bir potansiyel taşıdığı ortadadır.

CHP bir burjuva partisi olduğu için AKP'ye karşı olduğunu ne kadar söylese söylesin kitle- sini sokağa dökerek AKP karşıtlığı yapmaz. Çünkü kitlelerin sokağa çıkarak politikleşmesi sadece AKP'nin değil; kendisinin de altını oyan gelişme- lere yol açtığı için, CHP sokakta eylemli bir biçimde AKP'ye karşı kitle- sel eylemlerden kaçırır. Bu sadece CHP'ye has bir şey de değildir. Bütün düzen partileri kitlelerinin sokağa politikleşme- sini, sorunların kitlelerin eylemiyle çözülmesini istemez. Hele de Türkiye gibi kitle eylemlerini istismar edebilecek güçlü bir sol geleneğin ve iyi kötü bir sol hareketin olduğu bir yerde hiçbir dü- zen partisi buna tevessül etmez.

KÖZ'ün arkasında duran komünistler olarak bizim bu şiarı tek başımıza emekçilere ezilenlere mal etmemiz mümkün değil; hiç bir siyaset de tek başına bu işi yapamaz. Biz sol harekete sadece AKP'den değil bütün düzen güçlerinden kurtulmamız için hitap ediyoruz. 12 Eylül Rejimini çöpe atmamak için tutulacak halkın 'hükümet istifa' değil, tüm emekçilerin ezilenlerin ve solun bir araya gelip, 'demokratik bir anayasa için kurucu meclis' şiarı için mücadele etmesiyle olur. Aksi durumda sol harekete '12 Eylül Rejimini çöpe atacak politik çözüm önerini sormak gerekir. Komünistlerin bir- liğini sağlama yolundaki mücadelemizin bir par- çası olduğu için bu perspektif önemlidir."

Soruların yoldaş tarafından yanıtlanmasının ardından, bir sonraki söyleşide buluşmak üzere söyleşi sona erdi.

Esenyurt'ta BDSP KÖZ protokolü almadı

Esenyurt İşçi Kültür Evi'ne 30 Nisan günü KÖZ'ü protokol olarak götürdüğümüzde bu kurumda faaliyet sürdüren BDSP'den bir kişi bizden "protokol almayacaklarını, bizim KÖZ'le protokol alışverişimiz yoktur, merkezi ve yerel böyle bir kararımız var" dedi. Biz böyle tuhaf ve anlaşılmaz bir tepkiyi beklemediğimiz için "Hangi gerekçeyle bizden protokol almıyorsunuz" dedik. "İki yıl önce size protokol bırakmamızı istememiştiniz ve biz bir yıl bu kuruma protokol bırakmadık. Gezi'den sonra oluşturulan Esenyurt Dayanışması'nda BDSP'de KÖZ'de yer aldı. Gezi'den sonra size tekrar protokol bırakmaya başladık ve on aydır protokol alıyor- dunuz, şimdi ne oldu da tekrardan böyle bir tutum alıyorsunuz" diye sordüğümüzde BDSP'li "Size tekrar protokol bırakın diye söyleyen oldu mu? Siz kendiliğinden bırakıp gidiyorsunuz. Buraya gelip gidebilirsiniz, oturun sohbet edelim, fakat protokol almıyoruz" dedi. Biz daha fazla tartışmayı gerekli görmeyerek ayrıldık.

İki yıl önce Esenyurt İşçi Kültür Evi'ne KÖZ protokolü bırakmaya gittiğimizde bize gazete- mizi almak istemediklerini; çünkü bizim bu kuruma gelip buradakilerle siyasi konularda soh- bet ettiğimizi, tartıştığımızı ve kendi ilişkilerinin, arkadaşlarının kafalarını bulandırdığımızı, bu yüzden gazete bırakmamızı istemediklerini söylemişlerdi. Bize bunları söyleyen BDSP'li şahıs BDSP'nin KÖZ'e yönelik merkezi bir tutumunun olmadığını, sadece bu yerelin böyle bir karar olduğunu ifade etmişlerdi.

“Parlamentar avanaklığın” parlamentarist ve ekonomist eleştirisi

Yerel seçimlerin ardından burjuva basında seçim değerlendirmeleri demokrasinin sandıktan ibaret olup olmadığı, AKP'nin aldığı oyların Erdoğan'ı yolsuzluk ithamları karşısında aklayıp aklamadığı tartışıldı. Sol akımlar kendini seçimin galibinin kim olduğunu tespit etmeye verdi. Aslına bakılırsa bu konuda da bir fikirbirliği sağlanamadı. HDP'nin dışında bulunan akımlar çoğunlukla HDP'nin bu seçimden başarısız çıktığını vurguladı (Bu noktada kendini esas olarak CHP'nin seçim başarısızlığını analize vermiş olan TKP ve ÖDP'yi ayırmak gerekir). HDP içindeki akımlarsa BDP'nin Kürdistan'daki artan oy ve belediye sayısına bakarak, BDP-HDP'nin seçimden başarıyla çıktığını savundular. Bu blok HDP kanadında seçimlere dair parlak bir sonuç elde edilmemesini HDP'nin yeni bir parti olmasıyla açıkladı.

Kuşkusuz her zaman olduğu gibi bu sefer de bu değerlendirme farklılıkları aslında bir karmaşadan ziyade, bir ucunda kuyrukçuluğun diğer ucunda doktrinerliğin bulunduğu ve her akımın kendi meşrebine göre bu iki kutbun arasında bir konum tuttuğu düzenli bir dağılıma işaret ediyor. Dolayısıyla hem sol akımların seçimlerde takındığı tutumları anlamak hem de içinden geçtiğimiz süreçte komünist bir siyasal çizginin bu tutumlarından nasıl ayrıldığı göstermek için söz konusu olan her iki kutbun açmazlarını, aynı zamanda aynı madalyonun iki farklı yüzü olduğunu, sergilemek önem taşıyor. Bunu yapmanın en iyi yolu ise kuyrukçu ve doktriner pozisyonları en yetkin ve tutarlı şekilde takip eden akımların görüşlerini ele almaktan geçiyor. Kuyrukçuluk bahsinde ESP'yi ayrıca ele almak gerekir ancak söz konusu doktrinerlik olunca, devrim ve sosyalizm kavramlarını kullanmayı devrim ve sosyalizm propagandası yapmakla eş tutan, tüm seçim çalışmaları ve değerlendirmelerini de bu tutum üzerine bina eden Kızıl Bayrak'a bakmak faydalı olacaktır.

“PARLAMENTER AVANAKLIK”

Kızıl Bayrak'ın 3 Nisan 2014 tarihli “Parlamentar hayaller değil, meşru militan mücadele” makalesinde şöyle deniyor: “Militan kitle hareketi olmadan ‘AKP ile sandıkta hesaplaşma’ söylemi, ayakları yere basmayan, ciddiyyetensiz yoksun bir iddiadır. Zira sermaye partilerinin bile AKP ile sandıkta hesaplaşmayı başaramadıkları yerde, reformist solun böyle bir iddiayı ortaya atması, parlamentar avanaklığın yarattığı bir durum olsa gerek.”

Kızıl Bayrak “AKP ile sandıkta hesaplaşma” şiarını eleştiriyor. Ancak yazıda kullanılan tüm devrimci lafızın aksine bu eleştirisini devrimci değil parlamentar bir zeminden yükseltiyor. Her fırsatta kurtuluşun sosyalizmde olduğunu, sosyalizmin devrimle geleceğini hatırlatan Kızıl Bayrak'ın en azından AKP ile değil düzenle hesaplaşma gerektiğine işaret etmesi, düzenle hesaplaşmak içinse 12 Eylül Rejiminin tüm kurumlarının paramparça edilmesi gerektiğine işaret etmesi beklenirdi. Hâlbuki Kızıl Bayrak tümüyle aksi bir istikamette ilerliyor. Kızıl Bayrak parlamentarist akımları kitlelerin devrimci enerjisini parlamentar kanallara hapsedtiği için eleştiriyor. Aslına bakılırsa Kızıl Bayrak'ın AKP ile sandıkta hesaplaşamayacağına dair bir görüşü de yok. Parlamentarist akımları Kızıl Bayrak'a göre hayalci kılan parlamento aracılığıyla burjuva düzeni alaşağı etme hayalleri yaymaları değil, yeterli kitle desteğine sahip olmadan seçimde başarılı olma hayalleridir: “Kitle hareketlerinin gelişerek, güçlenerek, militanlaşarak geliştiği yerde, bunun seçim sandıklarına da yansımaları oluyor. Latin Amerika, Yunanistan sol güçlerin, Türkiye'de Kürt hareketinin seçimlerde sağladıkları başarı, tam da yıllara yayılan kitlesel, militan mücadeleler sayesinde olmuştur.”

Kızıl Bayrak'ın parlamentarist hezimete ilişkin görüşleri de bu çerçevede şekilleniyor: “AKP ile hesaplaşmayı seçim sandıklarına havale eden reformist sol, 30 Mart'ta yeni bir hezimete yüz yüze kaldı. Hezimete alınan oy toplamı belli sınırlarda kalmıştıktan öte, sonucun böyle olacağı bilinmesine rağmen, ham hayaller yaymanın ifra-

ta vardırılması.” Seçimde yenileceğini bile bile seçim zaferinden söz etmek, ham hayaller yapmak Kızıl Bayrak'a göre hezimete oluyor.

Aslına bakılırsa Kızıl Bayrak'ın reformist solun hatalarını teşhis ederken kullandığı “parlamentar avanaklık” ve “hezimet” kavramları Kızıl Bayrak'ın seçimleri boykot etmeden ama boykotçu bir şekilde katılmaktan maksadının ne olduğunu daha anlaşılır kılıyor. “Parlamentar avanaklığı”, seçimleri kazanmanın mümkün olmadığı durumlarda oyunu arttırmak için girmek olarak tanımlayan Kızıl Bayrak herhangi bir seçimde hezimete yaşamamak için seçimlere boykotçu bir tarzda katılıyor. Açıkça söylemese de sandığa asılmayı kitle hareketinin güçlendiği döneme bırakmış oluyor.

REFORMİZMİ PARLAMENTARİST BİR BAKIŞ AÇISIYLA ELEŞTİRMEK

Kızıl Bayrak'ın hezimete de parlamentarist bir bakış açısıyla tanımlamıştır. Genel olarak parlamentarist hezimete deyince ilk akla gelenin şili'de Allende'nin başına gelenler olması şaşırtıcı değildir. Ancak yaşanan hezimelerin tek ve en büyük örneği bu değildir.

Alman devrimcilerin kanı üzerine kurulan Weimar Cumhuriyeti de sosyal demokrat hükümetlerin faşizmle noktalanın süreci sonucunda yıkılışı bir başka parlamentarist hezimete örneğidir. Veyahut ikinci emperyalist paylaşım savaşı sonunda Fransız Komünist Partisinin hükümet ortağı olması ve kapitalist düzenin yeniden inşasına payanda olması işçi sınıfının parlamentarist hezimetine başka bir örnektir.

Son olarak Kızıl Bayrak'ın başarı olarak gördüğü iki durumdan söz edelim. Brezilya'da ve Yunanistan'da güçlü işçi hareketleri aracılığıyla burjuva düzeni yıkmak amacıyla değil, parlamentoda ve belediyelerde mevziler elde etmek kaygısıyla yaklaşan Brezilya İşçi Partisi (PT) ve Yunanistan'daki sol liberal Syriza'nın seçim başarısı tümüyle parlamentarist bir hezimete işaret eder. Birincisi Brezilya'da önce yerel iktidar olup sonra hükümet olarak ikincisi ise Yunanistan'daki hareketi parlamento sınırlarında tutarak yıpranmış burjuva siyasi iktidarın yeniden sağlanmasına katkıda bulunmuşlardır ve bir can simidi işlevi görmüşlerdir.

Tüm bu hezimelerdeki ortak nokta Kızıl Bayrak'ın sandığının aksine seçim yenilgisi değil seçim zaferidir. Zaferi kazanan oportünist akımlar işçi hareketinin devrimci mücadelesini ve birikimini tasfiye ettikleri için parlamentar hayalleri yayanlar hezimete uğramıştır. Üstelik bu hezimete kendilerinin değil tüm sınıfın hezimete olmuştur. Oysa Kızıl Bayrak bir hezimetten bahsederken aklına bunlar değil seçimde alınan oyların yeterliliği ve oylara dair kurulan hayaller arasındaki uçurum geliyor.

Kızıl Bayrak'ın kitle hareketi ve seçimler arasında kurduğu ilişki komünistlerin kurması gereken ilişkinin tam tersidir. Bunu gösterebilmek için öncelikle komünistlerin seçimlere nasıl yak-

laştığını hatırlayalım.

Komünistler açısından genel oy ve seçimler karmaşık, iç içe geçmiş bir dizi bürokratik aygıtın bileşimi olan devlet aygıtının en önemsiz bölümü olan meclisin en adaletsiz şartlarda ve en sınırlı biçimde, göstermelik olarak emekçilerin denetimine açılmasıdır. Seçimler sonucunda oluşan meclis bürokratik devlet aygıtına müdahale edemediği gibi, seçim süreçleri işçilerle burjuvaların eşit politik haklara sahip olduğunun yanılsamasını yeniden üretir. O halde genel oy işçilerin politizasyonunun en ilkel ve geri biçimlerinden biridir.

Ancak bu sınırlı hakkın dahi sınıf sürecini, işçiler ve ezilenler mücadelesi içinde uzun ve kanlı mücadeleler sonucunda kazanılmış olması, seçimlerin işçilerin devlete dair görüş bildirdikleri yegâne süreç olması, normalde siyaset dışında bulunan işçilerin seçim süreçlerinde siyasallaşmalarına hizmet eder. Komünistler açısından da seçimleri önemli kılan bu siyasallaşmadır. Komünistler, seçimleri ve parlamentar faaliyeti bir amaç ya da işçilerin sorunlarını çözecek bir yöntem olarak görmezler. Tersine seçim arasında siyasallaşmayı artıracak bir kalkış noktası olarak görürler. Komünistlerin boykotu bir ilke olarak değil, sınıf mücadelesinin temposuna bağlı bir taktik olarak kabul etmeleri bu çerçevede anlaşılabilir.

İşçilerin seçimlere yönelik ilgisi siyasallaşmanın en geri biçimine tekabül ettiği için, sınıf mücadelesinin temposunun düşük olduğu, kitle eylemlerinin düzeni sarsmadığı dönemlerde boykot taktikini benimsemek kendini bu zayıf politizasyon ikliminden dahi tecrit etmek anlamına gelir. İşçilerin kendi iktidar organlarını yarattıkları dönemlerde boykot da dahil olmak üzere burjuva meclislerine yönelik yıkıcı plan, tertip ve kampanyalardan kaçınmak, işçilerin devrimci enerjisini düzen sınırlarına hapsedmek, krize girmiş düzen güçlerine sigorta olmak anlamına gelir.

Nitekim Bolşeviklerin de tutumu, Rus işçi hareketinin durumuna bağlı olarak değişmiştir. Bir alternatif iktidar olarak Sovyetlerin kurulduğu 1905-6 döneminde Duma seçimleri boykot edilmiştir. Fakat boykotu da bu dönemde izlenecek tek taktik olarak görmek yanlıştır. Örneğin Bolşevikler sınıf mücadelesinin daha da yüksek olduğu 1917'de Kurucu Meclis seçimlerine katılmıştır,

fakat parlamentoda yer almalarının amacı Kurucu Meclis'i felç edip kapısına kilit vurmaktan başka bir şey değildir. Nitekim bu taktik de başarılı olmuştur. Buna karşılık sınıf mücadelesinin geri düştüğü geri çekilme dönemlerinde Bolşevikler boykot taktikini benimsememiş, seçimlerden ve sonrasındaki parlamento faaliyetinden sınıf mücadelesinde yeni bir toparlanmayı sağlamak için faydalanmışlardır.

Demek ki Kızıl Bayrak'ın kitle hareketi ve parlamentar faaliyet arasında kurduğu denkleme tümüyle tersine çevirmek gerekiyor. Başarılı örnekler olarak sunulan Latin Amerika ve Yunanistan'da yaşananlar, aslında kitle hareketini parlamentar kanallara hapsederek boğmuştur. Kızıl Bayrak benzer bir tutumu bu yazıda bahsedilirse de Chavez karşısında da izlemektedir. Venezuela'da yükselen kitle hareketini boğan Chavez, halkçı bir lider olarak Kızıl Bayrak sayfalarında sık sık alkışlanmaktadır. Hâlbuki asıl parlamentarist hezimete Yunanistan'da Syriza'nın Venezuela'da Chavez'in peşine takılanların seçim zaferleriyle döşeli yoldaki hezimetedir.

ESP İLE KIZIL BAYRAK NASIL BULUŞUYOR

Aslına bakılırsa Kızıl Bayrak seçim zaferini yükselen devrimci kitle mücadelesinin bir sonucu olarak görürken, kendisinin parlamentarist diye yerden yer vurduğu ESP ile aynı konumda bulunmaktadır. ESP de parlamentar mücadele ve kitle hareketi arasındaki ilişkiyi aynı şekilde kurduğu için, 2011 seçimlerinden sonra SYRIZA'ya aşağıdaki kutlama mesajını göndermiştir:

“Yunanistan seçimlerinde, 2009 yılından bu yana süren sokak mücadelelerinin sonucu olarak elde ettiğiniz halkçı zaferi tebrik ediyoruz. Seçim sonuçları Yunan emekçi sınıflarının emperyalist boyunduruk ve tekelci kapitalist barbarlığa öfke ve reddiyesinin açık bir ifadesidir. İki temel burjuva partisinin (PASOK ve ND) çöküşü, egemen sınıfların hegemonya krizinin göstergesi olmuştur.

Örneğiniz, bir kez daha halk başkaldırılarının emekçi sınıfların seçim başarılarını mümkün kılan yegâne yol olduğunu bir kez daha kanıtıyor.

SYRIZA'nın seçim zaferi, burjuva devlet aygıtı bünyesindeki bir hükümetin emekçi sınıfların elinde, burjuvazinin imzaladığı kölece anlaşmalarını reddetmede bir araç olup olamayacağı sorusunu gündeme getiriyor. SYRIZA bu riskli sorumluluğu üstleniyor.

Başarınızı kutluyor ve bu zorlu devrimci görevde size azim diliyoruz.

Kendi payımıza, biz AB emperyalist burjuvazisinin tehdit ve saldırılarına karşı Yunan devrimiyeli omuz omuza olacağız.

Yaşasın enternasyonal dayanışma!

Yaşasın devrim ve sosyalizm!”

ESP de seçim başarısını kitle hareketinin yükselişinin bir ödülü olarak görmektedir. Yükselen kitle hareketinin gücünü meclise havale etmek II. Enternasyonal oportünizminin ve onun Rusya'da cisimleşmiş ilk hali olan legal marksizmin tipik bir özelliğidir. Tüm devrimci iddia ve söylemlerine karşın ESP de BDSP de seçimler konusunda benzer bir kavrayışı taşımaktadır.

Kızıl Bayrak, HDP'nin AKP karşıtı bir yerel seçim kampanyası yürütmesini seçimleri kazanma şansı bulunmadığı için bir “avanaklık” olarak tanımlıyor. Hâlbuki asıl “avanaklık” seçimler karşısında kayıtsız kalıp, genel geçer düzen karşıtı

söylemlere sığınarak AKP karşıtı mücadeleyi burjuva partilerine havale etmektedir. Böyle bir tutum yıpranmış CHP'nin kendisini bir alternatif olarak sunmasına fırsat verir. Dolayısıyla BDP-HDP'nin AKP karşıtlığı ekseninde bir seçim çalışması yürütmesinde eleştirilecek bir şey yoktur.

Ne var ki ne BDP'nin ne de HDP'nin seçim kampanyasına etkin bir AKP karşıtlığı damgasını vurmuştur. BDP de HDP de daha çok kendilerinin AKP ile CHP arasındaki çatışmada iki tarafa da eşit mesafede durduğunu anımsatmakla yetinmişler, AKP'nin karşısına eylemlerle bir şekilde çıkmaya yeltenmemişlerdir. Bu yüzden HDP'nin seçim başarısızlığında asıl belirleyici etken HDP'nin Kızıl Bayrak'ın kendisinde gördüğü tutumu takınmamış olmasıdır. Bu nedenle aslında BDSP ile HDP'nin de aynı etkisiz ve apolitik tutumu takındığını söylemek gerekir.

HAZİRAN AYAKLANMASINA KARŞISINDA SİYASİ KÖRLÜK

Parlamentarizmin yanlış tanımlanışı bir yana siyasal duruma dair yazdıkları da Kızıl Bayrak'ın

içinden geçtiğimiz dönemde kitle hareketinin taşıdığı potansiyel karşısındaki körlüğünü sergilemektedir. Seçimlerdeki başarısızlığı kitle hareketinin yeterince güçlü olmamasıyla açıklayan Kızıl Bayrak bu tutumunu gerekçelendirebilmek için Türkiye'yi "kitle hareketlerinin gelişerek, güçlenerek, militanlaşarak geliştiği yer"lerin dışında tutmak zorunda kalıyor. Böylelikle Bayburt dışında tüm illerde gerçekleşen, polis kayıtlarına göre yedi milyona yakın emekçinin katıldığı, devrimcilerin, sendikaların yıllar yılı fethedemediği Taksim Meydanı'nı iki günlük bir militan mücadele sonucunda açan ve iki hafta boyunca terk etmeyen, tüm bu süreç boyunca sekiz kişinin yitirdiği bir ayaklanma dalgası Kızıl Bayrak açısından yeterince "militan" bir harekete işaret etmemiş oluyor.

Doğrusu Kızıl Bayrak'ın Gezi'nin 2013'ün kalan aylarına damgasına vuran militan bir hareket olduğunu teslim etmemesinin

nedeni politik bir körlük değildir. Kızıl Bayrak Gezi'nin militan bir kitle hareketi olduğunu kabul ettiği takdirde bu harekete siyasi olarak önderlik etmenin gerekli olduğunu da kabul etmek zorunda kalacaktır. Gezi'ye önderlik etmenin gerekli olduğunu kabul etmemek Gezi'ye niye önderlik edilemediği sorusunu doğuracaktır? Bu da kaçınılmaz olarak Türkiye'de işçi sınıfına devrimci bir temelde önderlik edecek bir partinin bulunmadığı anlamına gelecektir. Bu tespitin kendisi ise Kızıl Bayrak'ın temsil ettiği çizginin parti olma iddiasını geçersizleştirecektir. Tam da bu yüzden Kızıl Bayrak Gezi'deki militan kitle hareketini küçümsemek zorundadır.

Aynı nedenden ötürü Kızıl Bayrak içinden geçtiğimiz ve gittikçe derinleşen siyasal krizi de görmezlikten geliyor. Herhangi bir siyasal sorumluluk üstlenmekten kaçınmak isteyen Kızıl Bayrak, yerel seçim öncesindeki dönemde burjuva siyasetinde yaşanan çatışmanın büyüklüğünü görmüyor, bu çatışmayı yetmiş yıllık olağan siyasal kavgalardan biri olarak tanımlıyor. "Seçim tartışmaları, öncesi ve sonrasıyla devam ediyor. Bu tartışmalar, emekçilerin bir kesimi tarafından da yakın ilgiye mazhar oluyor. Neredeyse 70 yıldır seçimler, benzer atmosferlerde gerçekleştiriliyor. Her seçimde dönemde bir miktar heyecan, biraz da gerilim yaşanır. Bu arada sömürü ve kölelik çarkı da dönmeye devam ediyor." Siyasi sahnede bir olağan dışılık yaşanmaması aynı zamanda bir partinin sesi olma iddiasına karşın Kızıl Bayrak'ın da kendine olağan dönemlerde tarif ettiği görevlerin dışında bir görev üstlenmesini gereksiz kılıyor.

Peki Kızıl Bayrak seçimleri pas geçerek bu gündemi CHP'ye ve sürekli karşısında mücadele ettiğini iddia ettiği reformistlere teslim ederken işçilere emekçilere ne önermektedir? Kızıl Bayrak'ı düzenli takip edenler son yıllarda yaşanan en yaratıcı ve militan direniş olan Greif direnişinin bu yayında önemli yer tuttuğunu biliyorlar. Kızıl Bayrak ve onun takip ettiği çizgi bu direnişi bir gazete edisiyle seyredip yorumlamıyor. Tam tersine bu direnişin başarıya ulaşması için var güçleriyle gayret gösteriyorlar. Greif direnişi kuşkusuz deneyimleriyle birlikte örgütlenen ve mücadele eden işçilere yol gösteren bir örnek olacaktır. Ancak, Kızıl Bayrak'ın Greif direnişine müdahale etme biçiminin işçi sınıfına siyasal önderlik etmeyi hedefleyenlere örnek olamayacağı da açıktır. Kızıl Bayrak siyasal ve ekonomik mücadele arasındaki ilişkiyi tümüyle tersine çevirmiştir. Bu durum kendisini en çok Kızıl Bayrak'ın seçim sürecinde emekçilere ve sosyalistlere yönelik çağrılarında belli etmektedir. Bu noktada da Kızıl Bayrak illegal ekonomizm hattında durmaktadır.

KIZIL BAYRAK'IN EKONOMİZMİ

Ekonomizm, Rus sosyalist hareketi içerisinde 1900'lerin başında filizlenen bir eğilim olsa da bugünkü oportünist akımların köklerini hep bu eğilimin Bolşeviklere karşı yürüttükleri mücadelede bulmak mümkündür. Nitekim Lenin de siyasi hayatı içerisinde oportünist akımlara karşı verdiği

tüm mücadelelerin (Menşevizm, tasfiyecilik, legalizm, sosyal şovenizm, emperyalist ekonomizm ve sol komünizm) kökenini ekonomizme karşı verdiği mücadeleye dayandırmıştır. Ekonomizmin tanımlayıcı özelliği sol içinde yaygın ve yanlış bir şekilde işçilere sadece ekonomik sorunlardan bahsetmek olarak bilinir. Bu şekilde tanımlandığı takdirde Türkiye solunda ekonomist bir akım bulmak mümkün değildir. Hele hele Kızıl Bayrak ekonomist olarak tanımlanacak son akımdır. Ancak ekonomizmin asıl tanımlayıcı özelliği siyasi mücadeleyi reddetmesi değil, ekonomik mücadeleyle siyasal mücadele arasında kurduğu ilişkidir. Komünistler ekonomik mücadele yürüten işçilerin gündemine siyasal mücadeleyi sokmaya çalışırlar. Bu anlamda patronla işçi arasındaki fabrika içindeki mücadelenin dışından bir bilinç verirler. Buna karşılık ekonomistler, siyasal mücadele yürütenlerin gündemine kısmi ya da ekonomik

mücadeleleri sokmaya çalışırlar. O döneme gelene kadar sosyalistlerin görevi esas olarak hareketin kendiliğinden boyutunun serpilmesi için, Kızıl Bayrak'ın bugünkü terminolojisiyle konuşsak yeni bir sınıf hareketi örnektir.

Mesele böyle kavrandığında Greif türünden militan bir direnişle karşılaşıldığında komünist bir hareketin bu mücadelenin başarısı için yol göstermekle yetinmemesi, özellikle de 2014 Türkiye'si gibi rejim krizinin git gide derinleştiği, emekçilerin ve ezilenlerin burjuva kanallarla da olsa siyasete olan ilgisinin arttığı koşullarda emekçilerin gündemine AKP karşıtı kitlesel eylemleri sokması gerekirdi. Greif ve benzeri direnişlerin AKP'ye karşı CHP'nin asla cüret edemeyeceği militan bir emekçi muhalefet hattının oluşturulması ve ateşleyici bir rol üstlenmesi için komünist bir hareketin girişimde bulunması gerekir. Seçimlere dair bir tutum belirlemeden bunu gerçekleştirmenin de mümkün olmayacağı açıktır. Kızıl Bayrak ise tam tersi bir hat izlemektedir. Seçimden başarısızlıkla çıkan sosyalistlerin gündemine Greif'in oturması gerektiğini söylemektedir. "Tüm tarihsel deneyimler, emekçilerin ancak direnenek, mücadele ederek, belli kazanımlara ulaşabileceğini gösteriyor. Bu mücadelelerde kazanılan deneyimler kapitalizmi yıkmaya ve sosyalizmi kurma mücadelesi için de yolu açacaktır. ... Greif'te devam eden işgal-direniş-grev, Tekel işçilerinin direnişi ve daha pek çok direniş, işçi sınıfıyla emekçiler için esas çıkış yolunun meşru/militan mücadele olduğunu kanıtlamaktadır." Böylelikle Kızıl Bayrak bir kez daha bilindik ekonomist tezi tekrar ediyor. "İşçi sınıfının kapitalizmi yıkmaya ve sosyalizmi kurma mücadelesi" kendiliğinden hareket belli bir boyuta evrilince başlayacaktır diyor. Dolayısıyla bugün için Greif'e siyasal mücadelenin gündemini taşımaya, rejimin krizinden söz etmeye, AKP'nin emekçiler tarafından nasıl süpürülebileceğini anlatmaya, seçimlerden bu doğrultuda istifade etmek için çalışmaya gerek yoktur.

Ancak haksızlık etmemek için, 1900'ün ekonomistleri ile Kızıl Bayrak arasındaki farka da değinmemiz gerekir. Yüz yıl önce ekonomistler kendiliğinden mücadelenin kendi dinamikleriyle gelişeceğini ileri sürerken bugün Kızıl Bayrak böyle bir mücadelenin ancak devrimcilerin gayretleriyle örülebileceğini ileri sürüyor.

Kızıl Bayrak'ın kusuru devrimcilerin ekonomik mücadele içindeki rolünü abartması değildir. Zira kendiliğinden mücadele sıklıkla karıştırıldığı gibi kendi kendine bir mücadele değildir. Kimi istisnalar bir yana en sıradan bir grevin içinde dahi, şu ve ya bu şekilde devrimcilerle temas etmiş, onlardan bir şeyler öğrenmiş bir işçi bulunur. Dahası böyle grevlerin başarıya ulaşması bu mücadelelere devrimcilerin öncülük ve önderlik etme kapasitesine bağlıdır. Ancak işçi sınıfının ekonomik mücadelesinde başarıya ulaşması için dahi devrimcilerin varlığının şart olduğunu söylemek başkadır; siyasal mücadelenin en ilkel biçimlerinden biri olan seçimlere dair somut bir tutum geliştirmek üzere sınıfın ekonomik mücadelesinin belli bir evreye gelmesi gerektiğini söylemek ve

ileri sürüp, o ana kadar devrimcilerin temel görevinin bir sınıf hareketi örnek olduğunu söylemek başka bir şeydir. Birincisi sınıf mücadelesinin tartışmasız bir gerçeğine işaret ederken, ikinci ekonomizmin teorisini yapmak anlamına gelir.

Herhangi bir işçi direnişine siyasi olarak müdahale etmek, siyasal mücadelenin gündemlerini devrimci bir temelde bu işçilere anlatmak elbette devrimcilerin temel görevlerinden biridir. Ancak daha da fazlasını söylemek gerekir. Bugün, Türkiye'de bir "sınıf hareketi örneğinin" temel koşullarından biri işçileri ve ezilenleri politik bir zeminde bir araya getirmek, onları demokratik haklar ve özgürlükler mücadelesinde birleştirmektir. Asıl Kürdüyle, Türküyle demokratik bir anayasa için bir araya gelemeyen işçilerin ve ezilenlerin sendika ve sigorta talebiyle bir araya gelebileceğini beklemek hayalcilik olacaktır. İşçilerin kendi arasında ve işsizlerle rekabetinin bu kadar yoğun yaşandığı bir coğrafyada işçilerin arasındaki rekabeti sona erdirmek ve yeni bir örgütlenme dalgası yaratmak ancak siyasal mücadelenin birleştirici itikisiyle mümkün olabilir. Belki de Gezi Ayaklanması'nın somut olarak göstererek tekrar öğrettiği en çarpıcı gerçeklerden biri budur.

LEGAL MARKSİZMLE İLLEGAL EKONOMİZM ARASINDAKİ BAĞ

Lenin ekonomistlere karşı bir polemik broşürü olan "Ne Yapmalı"da legal marksistlerle illegal ekonomistler arasında kopmaz bir bağın bulunduğundan söz ediyor. "Legal eleştiricilikle illegal ekonomizm arasındaki ilişki ve bağımlılığın ortaya çıkış ve gelişme biçimi ilginç bir konudur; özel bir makalenin ana konusunu oluşturabilecek bir konu. Biz, burada, bu bağın tartışma götürmez varlığını belirtmekle yetineceğiz. Credo'nun haklı olarak eriştiği kötü ün, bu bağlantıyı açık sözlülikle formüle etmesinden ve ekonomizmin temel siyasal eğilimini açıklamasından ileri gelmekteydi — işçiler, iktisadi mücadeleyi (ya da daha doğrusu, özgül işçi sınıfı siyasetini de kucakladığı için, trade-unioncu mücadeleyi) yürütürlerken, marksist aydınlar da siyasal "mücadele"yi yürütmek için liberallerle birleşinler. 'Halk arasında' trade-unioncu eyleme girişmek bu görevin ilk yarısını yerine getirmektir, legal eleştiri de ikinci yarısını. Bu sözler, ekonomizme karşı öyle kusursuz bir silaha ki, Credo olmasaydı onu yaratmak gerekirdi."

Görüldüğü üzere bu bağın tanımlayıcı özelliği sınıf mücadelesini fabrika içinde gerçekleşen mücadeleyle sınırlı görmek ve siyasal mücadeleyi ise işçi sınıfının henüz hazır olmadığı gerekçesi ile burjuva siyasetçilerine terk etmektir. Kızıl Bayrak yaptığı seçim değerlendirmesinde bu kopmaz bağı bir kez daha tüm çıplaklığı ile göstermiştir. Seçimler ve kitle hareketi arasındaki ilişkiyi legal marksistler gibi kuran Kızıl Bayrak, Greif'teki direnişe siyaset taşıma görevinden kaçındığı için bu militan işçi direnişini de illegal ekonomistlerden farklı olmayan bir çizgide yürütüyor.

Greif direnişine ekonomist bir şekilde yaklaşım seçimleri ise parlamenterist bir hatta yorumlayan Kızıl Bayrak legal marksizmle illegal ekonomizmi kendi bünyesinde birleştirmiş olsa da siyaset sahnesinde bu bağı asıl olarak başka bir şekilde gözlemek gerekir. Öncelikli görevini yeni bir sınıf hareketi örnek olarak tanımlayan Kızıl Bayrak, sınıfa politik olarak önderlik etme görevini "parlamenter avanaklığa" karşı mücadele etme bahaneleriyle savsaklarken, siyaset alanını tümüyle boş bırakmaktadır. Bu boşluk da elbette AKP'nin sandıkta geriletebileceği hayallerini yayan, legal marksist akımlarla doldurulmaktadır. Bu nedenle Kızıl Bayrak'ın parlamenter avanaklar diye hücum ettiği akımların sol ve sınıf hareketi içindeki siyasi etkisi esas olarak kendi ve kendisi gibi akımların ekonomizmiyle yakından ilişkilidir. Bugün siyasal gelişmelere müdahale etme ihtiyacından söz edenler esas olarak reformist-liberal bir hatta yer alıyorsa, bu durum esas itibarıyla

doktrin düzeyinde devrimci iddiaları olanların, yahut tersinden sınıf mücadelesinin günlük pratiğinde militan ve devrimci bir tutum gösterenlerin siyasal mücadelenin dışında kalmasından ötürüdür.

Ancak siyasal mücadelenin dışında kalmak yahut siyasal gelişmelere devrimci bir çizgide önderlik etmek soyut bir tercih sorunu değildir. Doğru fikirleri bilince çıkararak takınılabilecek bir tutum da değildir. Bu konuda yapılan tercihler devrimci partinin yaratılması meselesi ile ilgili bir sorundur. Meselenin bam teli de tam da burasıdır. Konun kavranması için yüz küsur yıl öncesine gidip Lenin'in pratiğini incelemek gerekir.

LENİN'İN EKONOMİZM KARŞISINDAKİ MÜCADELESİ ASLINDA DEVRİMCİ BİR PARTİYİ YARATMA MÜCADELESİDİR

Lenin'in Rus Sosyal Demokrasi içinde legal marksizmle illegal ekonomizm arasındaki ilişkiden ilk kez Ne Yapmalı'da söz etmesi bir tesadüf değildi. Ne Yapmalı ise bir polemik broşürüydü. Üstelik sadece ekonomistlere ve teröristlere karşı bir polemik broşürü değildi. Ne Yapmalı aynı zamanda Rus Sosyal Demokratlarına devrimci bir partinin acil bir ihtiyaç olduğunu anlatmayı hedefliyor, tüm Rus Sosyal Demokratları'nı devrimci bir partinin yaratılması için siyasal merkez yetiçi bir mücadelede kenetlenmeye çağırıyordu. Zaten ekonomist ve teröristlere yönelik polemik nedeni de bu iki akımın işçilere ve köylülere otokrasinin yıkılması için önderlik edecek bir partinin inşa edilmesi çağrısını zamansız ve gereksiz bulmalarıydı.

Aslına bakılırsa bu iki amaç da birbirine kopmaz bir şekilde bağlıdır. Örneğin ekonomistler siyasal mücadeleyi sendikal mücadelenin bir üst aşaması olarak gördükleri için tüm Rusya'nın devrimci birliğini bir partide birleştirmeyi acil bir görev olarak görmüyorlardı. Bilakis, asıl ek-sik olanın mücadelenin yerel ayaklarını örnek olduğunu savunarak, sınıfın partisinin tek tek yerel örgütlerin büyümesi ile kurulacağını savunuyorlardı. Buna karşılık Lenin işçilere her daim siyasal bilinç taşımamın gerekli olduğunu düşündüğünden öncelikli görevin Rusya'daki tüm devrimci birikimi kucaklayacak bir parti yaratmanın olduğunu savunuyordu. Ekonomistlerle yaşanan görüş ayrılığının temelinde bu iki farklı parti kavrayışı yatmaktadır.

Ekonomizmle, dışardan siyasal bilinç taşıyan bir partinin yaratılmasını öncelikli görev olarak kabul etmek arasındaki sıkı bağı görmek önemlidir. Bu bağ görüldüğünde bugün Kızıl Bayrak'ın siyasal pozisyonunu daha bütünlüklü bir şekilde anlamak olanaklıdır. Yaşadığımız coğrafyada giderek derinleşen siyasal krize ve buna bağlı ola-

rak patlak vermiş Haziran Ayaklanması'na gözlerini kapayan Kızıl Bayrak'ın, Greif gibi kısmi direnişleri büyütüp yaygınlaştırmayı öncelikli görev olarak kabul etmesi tipik ekonomist bir tutumdur. Kızıl Bayrak bugün devrimci partinin yaratılması mücadelesini de zaman

kayı olarak görmektedir. Zira kendisine göre böyle bir parti yıllardan beri mevcuttur. Önceki kısımda belirttiğimiz üzere Kızıl Bayrak Haziran Ayaklanması'na gözlerini kapamadığı takdirde bu ayaklanmadaki önderlik boşluğunu tespit etmek zorunda kalacak böylelikle devrimci bir partinin mevcut olduğu iddiasından vaz geçmek zorunda kalacaktır.

KIZIL BAYRAK'IN BUGÜNKÜ EKONOMİST ÇİZGİSİNİN NEDENLERİNİ DEVRİMCİ BİR PARTİYİ YARATMA KONUSUNDA TUTTUĞU YOLDA ARAMALI

Ancak ekonomizmle devrimci parti ihtiyacının küçümsenmesi arasındaki bağ bize Kızıl Bayrak'ın bugünkü konumunu anlatıyor olsa da Kızıl Bayrak'ın bugünkü siyasal pozisyonuna nasıl vardığını açıklamamaktadır. Oysa, Kızıl Bayrak'ın arkasında duranların 1987 yılında yola "işçi sınıfının ihtilalci örgütünü yaratmak" için yola çıkması

Ulus devlet ve ulusların kendi kaderini tayin hakkı

Geçtiğimiz ay (6 Mayıs'ta) Sterk TV'ye verdiği bir röportajda KCK yürütme Konseyi üyesi Mustafa Karasu HDP ve BDP'nin işlevleri ve yapılanması hakkında kimi açıklamalar yaptı. Bu bağlamda bilhassa "paradigma ve strateji değişikliğinden" ne anladıklarına açıklık getirirken, "ulus devlet hedefinden" kesin olarak vazgeçtiklerinin altını bir kez daha çizdi: "Ulusların kaderini tayin hakkı devlet kurma olarak anlaşılıyordu. Bunun doğru olmadığı, ulusların devlet kurmadan da özgür ve demokratik yaşam içinde kendi kaderlerini tayin edebileceği yaklaşımı içindeyiz böyle bir paradigmaya sahibiz. HDP ile Türkiye sınırlarında Türkiye'nin demokratikleşmesi içinde Kürt sorununu çözmeyi hedefliyoruz. Bu bir stratejik projedir. Yani paradigma, strateji değiştirmemizin getirdiği bir sonuçtur." dedi. "Paradigma ve strateji değişikliğinden" söz edilmişken komünistlerin bu konuya ilişkin saptama ve kalkış noktalarını hatırlamakta yarar var.

"PARADİGMA DEĞİŞİKLİĞİ" ESASLI BİR YAKLAŞIM DEĞİŞİKLİĞİ DEMEKTİR

Her şeyden önce bir değerler ve kavramlar bütünü, sistemi anlamına gelen "paradigma" kavramının pek de komünistlerin literatüründe rastlanmayan, buraya burjuva düşün dağarcığından son yıllarda ithal olmuş bir kavram olduğuna dikkat çekerek başlamakta yarar var. Komünistlerin ilkeleri, referansları, kalkış noktası yaptıkları temel saptamaları vardır. Ulusların Kendi Kaderini Tayin hakkı kavramı da, Komünist Enternasyonal İkinci Dünya Kongresinden itibaren tarif edildiği biçimiyle, bu kalkış noktalarından birisidir. Hatta çağımızın "emperyalizm ve proleter devrimleri çağı" olarak tanımlanışından hareketle, "Bütün ülkelerin proleterleri ve ezilen halklar birleşin" şiarının saptanmasıyla birlikte temel kalkış noktalarından birini ifade eder. Bu itibarla bu noktada bir değişikliğin konjonktürel ve taktik bir tutum değişikliği olmadığı ve olamayacağı da açıktır. Öyle olmadığı besbellidir; zaten Karasu da altını çizerek ve "bir paradigma değişikliği diyerek" böyle olmadığına dikkat çekmektedir.

Doğrusu bu yeni bir açıklama değildir, zira Abdullah Öcalan ve başka PKK yöneticileri daha önce defalarca benzer açıklamalar yapmışlardır.

Ama bu son açıklama bu tutum değişikliğinin nedenlerini değilse de, çağın karakteri hakkındaki saptamalarla da ilgili olan ulus devlet ve ulusların kendi kaderlerini tayin hakkı konularını ele almak için bir vesile olabilir.

ULUS DEVLET BURJUVA DEVLET DEMEKTİR

SAYFA 15'İN DEVAMI oldukları akıldaki tutulursa, bu ikinci kısım daha önemlidir.

Sıklıkla sanıldığı aksine öncesinde ekonomizm olarak adlandırılan akımın temsilcileri ekonomist fikirlere sahip oldukları için devrimci partinin yaratılması mücadelesini küçümsememişlerdir. Siyasal oportünizm ve örgütsel oportünizm arasındaki neden sonuç ilişkisini ters yönlü kurmak gerekir. Örgütsel sorunlarda hatalı tutum takınanlar ve bu tutumlarında ısrar edip bunu bir teoriye dönüştürenler önce siyasal konularda oportünizm sonra da ideolojik sorunlarda revizyonizm savrulurlar. Rusya'da da öyle olmuştur devrimci bir partinin yaratılması görevinden kaçınanlar önce ekonomizme sonrasında savrulmuşlar menşevizmden sosyal şovenizme varan yelpazedeki oportünizm biçimleri arasındaki konumlarını bulmuşlardır.

Lenin'in Ne Yapmalı'daki devrimci parti çağrısını sadece "sıkı bir devrimciler örgütü" yaratma çağrısı değil. Ne Yapmalı bu devrimciler örgütünün nasıl yaratılacağına dair de bir plan ortaya koyuyordu. Bu plan da esas olarak tüm Rusya'daki devrimcileri siyasal bir merkez etrafında toplayarak RSDİP'in kuruluş kongresini örgütleme planıydı. Ekonomistler esas olarak tüm Rusya'daki Sosyal Demokratlar siyasal bir çizgide birleştirme planına karşı çıkıyorlar, yerel çevrelerin, yani amatör örgütlerin kendi kısmi olanaklarıyla gelişip büyüyeceklerini savunuyorlardı.

Kızıl Bayrak'ın arkasında duranların yola "işçi sınıfının ihtilalci öncüsünü yaratmak" hedefiyle yola çıkmışlardı çıkmasına ama söz konusu ihtilalci örgütün, leninist bir partiyi kurma iddiası-

Bu bakış açısıyla ilk başta üzerinde durulması gereken husus bizatihi "ulus devlet" kavramının ne ifade ettiğidir. Doğrusu son yıllarda sık sık dilelere dolanmış olmakla birlikte bu kavramın komünistlerin sözlüğünde öteden beri yer alan bir kavram olmadığına dikkat çekmek gerekir.

"Ulus devlet" esasen burjuvazinin egemen sınıf haline gelişi ile başlayıp ilk somut ve tipik örneği Amerika Birleşik Devletlerinin kuruluşuyla görülen bir kavramı ifade eder. Burjuvazinin egemen sınıf olarak örgütlenmesini ifade eden devletin adıdır, bir başka deyişle "ulus devlet". Her ne kadar bu kavramla ilgili olarak daha çok 1789 Fransız Devrimi sonrasında gönderme yapılması adetten olsa da ulus devletin oluşumunun asıl gözlenmesi gereken ilk örnek ABD örneğidir.

Genellikle burjuva devrimlerinin ilk örneği olarak Hollanda'nın İspanya krallığından bağımsızlaşması hatırlırsa da, bu örneğin ulus devlet kavramına hayat veren bir örnek olarak akla gelmediği besbellidir. 1569'da başlayıp 1648'de nihai sonucuna varan bir süreçte Hollanda krallığı nihayet bağımsız bir krallık olmuştur.

Hâlâ sürmekte olan bu krallığın bağımsızlaşması esasen aristokrasi içi rekabet ve egemenlik kavgalarının ötesine geçilmesinin ilk büyük örneği olarak kabul edilir. Burjuva çağında Hollanda burjuvazisinin egemen sınıf olarak kendi bağımsız devletini ilan edişini ifade eder. Bu itibarla da haklı olarak burjuva devrimlerinin ilki olarak anılır. Bununla birlikte, "ulus devlet" kavramının ilk somutlanışı olarak anılmadığı da aşikârdır.

Hollanda burjuvazisinin İspanya Krallığı'nın vesayetinden kurtularak kendi bağımsız devletini kurması gibi bir bağımsızlık hareketinin sonucunda doğan Amerika Birleşik Devletleri ise "ulus devletin" ilk tipik örneği olacaktır. Kuzey Amerika'daki İngiliz kolonilerinin İngiliz krallığının egemenliğinden ayrılması doğrultusundaki mücadelenin sonucunda, 1776'dan 1789'a varan süreçte ilk elde 13 koloninin birleşerek İngiliz kralının egemenliğinden ayrılmasıyla Amerika Birleşik Dev-

daki amatör bir örgütün kendi sınırlı imkânları ve kısmi mücadeleleri sonunda yaratılacağını savunuyordu. Kuşkusuz bu çağın sol içindeki diğer devrimci militanları da kapsıyordu. Ama bu militanlar ancak kendi örgütlerini terk edip söz konusu amatör örgüte katıldıkları sürece bu partinin inşa sürecinde yer alabiliyordu. Devrimci parti ise bu amatör örgütün devrimci bir programı yazıp sınıfı örgütlemesiyle yaratılacaktı. Görüldüğü üzere Kızıl Bayrak'ın takipçisi olduğu çizginin parti kavrayışı, tüm leninist lafızlara karşın, esas olarak RSDİP içindeki ekonomistlerin tutumuna denk düşmektedir.

Kızıl Bayrak'ın benimsediği çizginin amatör bir örgütü büyütüp yetkinleştirerek bir parti yaratma gayretini onu kaçınılmaz olarak ekonomist bir siyasi pratiğe sürüklemiştir. Zira sol içerisinde devrimci güçleri ayırarak ortak bir zeminde birleştirme hedefi zorunlu olarak tüm bu güçleri bir arada tutacak bir siyasal mücadele hattı tanımlamayı gerektirir. Tersinden sol içerisindeki devrimci reformist ayrışmasını zaman kaybı olarak görüp önüne sınıfı örgütleme görevi koyanlar ise siyasal mücadele verme iddiaları ne olursa olsun kendi amatör örgütlerinin yürüttüğü kısmi mücadelenin gündemine hapsolacaklardır. Lenin Ne Yapmalı'da "Tüm Rusya'yı Kucaklayacak Bir Gazete Planı" adlı bölümde ekonomistlerin tam da bu açmazına parmak basmaktadır. Kızıl Bayrak'ın başına gelen de bu olmuştur.

Kızıl Bayrak ve önceli kendisini kısmi sınıf mücadelelerinden güç kazanmaya meyl etikçe, siyasal gündemle ilgilenme yönünde gösterdiği olağanüstü gayret hiçbir zaman izlenimci yorumcu bir çizginin ötesine geçememiş, Kızıl Bayrak

letlerinin temelleri atıldı. Bu temeller 1789'de benimsenecek olan anayasa ile kayda geçecekti. Bu devletin kurulması ile birlikte "Amerikan ulusu" bir varlık olarak ilk kez bu bağımsız birleşik devletleri temsil eden cumhuriyetle doğmuştur. Bir ulusun bir devlet ile doğmasını ifade eden bu örnek bu nedenle ilk "ulus devlettir". Bu örnek daima bir ulusal burjuvazinin kendi bağımsız egemenliğini ilan edişine örnek teşkil eder. Sonradan farklı ve değişik yollardan kurulacak olan türlü burjuva cumhuriyetleri de az çok bu örneği referans alarak şekillenecektir. Bu itibarla "ulus devlet" kavramının temeli daima bu tarihsel örnekte görülmüştür ve öyle görülmelidir.

Bu çerçevede açıktır ki ulus/millet kavramı ile devlet kavramı da iç içe geçer, birbirinin yerine geçer. Nitekim bu kavramın üzerine kurulan ilk uluslararası örgütün ismi Milletler Cemiyeti, onun devamı olanı de Birleşmiş Milletler'dir. Ama bu teşkilatların üyeleri devletlerden ibaret; devleti olmayan halklar ulustan sayılmazlar.

Doğrusu bilhassa Güney Amerika'da eski sömürge imparatorlukları olan bağımsızlıklarını elde ederek kurulan muhtelif "ulus devletler" de az çok ABD örneğini takip etmiş, hatta birçok durumda bizzat ABD tarafından desteklenerek kurulmuştur. Yahut özellikle Amerikan İç Savaşı sonrasında güneye iltica eden Amerikalıların bilfiil gayret ve müdahaleleri ile şekillenmişler. Ulus devlet kavramı ile ulusların kendi kaderlerini tayin hakkı kavramının iç içe geçmesi de böyle bir süreç içinde, ama özellikle emperyalizm çağının açılmasıyla eşzamanlı olarak olmuştur.

ULUSLARIN KENDİ KADERLERİNİ TAYİN HAKKI EMPERYALİZM ÇAĞINDA ÖNE ÇIKMIŞTIR

Dünyanın belli başlı emperyalist devletler arasında yeniden paylaşılmasının gündeme geldiği noktada eski sömürge imparatorluklarına karşı bu paylaşım kavgasına ABD yeni ve büyük bir emperyalist güç olarak dahil oldu. Bu dönemde Başkan

daha başından itibaren kendini siyasal mücadelenin dışında bulmuştur.

Amatör bir örgütün kendi sınırlı olanakları ile sınıfı örgütleme girişimlerinin de sonuç alamayacağı anlaşılınca bu sefer Kızıl Bayrak 1989-1995 yılları arasında, o dönem yükselen sendikal hareketin de etkisiyle, bugün Arap Baharı için savunduklarını o zaman Türkiye için savunmuş, devrimci partinin yükselen sınıf hareketinin içinden çıkacağını ileri sürmüştür. Bu yaklaşımı Kızıl Bayrak'ı siyasal mücadelenin daha fazla dışına çekmiş, ekonomizm batağına daha fazla sapsamıştır.

Nihayetinde doksanların ortasından itibaren sendikal hareketin bir gerilevişi içinde olduğu anlaşılınca bu sefer, devrimci partiyi yaratma iddiasının basıncıyla, Kızıl Bayrak partileşme yıllarını ilan etmeye başlamış, bir kaç yıl sonra da partinin kuruluşunu kendi sayfalarından duyurmuştur. Parti bir genel grev dalgasından değil de hüsrana uğramış bir sendikal hareketin ardından ilan edilince, söz konusu partinin öncelikli görevi de elbette "yeni bir sınıf hareketi örnek" gibi tümüyle ekonomist bir görev olarak tanımlanmıştır.

Dolayısıyla Kızıl Bayrak'ın geride bıraktığımız seçim dönemindeki hem parlamentarizmle hem de boykotçulukla harmanlanmış ekonomizmi rastgele bir durum değil, devrimci bir partinin yaratılması konusundaki öncelikli görevleri savsaklayan tutumunun zorunlu sonucudur.

KÖZ'ÜN ÇAĞRISI

KÖZ'ün arkasında duran komünistlerle Kızıl Bayrak'ın takipçisi olduğu çizgi arasındaki asıl fark tam da burada yatmaktadır. KÖZ'ün arkasın-

Wilson'un ağzından "ulusların kendi kaderlerini tayin hakkı" yeni ve bağımsız "ulus devlet" kurulması anlamına gelecek tarzda ve ABD'nin kuruluş sürecini model alacak şekilde formüle edildi. Daha sonra bu kavram birinci emperyalist paylaşım savaşının galipleri tarafından Milletler Cemiyetinin anayasasında da yerini aldı. Daha sonra ikinci paylaşım savaşının sonunda aynı şekilde kurulan Birleşmiş Milletler Teşkilatı da anayasasına aynı ilkeyi ithal etti. Hâlâ "ulusların kendi kaderini tayin hakkı" kavramı bu çerçevede tarif edildiği biçimde ve "ulus devlet kurma hakkı" olarak algılanır. Bu iki kavramın iç içe ve yan yana telaffuz edilmesi o bakımdan tesadüf değildir. Bu çerçevede ulusların kendi kaderini tayin hakkı evrensel bir hak olmaktan çok Milletler Cemiyeti'nin veya Birleşmiş Milletler'in üyeleri tarafından ulus olarak kabul edilen halkların bir ulus devlet haline gelmesi ve aynı teşkilat bünyesine katılması anlamına gelir. Bu itibarla Birleşmiş Milletler üyesi devletlerin sömürgeci durumundaki halkların kendi kaderini tayin hakkından söz edilmez. Keza Milletler Cemiyetinin onayı ile emperyalistler tarafından dört ayrı devletin sınırlarına hapsedilerek parçalanmış Kürtlerin kendi kaderlerini tayin hakkından söz edilmemesi de tesadüf değildir.

Hiç kuşkusuz burjuva diktatörlüğünün temel biçimi olarak "ulus devlet" kavramının ve emperyalist paylaşım kavgalarına endekslili "ulusların kendi kaderini tayin hakkı" kavramlarının komünistler tarafından benimsenmemesi gerekir. Bu iki kavramın hangi çerçevede ve nasıl birbiriyle buluşturulduğunun irdelenmesi, Mustafa Karasu'nun demecinde sözü geçen hangi "paradigmanın" nasıl ve hangi bakış açısıyla reddedildiğini ortaya çıkarmaya yarar.

EZİLEN ULUSLAR ULUS DEVLET OLMADAN VE BİR BAŞKA ULUS DEVLETE MAHKÛM OLMADAN KENDİ KADERLERİNİ TAYİN EDEBİLİR

Doğrusu Wilson'un emperyalistler arası paylaşım kavgasına endekslili "ulusların kendi kaderini tayin hakkı" prensibi çok yaygın bir kabul görmüş olsa da bu konuda yeğâne ilke olarak kalmamıştır. Ulusların kendi kaderini tayin hakkı fikri mutlaka bir burjuva devleti kurma anlamına gelecek şekilde "ulus devlet hedefine ulaşma" anlamında kavranmak zorunda değildir. Zira Birinci Emperyalist Paylaşım Savaşı'yla eş zamanlı olarak gelişen 1917 Devrimi'ne önderlik eden Bolşevikler bu kavrama başka bir içerik vermiştir.

1917 Devrimi emperyalist savaşa son verip Çarlık Rusya'sını tarihin çöplüğüne attı. Bunun yanı-

da duranlar Türkiye'de devrimci parti yaratmak için Lenin'in Ne Yapmalı'daki çağrısından ilham alıyorlar ve tek bir amatör örgütün yahut bir iki amatör örgütün birleşmesi sonucunda kurulmuş yeni bir örgütün devrimci partiyi yaratamayacağı gerçeğinden hareket ederek örgütlü mücadele iddiasında olanları kendi örgütlerini dağıtarak bu amatör örgütlere katılmaya çağırıyorlar. Bilakis KÖZ'ün arkasında duranlar kendileriyle aynı amaç ve ilkeler de buluşan devrimci güçleri bir kuruluş kongresi örgütlemeye çağırıyor ve kongre örgütlenene dek tüm güçleri ortak bir siyasal kimliğin arkasında ve ademimerkeziyetçi bir platform üzerinde mücadeleye davet ediyorlar. RSDİP'in ilk Merkez Komitesinin Okhrana'nın eline düşmesinden ikinci kongresine kadar geçen Iskra sürecinin derslerini partinin hazırlık süreci olarak alıyıp böyle ele alıyorlar.

Kızıl Bayrak'ın seçim değerlendirmesinde kendini tüm çıplaklığıyla gösteren ekonomizmin, eleştirisi ve bu ekonomizmin nedenlerinin irdelenmesi ancak bu davet akıldaki tutulduğunda anlamlıdır. Devrimci bir parti arayışında olan tüm güçler "işçi sınıfının ihtilalci öncüsü"nü yaratma iddiasıyla yola çıkan Kızıl Bayrak'ın hükümet karşıtı bir ayaklanmanın ardından seçimlerde Greif direnişine kilitlenmeye varan yolculuğundan dersler çıkarmalıdır. Amatör örgütlerin kendi başlarına devrimci bir partiyi yaratamayacaklarını söylemek, devrimci bir partinin hiç yaratılmayacağı anlamına değil Lenin'in Ne Yapmalı'da tarif ettiği yoldan yürünerek yaratılabileceği anlamına gelir. KÖZ'ün arkasında duranların "Yaşasın Komünistlerin Birliği" şiarının yansıttığı basit gerçek de bundan başka bir şey değildir.

sıra, "ulusların kendi kaderlerini tayin hakkı" da Wilson'un tarif ettiği bambaşka bir içerik kazanmak üzere somutlandı. Buna göre, Bolşeviklerin tarifleriyle ulusların kendi kaderlerini tayin hakkı "ezilen ulusların, yani ulus olarak tanınmayan halkların ayrı devlet kurma hakkı" olarak tanımlandı. Sosyal şovenler ise ısrarla bu hakkın birlikte yahut ayrı yaşamaya karar verme hakkı biçiminde çarpıtma eğiliminde oldular; hâlâ da öyledirler.

Oysa Bolşeviklerin bu kavrama verdiği içerik, hem ayrı devlet kurma hem de özgürce başka devletlerle birlikte yaşama anlamına nasıl gelebileceği SSCB'nin kuruluş sürecinde somut olarak görüldü.

Çarlık Rusya'sının enkazı üzerinde o zamana kadar adı bile duyulmamış olan uluslar ortaya çıkmış, birer bağımsız devlet kurmuş ve bunlar kendi kaderlerini tayin ederken birer ulus devlet kurmak zorunda kalmamışlardı. Bu enkaz üzerinde bir dizi ezilen ulus kâh bağımsız devletler olarak kâh bir federasyonun asli bileşeni yahut özerk bölgeleri olarak hayat bulmuştu. Bunlar içinde bir ulus devlet biçiminde kurulan tek örnek Finlandiya olacaktır. Diğerlerinin tamamı ulus devletin biricik alternatifi olan ve ilk örneği Paris Komünü ile görülen türden birer Sovyet Cumhuriyeti haline geldiler. Daha sonra, o zamanki anayasaya göre istedikleri takdirde ayrıma hakkına koşulsuz olarak sahip olmak kaydıyla ya ayrı bir Sovyet cumhuriyeti, ya Rusya Sovyet Sosyalist Cumhuriyeti Federasyonu yahut Kafkasya federasyonu gibi federasyonların birer bileşeni, veya özerk bölgeleri olarak kurulmuştu. Daha sonra da bu bağımsız cumhuriyetler yahut federasyonlar o zamanki emperyalist Milletler Cemiyetinin yegâne alternatifi olan Sovyet Cumhuriyetleri Birliği altında birleşmişlerdir.

Sonradan SSCB'nin sanki tek bir ulus devletmiş gibi 1934'te Milletler Cemiyetine üye olması bu emperyalist kuruluşun alternatifi olarak kurulmuş olduğu gerçeğini değiştirmez; bu akıbet ayrı ele alınması gereken bir konudur.

SSCB'nin kendi kaderlerini tayin eden ezilen ulusların özgür birliği olarak kurulması dünyanın pek çok yerinde ezilen ulusların kendi kaderlerini tayin etmeleri doğrultusunda öykündükleri başlıca örnek olmuştur. Nitekim Kürdistan'daki ulusal kurtuluş mücadelesini başlatanların yüzlerini buraya dönmeleri de tesadüf değildir. Kuveyt Milliyet hareketine karşı yola çıkan Mustafa Suphilerin TKP'sinin bir ulus devlet hedefiyle değil, bir işçi köylü şuraları cumhuriyeti hedefiyle yola çıkmış olması da tesadüf değildir. Demek ki bağımsız bir devletin ille bir ulus devlet olmak zorunda olmadığını unutmamak gerekiyor.

KCK ULUS DEVLET KURMAK İSTEMİYOR DA TÜRKİYELİ EMEKÇİLER BİR ULUS DEVLETE MAHKÛM MU?

Şimdi "ulus devlet" ve "ulusların kendi kaderlerini tayin hakkı" konusunda referanslarımızı hatırladıktan sonra, Mustafa Karasu'nun söylediklerinden ve bilhassa bu sözlerin HDP'nin ödevleri ve yönelimi bağlamında ne anlamak gerektiği konusuna gelebiliriz.

Belki de buraya gelmeden önce bir de Lenin'in bir başka çok bilinen saptamasını hatırlamakta yarar var. Lenin ulusal sorun konusunda "ezilen ulusun sosyalistleri birlikten yana, ezen ulusun sosyalistleri ayrıma hakından yana tutum alırlar" diyordu.

Bu söze bakıldığında Karasu'nun "biz ayrı bir ulus devlet kurma hedefini terk ettik" demesini bu çerçevede yorumlamak isteyecekler az değildir. Ama Lenin'in sözlerini enternasyonalist bir perspektiften ele almayınca Karasu'nun sözlerinin karşısına sosyal şoven bir tutumla dikilmek isten bile değildir.

Kaldı ki, Lenin'in ezen ve ezilen ulus sosyalistlerine ilişkin bu öğüdünün bu konudaki yegâne öğüt olmadığını da unutmamakta yarar var. Ezen ve ezilen ulusun sosyalistlerinin ödevlerinin çerçevesi sadece Lenin'in aktardığımız sözleriyle çizilmiş değildir. Aksine bir de ulusların kendi kaderini tayin hakkını, ezilen ulusun ayrı devlet kurma hakkı olarak kabul etmek ve bu yönde hareket eden akımları meşru görmek konusundaki ilkesel tutum vardır. Hatta Komünist Enternasyonal'in ikinci dünya kongresinden itibaren bu yöndeki bir hareket burjuva akımların önderliğinde bile olsa (komünistlerin bağımsız örgütlenmesine engel olmaması, başka uluslar ve ulusal azınlıklar üzerinde bir imtiyaz talep etmemesi halinde) komünistlerin bağımsız bir parti olarak bu akımları desteklemesi konusu da vardır. Dahası eğer böyle bir ulusal devrimci akım yok ise, o takdirde komünistlerin ulusal bağımsızlık sorununun çözülmesine önderlik etmek üzere inisiyatif alma yükümlülüğü de vardır.

Öte yandan KCK'nın benimsediği "paradigma ve strateji değişikliğinin" Kürdistan'ın bütününe şamil olmadığını ve Kürtlerin tamamının iradesi olmadığını da elbette unutmamak gerekir. Türkiye'de mücadele eden komünistlerin ulusal sorun karşısındaki ödevlerinin çerçevesinin sadece bir tek siyasal akımın tutumuna göre belirlenemeyeceğini de unutmamak gerekir.

Bu hatırlatmalar akıldaki tutulduğu takdirde, Kürtlerin bir kesimi "biz ayrılmak istemiyoruz" dediği takdirde, ezen ulusun sosyalistleri cephesinden "aman ne iyi demek ki artık Kürtler bölücülük yapmak istemiyor" mu demek gerekir? Bu şovenizmin ve sosyal şovenizmin sesidir. Hele somut olarak bilhassa Kürdistan dışında siyasal faaliyet yürütmesi öngörülen, HDP'nin Mustafa Karasu'nun sözlerini aynen tekrarlaması mı gerekir?

Bu takdirde hiç tereddüt etmeden HDP'nin sosyal-şoven bir parti olduğuna hükmetmek gerekir. Elbette ki HDP'nin içinde yer alan yahut almayan sosyalistlerin ve komünistlerin bu tuzağa düşmeleri gerekir.

Bunun için "Mustafa Karasu'nun ve başka PKK yöneticilerin ulus devlet konusundaki açıklamaları karşısında Türkiye cephesinden nasıl bir tutum yükseltilemeli?" sorusunun doğru cevabını bulmak gerekiyor.

HDP NASIL BİR TUTUM ALMALI?

Komünist Enternasyonal'in ilk dört kongresinin kararlarını referans olarak kabul eden komünistler bakımından her ezilen ulusun kendi kaderini tayin etme hakkı tartışmasız biçimde ayrı devlet kurma hakkı anlamına gelir. Ezen ulusun komünistleri de bu hakkı kayıtsız şartsız tanımakla yükümlüdür.

Kürdistan somutunda bir ulusal devrimci hareketin asgari hedefi "Kürdistan'ın birliği ve bağımsızlığı, Kürt ulusunun özgürlüğü" formülüyle somutlanır.

Açıkta ki KCK'nın stratejik hedefi bu değildir. Öte yanda ne bir bütün olarak HDP ne de onun muhtelif bileşenleri ulusal sorunda Komünist Enternasyonal'in ikinci dünya kongresinde benimsediği tezleri esas almaktadır. O nedenle KCK'yı veya HDP ve bileşenlerini bu kistaslara göre yargılamamızın anlamı olmaz.

Ama bu durumun kaçınılmaz sonucu HDP'nin KCK'nın "biz ulus devlet kurmak istemiyoruz" açıklamasını alkışlamakla yetinmesi değildir. HDP'nin açık ve tereddütsüz bir biçimde "biz de bir ulus devlet istemiyoruz; bir ulus devletin yani Türkiye Cumhuriyeti devletin ve onun üzerinde yükseldiği şovenizmin boyunduruğu altında yaşamak istemiyoruz" demesinin önünde bir engel olmamalıdır. Aksi takdirde KCK Lenin'in formülünü anımsatan bir biçimde birlikte yana tutum alırken HDP bu formülün öteki ayağını unutup aynı tekerlemeyi tekrarlamakla kalmış olur. Bunu da HDP'nin en büyük bileşeninin BDP olmasıyla açıklamak herhalde abestir.

Her köşeden bölünme tehlikesine karşı birlik çağrılarının yükseldiği bir iklimde "bölücü biz değiliz" vurgusu yapmak esasen şovenizm kampanyasına pasif bir biçimde destek olmak anlamına gelir.

Bunun yegâne alternatifi her şeyi ak ve kara olarak görmeyi adet edinmiş doktrinerlerin sandığı gibi, "kör parmağım gözüne" dercesine "en çok biz bölmek ve bölünmek istiyoruz" demek değildir. Ama asıl bölünmeyi inkarcı asimilasyoncu şovenizmin yarattığını ve buna karşı çıkmanın ödev olduğunu ısrarla vurgulamak gerekir. Bu yolda şovenizmden ayrılmak istemenin en meşru hak olduğunu vurgulayan bir tutumun önünde engel yoktur.

Düşmanlık ve gerginliklerin asıl kaynağı olan şovenizm karşısına "biz daha çok birlik istiyoruz" diye çıkmanın alemi yoktur. Zira çaresiz kalmış şovenizmin tuzağı bunun için kurulmuştur.

Özgür ve eşit bir birliğin önündeki asıl engel "bölücülük" yahut "aynılıkçılık" değildir. Asıl engel halkları birbirine düşman eden şovenizmdir. Şovenizm bir devlet politikasıdır ve devletlerin politikasını hükümetler yürütür; o nedenle şovenizme karşı herhangi bir hükümetle ittifak ederek mücadele edilemez. Kâh "her türlü milliyetçiliği ayaklar altına almaktan" söz edip, kâh "tek vatan, tek bayrak, tek dil hatta bazen tek din" diyerek aslında devletin milliyetçiliğini yani şovenizmi pompalayarak gerginliği turandıran AKP'ye karşı mücadelelenin başını çekmeden şovenizme karşı mücadele edilemez.

Hükümet olmaya hazırlanan partilerle ittifak ederek de şovenizmle mücadele edilemez. Örneğin CHP de AKP'nin karşısına çıkarken şovenizme karşı çıkmıyor. Tersine, güya ılımlı bir söylemle kendi cephesinden şovenizmi turandırmak istiyor. Her türlü milliyetçiliği ayaklar altına almak söz ederken Türk milliyetçiliğini ayaklar altına almakla itham ettiği AKP'ye karşı Türk milliyetçiliğine sahip çıkıyor ve Kürt milliyetçiliğine hayat hakkı tanımayacağını ilan ediyor. MHP ise Kürtler olsa da olmasa da tüm dünyaya karşı Türk milliyetçiliğini yüceltme misyonunu temsil eden MHP'den ise bu bağlamda söz etmeye gerek yok.

Demek ki muhalefetteki ve iktidardaki burjuva partileri birlik bütünlük çığlıklarıyla Türk milliyetçiliğini ve şovenizmi pompalayarak Kürtleri ulusal davalardan caydırıp birlik ve beraberliğe çağırarak üzere birbirleriyle yarışmaktadır. Şovenizm barış eşitlik ve kardeşlik maskeleri altında pazarlanmakta, Kürtler barış kardeşlik ve eşitlik uğruna şovenizme boyun eğmeye zorlanmaktadır. Bu şartlarda komünistlerin ödevi barış, eşitlik ve kardeşlikten dem vurarak söze başlayanların önce Kürtlere özgürlük fikrini öne çıkarmaları gereğini ısrarla hatırlatmak olmalıdır. Bu şıanın öne çıkarılması için bundan daha elverişli bir ortam yoktur.

Açıkta ki bu tutumun öne çıkarılması hele İŞİD'in son hamlesiyle birlikte giderek artan şovenizme ve sosyal şovenizme karşı mücadele bakımından da önem kazanmaktadır ve bu itibarla bilhassa Cumhurbaşkanlığı seçimleri boyunca HDP/BDP'nin adayının kampanyası şovenizme karşı bir çizgiyi öne çıkarmalıdır. Bu aynı zamanda neden ikinci turda birbirinden daha şoven ve milliyetçi iki aday arasında tercih yapmamak gerektiğinin de berraklaşmasına hizmet edecektir. Şovenizmin azı çoğu yoktur, her dozu hem ezilen halkların hem de tüm emekçilerin kölelik boyunduruğunu pekiştirir.

SÜTAŞ işçilerini ziyaret ettik

TÜSİAD başkanı Muharrem Yılmazın patronu olduğu Aksaray ve Karacabey de bulunan Sütaş fabrikalarında 850 işçinin sendikaya üye olmalarından sonra 14 kişi Bursa Karacabey fabrikasından 27 işçi Aksaray fabrikasından işten çıkarıldı.

Bulduğumuz ilde bulunan Sütaş fabrikasının önünde işten çıkarılan işçiler çadır kurarak eyleme başladılar. Bundan rahatsız olan işveren işçilerin eylem yaptığı alana hayvan pisliği dökerek eylem yapan işçilerin direncini kırmaya çalıştı. Fakat bu yaptığı iş ters teperek TÜSİAD başkanlığından istifası emesine neden oldu. Bu olaydan sonra jandarma ekipleri eylem yapan işçilerin çadır ve pankartlarına zor kullanarak el koydular. Bizde çalışma yürüttüğümüz alanda bulunan halk meclisi ile birlikte eylem yapan işçileri ziyaret ettik.

Eylem alanına vardığımızda işçilerin güler yüzleriyle karşılaştık. Yüzlerinde yılmınlığın hiçbir amere 'si yoktu. Yaptığımız sohbetle buldukları alandaki insanların bu eylemlerine olan ilgisizliklerini aktardılar. Daha çok Bursa merkezden ziyaretçilerinin olduğunu söylediler. Yaptıkları bu eylemin artık bir onur meselesi olduğunu belirttiler. Karşılaştıkları baskılara karşın yılmadan eylemlerine devam edeceklerini belirttiler. Sütaş ürünlerinin boykot edilmesi için bir kampanya yaptıklarını bunun için ne kadar yere ulaşırlarsa iyi olacağını belirttiler. Bu boykot sayesinde Sütaş ürünlerinin satışının yüzde 30 azaldığını söylediler. Bizde bu boykot eylemine destek vermek için bildiri ve çıkartmaları bulduğumuz yerlerdeki emekçilere devam edeceklerini belirttik. Bundan sonrada Mudanya'da bulunan emek ve demokrasi güçlerinin onların yanında olduğumuzu belirterek alandan ayrıldık.

SÜTAŞ işçileri direnişlerini sonuna kadar sürdürmekte biz de sonuna kadar onların yanında olmakta kararlıyız. Ancak böyle bir eylemde farklı sektörlerde sendika bürokratlarının kararını beklemeyen dayanışma grevleri örgütleyecek, doğru zamanda genel grev kararı alabilecek ve doğru zamanda bitirebilecek niteliğe sahip bir devrimci parti ihtiyacının yakınlığını hissediyoruz.

Yaşasın Komünistlerin Birliği!

Bursa'dan Komünistler

Bursa'da gazete toplantısı

Bursa'da KöZ'ü okuyan; takip eden ya da arkasında durup çalışma yürüten arkadaşlarımızın katıldığı bir gazete toplantısı gerçekleştirildi. Toplantıda öncelikle Bursa'da bir süredir düzenli bir gazete toplantısı yapılmadığını bunun eksikliğinden dolayı varolan siyasal gelişmeler üzerine ya da gazetede güncel çıkan yazılar üzerine konuşulma ve tartışılma ihtiyacı yeterli kadar hissedilmediğini ya da okunsa bile yeterli kadar anlaşılmadığını üzerinde duruldu. Bunun üzerine en az ayda bir kez geniş katılımlı gazete toplantısı yapma kararı alındı.

Toplantımızda KöZ'le yeni tanışan arkadaşlarımızın olması sebebiyle Komünistlerin Birliği Platformunun neyi savunduğunu; devrimci partinin ve komünist bir enternasyonalin eksik olduğu koşullarda nasıl bir yol izlememiz gerektiği ve devrimci siyasal bir tutum alabilmek için birleşik kitlesele mücadelenin nasıl sağlanabileceği üzerinde konuştuk. Daha sonra seçim sürecinde komünistlerin nasıl tutum alması gerektiği ve KöZ'ün arkasında duranların Bin Umud Adaylarından HDP adaylarına kadar neler yaptıklarını konuştuk. Ayrıca önümüzdeki cumhurbaşkanlığı seçimleri de toplantımızda tartıştığımız konulardandı. Toplantımızda sorulan sorulardan bazıları şunlardı: "Cumhurbaşkanı adayları Selahattin Demirtaş doğru bir aday mı?", "İlk turda HDP adayını kaybederse 2. turda boykot tutumunu almak gerekir?", "Geçmiş seçim dönemlerinde ortak adayları ya da HDP adaylarını desteklemek yerine kendi bağımsız adayımızı çıkarabilir miydik?"

Sorular sorular üzerine ayrıca şu görüşlerimiz:

de toplantıda ifade edildi. Önemli olanın adayın ismi olmadığını Erdoğan'ın ve İhsanoğlu'nun farklı sermaye kesimlerinin ve onların burjuva hizmet partilerinin aday olduğunu, Demirtaş'ın ise emekçileri ve ezilen ulusları temsil ettiğini seçilip seçilememesinden ziyade emekçilerin ve bizim örgütlenmemize bir araç olacağını ifade ettik.

Bir diğer soru üzerine örneğin geçmiş seçimlerde BDSP'nin bu tarz bir tutum takınarak kendi bağımsız adaylarını çıkardığını fakat böyle bir seçim çalışmasının ve propagandasının ancak kendi dar kitesine etki edebileceğini oysa devrimci siyaset yapabilmeyen koşulunun kendinden öte güçleri harekete geçirebilecek olduğu üzerinde durdu. Ayrıca ilk turda Demirtaş kaybeder ve 2. turda boykot tutumu alınrsa bu tutumun pasif; siyaset dışı ve sonuç izleyici bir tutum olmaması gerektiği gerekirse boykot için miting ve toplantılar düzenlemeyi; neden sandığa gidilmemesi gerektiğini kitlelere anlatarak somut siyasal çalışmamıza da hizmet edecek aktif bir siyasal tutum almak gerektiğine değindik.

Toplantı boyunca birçok arkadaşımız söz alarak görüşlerini ifade etti; sorular sordu; tartışmalar yapıldı bu da bizim açımızdan verimli bir toplantı olmasını sağladı.

Bu toplantıya katılmayan diğer arkadaşlarımızda bir daha ki toplantıya katılmasını sağlayarak cumhurbaşkanlığı seçimlerinden ve gazetemizin yeni sayısı çıktıktan sonra ağustos ayında bir toplantı daha yapma kararı olarak sohbetimizi bitirmiş olduk.

Bursa'dan Komünistler

Gezi İsyanı'nın rüzgârı bir yıl sonra Kadıköy sokaklarındaydı

Gezi Parkı'ndan başlayıp Türkiye'nin dört bir yanına yayılan Gezi İsyanının yıl dönümünde Taksim Dayanışması ve Gezi isyanının hemen ardından doğan forumlar üzerinden 31 Mayıs akşamı saat 19.00'a Taksim Meydanı'nda tekrar buluşmak üzere çağrı yapıldı. Yapılan bu çağrının ardından AKP hükümeti Taksim Meydanı'nda böyle bir eylem fırsat vermeyeceğini açıklayarak her türlü önlemi daha öncesinden aldı. 31 Mayıs günü Anadolu yakasından Avrupa yakasına geçen vapur, feribot ve Marmaray'ı iptal ederek karşıya toplu bir şekilde geçişlerin önünü kesti. Bunun yanında Hacıosman - Taksim metro hattının, finiküler hattının da kapatılmasıyla Taksim'e kitlelerin toplu bir şekilde ulaşabileceği tüm ulaşım araçları engellenmiş oldu. Bunların yanı sıra 25 bin polis ve 50 TOMA'yla Taksim Meydanı'na çıkan her yolu ve sokakları da geçişler için engellemiş oldular. Sadece Taksim Meydanı değil İstanbul'un bir çok meydan ve alanında, buna ek olarak bir çok varoşa aynı polisiye tedbirlerle bir gözdağı vermek ve olası bir toplanmayı engellemek üzere uygulamalar koyuldu.

KÖZ olarak biz de 31 Mayıs günü saat 19.00'daki buluşmada yer almak üzere hazırlık ve planlarımızı yapmıştık. Buna göre saat 18.00 Karaköy Tüneli'nde buluşup oradan İstiklal'e yürümek ve saat 19.00'daki buluşmada yerimizi almak üzere hareket ettik. 31 Mayıs günü saat 15.00'den itibaren karşıya geçişlerin engellenmiş olmasından kaynaklı Kadıköy'de buluşup karşıya geçme çağrısı yapan Anadolu yakasındaki bir çok forumun karşıya geçememe sorunu ortaya çıktı. Bu nedenden ötürü de Kadıköy'de ciddi bir toplanma eylemlilik ortaya çıkacağı da belli olmuştu. Böylesi bir durumda bizler de Anadolu yakasındaki diğerler olarak parça parça otobüslerle karşıya geçmekten Anadolu yakasındaki bir araya geldiği Kadıköy'dekilerle buluşmaya karar verdik. Avrupa yakasındaki yoldaşlarımız daha önce belirlemiş olduğumuz saat ve yerde Karaköy'de buluşma gerçekleştirdiler ve Taksim civarlarında gerçekleşen eylemlere dâhil oldular.

Anadolu yakasında kalanlar olarak Kadıköy'de biriken kitlenin Kadıköy'de Kalkedon Meydanı'nda toplandığını haberini aldık. Bizler de Kadıköy'e geçerek pankartımızı açıp kitlenin

buluşmuş olduğu meydana yürüyüş yaparak geçtik. Burada toplanılıp Kadıköy'de nasıl bir eylem gerçekleştirmemiz gerektiği üzerine bir forum gerçekleştirildi. Yaklaşık 500 kişiyi katıldığı forumda birçok öneri ve tartışma yapıldı. Kimi öneriler oturma eylemi yapmak yönündeyken kimi önerilerse Kadıköy'de birçok kesime de ulaşabileceğimiz bir yürüyüşün gerçekleştirilmesi yönündeydi. Bunların dışında bir yerleri işgal edip orada konuşlanmak gibi önerilerde vardı. KÖZ'ün arkasında duran komünistler olarak bu forumda bizler de Kadıköy'de bir yürüyüş gerçekleştirmek gerektiğini, burada buluşan kitlenin birlikte hareket ederek eylem yapması gerektiğini ve var olan kitleyi daha da kalabalıklaştırmak için Kadıköy sokaklarında yürüyüş yapmak gerektiğinin altını çizdik. Ayrıca bu yürüyüşün ardından Boğaz Köprüsü'nden geçerek Taksim'e ulaşmaya çalışabileceğimizi önerdik. Yapılan tartışmalar neticesinde pasif bir eylem değil aktif bir şekilde bir yürüyüş yapmak ve bu yürüyüşün güzergâhı üzerinde bulunan Mehmet Ayvalıtay Parkı'nda hızlı bir şekilde ne yapacağımıza karar vermek üzere yürüyüşü başlattık. Kalkedon Meydanı'ndan başlayan yürüyüş kısa süre içerisinde bin kişiyi aşan bir kitleselliğe ulaştı. KÖZ olarak biz de "Gezi-

nin Yolunda 12 Eylül Rejimi ve AKP'den Hesap Sormak İçin Birleşik Mücadeleye" yazan pankartımızı açarak flamalarımızla yürüyüş içerisindeki yerimizi aldık. Yürüyüşün ilerleyen kısımlarında Partizan ve Anarşistler de pankart açarak, ÖDP ise flamalarıyla yürüyüşe dahil oldular. Yürüyüş boyunca; "Her Yer Taksim Her Direniş, Bu Daha Başlangıç Mücadeleye Devam, Gezi'de Düşene Dövüşene Bin Selam, Kurtuluş Yok Tek Başına Ya Hep Beraber Ya Hiç Birimiz, Gezi'den Soma'ya Hesap Sormaya, Gezi Lise Rojova Ezilenler Ayakta, Soma'nın Katili Kürdistan'da İşgalci, Soma'nın Ateşi AKP'yi Yakacak, Hırsız Katil AKP, Faşizme Karşı Omuz Omuz, Yaşasın Gezi Ayaklanması" sloganları sık sık atıldı. Ayrıca yürüyüş boyunca Gezi eylemleri sürecinde yitirmiş olduklarımızın isimleri okunarak yaşıyor sloganları atıldı. Mehmet Ayvalıtay Meydanı'na geldiğimizde buradan sonra ne yapmak gerektiğine dair öneriler vardı. Bu önerilerden köprü yoluna girerek yürüyüş ve kortejler halinde Gezi İsyanı'nda olduğu gibi Taksim'e yürümeye karar alındı. Tekrar kortej halinde Kadıköy sokaklarından Kadıköy Altıyol'a oradan da Halitağa Caddesi üzerinden Acıbadem'e doğru yürüyüşe geçildi. Kadıköy Meydanı ve Altıyol polisler tarafından tutulmuştu. Kortej git gide

daha da kalabalıklaşarak Halitağa Caddesi üzerinden Acıbadem'e doğru sloganlarla yürüyüşünü devam ettirdi. Yıldızbakkal'a vardığımızda polis yolu kapatarak kitleye gaz bombaları, ses bombaları ve TOMA'larla müdahale etti. Kitle Halitağa'ya doğru tekrar çekildi. KÖZ'ün arkasında duran komünistler olarak biz de pozisyonumuzu aldık ve barikat kurarak oradaki yerimizi aldık. Bir süre devam eden çatışmaların ardından Halitağa'daki kitle iyiden iyiye dağıldı ve eylem doğallığında bitirilmiş oldu. Kadıköy'deki eylem bitirildikten sonra bir müddet daha oralarda kaldık ve 1 Mayıs Mahallesi'nde bir yürüyüş gerçekleştirildiği haberini aldık. Biz de hemen 1 Mayıs Mahallesi'ndeki yürüyüşe yetişmek üzere hareket ettik. 1 Mayıs Mahallesi'nde yaklaşık 50 kişiyi katılımıyla bir yürüyüş olmuştu. Biz mahalleye geldiğimizde o yürüyüş bitmişti. Biz de 1 Mayıs Mahallesi'nin girişinde otobüsten inerek sloganlarla mahalle içerisindeki cadde boyunca sloganlarla yürüyüşe geçtik. Mahalledeki kahvelerden de kimi katılımlar olduğu yürüyüşümüz oldukça canlıydı. 1 Mayıs Mahallesi Çeşme Durağı'na kadar cadde üzerinden giderek oradan da ara sokaklardan Şükrü Santaş Parkı'na kadar yürüdük. Yürüyüş boyunca, Kadıköy'deki attığımız sloganların yanı sıra "Taksim Yasaksa Varoşlar Bizim, Diren Lise 1 Mayıs Seninle" sloganlarını attık. Yürüyüşü bitirdiğimiz noktada bir yoldaşımız kısa bir konuşma yaparak, AKP iktidarı ve devletin bugün birçok alanı ezilenlere emekçilere kapattığını bu alanların nasıl geri alınacağını Gezi İsyanı'nda gördüğünün altını çizdi. İşte bu alanların tekrar emekçilere açılabilmesini yolunun da Gezi'nin yolundan gitmekten geçtiğini ifade etti. Bu nedenle de KÖZ'ün arkasında duranların "Varoşlarda Birleş Alanlarda Devleş" şiarını sürekli yükselttiklerini, bu yapılan eylemin de böyle bir siyasal çizginin ürünü olduğunu vurguladı. Konuşmanın ardından Gezi'den devraldığımız "Bu Daha Başlangıç Mücadeleye Devam" sloganı atılarak eylem sonlandırıldı.

Yaşasın Gezi Ayaklanması!
Gezi'nin Yolunda 12 Eylül Rejiminden Hesap Sormaya!

İstanbul'dan Komünistler

Gezi Ayaklanması'nın yıldönümünde Taksim Dayanışması'nın çağrısıyla 31 Mayıs akşamı saat 19.00 da İstiklal Caddesi'nde insanlar bir araya geldi.

Önceki Taksim eylemlerinden farklı olarak polis İstiklal Caddesi'ne çıkan tüm sokakları tutarak ara sokaklardan caddeye çıkışları tamamiyle engelledi. Caddeye girişler sadece Galatasaray Lisesi ve Tünel'den yapılabiliyordu. Bunun yanında girişlerin yasak olduğu tüm sokaklarda çıkışlar için bir kısıtlama yoktu. Bu da polisin ara sokaklarda daha sonra insanların toplanması veya buralardan birikip sonrasında caddeye zorlamasının önüne geçmek için yapmış olduğu bir uygulamaydı. Yoğun olarak sivil polislerin görev aldığı Taksim'de ortamda insanları baştan caydıracak ve bir korku havası yaratmak amacıyla aşırı derecede polis yığınağı yapılmıştı. Sirtında çanta olanları sorgulayıp GBT sorgulamaları yapıp insanlar üzerinde tedirginlik yaratmaya çalışıyorlardı.

Böyle bir atmosferde bir araya gelenler caddede çağrının yapıldığı saati beklerken saat tam 19:00 da polis müdahalesi başladı. Bu yıl geçen yılın çatışan ve saldıran yapısından bir eser olmadığını söylemek gerekir. Çünkü ilk müdahale İstiklal Caddesi'nin meydana açıldığı yerde başladığında hiçbir direnç olmadan tüm kitle cadde boyunca kaçışmaya başladı. Ara sokaklara girenleri de buralardan

Mehmet İstif'in mücadelesi devam edecek

Mehmet İstif, 31 Mayıs'ta başlayan ve Türkiye'nin dört bir yanına yayılan Gezi Ayaklanması'nı Mersin'de var edenler içerisindeydi. Mersin sokaklarını özgürleştirenlerle omuz omuza mücadelenin bağrındaydı Mehmet İstif. İşte bu ayaklanmadan korkan devlet her yerde olduğu gibi eli kanlı kolluk güçlerini Mersin'de de meydanları özgürleştirenlerin üzerine saldı. İşte bu saldırılarda ağzına gaz sıkılmasından dolayı dil kökü kanserine yakalanan Mehmet İstif 13 Mayıs'ta aramızdan ayrılarak Gezi Ayaklanması'nda yitirdiklerimizin arasına katıldı.

13 Mayıs'ta Mehmet İstif'i yitirmemiz üzerine birçok yerde eylem çağrıları yapıldı. Bunlardan birisi de Kadıköy için yapılan Yoğurtçu Parkı Forumu'nun çağrısıydı. 13 Mayıs akşamı saat 19.00 için Yoğurtçu Parkı'nda toplanma çağrısı yapıldı. Saat 19.00 civarında Yoğurtçu Parkı'nda toplanma başladı. Buradaki toplanmanın ardından "Mehmet İstif Ölümsüzdür" yazılı pankartla Kadıköy Boğa meydanına doğru yürüyüşe geçildi. Boğa meydanına geldiğinde burada kısa bir şekilde Mehmet İstif'in hayatı anlatıldı. Buranın ardından kitle Mehmet Ayvalıtay Meydanı'na doğru yürüyüşe geçildi. Bu meydana geldiğinde kısa bir basın açıklaması yapılarak eylem sonlandırıldı. Basın açıklamasında Mehmet İstif'in katilinin de AKP hükümeti olduğu, yitirdiğimiz diğer arkadaşlarımız ve Mehmet İstif'in hesabını sorana kadar mücadeleye devam edileceği vurgulandı. Yaklaşık 100 kişinin katıldığı yürüyüş esnasında ve basın açıklamasında Soma'da meydana gelen işçi katliamı da gündem edildi. Yürüyüş boyunca sık sık "Mehmet İstif ölümsüzdür, Katil Devlet Hesap Verecek, Bu daha Başlangıç Mücadeleye Devam, Soma İşçisi Yalnız Değildir, Mehmet'in Katili Roboski'nin Faili, Mehmet'in Katili Kürdistan'da İşgalci" sloganları atıldı.

1 Mayıs Mahallesi'nden Komünistler

tamamen püskürtmek için yoğun bir çevik kuvvet grubu kademeli olarak gaz sıkarak Şişhane ve Tünel yönünde sürüklemeye başladı. Kitlede bir yerde toplanma ve buradan tekrar saldırma gibi bir atmosfer veya plan olmadı. Dağılanların büyük bir çoğunluğu otobüs ve minibüs duraklarından araçlara binerek veya yürüyerek Taksim civarını terk ettiler.

KÖZ'ün arkasında duran komünistler olarak Tarlabası Bulvarı üzerinden Tepebaşı yönünden Şişhane'ye doğru yönelidik. Polisin tüm cadde ve ara sokaklarda hâkimiyet sağladığı ve kitlenin tümünün dağıldığı koşullarda bir eylemin tek başına yapılamayacağını kararlaştırarak eylemin burada bitirilmesine karar verdik. Bunun üzerine Kadıköy'den karşıya geçemeyenlerin toplandığı ve yürüdüğü haberinin gelmesiyle bir kısmımız Kadıköy'e geçtik, bir kısmımız da Okmeydanı'na geçerek Taksim'deki Gezi Ayaklanması yıldönümü eylemini burada bitirmiş olduk.

**Devrim için Devrimci Parti,
Parti için Komünistlerin Birliği!**

İstanbul'dan Komünistler

Haziran Ayaklanması'nın yıldönümünde İzmir

Haziran Ayaklanması'nın yıldönümü olan 31 Mayıs günü İzmir'de binlerin katıldığı bir eylem gerçekleşti.

Bir yıl önce on binlerin, yüz binlerin hatta ülke çapında milyonların katıldığı kitlesel eylemlerle iktidar sarsılmış, AKP'nin devrildiği ve başında bulunduğu 12 Eylül Rejimi belki de tarihindeki en zor günleri geçirmişti.

Bir yıl önce sokağa çıktığı gibi farklı pek çok politik gündem vesilesiyle, yolsuzluklara karşı yahut Haziran'da düşen gençler için aynı nicelikle olmasa bile sokaklara akanlar ve sokakta kalma iradesi göstermeye devam edenler 31 Mayıs'ta da alanlara çıktılar.

ALSANCAK'TA İLK BULUŞMA

31 Mayıs Cumartesi günü saat 15.00'dan itibaren forumlar ve pek çok politik örgütlenme Alsancak Kıbrıs Şehitleri Caddesi'nde masa ve stantları ile alanda yerlerini aldılar. Karşıyaka, Foça, Bornova ve Buca halk forumları, BDSP,

Mücadele Birliği, Halk Cephesi, Kaldıraç, DevLis, EMEP ve TKP 1920 masa açan örgütlenmelerdi. KöZ'ün arkasında duran komünistler de açtıkları masada bildiri dağıtımını ve KöZ satışını gerçekleştirdiler. KöZ masası önünde 1819 yılında Manchester'da gerçekleşen ve katliamla yitirilen işçi kalkışmasının ardından Percy Bysshe Shelley tarafından kaleme alınan mısralar yer almaktaydı:

"Uykudan uyanan aslanlar gibi ayağa kalkın...

Zincirlerinizi üzerinize düşen çığ damlaları gibi silkeleyin,

siz çöksünüz, onlar az!"

Bu mısraların yanı sıra Lice ve Rojava ile dayanışma mesajları da KöZ masasının önünde yer almaktaydı.

Basmane'den başlayacak yürüyüşe katılmak üzere oradan ayrılıncaya dek açık tutulan masalar Alsancak'ta politik ve örgütleyici bir atmosferin oluşmasına vesile oldu. Devrimci sloganlar duvarlardan kaldırımlara Alsancak'ı süslerken farklı

onlarca yayın ve bildiri o noktadan geçen ve orada buluşan binlerce insanla buluştu.

BASMANE'DEN YÜRÜYÜŞ

Basmane'den saat 18.00'da başlayan yürüyüş binlerce kişiyi buluşturdu. "Gezi'den Soma'ya mücadeleye devam!" ortak pankartı arkasında binlerce kişi yürürken pek çok kurum da kendi flama ve pankartları ile kortejde yer aldı.

KöZ'ün arkasında duran komünistler belirlenen sıralamaya göre Halkevi ve TKP 1920 kortejleri arasında "12 Eylül Rejimi AKP'yle Sürüyor... Gezi'de Düşenlerin, Roboski'nin ve Soma'nın Hesabını Sormak için; Haziran Ayaklanmasının Ateşi İle AKP'yi Defedelim! Yaşasın Komünistlerin Birliği!" pankartı arkasında yürüdüler. Yürüyüş boyunca ajitasyonlarla tanıklık ettiğimiz ayaklanmanın devrimci bir partinin önderliği olmaksızın bir proleter devrimle taçlanamayacağına, AKP'yi ve yerine hazırlanan burjuva partilerini defetmek için ise kitlesel birleşik mücadeleyi yükseltmek gerektiğine işaret edildi. Bununla birlikte ajitasyonlarda Rojava Devrimi ile Haziran Ayaklanması'nın ateşinin buluşturulması, Soma'nın da, Roboski'nin de hesabının ancak bu şekilde sorulabileceği, bu yüzden direnen Lice'yle dayanışma içerisinde bulunmak gerektiği ifade edildi. Atılan sloganlarla ise "katil" ve "hırsız"ların nerede ve kimler oldukları teşhir edildi.

Gazi Bulvarı, Şair Eşref Bulvarı, Montrö Meydanı, Lozan Meydanı, Vasıf Çınar Bulvarı ve İkinci Kordon güzergahından devam eden yürüyüş Gündoğdu Meydanı'nda sonlandı.

Gündoğdu Meydanı'nda kurulan kürsüden ilk olarak Haziran Ayaklanması sürecinde dövüşen, saldırıya uğrayan ve düşen Mehmet Ayvaltaş, Abdullah Cömert, Ethem Sarısülük, Medeni Yıldırım, Ali İsmail Korkmaz, Ahmet Atakan, Hasan Ferit Gedik, Fadime Ayvaltaş, Berkin Elvan, Mehmet İstif, Uğur Kurt, Ayhan Yılmaz, Elif Çermik isimleri teker teker okunarak anıldı. Kitlenin tek ses ve tek yürek biçimde her isim için "burada!" diye haykırması görülmeye değerdi.

Kürsüden yapılan ortak açıklamanın ardından müzik grupları sahne aldı. İzmir'de Haziran'dan bu yana fiili olarak kazanılan ve kullanılan bir mevzi olarak sokakların ve alanların kullanımını kısıtlamaya çalışan ve bu konuda inisiyatif koyan kolluk kuvvetlerinin saldırılarına solun ve sokaktaki kitlelerin her seferinde daha güçsüz cevaplar üretme sıkıntısı bu eylemde de yaşandı. Kendi dışındaki kitleleri harekete geçirme kapasitesi konusunda açık bir sınırlılığı olan sosyalist sol örgütlenmeler İstanbul ve Ankara'dan gelen polis saldırıları haberlerinin ardından Konak'a yürüyüşü geçince alandaki kitlenin ancak sınırlı bir bölümü hareketlendi.

Bu yürüyüş ise beklendiği üzere polisin saldırısına maruz kaldı. Akabinde ise kurulan bariyerlere rağmen Alsancak'a kadar saldırıların sürdüren yüzlerce polis, Alsancak'ta açık bir devlet terörü sergileyerek işkenceyi sokağa taşıdı, Çağdaş Hukukçular Derneği'nin açıkladığına göre 70 kişiyi gözaltına aldı.

Haziran Ayaklanması bu coğrafyanın ayaklanmalar gördüğünü ve göreceğini ne kadar kanıtlıyorsa, Haziran'dan bu yana yaşananlar ve eylemlerin geldiği nokta da devrimci bir partinin önderliği ve böyle bir önderlik için hazırlık olmaksızın sokakta kazanılan mevzilerin korunmasında dahi ciddi eksiklikler yaşandığını ve yaşanmaya devam edileceğini kanıtıyor.

"Devrim ezilenlerin söleni" ise böylesi bir sölenin ateşini yakacak devrimci bir partinin yokluğu bugün belki her zamankinden daha yoğun, daha açık hissediliyor. AKP'nin sokakta artırdığı saldırıları püskürtmek ve Haziran ateşini diriltmek için varoşlardan yükselcek kitlesel birleşik bir mücadelenin örülmesi ödevi ise tüm yakıcılığı ile karşımızda duruyor.

Haziran Ayaklanması'nın Ateşi ile AKP'yi Defedelim!

Özgürlük Savaşan İşçilerle Gelecek!

İzmir'den Komünistler

Bursa'da Gezi Ayaklanması'nın yıldönümü

Bursa'da Gezi eylemlerinin başladığı tarihin yıl dönümü olması vesilesiyle ortak bir eylem düzenlendi. 1500 kişiyi aşkın bir kitlenin katıldığı eylem son dönemdeki eylemlere göre daha düşük bir katılım oldu. Bayraksız ve pankartsız olarak "Bu daha başlangıç mücadeleye devam" yazılı tek bir pankart arkasında yürünen eylem için kitle Aluparmak Caddesi'nin başında toplandı. Eylem KöZ okurları olarak biz de katıldık.

Heykel Meydanı'na kadar sürecek yürüyüş için son Soma eyleminde Bursa'da çatışma çıktığı için polis de yoğun güvenlik önlemleri aldı. Eylem cadde trafiğe kapatılarak başladı. Eylemin başlangıcında ortak bildiri okundu. Daha sonra hem yürüyüş boyunca hem de meydana geldiğimizde kitle önünden bir araçla sloganlar atıldı. Sendikaların katılım için çok çaba sarf etmediği görülürken özellikle daha çok genç bir kitlenin de katılımından dolayı oldukça coşkulu bir eylem gerçekleşti. Özellikle cadde boyunca evlerinin pencerelerinden çıkarak ya da çevre dükkânlardan destek verenlerin ve katılanların olması coşkuyu bir kez daha artırdı.

Eylem boyunca "Bu daha başlangıç, mücadeleye devam; Taksim'de düşene dövüşene bin selam; Her yer Taksim her yer direniş; Kurtuluş yok tek başına ya hep beraber ya hiç

birimiz; Yaşasın sınıf dayanışması; Direne direne kazanacağız; Hükümet istifa; Berkin'in katili AKP'nin polisi; Hırsız Tayyip-Katil Tayyip; Gün gelecek devran dönecek AKP halka hesap verecek; Hırsız var- Katil var" ve Gezi süreci boyunca yaşamını yitirenlerin isimlerinin anıldığı sloganlar atıldı.

Heykel Meydanı'na gelindiğinde polis kitleyi güvenlik çemberine alarak alanı daralttı. Bunun üzerine alanda bulunan genç arkadaşlarımız da güvenlik çemberini oluşturarak alanı genişletmek için yürüdü. Bu sırada polislerin oluşturduğu çember alanın dışına kadar itilmesi nedeniyle gerginlik oldu. Polis şeflerinin de oraya gelmesi üzerine polisleri, polis kamekalarını ve güvenlik çemberini kitlenin alanda istemediğini, çatışma yaşandığında bunu engelleyeceğimizi ve gençlerin yoğunlukta olduğu bir kitleyi durduramayacağımızı belirttik. Kararlı tutumuzu gören polisler alanın dışına çıktılar.

Eylem daha sonra türkü ve marşlarla ve çekilen halaylarla son buldu. Eylem boyunca gördüğümüz genel tespit bu eyleme katılanların birçoğunun güncel siyasal dönem itibarıyla hükümeti istifaya çağırılmaktan öte siyasal tutum belirlememesiydi. Atılan sloganlardan ve eylemlerden siyasetlerin genel tutumundan bu durum birçok yerde kendini belli ediyor. Biz hem katıldığımız eylemlerde hem de süreç içinde geliştirdiğimiz güncel ve somut siyasal tutumumuzla ayrıştırıcı bir etki yaratmak için örgütlenmeye ve mücadele etmeye devam edeceğiz.

**12 Eylül Rejimini Tarihe Gömelim
Gezi'nin Yolu İşçi Sınıfının Ayaklanma Yoludur**

Bursa'dan Komünistler

Erol Abimizi Kaybettik

Bursa'da çalışma yürüttüğümüz kitle örgütünde uzun yıllar yan yana bizimle birlikte çalışma yürüten, bize destek veren Erol Kazdal kanser hastalığı sebebiyle aramızdan ayrıldı. Ailesinin, dostlarının ve sevenlerinin katıldığı bir cenaze töreniyle Erol Abimizi son yolculuğuna uğurladık.

Bursa'da TDKP örgütlenmesi içerisinde faaliyet yürütmüş, yaşamı boyunca cezaevinde tutsak olmak da dahil bir çok bedel ödemiş bir devrimciydi Erol Kazdal. Yürüttüğümüz kitle çalışması ve dayanışma faaliyetini devrimci mücadelenin bir parçası olarak gören ve tüm ailesiyle içimizde olan kaynak ustası bir işçiydi. Belki de en çok konuştuğumuz meselelerden biriydi Erol Abimizle bir devrimci parti nasıl olmalı ve nasıl yaratılmalı, meselesi. Bunun için başlattığımız mütevazı ve bir o kadar büyük adım farkındaydı kendisi. Örmeye çalıştığımız sınıf dayanışmasının öneminin de. Bu yolda sorumluluk almaktan sakınmadı. Tecrübesiyle ve duruşuy-

la abilikten çok yoldaşlık etti bize. Bursa'da TMSH polisleri kitle örgütüne gelen gençlerin ailelerini arayarak öntümüzü kesmeye çalışıyordu. Aynı şekilde Erol Abimizin de yolda önünü keserek tehdit etmişlerdi.

"Kızını nereye gönderdiğinin farkında mısın?" diye sormuşlardı. Bu aynı zamanda açık açık ona da yöneltilen bir tehditti ama Erol Abi onlara anladıkları dilden cevaplarını vermişti. Kanser hastalığının tüm vücudunu sardığı son dönemlerde bile etkinliklerimize ve eylemlere gelmekten çekinmiyordu. Her zaman güler yüzlü ve esprili kişiliği ile adeta ölüme meydan okudu.

Erol Abimizi kaybettik ama onun yaşamı boyunca sınıf mücadelesine kattığı destek ve mücadelesi mücadelemizde her daim bizimle yaşayacaktır.

Özgürlük Savaşan İşçilerle Gelecek!

Bursa'dan Komünistler

Varoşlarda birleşemeyenler Taksim'e giremedi

İstanbul'da 2014 1 Mayıs'ına da önceki senelere benzer bir şekilde Taksim tartışmaları damgasını vurdu. AKP Hükümetinin Taksim'i 1 Mayıs'a açıp açmayacağı, yasaklı alana nasıl gireceği 1 Mayıs'ın en çok konuşulan konusu, 1 Mayıs'ı belirleyen gündem oldu.

Kuşkusuz bu seneki 1 Mayıs'ın önceki Taksim yasaklı 1 Mayıslarına göre daha farklı bir atmosferde gerçekleşmesi bekleniyordu. Bir yıldan az bir süre önce Gezi ayaklanmasıyla birlikte kitleler gösteriler yasak olduğu söylenen alanları günlerce doldurmuş, ardından gerek kitleseleylemlerle gerek forumlarla sokak muhalefeti sürdürmüşlerdi. Dolayısıyla böyle bir sürecin ardından gelen bu 1 Mayıs'ın diğer senelerden farklı olarak Gezi'nin rüzgârını arkasına alıp kitlesele bir şekilde gerçekleşme ve farklı sonuçlar doğurma ihtimali vardı.

Önceki senelerde 1 Mayıs'ta Taksim'de yapılmaya çalışılan eylemler sol akımların belirli bir örgütsel disiplinle hareket eden kadrolarıyla katıldıkları, ne zaman nereden başlayacağı ve nasıl biteceği belirsiz eylemler olmaktaydı. Böyle bir durumda KÖZ'ün arkasında duran komünistler olarak ya birleşik olmasa da bir miting olarak örgütlenen 1 Mayıs'a katılmakta ya da emekçilerin birleşik ve kitlesele olarak gerçekleştirebilecekleri bir 1 Mayıs mitingini ikame etme iddiasında olmayan ancak emekçi mahallelerinde kendi kitle ilişkilerimizi taşıyabildiğimiz, bağımsız eylemler gerçekleştirmekteydik. Fakat bu seneki 1 Mayıs'ın farklı bir iklimde geçme ihtimaline dair tespitlerimiz bizim 1 Mayıs çağrılarımıza da yansdı. Katabildiğimiz en geniş kitle ilişkileriyle beraber 1 Mayıs'ta Taksim'e çıkmaya çalıştık.

1 Mayıs'a dair planımız, varoşlarda eylemler örgütleyip Gezi Ayaklanması'nda olduğu gibi kitlesele bir şekilde Taksim'e çıkma şeklindeydi. Bu sebeple kitle çalışması yürüttüğümüz yerlerde, varoşlarda birleş alanlarda devleş şiarıyla ortak eylemler örgütledik veyahut gerçekleştirilen eylemlere ilişkilerimizle birlikte katıldık. Bu eylemlerin ardından ise Şişli DİSK'in önünde 10'da yapılan toplanma çağrısına gidebilmek için kortejimiz buluşabileceği bir buluşma noktasına çağrı yaptık. Diğer siyasal ve gelebilecek kitlelerle toplanmayı mümkün kılacak plan ve eylem birlikleri gerçekleştirdik. Taksim civarında böyle bir tablo oluşmadığında yani önceki 1 Mayıs'ların tekrarı yaşandığı takdirde biz de önceki 1 Mayıs'ta yaptığımız gibi bir emekçi mahallesinde yürüyüş yapmayı planladık.

Bu plan doğrultusunda 1 Mayıs günü sabahın erken saatlerinde siyasi çalışma yürüttüğümüz varoşlardan Tuzla Aydınli Mahallesi'nde, Gülsuyu'nda, 1 Mayıs Mahallesi'nde ve Şirinevler'de eylemler düzenledik ya da düzenlenen eylemlere katıldık. Ardından Perpa'da oluşan kortejimiz Okmeydanı SSK Hastanesine yürüyerek mahallede eylem yapıp gelen yoldaşlarımızla ve emekçilerle buluştu. Saat 14.00'e kadar bu civardaki çatışmalarda yer aldıktan sonra 1 Mayıs Mahallesi'nde yürüyüş yapmak üzere hareket ettik.

Şişli'de Cevahir Otel önünde 09.00'da buluşmak üzerine duyuru yaptık. Kortej olarak eylem katılabilmek için sabah Okmeydanı'nda buluştuk. Polis ablukası Cevahir Kongre Merkezi'nden itibaren başlıyordu ve aynı şekilde Okmeydanı'nda polisler çıkışları tutmuştu. Okmeydanı SSK Hastanesi'nin önüne gelen kimi gruplar HDP (EMEP, SYKP), TÖPG, Devrimci Cephe, Partizan kortejler halinde toplanmaya başladı. Biz de Okmeydanı'ndan gruplar halinde çıkarak Perpa'da kortejimizi oluşturup Okmeydanı SSK önüne kadar sloganlar eşliğinde yürüdük. Mahallelerden gelen arkadaşları SSK önünde beklerken polis saldırısı gerçekleşti, bunun üzerine sağlam barikatlar kuruldu. Çatışma devam ederken Kaldıraç gibi kortejiyle yürüyüş yaparak gelen başka siyasal gruplar da oldu. Polis iki tarafı sıkıştırmasına rağmen öğle saatlerine kadar kimi zaman geri çekilerek kimi zaman ileri çıkarak direnişe devam etti. Polisin geri çekilme anında kenara sıkışan kimi polisler öfkeli ve haklı bir saldırıya uğradılar. Öğle saatlerinde polis barikatları aşılıp caddeye girdi ve dağıtmaya dönük müdahalelerde bulundu. Ara sokaklarda kitleyi dağıtmak üzere plastik mermi ve gaz bombasıyla saldırdı. Bunun üzerine Piya-lepaşa Bulvarına çekildik ve toplanıp bir durum değerlendirmesi yaptık. Yaptığımız değerlendirme sonucu, eylemin önceki 1 Mayıs gibi kadroların çatıştığı dar bir eylem dönmesinden ötürü çalışma yürüttüğümüz bir emekçi mahallesinde yürüyüş yapmaya karar verdik. Okmeydanı'nda kitleleri katabileceğimiz bir eylemin koşulları aynı durumdan ötürü olmadığından 1 Mayıs Mahallesi'ne giderek bir yürüyüş kararı aldık.

1 Mayıs Mahallesi'ne geçerek diğer siyasal grupları çağırarak saat 16:00 da bir yürüyüş yaptık. "Gezi'den Güç Alarak Varoşlarda Birleş Alanlarda Devleş" ve "Yıkımların Mimarı AKP'ye Karşı Mahallelerimizi Savunacağız" pankartlarıyla yaklaşık 100 kişinin katıldığı, mahallelerin de alkışlarla desteklediği bir yürüyüş gerçekleştirdik. Şükrü Sarıtaş Parkı'ndan Son Durak'a, oradan da Karakol Durağı'na kadar süren yürüyüşün ardından 1

Mayıs programı gerçekleştirdik.

Yürüyüşün sonunda Gezi'de ve 1 Mayıs'ta düşenler için saygı duruşunda bulunuldu. Sonrasında KÖZ adına bir konuşma yapıldı:

"Ezenle ezilen oldukça, sömürülen sömürülen oldukça 1 Mayıslar, ezilenlerin hak alma mücadelesi sürecidir. Ve biz her yıl 1 Mayıs'ta işçilerin ve ezilen ulusların uluslararası birlik, mücadele ve dayanışma gününü kutlayacağız. Ancak bu mücadelenin biçimi, formu her sene değişebilir olacaktır. Zira bu mücadele ezenle-ezilen arasında somut bir mücadeledir. Dolayısıyla ezenle-ezilen, sömürülen-sömürülen, işçile-patron arasındaki güç dengelerine bağlı olarak bu mücadelenin şekli de değişecektir.

2013 1 Mayıs'ında karşıımızda küstah ve şımarıkça konuşan bir Tayyip Erdoğan vardı. Ayaklar baş olamaz diye yıllardır tekrar edegeldiği söylemi sürdürüyordu. Alevi kardeşlerimize nispet olsun diye üçüncü köprüye Yavuz Sultan Selim ismini vermişti. Kendisini sultan ilan ederek bize sesleniyordu; emekçi halkı ayaşlar diye küçümsüyordu. Tam da 1 Mayıs sırasında inşa var, çıkamazsınız ve bundan sonra hiç çıkmayacaksınız, ben oraya AVM yapacağım, topçu kışlası yapacağım diyordu. Adeta emekçilerle alay ediyordu. Sonra ne olduğunu hatırlayalım, 1 Mayıs'ın üstünden daha 1 ay geçmeden Gezi Ayaklanması patlak verdi. Erdoğan'a emekçiler artık yeter dedi. Belki doğrudan emekçi sementlerinden başlamamız bir ayaklanmadı, doğrudan bizim muhitemize uğramamız bir ayaklanmadı ancak bu ayaklanma birkaç gün içerisinde bütün varoşlara, bütün emekçi mahallelerine yayıldı. Emekçiler mahallelerinden Taksim'e yürümeye başladılar. Öyle teker teker, kaçak göçek değil caddeleri durdurarak, gece yarısı sokaklara çıkarak, varoşlarda birleşerek Taksim alanına aktılar. Emekçiler varoşlarda birleştiği için Erdoğan tüm o şımarık üslubuna rağmen diklene diklene geri adım attı. Taksim'i açtı ve Gezi Parkı'nı park olarak kabul etmek zorunda kaldı.

Kadıköy 1 Mayıs mitingi izlenimleri

Mensubu bulunduğum sendikanın bulunduğu konfederasyon olan Türk-İş'in almış olduğu kararlar bende 1 Mayıs günü sendikamla birlikte Kadıköy'e gittim.

Saat 08.00 gibi Haydarpaşa Numune Hastanesi'nin önünden toplanıp sloganlarla alana yürüdük. Toplanma ve yürüyüş esnasında "Yaşasın 1 Mayıs; Hak Verilmez Alınır, Zafer Sokakta Kazanılır; Kurtuluş Yok Tek Başına Ya Hep Beraber Ya Hiç Birimiz; Direne Direne Kazanacağız; İş Ekmek Yoksa Barış Da Yok" gibi sloganlar atıldı. Bunun yanında kimi kortejlerde "Her Yer Taksim Her Yer Direniş" sloganı atıldı. Bunun yanında kadem taminatı, taşeronlaştırma, sendikal örgütlenmelerin önündeki engellerin kaldırılması ile ilgili taleplerin yazıldığı dövizler de taşındı. Miting alanına vardığımızda Türk-İş dışında İşçi Partisi, Punto Deri İşçileri, Kumport İşçileri, DHL İşçileri gibi sendikal mücadele veren veya sendika mücadelesini kazanan işçilerin de katıldığını gördük.

Alanın genel olarak sönük ve cansız olduğunu söyleyebilirdi. Kortejlerin alana toplanmasından sonra Türk-İş Genel Sekreteri Pevrul Kavlak ve Genel Başkanı Ergün Atalay'ın yapmış olduğu konuşmaların ardından miting konserle sonlandı.

Okmeydanı'ndan Komünistler

İstanbul'dan Komünistler

1 Mayıs iradesi devam ediyor

Öncelikle 1 Mayıs'ın "işçi bayramı" gibi tanımlamalarla bir şenlik yahut eğlence günü olmadığı gibi salt eylem günü olmadığını, adeta vampir yarası gibi proletaryanın kanını emerek beslenen sömürü düzenine ve bu düzenin başını çeken burjuvaziye karşı savaşımın yükseltme günü olduğunu belirterek yazıma başlamak istiyorum.

Emekçilerin, 1 Mayıs'ta Taksim'e girmesini engellemek amacıyla 39.000 polis ve 50 TOMA görevlendirildiğini okuyunca büyük bir şok yaşadım. Bu aslında şaşılacak bir durum değil, karşıımızda burjuvazinin mülkiyetini korumakla yükümlü bir zor aygıtı olan faşist bir devlet vardı. Olağan şekilde kolluk güçlerine başvuracaktı, fakat beni şaşırtan 1. Emperyalist Paylaşım Savaşı'nda bile emperyalist İngiliz kuvvetlerinin 13 Kasım 1918'de 3.500 askerle İstanbul'un işgalini başlattığı ve bütün işgal süresi boyunca en kalabalık sayısına ulaş-

tığı 1919 sonlarında 27.420 askeri olmasıydı. AKP ise, halkın karşısına adeta bir ordu çıkarıyordu. Aklıma Mao Zedung'un "Düşmanın bize saldırıda bulunmaması kötü bir şeydir, çünkü bu durum halyle bizim düşmanla birlik olduğumuzu gösterir. Düşmanın saldırısına uğrarsak iyi bir şeydir, çünkü bu durum bizim düşmanla kendi aramıza kesin bir sınır çizdiğimizizi ispatlar. Ve eğer düşman, bizi en karanlık bir şekilde tanımlayıp bütün yaptıklarımızı yererek şiddetle saldırsa daha da iyidir. Çünkü bu durum, yalnızca düşmanla aramıza kesin bir sınır çizdiğimizizi göstermekle kalmaz, aynı zamanda çalışmalarımızda olağanüstü başarılar kazandığımızı ispatlar" sözü geldi. Evet, başarmıştık. Gezi İsyanı ile yoğrulmuş, politize olmuş, barikatlar kurmuş, onları ateşlere vermiş, sokak çatışması pratiğini geliştirmiş, kolluk kuvvetlerine karşı taşlarla ve havai fişeklerle karşılık vermiştik.

Polisin, kitle üzerine saldırısında en çok dikkatimi çeken Piyale Paşa Bulvarı'nda geri çekilirken arkamı döndüğümde çevik kuvvet mensubu bir polisim, eylemcileri adeta "can düşmanı" olarak belirlemesi ve büyük bir zevkle ve iştahla bilye yağmuruna tutması oldu. KÖZ'ün arkasında ilk kez katıldığım 1 Mayıs çatışmasında biz, Okmeydanı Dış Hastanesi'nin önünde direndik. Darülaceze Caddesi'nin demirleri sökülmiş, kitlenin yoğun uğraşları sonucu aralıklarla güçlü barikatlar kurulmuştu. Fakat çevik kuvvetin amansız saldırıları sonucu kitle geri çekilmek zorunda kalmış, barikatlar dağılmıştı. İlerleyen saatlerde KÖZ'ün arkasında duran komünistler olarak, eylemi iradi olarak bitirdik ve 1 Mayıs Mahallesi'ne giderek sloganlarımızı haykırarak emekçilere propagandamızı yaptık.

1 Mayıs'ın eksiklerine gelirse; devrimciler, çoğu eylemde yaptıkları gibi bu eylemde de, geri

Taksim 1 ay boyunca eylemlere, işçilere ve emekçilere açıldı.

Bu yıl, 2014 1 Mayıs'ında biz yine Taksim'e giremedik. Bu niye oldu diye etrafıca düşünmemiz lazım. Gezi Ayaklanması'nın ardından forumlar kurulsa emekçiler kendi sorunlarını tartışmaya başlasa da bu dinamğin yerine başka bir muhalefet başladı. Emekçilerin sokağa çıkmasından korkan, onların sokağa çıkmasını istemeyenler meydana çıktı. Bunlar AKP'nin yerine Amerika tarafından iktidara hazırlanan CHP'ydiler. CHP ile iş tutan cemaati. Özellikle Eylül ayından sonra sokağın sesi yerine belgelerin kasetlerin sesi ortaya

çıktı, herkes bunlar hakkında konuşmaya başladı. Burjuva muhalefeti AKP'ye emekçilerin sokakta hesap sormasını istemiyordu çünkü. 17 Aralık'tan seçimlere uzanan süreç sokağın etkisizleştirilmesi üzerine kurulmuştu.

Biz maalesef bu oyunu bozmadık arkadaşlar. Gezi'de ve forumlarda yakaladığımız enerjiyi yerel seçimlere taşıyamadık. Bunu yapamadığımız için emekçilerin büyük bir kısmı umudunu Amerika'nın güdümündeki CHP-Cemaat koalisyonuna teslim etti. Ve sonuçları da hepimiz gördük. AKP'yi düşürebilecek olan biricik muhalefet gücü olan sokakların sesinin yerini kasetlerin sesi aldığı için güç dengeleri değişti. Karşıımıza tekrar önümüze yasak koymaya cüret edebilen bir Erdoğan çıktı. Biz de 2014 1 Mayıs'ında Taksim'e bu yüzden giremedik. Gezi'nin rüzgârını 1 Mayıs'a taşıyamadığımız için giremedik.

Bunu yapamamış olsak da Erdoğan'ın krizleri hala büyüyor. AKP'nin saldırıları her gün artıyor. Rojava'ya her gün operasyon planları yapan bir Erdoğan var karşıımızda. Kürtleri açılım planlarıyla kandırmaya çalışıp en ufak bir reform yapmayan bir Erdoğan'dan bahsediyoruz. Dolayısıyla Erdoğan'a karşı mücadele etmek en az dünkü kadar acil bir ihtiyaç. Gezi'nin rüzgârı hala belleklerimizde taze. Biz bugün bir emekçi mahallesi olan 1 Mayıs Mahallesi'nde buluşarak bir şeyin altını çizmeye çalışıyoruz arkadaşlar. Bizler KÖZ olarak burada tek başımıza 1 Mayıs mitingini ikame edemeyiz, onun yerine alternatif bir miting yaptık diyemeyiz. Ancak biz KÇZ olarak şunun altını çizmek istiyoruz; eğer cumhurbaşkanlığı seçimine giden yolda AKP'den kurtulmak istiyorsak, Kürtlere özgürlük istiyorsak, işçilerin sendika sigortası hakkını savunmak istiyorsak, Alevilerin ezilip horlanmasına karşı durmak istiyorsak varoşlarda birleşmeliyiz arkadaşlar. Bütün emekçiler, sosyalistler, devrimciler varoşlarda birleşmelidir. İşte biz bugün bu mahallede buluşarak bunu hatırlatmak istiyoruz. Bu şiarla hepimizin 1 Mayıs'ını kutluyorum. Varoşlarda Birleş Alanlarda Devleş! Biji Yek Gulan! Yaşasın 1 Mayıs!"

Mahallelerin de dinlediği konuşma sonrasında eylemimizi marşlarla sona erdirdik.

Çekilme anı dâhil sadece kendi çevrelerini yönlendirmekle yetinmiş ve kendisini ön plana çıkaracak bir şekilde bağımsız hareket etmeyi tercih etmiştir. Bunun sonucunda aynı barikatta bulunan devrimciler arasında dahi koordinasyon sağlanamamış, dolayısıyla organize olmayan bir şekilde Taksim'e girilememiş oldu.

Her şeye rağmen, hiçbir baskının bizi yıldırayacağını, devrim ve sosyalizm mücadelesinden asla ve asla vazgeçmeyeceğimizi, oligarşinin ve sürekli ordusunun karşısında her zaman dimdik bir şekilde mücadele edeceğimizi bu 1 Mayıs'ta da göstermiş olduk!

Yaşasın Proletaryanın Burjuvaziye Karşı Savaşımı!

Yaşasın 1 Mayıs!/Biji Yek Gulan!

Liseli Bir Komünist

Gezi'nin etkisinin taşınmadığı 1 Mayıs mitingi

Türkiye'nin hemen her noktasında milyonların sokağa aktığı Haziran Ayaklanması'nın ardından gerçekleşen ilk 1 Mayıs İzmir'de geçtiğimiz seneye göre cılız bir katılımla ve Haziran'ın havasının yansımadığı bir atmosferde gerçekleşti.

İstanbul'da Taksim yasağının müdahale ve çatışmalara yol açacağı herkesin malumu idi. 1 Mayıs'a günler kala açıktan dile getirilmeyen olsa da İstanbul'daki saldırıları protesto etmek için İzmir 1 Mayıs'ının kısa tutulacağı, sendikaların çağrısıyla Gündoğdu Meydanı'ndan Konak yahut Basmane'ye yürüneceği yönündeki söylentiler, İzmir'de de bir dizi çatışmanın yaşanacağını habercisi idi. Bu durum ise 1 Mayıs'ın belirsizliğin hâkim olduğu, dağılık ve bu söylentilerden tedirgin olan binlerce insanın alana gelmekten imtina ettiği bir havada gerçekleşmesine neden oldu. Her ne kadar düşük bir katılımdan bahsedilemeyecek olsa da, hem geçtiğimiz seneye oranla alanda gözle görülür bir zayıflık vardı; hem de Haziran'dan bu yana, yolsuzluklara karşı yahut en son Berkin Elvan için yapılan eylemlerde olduğu gibi Gezi'de düşenler için her fırsatta sokağa diri bir biçimde akan yüz binlerin bulunduğu bir 1 Mayıs yaşanamadı.

1 MAYIS'A NASIL HAZIRLANDIK?

Haziran Ayaklanması'ndan bugüne yaşadığımız neredeyse bir yıllık zaman diliminde iktidarı defalarca sarsan, herkesi girdabına çeken Gezi'den yolsuzluklara, Rojava'dan yerel seçimlere kritik siyasal gündemlerin gölgesinde bu sene politik bir 1 Mayıs yaşanması öngörülmüyordu. Her ne kadar Taksim'de yaşanacak olası müdahaleler bu 1 Mayıs'a damgasını vuracak olsa da, hem AKP'yi, hem de 1 Mayıs'ı CHP'nin değirmenine su taşımak için kullanmak isteyen sendika bürokratlarını sıkıştıran bir 1 Mayıs'ın imkânlarını zorlamak gerekiyordu.

Bunun yolu dar, sektörel, kesimsel ve gündelik mücadeleye dair vurgulardan ziyade, kendisini bunlarla sınırlandırmadan Haziran'dan bu yana kitlelerin gündemine oturan genel güncel siyasete ilişkin konulara dair güçlü vurgular taşıyan politik kortejlerde yer almaktan ve alana bu yönlü müdahalelerde bulunmaktan geçiyordu. Bu yüzden KÖZ'ün arkasında duran komünistler olarak önceliğimizi gazetemizin kortejine vererek, gazetemizi ulaştırdığımız herkesi bir arada durmaya davet ettik. Söyleyebileceklerimizin asgarisini değil azamisini söylemek, yani bir yıl önce yaşananın ayaklanmanın bir devrimle taçlanması konusundaki eksikliğin nerede olduğuna, yerel seçimlerde yaşanan başarısızlığın nasıl ortadan kaldırılabileceğine ve yanı başımızdaki Rojava Devrimi'nin etrafındaki ablukayı nasıl kırabileceğimize işaret ettiğimiz bir kortej oluşturma gayreti içerisinde olduk.

Bunu yaparken çalıştığımız yerelleri ve faaliyet yürüttüğümüz kitle örgütlerini ihmal etmek bir yana, bu mecralarda hali hazırda Haziran'dan yerel seçimlere yaşanan siyasallaşmayı biçimlendirecek ve artıracak bir hat izledik. Dolayısı ile yıl içerisinde yürüttüğümüz faaliyetin yanı sıra burada temas ettiğimiz kişi ve kesimlerle ilişkilerimizi artıran bir süreç yaşadık. Gelinlik dikiminde çalışan tekstil işçileri ile yürütülen ortak 1

Mayıs hazırlığı, Limontepe'de eğitim dayanışması faaliyeti vasıtası ile bir araya geldiğimiz mahalleli gençlerle sürdürülen hazırlık, çalıştığımız kurumun merkez şubesinde sürdürülen atölyelerin katılımcıları ile gerçekleştirilen hazırlık sürecin olumlulukları idi.

Keza içinde çalıştığımız kurumların dayanışma içerisinde 1 Mayıs'a hazırlanması konusunda da irade koyup, gayret gösterdik. Nitekim önceki senelerde bizim için ayrı bir önemi olan, geçtiğimiz sene gerçekleştirilmeyen, faaliyeti dayanışma içerisinde bulunduğumuz kurumlarla birlikte örneğimizi sağlayan 1 Mayıs pikniğini ortak biçimde örgütlemek konusunda yoğun çaba gösterdik.

1 Mayıs öncesinde elimizdeki materyallerle, afiş ve özel sayılarımızla çağrımızı da mümkün olduğunca görünür kılmaya çalıştık.

1 MAYIS

Fuar Basmane kapısı önünde saat 10:00'da bulunan KÖZ'ün arkasında duran komünistler "Haziran Ayaklanması ve Rojava Devrimi'nin Rüzgarını Buluşturmak için; Varoşlarda Birleş Alanlarda Devleş! Yaşasın Komünistlerin Birliği!" pankartını açtılar.

Kendi atölyelerinde diktikleri pankart, hazırladıkları kızıl duvaklar ve kızıl fularlarla alana gelen gelinlik işçileri "Beyaz (Kızıl) Gelinlik" marşına atıfla hazırladıkları "Kızıl Gelinlik Giydireceğiz Özgür Vatana" pankartı ile toplanma noktasında en çok ilgi çeken kortejlerden biri oldu.

Özgür Yaşam Eğitim ve Dayanışma Derneği üyeleri-ortakları ve dostları Limontepe ağırlıklı bir kortejle ve "Ezilenler için Eğitim, Eğitim için Dayanışma!" pankartı ile meydana yerini aldı. Özgür Yaşam kortejinde Limontepe'de giderek etkisini hissettiren kentsel dönüşüm adı altındaki talana karşı barınma hakkını öne çıkaran vurgular da yer aldı.

Pek çok sol-sosyalist yapının yanı sıra, Türk-İş de bu meydana buluştu. Hatta geçtiğimiz sene

"terör örgütlerinin değil, Türk bayrağının altında buluşacağız" bahanesi ile 1 Mayısı bölüp Bornova'da miting yapan, şoven kesimlerin kontrolündeki, muvaazalı sarı sendika Birleşik Kamu-İş de toplanmak için Basmane'yi seçmişti. Haftalar öncesinde Basmane'de toplanma kesen İşçi Partisi'nin rotayı Alsancak'a kırması ardından Basmane'de tümüyle yalnız kalan bu sendika kızıl bayraklara ve Kürtlerin kendi renklerine fazlasıyla tahammül etmek zorunda kaldı.

Saatler on biri gösterdiğinde farklı iki koldan yürüyüş başladı. Türk-İş meydana toplanır toplanmaz Gazi Bulvarı üzerinden yürüyüşe geçerken, Kapılar civarında toplanan DİSK Basmane Meydanı'ndan çetikten sonra, Dr. Refik Saydam Bulvarı üzerinden önce Montrö'ye sonrasında da alana geçecek bir hattı takip etti. DİSK'in ardından da bir dizi sol-sosyalist örgütlenme aynı koldan yürüdü. HDP ve bileşenleri ise Gazi Bulvarı'ndan Gazi Osman Paşa Bulvarına uzanan bir güzergâhı tercih etti.

Toplanma alanındaki bir saatlik bekleyiş boyunca özel sayımızı dağıttık, sloganlarımızı atarak vurgularımızı toplanma noktasındaki kesimlere taşıdık.

Yürüyüşün başlamasına yakın bir saatte Deri Tekstil Kundura İşçileri Derneği de Işıkkent ve Kapılar'daki programlarını bitirip toplanma noktasına geldi. HDP'nin yürüyüşe geçmesi ile birlikte dernek korteji HDP ve bileşenleri sıralamasındaki yerlerini alarak, İşhakder'in ardından yürüyüşe katıldı.

Başta gelinlik işçileri imzalı pankart olmak üzere, Özgür Yaşam ve en sonda da KÖZ olarak bir yürüyüş kolu oluşturup HDP kortejinin ardından yürüyüşe başladık.

Yaklaşık yetmiş kişinin yer aldığı bu kortejlerde ciddi bir canlılık ve dinamizm vardı. Yoğun biçimde nereden geldiğimizi vurguladığımız ortak sloganlar attık. KÖZ'ün arkasında duran komünistler olarak şu sloganları attık:

"Nereden geliyoruz?: Varoşlardan-Atölyelerden! Ne İstiyoruz?: Özgürlük! Vermeyecekler; Alacağız! Özgürlük Savaşan İşçilerle Gelecek!", "Varoşlarda Birleş Alanlarda Devleş!", "Dersim'de CHP Roboski'de AKP!", "AKP'ye Geçit CHP'ye Yol Verme!", "Ne AKP Ne CHP, Kurtuluş Birlikte Mücadelede!", "Bankalarda, Bürokraside, İktidarda; Hırsız Var!", "Hırsızlardan Hesabı Emekçiler Soracak!", "Her Yer taksim Her Yer Direniş!", "Bu Daha Başlangıç Mücadeleye Devam!", "Kavgaya Bitmedi Daha Yeni Başlıyor!", "Gezi'de Düşenler Kavgamızda Yaşiyor!", "Ordu Polis Tekeller İşte Katiller!", "1 Mayıs Kızıldır Kızıl Kalacak!", "Yaşasın Haziran Ayaklanması!", "Biji Şoreşe Rojava!", "Villalara Savaş Kondulara Banş!", "Herkes Sendika Sigorta Hakkı!", "Köle Değil İşçiyiz Birleşince Güçlüyüz!", "Bolşevizm Kazanacak!", "Komünist Bir Dünya Kuracağız!", "Devrim için Devrimci Parti, Parti için Komünistlerin Birliği!",

Sloganlarımızın yanı sıra emekçilerin kurtuluşunun Rojava'dan yükselen devrimle, Haziran Ayaklanması'nın rüzgarını buluşturmaktan geçti-

ği, AKP'den kurtulmanın yolunun bu olduğu ajitasyonlarla vurgulandı. Haziran'da patlak veren ayaklanmanın bir devrimle taçlanması için eksikliğini duyduğumuz devrimci parti ihtiyacının yakıncılığı, böylece bir devrimci parti için Bolşevizm'in derslerinden öğrenilmesi gerektiği vurgulandı. Haziran'dan bu yana mücadelede düşen gençler ve devrimciler de unutulmadı. Sıklıkla isimleri ve mücadeleleri anıldı.

Cumhuriyet Meydanı'na geldiğimiz zaman alana girişlerdeki yığılmalardan ötürü bekleyişimiz uzun sürdü. Bu bekleyiş sırasında bir provokasyon girişimi de yaşandı. Sivil polis olduğu tespit edilen bir kişi Göztepe taraftar grubu korteji içerisinde HDP kortejine saldırıda bulununca yer yer şiddetlenen yaklaşık yirmi dakika süren bir arbede yaşandı.

Alana girerken bir olumluluk ise geçtiğimiz seneden farklı olarak alandaki arama noktalarının etkisiz hale getirilmiş olmaları idi. Bizden önce giren sol-sosyalist akımların ortak kararı doğrultusunda bir kararlılık gösterilmiş ve yarım saatlik bir arbededen sonra arama noktaları kaldırılmıştı.

Gündoğdu Meydanı'ndaki tablo ise geçtiğimiz senelerden farklı değildi. Kimseye gerçek anlamıyla hitap etmeyen bir kürsü vardı ve alana girenlerin önemli bir kısmı geldiği gibi döndü.

Alanda özel sayımızın dağıtımını yaptıktan sonra biz de alandan ayrılmak için hazırlanmaya başladık. Bu sırada kürsüden Basmane çağrısı yapıldı. On bini bulan bir kalabalık Basmane Meydanı'na yürüyüşe geçti. Şair Eşref Bulvarı'ndan Fevzi Paşa Bulvarı'na geçen kitlenin önü Basmane Garı yakınlarında polisin yığınak yaptığı barikatla kesildi. KÖZ flamaları ile kolun sonuna katıldığımız yürüyüş boyunca on bin kişilik kolun adım adım nasıl eridiğine ve Basmane önünde bin kişiye düşüğüne tanıklık ettik.

Sendikaların oluşturduğu kürsüden çağrısı yapılan, ancak sendikaların esamesinin dahi okunmadığı, sol-sosyalist akım ve örgütlenmelerin sürdürdüğü yürüyüş dağılık ve plansızdı. Sendikaların kitleleri sorumluluklarını almadan öne sürdükleri sonrasında ise sadece temsilci düzeyinde katıldıkları eylem polisin yarım saat sonrasında müdahalesi ile kaçışa dönüştü. Basmane Garı'ndan neredeyse Konak'a kadar aralıksız müdahale eden, biber gazlı sularla kitleye saldıran, Tomalarla sürat kesmeden kitleyi süren ve durmayan polis pek çok kişiyi aynı anda gözaltına da aldı.

Konak'a yayılan birçok kişi ise sivil polislerin Konak'ta ve Hisarönü'nde başlattığı insan avının hedefi oldu ve gözaltına alındı. Gün sonunda İzmir'de kırkı aşkın gözaltı yaşanmıştı.

Saldırıdan sonra sığındığımız bir sendikadan çıkışta biz de polisin gözaltı girişimine maruz kaldık. Yolumuzu kesen ve hiçbir gerekçe göstermeden toplu gözaltı yapmak isteyen ve kimliklerimizle el koyan polise karşı sinik ve pasif bir tutum değil, teşhir eden ve zorlayan bir tutum izlememiz, polisi zora soktu. Beş yoldaşımızı gözaltına almaya çalışan, ancak hakkını bilen ve bilinçli kimseler karşısında sıkışan polis kolay lokma olmadıklarını anladığı yoldaşlarımızın kimliklerini etrafta toplanan kalabalıktan da çekinerek vermek zorunda kaldı.

İzmir 1 Mayıs'ı özelden gerek yıl içindeki faaliyetimizin canlılığının gerekse politik vurgularımızın yansıdığı bir eylemlilik olurken, genelde ise sendika bürokratlarının artık kanıksanmış basiretsizliklerine ve 1 Mayıs'ı CHP'nin dümen suyuna sokma girişimlerine sahne oldu.

Gerek sendika bürokratlarının örgütlemesine alışık olunan 1 Mayıs'ların çehresini değiştirmek ve 1 Mayıs'ın asıl sahipleri tarafından hakınca kutlanmasını sağlamak için mücadelelerimiz, gerekse içinde çalıştığımız kurumların ve varoşlardan atölyelere yürüttüğümüz faaliyetlerin alana yansıtılmasına dair gayretimiz ve dayanışmayı büyütme ısrarımız sürecektir.

Haziran'dan 1 Mayıs'a, 1 Mayıs'tan Gezi'nin ilk yıldönümüne yürürken;

**Bu Daha Başlangıç Mücadeleye Devam!
Özgürlük Savaşan İşçilerle Gelecek!**

İzmir'de deri işçileri 1 Mayıs'a nasıl hazırlandı ve nasıl katıldı?

Deri Tekstil ve Kundura İşçileri Derneği yaklaşılan 1 Mayıs'a hazırlanmak amacı ile bir toplantı yaptı. 5 Nisan'da gerçekleştirdiğimiz toplantıya yaklaşık 15 deri/kundura işçisi katıldı.

Toplantıda 1 Mayıs'a hazırlık, 1 Mayıs pikniğinin hazırlıkları ve İşçi Hakları Derneği ile birlikte düzenleyeceğimiz "işçi sınıfının örgütlenme sorunları" gündemli önceden planlanmış olan ortak forum gündem edilerek enine boyuna tartışıldı.

İşçi hakları derneği ile son aylarda birlikte dayanışma ilişkilerinin geliştirilmesi amacı ile bir ortak panel düzenlemiştik ve bu etkinlikte 1 Mayıs'ta birlikte toplanıp birlikte yürüme kararı almıştık. Dernekteki bu toplantıda bir arkadaşımız "Özgür Yaşam Eğitim Derneği" ile uzun yıllar birlikte kitle örgütleri koordinasyonları örgütlenildiğini ve 1 Mayıs'ta birlikte katılıp, birlikte yüründüğünü hatırlatarak, Özgür Yaşam'a da hem pikniğin hem de 1 Mayıs'ın koordine edilmesi ve birlikte hareket edilmesi doğrultusunda kendilerine bir çağrı götürülmesini önerdi. Bu öneri kabul edilerek bir arkadaşımız görev aldı.

Planlanan forum yaklaşık 40 kişinin katılımı ile gerçekleşti. İşçilerin örgütlenme sorunları hakkında bir birinden farklı görüşler ifade edilerek, örgütlenme sorunlarının esasen devrimci ve sosyalistlerin önem vermesi ve inisiyatif alması gereken sorunlar olması gerektiği vurgulandı.

Ne var ki daha sonra hava muhalefeti yüzünden dernek 1 Mayıs pikniği yapmamaya karar verdi. Buna karşılık 1 Mayıs çalışmalarına yoğunlaştık. Derneğimizin içinde faaliyet yürüttüğü deri, tekstil ve kundura işçilerine dönük 2000 bildiri, afişler ve ozalitle çıkarmaya karar verdik. Her üç alanda da 1 Mayıs çalışması yapmak üzere toplantıya katılan arkadaşlar arasından bazıları sorumluluk aldılar. 1 Mayıs'a bir hafta kala kullanacağımız tüm materyelleri hazırlayarak çalışmalara başladık.

Miting öncesinde ayrıca 1 Mayıs eylemi yapmayı planladığımız Bornova Işıkkent Ayakkabıcılar Sitesi'nde üç gün üst üste irili ufaklı 200 civarında atölye ile temas kurarak yüzlerce kundura işçisine ulaştık. Kundura işçilerinin sorunlarını ve taleplerini içeren ve 1 Mayıs çağrısını öne çıkaran bildirilerimizden 1000 adet dağıttık.

Uzun bir süredir ayakkabıcılar sitesine gitmediğimiz için işçilerin koşullarını her yıl olduğu gibi, bir sezon biter ve sonrasında yeni sezon başlayınca kadar 2-3 ay kesat olur diye bekliyorduk. Ancak işçilerin koşulları beklediğimizden daha ağır ve farklıydı. Suriye'deki iç savaş nedeni ile göçen binlerce Suriyeli sitenin hemen hemen tüm atölyelerine dağılmış ve böylelikle ücretler yarı yarıya düşmüş çalışma temposu ve koşulları ağırlaşmıştı.

Suriye'den gelen kundura atelyelerinde çalışan işçilerinin arasında 12-13 yaşlarında çok sayıda çocuk işçinin de olduğunu gördük. Bunların birçoğunun atölyelerde yatıklarına şahit olduk. Siteye en yakın varoşlar 3-4 km uzakta olmasına rağmen, yüzlerce işçinin sabah ve akşamları yarı yarıya gelip gittiğini öğrendik.

1 Mayıs'a çağırdığımız Suriyeli işçilerin bir kısmı gelmeye niyetli olduklarını söylediler ama buna rağmen çoğunluğu "bizler kaçak çalışıyoruz, oturma iznimiz yok ve bizleri polis yakalarsa ne yaparız?" endişesi içindeydiler.

Öte yandan sitenin kıdemli işçileri ise ücretlerin düşmesine ve çalışma temposunun artmasından sorumlu gördükleri Suriyeli işçilere ateş püskürüyordu. Sitede çalışan işçilerin önemli bir kısmı Suriyelilere düşmanca bakıyorlardı. Bizler de bu işçilerin iç savaş nedeni ile kendilerinin ve ailelerinin canlarını kurtarmak ve hayatta kalmak için göç etmek zorunda olduklarını anlatmaya çalıştık. Kendileri de aynı durumda olsa aynı şeyi yapacaklarını izah ederek aslında Suriyelilerin de bizim gibi işçi ve sınıf kardeşlerimiz olduğunu anlatarak onlara düşmanlık beslemenin yanlış olacağını anlatmaya çalıştık. Örneğin Almanya'ya Türkiye'den giden Türk işçilerin de benzer so-

runlar yaşadıklarına dikkat çekti. Alman işçileri arasında da etkili olan milliyetçi ve faşistlerin tepkisiyle karşılaştıklarını hatırlattık. Hatta zaman zaman saldırılara maruz kaldıklarını ve kimi durumlarda ölümlere varan olaylar olduğunu hatırlattık.

Bu nedenle sınıf kardeşleri arasında düşmanlık tohumları eken tutumların yanlış olduğunu anlattık ve işçileri ve halkları birbirine düşürenlerin esasen bundan çıkarılan devletler ve patronlar olduğunu söyledik. Patronların bunu bir fırsat bilip, ücretleri düşürerek karlarına kâr katıklarını, suçlu arayacakları savaşı çıkarıcıları ve destek verenlerin suçlu olduğunu anlattık.

Böylece sömürücüler arasındaki kavgalarda kimin kazanıp kimin kaybettiğinden bağımsız olarak sonuçta kaybedenin hep emekçiler olduğunu, kazananların da hangi milletten olurlarsa olsunlar patronlar olduğunu anlatmaya çalıştık. İşçi sınıfının vatani yoktur, bizler de her hangi bir ülkeye çalışmak için gitmek zorunda kalırsak ve başımıza burada yaşanan tabloyu kimin görmek isteyeceğini sorduk. "Bunun için bizimle aynı tezgâhlarda aynı koşullarda çalışan Suriyeli işçilerin durumunu anlamamız için illa onların trajedilerini yaşamamız mı gerekir?" sorusunu zihinlerine sokmaya gayret ettik.

Buna rağmen işçiler arasında Suriyeli işçileri siteden koymak gerektiğini söyleyenler ve hatta onlara saldırma eğiliminde olanların bulunduğu esefle gözlemledik. Sitede hemen hemen her gittiğimiz atölyede benzer tepkilerle karşılaştık. Bu tutumlara açıklık getirerek konunun anlaşılması yönünde yoğun çaba harcamak zorunda kaldık. Anlaşılan o ki bu yönde daha planlı ve sistemli bir çalışma yürütmeye ihtiyacımız olacak.

Ayakkabıcılar sitesindeki bu çalışmanın yanısıra elbette her zaman olduğu gibi deri ve tekstil işçilerinin yoğun olduğu başka bölgelerde de afişler bildiri ve ozalitle destekli ajitasyon faaliyeti yaptık ama bir 1 Mayıs eylemi planladığımız ayakkabıcılar sitesindeki kadar olmasa da buralardaki işçileri de 1 Mayıs'a çağırmak üzere faaliyet yaptık.

Ama 1 Mayıs'a yönelik bu çalışmalarımız sayesinde bir kez daha gördük ki zaman zaman birlikte etkinlikler düzenlediğimiz İş Hak Der'in dışında başka kurumların da desteği ile bu alanlara yönelik söyleşi şenlik ve kimi sanatsal etkinliklerle daha sistematik bir çalışma yürütmeye ihtiyaç vardır ve içinde çalıştığımız derneğin bu alandaki ilişki ve imkânları ne kadar büyük bir avantaj sunsa da bu yöndeki çalışmaların tüm yükünü kendi başına kaldırmaması mümkün değil.

DERİ İŞÇİLERİNİN GÖZÜNDEN İZMİR'DE 2014 1 MAYISI

İçinde faaliyet yürüttüğümüz derneğimizin üyeleri ile, önceden planlayıp zeminini hazırladığımız gibi, 1 Mayıs sabahı saat onda Işıkkent Ayakkabıcılar Sitesi'nde "Karanlık Atölyelerden Aydınlanma Alanlara Çıkıyoruz" pankartımızı açtık. Çeşitli taleplerimizin yazılı olduğu dövizlerimizle sokak sokak sloganlarımızı haykırarak site içinde tur atmaya başladık. Yaklaşık 30-35 kişinin katıldığı yürüyüşe, işçiler balkonlara ve pencerelere çıkıp, alkışlayarak, zaman zaman sloganlarımıza yanık vererek destek verdiler.

Daha önce sitede gelişen sorunlar üzerine defalarca eylem yaptığımız bu sitede ilk defa 1 Mayıs yürüyüşü yapmamız, hem 1 Mayıs'ın siteye taşınmasını hem de kundura işçilerinin 1 Mayıs'la tanışmasını sağladı. Böylece daha önce yaptığımız afişlerimizde söylediği gibi Varoşlarda Birleş Alanlarda Devleş şiarını bu alanda somutlamamız da bizim açımızdan ayrı bir anlam taşımaktadır.

Kundura işçilerinin balkonlardan ve pencerelerden bizlere destek vermeleri bizim için moral verici olsa da, korteje katılanın olmaması ve asıl çağrımıza rağbet göstermemeleri ise, hem oradaki işçilerin 1 Mayıs'a yabancı olmalarıyla hem de bizim bu siteye dışarıdan geliyor olmamızla ilgili bir durumdu. Katılımın zayıf olmasının temel nedeninin burada olduğunu düşünmekteyiz. Bu noktada 1 Mayıs günü bu eylemleri birlikte yapmayı birlikte planladığımız İş Hak Der'li arkadaşların sitedeki eylem gelmemiş olmaları ise oradaki işçilerin kortejimize rağbet etmeyişinden daha fazla düşündürücü oldu. Çünkü önceden birlikte konuştuğumuz halde, İşçi Hakları Derneği kendi kitlelerini toparlayıp siteye gelemeceklerini belirtmişlerdi.

Sitedeki eylemi fazla uzatmadan saat on birde Kapılar'daki buluşma yerine yetişmek için ayrıldık. Her yıl olduğu gibi bu yılda Kapılar'da pankartımızı açtık. Ancak İşçi Hakları Derneği ile ortak toplanma yeri olarak belirlediğimiz Kapılar'da da buluşamadık. Bunun üzerine biz de derneğimizin korteji ile bir çok kurum ve siyasetin toplanma yeri olarak belirlenen Basmane Fuar Kapısı'na önüne yöneldik.

Basmane Meydanı'nda "Varoşlarda Birleş, Alanlarda Devleş" şiarı ile pankart açan "Köz" ve "Özgür Yaşam Derneği"nin kortejleri ile buluştuk. Orada derneğimiz bazı üyelerinin de içinde yer aldığı ve işyerinden çıkarak "Kızıl Gelinlik Giydireceğiz Özgür Vatana" pankartıyla alana gelen tekstil işçileri de hepimize sürpriz yaptı.

Deri işçileri korteji bir süre Basmane'de Köz ve Özgür Yaşam kortejlerinin yanında bekledikten sonra, beklenen buluşma yerine gelmeyen ve HDP kortejinin arkasında yer alan İşçi Hakları Derneği ile buluşmak üzere ayrıldı. Bu noktada deri işçileri kortejindeki 8 arkadaş ile Köz kortejine katıldık.

Bu noktadan sonra en önde tekstil işçilerinin renkli korteji olmak üzere Özgür Yaşam ve Köz kortejleri peşpeşe ortak sloganlarımızı haykırarak yürüyüşe geçtik. Buluşma noktasında 110 kişiyken bu noktadan itibaren 70 kişi olarak harekete geçen ortak kortejimiz başta Rojava Devrimi'yle dayanışmayı ifade eden sloganlarımız olmak üzere coşkulu sloganlarımızla ve güncel gelişmeler üzerinden çeşitli ajitasyon konuşmaları yaparak yürüyüşe geçti.

Cumhuriyet Meydanı'na vardığımızda her iki kordondan Gündoğdu Meydanı'na girişler çoktan başlamıştı. Köz korteji ve diğer devrimci ve sosyalist grupların kortejleri Cumhuriyet Meydanı'nda beklerken, alanda yer alan futbol takımı taraftar gruplarının HDP kortejini taciz etmeleri üzerine HDP kortejinden bu gruplara yönelik bir karşı saldırı oldu. Bu arbede tam bizim önümüzde gerçekleşti. Nihayet HDP yöneticileri ile taraftar gruplarının temsilcileri arasındaki görüşmeler sonucu sorun çözüldü ve alana girmek için yürüyüşe geçildi.

Alana program başladıktan bir saat sonra varabildik. Kürsü konuşmaları tamamlandıktan sonra müzik gurubu sahne aldı. Müzik gurubunun programı bitirmeden İstanbul'daki polis müdahalelerinin ve buna karşılık veren devrimci grupların çatışmalarının olduğu haberi geldi. Bunun üzerine bazı sol gruplar saldırıları protesto etmek üzere Basmane Meydanı'na yürümeye karar verdiler ve bu duyurunun üzerine 1 Mayıs mitingi sonlandırıldı.

Köz kortejinin ve birlikte yürüttüğümüz kurumların kortejlerine katılanların bir kısmının mitingin sona ermesiyle dağılmaya başlaması üzerine Basmane yürüyüşüne kortejlerimizle katılmama kararı alındığı bildirildi. Ancak bu yürüyüşe katılmak isteyenlerin katılabileceği de bildirildi. Birçok devrimci ve sosyalist gurubun katılımı olduğu bu yürüyüşe bir grup yoldaş ile ve bayraklarımızla HDP kortejinin katılarak yürüdük.

Basmane'ye varmak üzere iken cadde önceden TOMA'larla kapatılmıştı. Bu arada polisin uyarılarına uymayan kortej Basmane Meydanı'na girmekte kararlı olduğunu gösterdi. Bu kararlılığa polis TOMA'larla tazyikli su ve biber gazı ile müdahale etti. Yaklaşık bir saat süren çatışmaların ardından kitle geri çekilerek dağılmaya başladı. Polisin 30'dan fazla kişinin gözaltına alınmasıyla eylem sona erdi.

DERİ İŞÇİLERİ 1 MAYISI DEĞERLENDİRDİ

1 Mayıs eylemleri tamamen sona erdikten sonra 15 civarında deri işçisi arkadaşımızla bir değerlendirme toplantısı yaptık. Bu toplantıda geçen yıla nazaran derneğimizin kortejinin sayısının azaldığını ve bu düşüşün derneğin faaliyetlerinin yetersiz kaldığını ve gerek dernek üyelerinin ve aktivistlerinin alınan kararlar çerçevesinde hareket etmesinde de yetersizlikler olduğunu saptadık. 1 Mayıs çalışmasının istenilen düzeyde yapılmadığı da vurgulandı. Bir çok arkadaşımız farklı açılardan 1 Mayıs'ın sınıf perspektifinden yoksun, sendika bürokratlarının ve reformist siyasetlerin gölgesinde geçtiğine dikkat çekti. Sonuç olarak bu yılki 1 Mayıs'ın İzmir'de geçen yıla nazaran daha sönük olduğu katılımın görece düştüğü ve daha çok bir karnaval havasının hakim olduğu da ortak izlenimler arasındaydı.

Yaşasın Sınıf Dayanışması!

Yaşasın 1 Mayıs!

Bijî Yek Gulan!

Mudanya ve Bursa'da 1 Mayıs

Bursa'da 1 Mayıs'a öncelikle içerisinde çalışma yürüttüğümüz kitle örgütünün de olduğu Mudanya'da sabah 10.00'da başlayacak eyleme katılarak destek verdik. Mütareke Meydanı'nda toplanan yaklaşık 500 kişilik bir kitle meydana yürüyüşe geçti. Biz eylemde önceden hazırladığımız dövizlerimizle ve "Gezi'den 1 Mayıs'a Alanlardayız-Yaşasın 1 Mayıs" yazılı Deniz Kültür Sanat Evi imzalı pankartımızla yer aldık. Yürüyüş boyunca; "İnat Israr Dayanışma", "Yaşasın 1 Mayıs; Özgürlük Savaşan İşçilerle Gelecek; Berkin'in Katili AKP'nin

Polisi; Kurtuluş Yok Tek Başına Ya Hep Beraber Ya Hiç Birimiz" vb. sloganlar attık. Eylem, İskele Meydanı'nda yapılan konuşmalar ve halaylarla bitirildi. Mudanya'da ki eyleme Birleşik Metal-İş "Yaşasın 1 Mayıs-Prymian İşçileri" pankartıyla, DİSK Emekli Sen "Direnme Gücümüzü Torunlarımızdan Alıyoruz" pankartıyla, Eğitim-Sen "1 Mayıs'ta Alanlara" pankartıyla, Gençlik Muhalefeti "1 Mayıs'ta Özgürlüğe Koşuyoruz" pankartıyla, Mudanya Halk Meclisi "Yaşasın 1 Mayıs" pankartıyla, Uludağ Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Öğrencileri "Apollon'a Karşı Yaşasın Dynsos" pankartıyla katılarak Mudanya'daki eyleme yer aldılar. Eylem sonunda ayrıca Bursa'da yapılacak 1 Mayıs mitingi için çağrı yapıldı.

Bursa'da bu yıl 1 Mayıs için kitle Altıparmak Stadyum önünde saat 13.00'de toplanarak mitingin yapılacağı Bursa Kent Meydanı'na doğru yürüyüşe geçti. Halkevleri, bu yıl Taksim'deki 1 Mayıs yasağını protesto etmek amacıyla Gezi eylemlerinin yapıldığı Heykel Meydanı'nda saat 12.00'de toplandı ve yolu trafiğe kapatarak stadyum önündeki toplanma yerine doğru yürüyüşe geçti. Yürüyüş boyunca Taksim için destek sloganları atıldı. Bursa'daki 1 Mayıs'ta Taksim için İstanbul'a gidenler ve TÜMTİS dışındaki Türk-İş'e bağlı sendikalar İstanbul'da ki Türk-İş mitingine katılmasına rağmen 10 bine yakın bir katılım vardı. Bursa'daki mitinge de Taksim'deki 1 Mayıs yasağı ve alanda polisle yaşanan üst aratmama-ıradе savaşы damgasını vurdu. Yer yer coşkulu geçen mitinge geçen yıldan daha az bir katılım vardı.

Biz Bursa'daki mitinge de içerisinde çalışma

yürüttüğümüz kitle örgütüyle katıldık. "Gezi'den 1 Mayıs'a Alanlardayız-Yaşasın 1 Mayıs" pankartıyla katıldığımız mitinge bu yıl 41 kişilik katılım sağladık. Yeterli örgütlü hazırlık yapamamamız sebebiyle bu yıl bizimle 1 Mayıs'a katılacak birçok kişiyle de buluşamamış olduk. Buna rağmen miting boyunca oldukça coşkulu bir kortejimiz vardı. Yürüyüş ve miting boyunca "Bijî Yek Gulan-Yaşasın 1 Mayıs; Faşizme Karşı Omuz Omuza; İnat, Israr, Dayanışma; Taksim'de Düşene Dövüşene Bin Selam; Kurtuluş Yok Tek Başına Ya Hep Beraber Ya Hiç Birimiz; Yaşasın Sınıf Dayanışması; Nereden Geliyoruz?, Kondulardan!, Ne İstiyoruz?, Özgürlük! Vermeyecekler! Alacağız! Özgürlük Savaşan İşçilerle Gelecek! Yaşasın Devrimci Dayanışma!; Bu Daha Başlangıç Mücadeleye Devam" sloganlarını ve Gezi Ayaklanması'nda düşenlerin adını andığımız sloganlar attık. Ayrıca yürüyüş boyunca marşlar söyledik. Ayrıca alanda ve yürüyüş boyunca yıllardır Bursa'daki 1 Mayıs'larda dağıttığımız KÖZ imzalı 1 Mayıs özel sayımızı ve bildirilerimizi elimize ulaşmadığı için dağıtamamış olduk. Her yıl epey ilgi çeken, kitlelere ve devrimcilere propaganda ve tanıtım imkânı bulduğumuz bir aracımızı bu yıl kullanamamış olduk.

Bu yılki 1 Mayıs'ta alana girişte Taksim'deki polis ablukasından ve İstanbul'daki sabah saatlerindeki başlayan saldırı ve gözaltılardan dolayı siyasi çevrelerden polise üst aratmama tutumu vardı. İlk olarak Halkevleri üyelerinin üst aratmadan alana girmek istemesi sonucu polis çevik kuvvet desteğiyle miting alanının girişini bariyerlerle ka-

pattı. Kitlenin kararlı tutumu ve alandakilerin desteğiyle polis bariyerleri açmak zorunda kaldı. Polis daha sonra tam BDSP'nin ve ÖDP'nin gireceği sırada iki kez daha bariyerleri kapatarak üst araması yapmak istedi. Devrimci siyasetlerin ve kortejlerin kararlı bir tutum sergilemesi sonucu bariyerler yıkılarak açıldı ve tüm kortejler alana üst aratmadan girmiş oldu.

Bursa'da miting alanı dışında İşçi Partililer ve TGB üyeleri İstiklal Marşı'nın okunmasını miting tertip komitesine kabul ettiremedikleri için Fomara Meydanı'nda toplanarak ayrı bir 1 Mayıs etkinliği gerçekleştirdiler.

Bu yılki 1 Mayıs'ta TÜMTİS, Türk Eğitim-İş, DİSK Genel-İş, Birleşik Metal-İş, Disk Tekstil-Sen, Dev Sağlık-İş, KESK Şubeler Platformu, Eğitim-Sen, SES, Tarım Orkam-Sen, Enerji Yapı-Yol Sen, Haber Sen, Kültür Sanat-Sen, BATIS, BAMİS, TMMOB'a bağlı odalar, Eczane Teknisyenleri, Bor Madeni Taşeron İşçileri, PSADK, Hacı Bektaş Veli Derneği, Alevi Kültür Derneği, Dersimliler Derneği, Anadolu Erenleri Derneği, Evrensel Sevgi Derneği, DOĞA-DER, Livane Kültür Sanat Derneği, JİNEPS, ÇHD, ÇGD, ADD ve Cumhuriyet Kadınları Derneği, CHP, Bursa Anarşist Karnaval, SODAP, Genç Direnişçiler, ÖDP ve Gençlik Muhalefeti, EMEP, SDP VE Dev-Lis, SYKP, Yeşiller ve Sol Gelecek Partisi, Devrimci İşçi Partisi, Halkevleri ve Öğrenci Kolektifleri, BDSP, Partizan, DHP, ESP, HDP kortejleriyle yer aldı. Miting yapılan konuşmalar ve Moğollar konseri ile son buldu.

Bursa'dan Komünistler

Ankara'da bölünmüş 1 Mayıs

30 Mart yerel seçimlerinden devrimcilerin başarısızlıkla AKP'nin de göreceli olarak başarıyla çıkması siyasi krizin derinleşmesini engelleyemedi. Safların keskinleştiği böyle bir dönemde biz de 1 Mayıs'a kitlesel katılımın anlamlı olacağını düşündük. Bunun için seçimlerden bir hafta sonra 1 Mayıs'a hazırlanmak için bir program yaptık. 1 Mayıs'a çalışma yürüttüğümüz Umut Kültür Derneği ile katılmaya karar verdik. İlk önce çalışma yürüttüğümüz kurum olan Umut Kültür Derneği'nin bültenini 1 Mayıs gündemli olarak çıkardık. Bu bülteni dernek üyelerine ve mahalledeki bazı esnaflara dağıttık. İnternette "Umut Kültür Derneği 1 Mayıs'a Gidiyor" etkinliği açtık. 1 Mayıs'a Umut Kültür Derneği'nde buluşarak gideceğimizi belirten "Yaşasın 1 Mayıs" başlıklı 800 tane el ilanı dağıttık. 27 Mayıs Pazar günü Umut Kültür Derneği'nde Fenerbahçe Sol Açık taraftar grubunun katılımıyla "Ali İsmail Korkmaz" belgeselini izledik. Mahallenin dışından gelen Fenerbahçe Sol Açık grubunu Ali Bey durağında karşıladık. Yaklaşık 20 kişiyle "Ali İsmail Korkmaz Fenerbahçe Yıkılmaz Yaşasın 1 Mayıs" pankartıyla derneğe kadar yürüdük. Sonrada "Ali: Düşlerimde Özgür Dünya" belgeselini izledik. 1 Mayıs'tan önceki son etkinliğimiz KÖZ afişlemesine çıkmaktı. Bulduğumuz mahallede CHP'liler çoğunlukta olduğu için onların saldırı olasılıklarına karşı güvenlik tedbirlerimizi alarak 9 kişiyle afişlemeye çıktık. Mahallenin belirli yerlerine afişlerimizi yapıştırdık. 1 Mayıs'tan önce dernek üyeleriyle bir toplantı yaparak alanda kortejin güvenliğini sağlayacak 4 kişilik bir birim oluşturuldu ve slogan atıracak 2 kişilik bir birim oluşturuldu. Bu şekilde 1 Mayıs'a hazırlandık. 1 Mayıs sabahı "Gezi'den 1 Mayıs'a Varoşlarda Birleş, Alanlarda Devleş" yazılı Umut Kültür Derneği imzalı pankartımızla alanda yerimizi aldık.

ANKARA'DA BÖLÜNMÜŞ 1 MAYIS

DİSK, KESK, TMMOB, TTB, demokratik kitle örgütleri ve siyasi partiler Sıhhiye Meydanı'na çağrı yaptı. TÜRK-İŞ Başbakan Recep Tayyip Erdoğan'la görüştikten sonra Sıhhiye'ye çağrı yapan 1 Mayıs tertip komitesinden ayrılarak, İşçi Partisi ile Tandoğan'a çağrı yaptı. Ayrınlı sebebinin ise 1 Mayıs'ın açılışının İstiklal Marşı okunarak yapılmaması ve 1 Mayıs metninin Kürtçe olarak okunması olarak açıkladı. Halkevleri, DHF, BDSP, Alinteri, Öğrenci Kolektifleri Kızılay'a çağrı yaptı. Biz Umut Kültür Derneği pankartıyla Sıhhiye'de düzenlenen mitinge katıldık. Sıhhiye'deki mitinge sendikaların dışında kitlesel olarak CHP ve TKP katıldı. Onları EMEP, SDP, BDP, ÖDP, Anarşistler, Sürekli Devrim Hareketi vb. izledi. Biz alanda HDP'nin arkasında kortejimizi oluşturduk. Yaklaşık 28 kişiyle yürüyüşe geçtik. Toplanma alanında KÖZ'ün bildirilerini dağıttık ve yürüyüş boyunca "Katil Devlet Hesap Verecek; Yaşasın Sınıf Dayanışması; Yaşasın 1 Mayıs Bijî Yek Gulan; Kahrolsun Ücretli Kölelik Düzeni" vb. sloganlarımızı attık. Mitinge yaklaşık on bin kişi katıldı.

Kızılay'da 1 Mayıs çağrısını öğrendikten sonra hangi mitinge katılacağımızı kararlaştırmak üzere bir değerlendirme yaptık. Yaptığımız değerlendirmede Gezi Ayaklanması'nın ardından gerçekleştirilecek bir 1 Mayıs'ta birleşik, kitlesel bir miting gerçekleştirilmesinin önemi üzerinde durduk. Kızılay'da yapılacak 1 Mayıs'a ilişkin, Kızılay'a devrimcilerin dışında kalan ve Gezi'de alanları dolduran emekçilerin alana nasıl taşınacağına ilişkin bir plan olmaksızın Kızılay'ı zorlamanın, sadece devrimcilerin katılımıyla sınırlı bir 1 Mayıs olacağını, daha önce Gazi Ayaklanması ve NATO eylemlerinin ardından devrimcilerin kitlelere adına hareket etmesini benzer özellikler gösterdiğini, bu nedenle yalnızca devrimcilerin katılımıyla sınırlı eylemlerin doğru olmadığını düşünerek, Sıhhiye mitingine katılma kararı aldık.

Ankara'dan Komünistler

Deniz Kültür Sanat Evi'nden tiyatro etkinlikleri

Bulduğumuz yerelikle Eğitim Sen kurumunu kullanarak bir tiyatro oyunu ile Deniz Kültür Sanat Evi çalışmalarına başladık yaklaşık olarak üç ay yapılan çalışmaların sonunda 15 Şubat 2014 tarihinde Uğur Mumcu Kültür Merkezinde "Yarası Olana" oyununu sahneledik. Yaklaşık 250 kişinin katıldığı etkinlik beğeniyle izlendi. Bu oyundan topladığımız paralarla kurumun kendi yerini tutma çalışmasına başladık. Bu oyuna hazırlanırken bizim dışımızda olan başka bir grupla tanıştık. Bu arkadaşlarda "Oto Gargara" oyuna hazırlanıyorlardı. Onlara Deniz Kültür Sanat Evinin anlattık bu arkadaşlarda sanat evinin birer aktivisti olmayı kabul ettiler. Onlarla ilk önce 1 Mayıs'a hem ilçede hem de Bursa merkezde kurum pankartıyla katıldık.

Bu arkadaşlar 3 Mayıs'ta oyunlarını sahneye koydular yaklaşık 350 kişinin katıldığı etkinlik beğeniyle izlendi. Bu iki etkinlik bizi hem maddi hemde manevi olarak rahatlattı.

Deniz Kültür Sanat Evinin yeni yerini tutuk. Yeni yerimizde değişik çalışma ve etkinliklerle dayanışmayı ilmek ilmek öreceğiz.

İnat Israr Dayanışma

Kurtuluş Yok Tek Başına Ya Hep Beraber Ya hiç Birimiz.

Bursa'dan Komünistler

Ankarada Newroz kutlandı

Ankara'da Newroz, Toros Sokak'tan, Kolej Meydanı'na yapılan yürüyüş ve Kolej Meydanı'nda yapılan mitingle kutlandı.

Biz KÖZ'ün arkasında duran komünistler olarak, "Newroz'un Ateşini 1 Mayıs'a Taşı, Ezilenlerin Birleşik Mücadelesini Yükselt" yazılı pankartımızla alandaki yerimizi aldık.

Toplanma yerine vardığımızda, katılımın beklemediğimiz altında olduğunu gördük. HDP dahil tüm katılımcılar, beklenenin altında bir katılım gösterdiler. Toplamda 3 bin kişilik bir katılım vardı. Katılımın düşük olmasına rağmen, yürüyüş ve miting oldukça coşkulu oldu. Alana vardığımızda Ankara'da ilk defa büyük bir Abdullah Öcalan pankartının alana asılı olduğunu gördük. "Abdullah Öcalan'a Özgürlük" talebi, bu yıl Newroz'a damgasını vuran en önemli talep oldu. Mitingde ayrıca HDP Ankara adayları kürsüden tanıtıldı. Mitingin ardından ozalitten yaptığımız pankartımızı Çankaya Belediyesi binasının duvarına yapıştırdık ve hep birlikte bir partya değerlendirme toplantısı yaptık. Toplantıda katılımın azlığı ve alana asılan Öcalan posteri konuşuldu. Kendimize dair olarak da, alanda coşkulu olduğumuzu konuştuk ve eylem organizasyonu sırasındaki bazı eksikliklerimizi değerlendirdik.

1 Mayıs Mahallesi'nde 1 Mayıs gündemi

İşçi ve emekçilerin mücadele günü olan 1 Mayıs'a komünistler olarak platformun "Varoşlarda birleş alanlarda devleş" şiarıyla hazırlandık.

Eğer 1 Mayıs'ta Taksim'e çıkmak isteniyorsa ancak ve ancak bunun Gezi'de olduğu gibi kitlelerin yerellerde buluşup sokaklara eylemli bir şekilde çıkmasıyla mümkün olacağı bilinciyle hareket ettik. Bu yönde bir 1 Mayıs çalışması gerçekleştirdik.

Çıkan KÖZ özel sayıları dağıttık, mahallede ozalıt çalışması yaptık. "Varoşlarda birleş 1 Mayıs'ta devleş" vurgulu ozalitlerimizi mahallenin görünen yerlerine astık.

Mahallede siyasetlere ve temas halinde olduğumuz kitlelere bu yönde propaganda yaptık. Sadece propaganda yapmakla kalmayıp önümüze somut faaliyetler de koyduk.

Deniz Gezmiş Park Forumu'nun toplanmasında sorumluluk aldık. Etkinlik kararlarını destekledik ve pratik faaliyetini üstlendik.

FORUM TOPLANTILARI VE ETKİNLİKLERİ

Forumda DİSK'in hazırladığı, Gezi'yi de gündem eden kısa bir filmi izlendi. Arkasından 20 kişilik sohbet gerçekleşti. Bu sohbette biz de KÖZ olarak 1 Mayıs'a nasıl katılmak gerektiğinin anlatan konuşma yaptık. 1 Mayıs'ta Gezi ve Newroz kitlelerini buluşturmak gerektiğini vurguladık. Eğer Taksim'e çıkmak istiyorsak Gezi'nin gittiği yoldan gitmek gerektiğini, varoşlarda kitlesel eylemleri yükseltmek gerektiğini anlattık. 1 Mayıs sabahı yürüyüş yapmayı önerdik. Bu öneriyi

iyi olur diyenler de oldu, fakat bir karar alınmadı. Mahallede üç gün film etkinliği yapılması önerildi. 30 Nisan'da film gösterisi ve yürüyüşün olacağı bir etkinlik olması kararlaştırıldı. Üç gün film gösterimi olmasına da 30 Nisan'da film gösterimi gerçekleştirildi. Mahallenin bilinen bir sokağında yapılan gösterimden sonra halaylar çekildi. Etkinlik sonlandırıldı.

"VAROŞLARDA BİRLEŞ ALANLARDA DEVLEŞ" ŞIARININ PROPAGANDASINI YAPTIK

Mahallede bulunan siyasetlere mahallelerde kitlelerle buluşup eylemler yaparak 1 Mayıs'a katılmak gerektiğini vurguladık ve 1 Mayıs sabahı eylem yapmayı önerdik. Gezi, Taksim'in nasıl alınacağını göstermiştir. İktidara nasıl geri adım atılabileceğinin yolunu göstermiştir. Gezi'de kitleler; varoşlardan, buldukları yerlerde sokaklara çıkmışlardır ve Gezi'ye akmışlardır. Bu 1 Mayıs Taksim'e gitmek istiyorsak varoşlarda birleşerek gitmek gerekir. Aksi takdirde sadece devrimcilerin eyleme katıldığı ve kazanımın olmayacağı ey-

ortak hareket ederiz, dedik.

Bu önerimiz hiçbir siyaset tarafından kabul edilmedi. Zira hiçbir kitlelerin 1 Mayıs'a katılması gibi bir plan çerçevesinde hareket etmemekteydi. Bunun yerine dar kadro eylemlerinin gerçekleştirildiği 1 Mayıs geçirmek daha anlamlı gelmekteydi.

ESP, Partizan, Alınteri, ÖDP, BDP'ye bu öneriyle gittik. BDP hariç diğer siyasetler alana erken gideceklerini araç kaldıracaklarını, güçlerini bu eyleme katamayacaklarını belirttiler. Araçları ortak kaldırmak gibi öneriler yaptığımızda da değişen bir şey olmadı.

Kimse bu öneriyi kabul etmese de biz bu yürüyüşü yapma kararı aldık. Deniz Gezmiş Park Forumu'nda ortak faaliyet yürüttüğümüz örgütlü örgütsüz kesimlere de bu bilgiyi ilettik.

1 Mayıs sabahı yürüyüşü gerçekleştirdik. Mahallede bütün siyasetler biz yürüyüş yaparken henüz hareket etmemişlerdi. Yürüyüş bittiğinde dahi hareket etmediler. Yürüyüşe dâhil olmak yerine kenarda izleyip alkışlamakla yetindiler.

BDP irtibat bürosunun önüne kadar ajitasyon ve sloganlarla gittik. Orada araçların gelmesini bekledik. Daha sonra BDP'nin aracını bekleyip birlikte mahalleden hareket etmeye karar verdik. Ataşehir'e ait diğer araçların gelmesiyle hareket 1 Mayıs buluşma yerine doğru hareket ettik.

AFİŞ, OZALİT VE ÖZEL SAYI ÇALIŞMALARI

Mahallede 1 Mayıs'a dair ozalitler hazırlayıp mahalle duvarlarına yapıştırdık. Ozalitlerimizde "Varoşlarda Birleş Alanlarda Devleş; Gezi ile Newroz'u Buluşturalım 1 Mayıs'ta Alanlara; 12 Eylül Rejimi Çöpe; Sendika Sigorta, Anadilde Eğitim; Barınma Hakkı için 1 Mayıs'ta Alanlara; Anayasa için Kurucu Meclis; Barajsız Yasaksız Tehditsiz Seçim" yazmakta idi. 1 Mayıs afişleri çıktuktan sonra da afiş çalışması yaptık. Ayrıca o süreçte çıkan özel sayıları mahallede, caddede ve kahvelerde dağıttık, derneklere ve siyasetlere bıraktık.

Bu yapılan çalışmaların sonucunda 1 Mayıs'ın kadro eyleminden çıkıp kitlelerin katıldığı mücadele günü olması gerektiğini mahallede dışımızdaki kesimlere anlattık ve diğer siyasetlerle farkımızı koyduk. 1 Mayıs günü militanları dışında 1 Mayıs'a kitle katan bir tek biz olduk.

1 Mayıs Mahallesi'nden Komünistler

Aydınlı'da 1 Mayıs çalışmaları ve 1 Mayıs eylemi

Gezi Ayaklanması'nın sıcaklığı sürerken yerel seçimler geçti ve ardından 1 Mayıs yaklaşıyordu. Bu 1 Mayıs'ın farklı bir iklimde geçeceği ya da yine birleşik 1 Mayıs kutlanılamayacağı gibi bir durumu da vardı.

Biz her sene Tuzla'da çalışma yürüttüğümüz kitle örgütünden, Mayıs'ta Yaşam Kooperatifi'nden Deri-İş sendikasına yürüyüp oradan işçilerle halaylar çekerek 1 Mayıs alanına gidiyorduk. İki sene önce yine Aydınli'da alanlara gitmeden önce 1 Mayıs'ı sanayi havzasında, varoşlarda kutlamak gerekir demiş ve sendikaya çağrı yapmıştık, olumlu yanıt alamayınca biz de yine sendikaya kadar yürümüş oradan 1 Mayıs alanına gitmiştik.

2014 1 Mayıs'ını farklı bir klime soğan Gezi Ayaklanması'nın sıcaklığı, Aydınli'da ortak 1 Mayıs kutlamasını yapmamıza olanak sağlıyordu. 1 Mayıs, Newroz'a ve Gezi'ye ayrı damarlardan akan kitlelerin buluştuğu bir mücadele günü olmalıdır. Böyle bir mücadeleyi örmenin kalkış noktası elbette varoşlar olmalıdır. Gezi Ayaklanması'nın bir özelliği de varoşlara yansımaları, birleşik mücadele kaygısının damgasını vurmasıydı. Bugün tam da emekçilerin birleşik bir şekilde varoşlardan 1 Mayıs'a ortak gitme ve varoşlarda birleşerek alanlarda devleşme zamanıdır, dedik.

Aydınli'da her sene siyasetler, kitle örgütleri, sendikalar kendi kapılarının önünden 1 Mayıs'ı kutlayarak, davullarla ve zurnalarla alanlara gitmeler de "senin kitlen benim kitlem kavgası"ni her sene yapan, emekçilerin ve ezilenlerin birleşik mücadelesinin önünü tıkayan bu tutumu aşmak için bir ilki gerçekleştirmek gerektiğini vurgulayarak çağrımızı yaptık.

2014 1 Mayıs'ı için "AKP'ye Kanma CHP'ye Yol Verme", "Varoşlarda Birleş Alanlarda Devleş" şiarıyla çalışmalar yürüttük. Gezi Ayaklanması'nın ve Rojava Devrimi'nin rüzgârını buluşturarak varoşlarda birleşerek alanlara çıkılmasının gerekliliğinin; Gezi Ayaklanması'nda kitlelerin sadece Taksim Meydanı'nda bulunarak değil, mahallelerin hareketlenmesiyle Taksim Meydanı'na çıkılabildiğinin propagandasını yaptık. Merkezi afişler ve 1 Mayıs özel sayısından sloganlarla ozalitler yaparak Aydınli duvarlarına yapıştırdık.

"Varoşlarda birleş alanlarda devleş; Yaşasın 1 Mayıs, Biji Yek Gulan; Gezi'nin Ve Rojava'nın Rüzgârıyla 1 Mayıs'ta Alanlara; 12 Eylül Anayasası Çöpe, Demokratik Anayasa için Kurucu Meclis, Kurucu Meclis için Yasaksız Barajsız Tehditsiz Seçim; Yaşasın Komünistlerin Birliği" şiarıyla 20

ozalıt 300'den fazla afiş yaptık.

Mayısta Yaşam Tuzla Şubesi'nde varoşlarda birleşmenin ne anlama geldiğini, mahalleden yapılacak bir yürüyüşle alanlara gitmek gerektiğini anlattık. Burada kooperatif ortaklarıyla aldığımız kararla 1 Mayıs sabahında Aydınli Mahallesi'nde yapılan yürüyüşün Taksim'e çıkmak için buluşan kitlelere yardımcı olacağını, varoşlarda birleşenlerin alanlarda devleşeceğinin altını çizerek yürüyüş için diğer kurumlara çağrı yapmak gerektiği kararını aldık. Siyasetler, yöre dernekleri ve sendikalara Mayıs'ta Yaşam Kooperatifi'yle birlikte çalışarak ÜİD-DER, EMEP, BDP-HDP, ESP, Deri-Teks Sendikası'na yaptığımız çağrıda 1 Mayıs'ı birlikte örgütleyebilmek için toplantı önerdik. BDP toplantıya katılmayacağını, fakat yürüyüşün duyurusunu yapacaklarını ve yürüyüşe katılacaklarını söyledi. ÜİD-DER ise farklı planlarının olduğunu, sabah erken saatte buluşarak alana gideceklerini, bu sene birlikte örgütlemek için geç kalındığını söyleyerek katılmayacaklarını, ancak önümüzdeki dönemde daha erken bir çalışma yaparak birlikte örgütlenebileceğini söyledi. Belirlediğimiz tarihte ise çağrı yaptığımız hiçbir kurum toplantıya katılmadı. Mayıs'ta Yaşam, HDP - BDP ve KÖZ olarak ortak yürüyüşün örgütleyicileri olduk.

Yürüyüş planı olarak Aydınli Tepe Durağı'ndan merkeze, oradan da sendika önüne giderek sendika önünde buluşan işçilerle birlikte 1 Mayıs'ı kutlamayı ve oradan da arabalara binerek alanlara gitmeyi planladık. Duyuru yapmak için ozalıt ve el ilanları hazırladık.

Yürüyüş sabahı "Yaşasın 1 Mayıs, Biji Yek Gulan; Varoşlarda Birleş Alanlarda Devleş" yazılı ortak döviz ve KÖZ'ün 1 Mayıs şiarı "6 Saatlik İş Günü! Herkese Sendika Sigorta Hakkı" pankartı ile 5 kişi yürümek için birlikte tepe durağına gittiğimizde bizden başka 8-9 kişinin olduğunu gördük. "Tersanelerde Ölümlere, Fabrikalarda Sömürüye, Sınavlarda Elenmeye Son" pankartı, "Kurtuluş Yok

Tek Başına Ya Hep Beraber Ya Hiç Birimiz" yazılı ozalitle Mayısta Yaşam Kooperatifi 13 kişi yürüyüşe katıldı. BDP gençlik 3-4 kişi gelerek ortak ozalitin arkasında yürüdüler. Kararladığımız saate geldiğimizde yürüyüşe sloganlarla birlikte başladık. 30 kişinin katıldığı yürüyüşle önce merkeze, sonrasında sendikaların önüne doğru gittiğimizde sendikalı işçilerle yolda buluştuk ve tekrar merkeze kadar yürüyüş yaptık. Buluşmamızda

"Yaşasın Sınıf Dayanışması; Yaşasın 1 Mayıs, Biji Yek Gulan; Her Yer Taksim Her Yer Direniş" sloganlarını attık. "Taksim'de düşünme, dövüşene bin selam" sloganı ise sendikaların arkasında yürüyen işçilerle birlikte gür bir şekilde atıldı. Bunun dışında yürüyüş boyunca "Kurtuluş yok tek başına ya hep beraber ya hiç birimiz; Yaşasın Sınıf Dayanışması; Yaşasın 1 Mayıs Biji Yek Gulan" sloganları atıldı.

Taksim'e çıkmak için alanlara gittiğimiz sırada mahallede kalan ÜİD-DER bizimle ortaklaşamadığı yürüyüşü saat 12 gibi yapmaya başladı. Sloganlarla mahallede dolaşan kitle daha sonra 1 Mayıs kutlamaları için Gebze'ye gitmek için araçlarına bindiler.

Gezi Ayaklanması kitlesel eylemlerin önünü açmış varoşlarda yaşayan insanların tepkilerini göstermek için sokağa çıkmalarının önündeki korku engelini aşmıştı. Mahallelerin hareketlenmesi ise hükümetin geri adım atmasına sebep olmuştu. 1 Mayıs'ta alanlara çıkabilmenin yolunun tıpkı Gezi Ayaklanması'nda olduğu gibi varoşların hareketlenmesiyle sağlanabileceğinin propagandasını yapmıştık. Her sene 1 Mayıs sabahı sendikaların önünde buluşup alanlara gidiyorduk. Bu sene Haziran Ayaklanması'nın ardından ilk 1 Mayıs'ta bu hareketliliğin sağlanmasının yollarını aradık. Geç kalınmış veya farklı planların olması bu yürüyüşün ortaklaşmasını engellemiş, kutlamanın yalnızca Taksim'de olacağına inananlar ise araç hareket saatine kadar pastanelerde beklemeyi tercih etmişlerdi. 1 Mayıs günü yaşananlar yaptığımız propagandaların doğruluğunu bir kez daha ortaya çıkardı.

Varoşlarda birleş alanlarda devleş!

Yaşasın 1 Mayıs Biji Yek Gulan

Tuzla'dan Komünistler

Sultanbeyli'de 1 Mayıs çalışması

Çalışma yürüttüğümüz Sultanbeyli - Yavuz Selim Mahallesi'nde afiş çalışması yaptık. "AKP'ye Yükle 1 Mayıs'ta CHP'ye Yol Verme; Varoşlarda Birleş 1 Mayıs'ta Devleş" afişlerini astık. Yaklaşık 100 adet afiş yaptık. Afiş çalışmasını 9 kişi ile yaptık. Afiş çalışması sırasında duvarlara yazılama yaptık. Yaptığımız yazılama "Özgürlük Savaşın İşçilerle Gelecek; Yaşasın 1 Mayıs; Yıkımlara Karşı Taksim'e; Yaşasın Komünistlerin Birliği" şiarlarını yazdı. 1 Mayıs'tan bir gün önce mahallede yürüyüş yapmak istedik fakat süreci iyi örgütleyemediğimiz için yürüyüşü iptal ettik.

Bu sene de 1 Mayıs'ta Taksim'in yasaklı olmasından dolayı çalışmalarımızı 1 Mayıs'ta alanlara taşıyamamış olduk. Birleşik, kitlesel ve devrimci 1 Mayıs'ın örgütlenmesi veya bu yönde eğilim gösterilmemesi İstanbul'daki 1 Mayıs'ın niyetten bağımsız olarak tasfiye olduğunu göstermektedir. Bizim için yerelde 1 Mayıs'a giderken çalışmalarımızın yansımaları asıl olarak 1 Mayıs pikniğinde görmüş olduk. İçinde çalışma yürüttüğümüz Mayıs'ta Yaşam Kooperatifi ve Anadolu Yaşam Kooperatifi'nin düzenlediği 1 Mayıs pikniğine hava muhalefetine rağmen önceki senelere oranla artan sayıda katılım oldu ve pikniğin örgütlenişinde de daha fazla sorumluluk alanlar oldu. Önceki senelere oranla daha az yoğun çalışmayla daha çok kişi ile katılmamızın sebebi yapılacak işleri örgütleyenlerin sayısının artması ile olmuştur.

Yaşasın 1 Mayıs, Biji Yek Gulan!

Yaşasın Komünistlerin Birliği!

Sultanbeyli'den Komünistler

Özgür Yaşam geleneği bozmadı

Özgür Yaşam Eğitim ve Dayanışma Derneği üyeleri, ortakları, dostları bu sene de her 1 Mayıs öncesinde olduğu gibi dayanışma pikniğinde buluştular.

Geçtiğimiz seneden farklı olarak bu sene piknik Deri Tekstil Kundura İşçileri Derneği'nin talebi üzerine birlikte organize edildi. Ancak Deri Tekstil Kundura İşçileri Derneği hava muhalefeti gerekçe göstererek piknikten önceki akşam pikniği iptal ettiklerini ve katılmayacaklarını bize bildirdiler.

Özgür Yaşam emekçileri ise daha önce alınan kararı değiştirmenin yanlış olduğunu, bir hava muhalefeti ile karşı karşıya kalındığı takdirde orada ortak karar alınabileceğini ifade ettiler.

Nitekim 1 Mayıs pikniğimiz 27 Nisan tarihinde herhangi bir aksaklıkla yahut yağışla karşılaşmadan, sorunsuz gerçekleştirildi.

Özgür Yaşam'ın Limontepe şubesi ve Konak merkez çalışmasına katılan onlarca arkadaşımız piknikte ortak sofrada buluştular. Kahvaltı ardından Özgür Yaşam katılımcısı bir arkadaşımız "Ben Ulrike Meinhof! Bağırıyorum!" adlı tek kişilik oyunu sergiledi. Akabinde yaklaşan 1 Mayıs üzerine ortak sohbet gerçekleştirildi.

Sarnıç'taki piknik alanında bu sene farklı kurum ve örgütlenmelerden de pek çok dostumuz vardı. Aynı alanda piknik yapan DHF, TÖPG, Halk Cephesi gibi örgütlenmelerin etkinliklerini de ziyaret ettik, sofralarına oturduk.

Ortak öğlen yemeği, çocuklar ve yetişkinler için oyunların ardından, herkesin 1 Mayıs heyecanını arttıran pikniğimiz sona erdi. Dönüş yolunda ise marşlarımızla günü noktadık.

Ezilenler için Eğitim, Eğitim için Dayanışma!

İzmir'den Komünistler

Şirinevler'de 1 Mayıs kutlaması

2014 1 Mayıs'ını "Varoşlarda Birleş Alanlarda Devleş" şiarıyla, önce mahallelerde kutlayıp daha sonra kitlesel olarak Taksim'e gitme kararı ile 1 Mayıs sabahı Şirinevler Meydanı'nda buluşup kutlama yaptık. HDP-BDP, EMEP ve KÖZ olarak 1 Mayıs'ı kutladık. İşe giden işçiler de eylemi görmüş, gündemlerine 1 Mayıs girmiş oldu. Bazı insanlar KÖZ'ün açılımı ve ne yaptığını, ne olduğunu sordu, bunla ilgili de emekçilerle kısa süreli de olsa sohbet etmiş olduk.

Kutlama alanında pankartımızda "Özgürlük Savaşan İşçilerle Gelecek" yazarken; KÖZ pankartı arkasında Güngören'den nakış işçileri, mahalledeki tekstil işçileri ve kitle çalışması yaptığımız kurumlardan öğrenciler de durdu, toplam 25 kişi katıldık.

Sloganların atıldığı, marşların çaldığı kutlamada EMEP, BDP-HDP ve KÖZ adına konuşma yapılırken sonra da ortak açıklama diye EMEP kendi bildirisini okudu ve ardından EMEP'in kendi etkinliği gibi gözükmesinden kaynaklı BDP eylem yerinden ayrıldı.

Kutlamada "Özgürlük savaşan işçilerle gelecek; Yaşasın 1 Mayıs- Biji Yek Gulan; Kurtuluş yok tek başına ya hiç birimiz" sloganları atıldı. Eylem sırasında EMEP'liler Kürtçesiz "Yaşasın 1 Mayıs" sloganını atarken, müdahale ederek "Biji Yek Gulan" sloganını da attık, BDP'liler de bize eşlik etti.

Etkinliğin bitmesinden sonra EMEP'lilerle beraber metrobüse turnikelerden atlayarak ücretsiz bindik, AKP'nin 1 Mayıs kutlamasını engellemek istediği için de Cevizlibağ'da inmek zorunda kaldık. Beraber Cevizlibağ tramvaya yöneldik, ardından EMEP'liler kimseye sormadan tekrar metrobüse yöneldiler ve metrobüs yolundan yürüdüler. Biz de mantıksız bulduğumuzdan metrobüs yolundan yürümedik. Bu arada metrobüs yoluna yönelmelerini teknik değil politik bir mesele olarak görüyoruz. Bunu beraber hareket etmekten kaçınan, dar grupçu bir davranış olarak gördük. Biz de Cevizlibağ'da toplu bir biçimde otobüse binerek, Okmeydanı E-5 üzerinden indik. Yoldaşlarla buluşmaya çalışırken polis müdahalesi yüzünden Örnektepe'ye çekildik. Orada toplanarak tekrardan Okmeydanı SSK-Perpa güzergâhına geçerek yoldaşlarla buluşmuş olduk.

Yenibosna'ndan Komünistler

Tuzla halk toplantısında seçim değerlendirmesi

2014 yerel seçimlerinde, Gezi'den ve Rojava'dan güç alarak AKP'ye yüklen CHP'ye Cemate yol verme şiarıyla çalışma yürüttük. Seçim çalışması önceki yazılarda aktardığımız gibi tartışmalara boğulmuş ve daha sürecin ilk zamanlarında çalışmalara yara veren bir duruma girmişti. Yaşanan aksaklıklara rağmen seçim çalışmasındaki sorunların dışı aktarılmadığı ve çalışmaya katılan kurumların arasındaki gerilimin yansıtılmadığı bir seçim süreci geçirdik. 2014 yerel seçimlerinin sonuçları belli olduktan sonra çalışma yürüttüğümüz alanda bir seçim değerlendirmesi yapılması için HDP'nin çağrı yapmasını bekledik. Seçim değerlendirmesinin bu aksaklıkların ve yaptığımız işlerin, mahallelerde yapılan çalışmaların detaylı olarak konuşulduğu, seçim çalışmasını birlikte yürüten siyasetler arasında gerçekleşecek bir toplantı olmasını beklerken değerlendirme toplantısının geniş katılımlı bir halk toplantısı olacağını haberini aldık.

Seçim çalışmalarına katılan siyasetler arası bir toplantı olmadan halk toplantısıyla seçim çalışmasının değerlendirilmesinin yapılması, yaşanan sorunların açıkça anlatılabileceği verimli bir değerlendirme olmayacağını gösteriyordu. Seçimlere katılan ve bu süreçlerde aktifleşen, siyasete yeni ilgi duyanların önünde bu tür tartışmaların uygun olmayacağını öncesinden daha dar bir toplantı yapılmasının gerekliliğini vurgulasak da aldığımız cevaplar genellikle halktan gizleyecek bir şeyimiz yok şeklinde oldu. Seçim çalışmalarında ise halk toplantıları oldukça az yapılmış, bir külfet gibi görülmüştü. Tuzla bölgesine özel talepler oluşturmak için bir şeyler yapılması gerektiğinin

konuşulduğu bir toplantıda halk toplantısı örgütleyerek seçmenlerle birlikte talepler oluşturulmalı önerimize; böyle bir şeye gerek olmadığı, halktan kaçmadıklarını fakat uzun süreli bir şey olacağı için seçim komisyonun belirleyeceği bir alt komisyonla bu taleplerin hazırlanabileceği belirtilmişti. Bu bile halk toplantısı kararının yarattığı şaşkınlığı anlatmaya yeterlidir. Biz değerlendirme toplantısına katılacağımızı söyledik fakat orada sorunların rahat bir şekilde konuşulamayacağını altını çizdik.

İçmeler'de düğün salonunda yapılan toplantıya 150 kişiye yakın katılım oldu ve biz aynı gün KÖZ'ün örgütlediği bir panel olduğu için 3 kişi katıldık. Belediye eş başkan adaylarının söz almasıyla başlayan toplantıda siyaset temsilcileri de kısa değerlendirmelerde bulundular. EMEP, BDP-HDP, KÖZ'ün katıldığı toplantıya ESP ve UID-DER katılmadı. BDP il yönetiminden de bir kişi katılarak söz aldı.

Söz alanlar genellikle yaşanan aksaklıklara dikkat çektiler. HDP'nin tam anlaşılmadığını vurguladıkları eleştirilerinde bu kadar anlaşılmağın olduğu bir atmosferde yeni bir parti olan HDP'nin seçimlerden kazanımla çıktığını söylediler. Seçim çalışmalarına katılımın geçen seçimlerden daha az olduğunu, bu anlamıyla geçen seçimlere nazaran daha cılız bir çalışmanın gerçekleştiğini belirttiler. Genellikle yapılan eleştiriler bu çerçevede gerçekleşti. Üniversite öğrencisi Kürt bir genç ise Kürdistan'da yürütülen seçim çalışmalarının hayaliyle burada çalışmalara katıldığını belirtti. Ailesinin korkusuna ve baskısına rağmen katılmaya çaba gösterse de gevşek bir çalışma olduğunu,

Mayısta Yaşam Kooperatifi yönetim toplantısında piknik için Anadolu'da Yaşam Kooperatifi ile toplantı yapmayı kararlaştırdık. Daha sonra davetiye basıldı ve Sultanbeyli şubesi olarak piknik alanına bakacak ekibe dahil olduk. Kemerburgaz ve Taşdelen'de piknik alanlarına gittik. Piknik komitesi olarak Kemerburgaz'a karar verdik. Toplam 150 davetiye aldık 10'ar adet paylaştık. Esnafa çalışması yaptık. Aile ziyaretleri yaptık. Belediyeden araç istedik fakat vermediler. Piknikten bir gün önce hazırlıklarımızı yaptık. Araç organizasyonunu yaptık. 1 otobüs ve 3 özel araç ayarladık. Sultanbeyli şubesi olarak önceki pikniklere oranla olumsuz hava koşullarına rağmen 70 kişilik bir katılımla pikniğe gitmiş bulunuyoruz. Yaptığımız kreş çalışmasını da pikniğe taşımış olduk. Minik öğrencilerimiz çalışmalarını piknikte sergilediler.

Yaşasın 1 Mayıs, Biji Yek Gulan!

Sultanbeyli'den Komünistler

bir kısım insanın yalnızca büroda oturarak zaman geçirdiğini vurguladı. Bu eleştirisi tüm değerlendirmelerden sonra çok ağır bir şekilde BDP yöneticileri tarafından eleştirildi.

Bir değerlendirmede ise Kürdistan'da büyük bir başarının sağlandığını ve HDP'nin bir seçim partisi olmadığını vurgulayarak kitlesel eylemleri örgütlemenin yollarının aranması gerektiğinden bahsedildi. Seçim çalışmalarının başladığı ilk günlerde yaşanan sorunların farklı çevrelerden duyulduğunu, bu söylentilerin ise yalnızca dedikodu ile yansıtıldığından bahsetti.

BDP il yönetiminden katılan temsilci ise Kürdistan'da olan çalışmalarla kıyaslayarak adayın halk tarafından belirlendiğini aksi durumlarda ise çalışmasının yürütülmeyeceğinin bilinciyle geniş katılımlı bir çalışmayla seçimlerden başarıyla çıktığını söyledi. HDP'nin tam olarak anlaşılmadığını, öncelikli olarak bu konunun daha iyi anlaşılması gerektiğinden bahsetti. Seçimlerde kutuplaşmanın olduğunu bunun verdiği gerilimle kitleler alternatifsiz hissettikleri için HDP'ye oy vermediklerinden bahsetti.

Biz değerlendirmemizde ise seçim sonuçlarının istediğimiz gibi olmadığını vurguladık. Ama burada birbirimize kızmak yerine önümüze çıkan fırsatları değerlendirmeliyiz ve önümüze çıkan ya da çıkacak olan fırsatları daha güçlü bir başarıya dönüştürebiliriz, dedik. Seçim çalışmalarının değerlendirilmesinden ziyade bizim için önemli olan seçimlerin çalışmasının başlangıcının adayların seçilme şeklidir dedik. Seçilen adayın kim olduğu ne iş yaptığı gibi tartışmalardan ziyade adayın seçilme şeklidir önemli olan dedik. Adaylar or-

tak bir seçimle seçilmelidir ve her adayın kendini halk toplantılarında tanıtmayı ve oradan bir seçimle çıkması gerekir dedik. Adayın halk tarafından seçilmesi "Kentini kendin yönet" şiarını gerçekleştiren bir yöntem olduğunu ancak burada böyle bir durumun yakalanamadığını söyledik. Seçim bürosunda yaptığımız etkinliklerle çalışmaların daha güçlendiğini, yaşanan aksaklıklara rağmen olumlu bir sürecin geçtiğinden bahsettik. Önümüzde 1 Mayıs ve cumhurbaşkanlığı seçimlerinin olduğunu ve burada yakaladığımız ilişkilerle birlikte Newroz'un coşkusuyla 1 Mayıs çalışmalarının yapılması ve kitlelerin alanlara çağırılması gerektiğini belirttik.

Bağımsız olan birisi ise "Oyuna Sahip Çık" platformunun inisiyatifi ile oy kullandığı sandıkta müşahitlik yaptığını orada yaşadığı sorunları dile getirdi. Ailesinden ve çevresinden oy verenlerin sandık sonuçlarına baktıklarında oylarının geçmediğini gördükten sonra ise bunun araştırılması için farklı mercilere başvurduğunu HDP'ye ise yoğun telefon trafiğine rağmen ulaşamaması sonucunda kendisi YSK önüne giderek dava açmaya çalıştığından bahsetti.

Değerlendirme toplantısında aktif olarak gazete sattık. Tanıştığımız yeni insanlarla sohbet etme fırsatımız oldu. Eski zamanda örgütlü bir devrimci olduğunu söyleyen birisi ise işçi sınıfının değiştiğini söyledi ve bugün eski mücadelelerin yeterli olmadığını, artık yeni yollar aramak gerektiğini belirtti. Mücadelede önceliğin ise demokrasi mücadelesi olduğunu, devrimin eski tip yöntemlerle gerçekleşmeyeceğini söyledi.

Tuzla'dan Komünistler

Köz'ün Sözü Ekmeleddin'e ve Tayyip'e verecek oyumuz yok!

Demokratik haklar için mücadele edenler sadece Demirtaş'a oy vermeli Diğer iki gerici adayı boykot etmelidir

Yerel seçimlerde büyük ölçüde Kürt seçmenlerden aldığı oylar sayesinde sert bir düşüşten kurtulan AKP hakkındaki yolsuzluk dosyaları rafa kalktı. Bunun ardından "çözüm sürecinin" nasıl seyredeceği merak edilirken Soma'daki madenci katliamı bir süre gündemi işgal etti. Ama bu katliamın birinci dereceden sorumlusu olan AKP hükümetine karşı Soma'daki madencilerle ailelerinin ve genel olarak bu katliamın hesabını sormak isteyen geniş bir kitlenin ülkenin her yanında yükselen tepkileri buluşturulamadı. Bir yanda CHP'nin kitleleri sürekli sokağa çıkmama ve itidale davet eden tutumunun, bir yanda da hükümetin pervasızca seferber ettiği polislerin sert tutumunun katkısıyla, AKP kritik yerel seçimlerin ve hükümeti sarsamayan 1 Mayıs eylemlerinin hemen peşinden gelen bu dönemeci de kazasız belası atlatmış oldu.

Kuşkusuz bu sonucun asıl ve belirleyici nedeni vadesi dolmuş AKP'nin herhangi bir marifeti değildir. Daha ziyade, hükümete karşı tepkilerin sokaktan yükselen bir eylemli muhalefet hareketine dönüşmesi için irade ortaya koyan etkili bir siyasi özenin hâlâ sahnede olmayışıdır. Böyle bir özne olmak için her türlü nesnel koşula sahip olan HDP/BDP bütün elverişli koşullara ve zaman zaman bu yönde niyet bildirmelerine rağmen, muhalefeti parlamenter kanallardan ve medya üzerinden yapmak suretiyle etkinlik alanını daraltmaya, dar tutmaya devam etti ve etmektedir. Öcalan'dan gelen ve gerek karakol/kalekol protestolarını gerekse de son zamanlarda kendini gösteren asayiş ve denetim etkinliklerini sınırlamaya yönelik son mesaj da bu yöndedir. Bu mesajın doğrudan muhatapları kendileri olmasa da, BDP/ HDP'nin bu doğrultudaki tutukluluğunu pekiştirmeye katkı yapacaktır.

Nitekim Soma katliamı hükümete karşı yeni bir kitlesel başkaldırı hareketinin tetiklenmesi için elverişli bir iklim sunduğu halde, HDP/BDP Gezi'den arta kalan dinamiklerle Soma katliamına karşı yükselen tepkileri ve Kürdistan'da karakol/kalekol inşaatlarına karşı protesto eylemlerine karşı sert müdahalelere, Rojava sınırındaki saldırılara karşı yükselen tepkileri buluşturup sokakta eylemli bir muhalefet hareketi oluşturmaya yönelik bir inisiyatif gösteremedi.

ÇATIŞMASIZLIK KİTLESEL PROTESTO EYLEMLERİNDEN UZAK DURMAYI GEREKTİRMEZ

Adeta "çözüm sürecine" endekslili çatışmasızlık tutumu aynı zamanda hükümete karşı sokaklardan yükselen kitlesel muhalefet eylemlerini de kapsamak zorunda imiş gibi bir tutum BDP/HDP cephesindeki davranış ve yönelimleri belirlemektedir. Oysa hükümet hala büyük ölçüde Kürt seçmenin oyuna mahkûm olduğu halde genel olarak Kürt seçmenler ve HDP/BDP de sanki bir çözüm müzakeresi için AKP'ye mahkûm oldukları yanlış-samasından hâlâ kurtulabilmiş değillerdir.

Oysa AKP'nin herhangi bir çözüm planı olmadığı açıktır. Zaten Erdoğan kendi inisiyatifleriyle bu sürece girmiş değildir. Açlık grevlerinin yayılması ve kitlesel bir harekete dönüşmesi ihtimali karşısında bunun önünü almak için Öcalan'ı kerhen muhatap almak zorunda kalmıştır. Ama o gün bu gündür bu muhataplık ilişkisi herhangi bir çözüme ulaşmak üzere bir sonuç vermemiştir. BDP'nin etkisi altındaki kitlenin hükümet karşıtı bir eylemliliğe girmesini önlemek ve AKP'den başka bir hükümetin Kürt sorununa çözüm bulamayacağı kandırmacasının sürmesine hizmet etmekten başka bir sonuç vermiş değildir.

Erdoğan, Öcalan'la dolaylı bir biçimde muhatap olmayı kabullenmek zorunda kalmış ve cumhurbaşkanlığı seçimlerinin arifesine kadar bu ilişkiyi resmîleştirilmeden kurumlaşmış ve yasal bir çerçeveye oturtulmuş bir müzakere süreci haline getirmeden sürdürmeyi becermiştir. Gezi Ayaklanması başta olmak üzere hükümete karşı her hareketi, hatta Soma'daki madenci katliamına karşı yükselen tepkileri ve Reyhanlı'da kendi beslemelerinin yaptığı katliamı bile "çözüm sürecini engellemeye yönelik tertipler" olarak göstermeyi başarmıştır.

Hükümet kendisini tehdit eden her gelişmeyi "çözüm sürecini engelleme girişimi" olarak açıklamayı adet edinmiştir. Böylelikle kendisini bu sürecin tek teminatı olarak yutturmak istemektedir. Hâlâ ne olduğu açıkça tarif edilemeyen "çözüm sürecini" kendi geleceğini güvence altına almanın temel mekanizması olarak kullanmaktadır. Varlığının ve bekasının yegâne teminatı olarak yaklaşmakta değildir. Öyle olsaydı bu noktada özen gösterme konusunda en çok gayreti gösterenin AKP hükümeti olması gerekirdi. Hâlbuki hükümet adeta zoraki oturduğu bu masadan kalkmak için neredeyse en olmayacak şeyleri yapmayı göze almaktan çekinmemektedir.

PKK tarafından atılan tek yönlü adımlara, çatışmasızlık kararına bir kısım gerillanın sınır dışına çekilmiş olmasına karşılık hükümet herhangi bir adım atmış da değildir. Hatta bu gelişmeleri adeta böyle bir görüşme yokmuş ve AKP'nin zaten ilan etmiş olduğu kimi düzenlemelerin kendi benimsediği takvime göre yapıldığını söylemeye devam etmektedir.

Kuşkusuz geline noktada İmralı'daki görüşmelerin nihayet meclisin gündemine gelmiş olması ve öyle ya da böyle bir yasal çerçeveye kavuşmuş olması önemlidir. Ama "Çözüm Yasası" diye anılan yasanın adı bile "Terörün Sona Erdirilmesi ve Toplumsal Bütünleşmenin Güçlendirilmesine Dair Kanun"dur. Bir başka deyişle bu yasa "Kürt sorunu yoktur; terör sorunu vardır" teranesinin tekrarı ve "çözüm süreci" sosuyla kabul ettirilmektedir. Bir başka deyişle sürecin asıl inisiyatif kendisinde olmadığı halde hükümet süreci kendi ifadeleriyle ve kendi çıkarları doğrultusunda istismar etmeye devam etmektedir.

AKP ve Erdoğan bir yandan çatışmasızlık sürecini kendi gayretleriyle sağladıklarını öne sürerken, karakol/kalekol yapımlarını hızlandırarak sürdürmekte, bunlara karşı başarılı protesto eylemlerine gerçek mermilerle müdahale edip katliamlar yapmakta, bu katliamları protesto edenlere de aynı sertlikle müdahale ederek benzer sonuçların doğmasına neden olmaya devam etmektedir.

Hükümet eli kanlı IŞİD militanlarının mekik dokuduğu Suriye sınırından geçerek can havliyle Kuzey Kürdistan'a sığınmak isteyen Rojavalı mültecileri de katletmekten çekinmeyip, Roboskili ailelerin kaybettiklerine ulaşmak için sınıra yaklaşımlarına bile sert biçimde müdahale etmekte tereddüt etmemektedir. Ama hükümete karşı yönelen herkesi ve her gelişmeyi "çözüm sürecini engellemekle" suçlamayı adet edinmiş olan da Tayyip Erdoğan'dan başkası değildir.

Bir yandan artık evlere cenaze gelmediğini ısrarla ileri süren Erdoğan, ardındaki medya desteği ile bu yalanı herkese yutturmaktadır. Oysa o gün bugündür Türkiye'nin dört bir yanında ve bilhassa Kürdistan'da da evlere cenazeler gelmeye devam etmektedir. Bilhassa Kürdistan'ın güney batı parçası olan Rojava'da bu katliamlar AKP'nin besleyip desteklediği IŞİD çeteleri eliyle tam da bu sözümona "çözüm süreci" ilerlerken artmaktadır.

Bütün bunlar olurken ve hâlâ nasıl "çözüm süreci"nden söz edilebileceğini anlamak güçtür. Nitekim bir süredir gerek KCK tarafından gerekse de HDP/BDP cephesinden sık sık bu soru dile getirilmiş ve bu şartlarda artık bir "çözüm süreci"nden bahsedilemeyeceğine dair beyanlar da yapılmıştır. Keza Abdullah Öcalan da zaman zaman bazı şartlar ileri sürmüş ve bunlar yerine getirilmediği takdirde bu süreçte herhangi bir rolünün olamayacağını beyan etmiştir. Ne var ki hükümet ne zaman sıkışsa veya ne zaman gerek görse, kendisinin uygun gördüğü bileşenlerle bir İmralı görüşmesi yapılmakta, HDP yahut BDP vekilleri İmralı-Kandil hattında özel ulak misyonuyla çıkmaktadır.

Bu tuhaf durumun başlıca nedeni hükümetin hiçbir aşamada inisiyatif kullanan ve bu süreci benimseyen taraf olmadığı halde, KCK ve BDP/HDP cephesinin baştan itibaren ve bir bütün olarak bu sürece angaje olduklarını ilan etmiş olmalarında yatmaktadır. Öyle ki bu nedenle AKP herhangi bir yükümlülük altına girmemişken Kürt tarafı ve onları destekleyenler her seferinde "çözüm sürecine" bağlılıklarını tekrar tekrar ilan ve ispat etme-

ye zorlanmaktadır ve sık sık bu süreci tehlikeye sokmakla suçlanan taraf da bu taraftır.

ÇELİŞKİ KÜRT TARAFININ "ÇÖZÜM SÜRECİNE" KAYITSIZ ŞARTSIZ BAĞLI OLMASINDAN VE İNİŞİYATİFİ KENDİ ELİYLE ERDOĞAN'A BIRAKMASINDAN KAYNAKLANIYOR

Masanın bir tarafında bütün bileşenleri ve destekçileri tarafından tek müzakereci kabul edilen Abdullah Öcalan varken öteki taraf olması gerekenler tek parça değildir. Devletin bütün kurumları bir bütün olarak bu süreçte değildir; muhalefet partileri bu süreci desteklememektedir. Hatta AKP'nin içinde özellikle de seçmen tabanında bu yönde tek bir tutum ve görüş yoktur.

Bu durumu kendi lehine bir koz olarak kullanan Erdoğan bu bölünmüşlüğü bahane ederek somut adım atmamakta ısrar etmektedir. Sürecin yürütmesi için kendisinin daha güçlü olması gerektiğini öne sürüp bu konuyu hala bir seçim şantajı olarak kullanmaktadır. Kürtlerden koşulsuz bir destek talep edip bunu sağladıkça daha pervasız ve daha saldırgan hale gelen AKP, buna rağmen kendini çözüm için tek seçenek olarak dayatmayı sürdürmektedir.

Müzakere masasına gönüllü olarak ve kendi gücüyle oturan taraf bu sürecin adeta mahkûmu olmuş, kerhen masaya oturan ve hükümete kalabilmek için (ve Erdoğan'ı Çankaya'ya çıkarmak için) Kürt seçmeninin oylarına muhtaç olan AKP onları bu süreç sayesinde adeta rehlin almış durumdadır.

Kürtlerin ve onlarla dayanışma içinde olanların çoğunun herhangi bir çözüme ulaşmak için AKP'den başka bir muhatap olamayacağına inanmış olmaları bir yanılgıdır. AKP hükümeti sokaktan yükselen bir eylemli muhalefetin gücüyle alaşağı edildiği takdirde aynı güçle herhangi bir hükümetin aynı masaya oturtulmasının imkân dahilinde olduğunun görülmesine engel olan, bu yanılgıdır. Hâlbuki en son Irak'taki durumun ve onu takiben Rojava'daki gelişmelerin yarattığı konjonktür hesaba katıldığında, bu olasılık AKP'yle sağlanacak bir çözüm hayalinin gerçekleşmesinden çok daha olasıdır.

Ne var ki, bugüne kadar kendini tek seçenek olarak dayatan AKP, Gezi Ayaklanması badiresini geride bırakırken, yolsuzluk krizini atlatırken ve son yerel seçimlerde de, "çözüm sürecini" kendi geleceğini güvence altına almak için istismar etmeyi başarmıştır. Şimdi de aynı mekanizmayı kullanarak Tayyip Erdoğan'ı Çankaya'ya taşıyıp postunu kurtarmasını sağlamanın peşindedir.

AKP'İN SESSİZ DEVRİM UYDURMACASI

Soma katliamının ardından hükümet için beliren sıkıntının atılmasının hemen ardından, Haziran ayının başında Diyarbakır'da organize ettiği Çözüm Çalıştayı ile AKP çözümünden ne anladığını bir kez daha gösterdi. Basına kapalı olarak yapılan bu çalıştayda HDP/BDP cephesinden kimse yoktu hatta hükümeti alkışlamak üzere davet edilen katılımcılardan başka kimse de yoktu. AKP "çözüm sürecini" baştan beri yaptığı gibi esas muhataplarını muhatap almadan yürütmeyi sürdürüyordu.

Bu çalıştaydan kamuoyuna yansıyan yegâne şey AKP'nin 12 yıllık icraatlarını anlatan Sessiz Devrim kitabı oldu. Bu kitap da, çalıştayın kendisi de AKP'nin gündeminin başında Tayyip Erdoğan'ı Çankaya'ya taşımak olduğunu açıkça göstermektedir. Bu kitabın esasen son AKP kongresinde dağıtılan ve geleceğe ilişkin projeleri tarif etmekten çok geçmiş hakkındaki efsaneler üzerinden geleceğe dair sahte umutlar eklemeye dönük bir propaganda malzemesi olduğunu görmek zor değildir.

Sessiz Devrim kitabında Kürdistan'da yapılan ve yapılması planlanan karakol/kalekol inşaatları yanı sıra yurt, pansiyon, okul, cami, "sevgi evi" ve benzerlerinin yanısıra "Sosyal donatı uygulamaları kapsamında" "15 milyon ağaç dikimi ve çalı peyzajı"ndan kivançla söz edilmektedir. "TOKİ kapsamında yapımına karar verilen 341 karakoldan 275'inin inşaatları başlatılmış olup, 66'sı ise ihale

aşamasındadır" diye müjdelenen bu saldırı planına karşı tepkilere hükümetin nasıl yanıt vermeye niyetli olduğunu görmek zor olmadı.

Bu çalıştay takibeden süreçte Medeni Yıldırım'ın şehit düştüğü Lice'de iki Kürt genci daha kalekol yapımlarını protesto ederken askerinin yayılım ateşleriyle katledildi. Başka kentlerde de hem kalekolları hem de bu katliamı protesto eylemlerine güvenlik kuvvetleri sert müdahaleler yapmaya devam etti.

Öte yandan gerici IŞİD çetelerine mensup unsurların kâh cepheye gitmek üzere kâh tedavi vb. maksatla mekik dokuduğu Suriye sınırında Rojava'dan can havliyle kaçıp, kuzey Kürdistan'a sığınmak isteyenlere sınırda ateş açılmasına ve bir çoğunun katledilmesine devam ediliyor. Roboskili ailelerin kaybettikleri yakınlarını ziyaret etmesi yönündeki girişimlere yönelik sert tedbirler de sürüyor.

AKP'nin bu saldırıları sürerken KCK ve HDP/BDP cephesinden "çözüm süreci"nin tıkandığı yönündeki kim bilir kaçınıcı açıklamayı takiben, Kürdistan'da sınırlı bir ölçüde de olsa kimi askerî ve denetim amaçlı eylemler başladı. Hükümet ve destekçileri kadar muhalefet partileri ve destekçileri hemen bu eylemlere bakarak "çözüm süreci"nin boşa çıktığı konusunda vaveyla kopardı; her iki kanat bilhassa suçlu PKK ve HDP/BDP'ye atmakta birleşti. Ama belli ki bu yeterli değildi.

BAYRAK KRİZİ İŞİD'İN İNDİRDİĞİ BAYRAKLA SONA ERDİ

Lice'de bir garnizona giren vehala aidiyeti bilinmeyen (HDP kendileriyle ilişkisi olmadığını ve kim olduğunu açıklayacağını bildirmişti) bir kişi gönderdiği bayrağı indirdi ve bir kıyamet koptu. Muhalefet, hükümet ve "çözüm süreci" yüzünden böyle bir aşağılanmayla yüzyüze kaldığını öne çıkardı. Erdoğan sorumluluğu karakol komutanının üzerine attı. Hükümet ve burjuva muhalefeti olaydan Kürtleri sorumlu tutma konusunda birleşti. İki koldan geliştirilen bu propagandanın hemen ardından daha önce de görülmüş olan eli sopalı taşlı kimi gruplar, yer yer Kürtlere yönelik saldırılar yapmaya başladı. Medya'nın da pompalamasıyla şovenizm dalgası yükseltildi.

Tam o esnada Suriye'den Irak'a geçip, Musul'u ele geçiren IŞİD'in kentteki tek diplomatik kurum olan TC konsoloslukuna girmesiyle gündem değişti. Binadaki 49 personel direnmesiz rehlin alınmıştı. İlginçtir ki upki İkinci Hava Kuvvetleri Garnizonunda olduğu gibi bizzat Erdoğan, Başkonsolos'a direnmeden teslim olmaları talimatını vermişti. Üstelik bu kez vatan toprağı sayılan elçilik binası da bayrakla birlikte IŞİD'e teslim edilmişti.

AKP, kendisine karşı tutum almaya başlayan HDP ve BDP'yi Lice'de indirilen bayrağı bahane ederek "çözüm süreci"ni sabote etmekle bir kez daha suçlayıp hedef gösterirken, bu kez sus pus oldu. Lice'de bayrağı indiren terörist ilan edilmişken kendi yetiştirmesi IŞİD çetelerine hâlâ aynı sıfatla hitap etmeye asla yanaşmamakta hatta rehinelere serbest bırakılmasını rica etmektedir.

O nedenle AKP'nin suskun kaldığı konsolosluk işgalini izleyen günlerde bayrak krizi CHP ve MHP tarafından pompalandı. Onlara yakın basın yayın organları bu kez bu olay üzerinden şovenizmi pompalamaya başladı. IŞİD'in ne olduğu ve nereden çıktığı üzerine açıklamalar yapanlar, bu onur kırıcı durumun sorumlusunun IŞİD'i bugüne kadar donatıp destekleyen AKP ve onun dış politikası olduğunu öne çıkardı. AKP'nin dış politikası yüzünden Türkiye'nin mezhep çatışmalarının içine ve Orta Doğu keşmekeşine sürüklendiğini öne çıkardı.

Ancak her ne hikmetse asıl tehlike Irak Kürdistan Federate devletinin bu vesileyle bağımsızlık ilan etme kararını açıklamasında görüldü. Muhalefet cephesinden bu gelişmeyle Güney Kürdistanlıların Türkmen topraklarına iyice yerleşeceğine dikkat çekildi. Türkmenleri katleden IŞİD'e karşı vaveyla koparanlar, Musul'dan geri dönüp Rojava'ya saldırılarına artıran bu çete karşısında suspus olup Rojava'nın ve Güney Kürdistan'ın Türkiye'nin bölünmesini tetikleyen dinamikler

olduğunu söylemeye koyuldu. Her halükârda toplumda Kürtlere karşı şovenizm yükseltilmeye devam edildi. Muhelefet hem AKP'ye vurup hem de Kürt düşmanlığını pompalamak için bu gelişmeleri kullanmakta.

Besbelli İŞİD AKP'nin düşmanı değil, beslemesi ve müttefikidir; aralarında bir düşmanlık ilişkisinden ziyade bir işbirliği ve ortaklık ilişkisi olduğu çoktan beri sır değildir. Bilhassa Esad'a karşı mücadeleyi destekleme kılıfı altında El Nusra'nın yanısıra İŞİD'in bizzat AKP tarafından donatılıp Rojava'ya saldırdığı üstü örtülmeyen bir gerçektir. Bununla birlikte, tam sıkışık bir durumdayken AKP hükümetinin, İŞİD'i Musul'a yönlendirildiğini düşünmek ve bunun altında bir tertip aramak akla ziyan olur. İŞİD Suriye'de BAAS güçleri ve PYD/YPG karşısında etkisiz kalmıştı. Fakat bu maksatla görülmemiş ölçüde maddi ve lojistik destekle donatılıp büyük güçleri çatısı altında toplamıştı. Bu çerçevede elde ettiği güçle İŞİD'in kendi planları doğrultusunda asıl doğduğu yere döndüğü daha makul bir izah olsa gerektir.

Açık ki, İŞİD Musul'a TC konsolosluğunu basıp oradakileri rehin almak üzere gitmiş değildir. Ama Musul'daki yegâne diplomatik kurum da TC konsolosluğu idi ve belli ki bu müstahkem mevzi İŞİD'i içindeki diplomatik personelden daha fazla ilgilendirmektedir. Zaten ne İŞİD tarafından ne de Ankara'dan bir rehine pazarlığı olduğuna dair somut bir açıklama gelmiş değildir. Kesin olan, gelen yayın yasaklarından anlaşıldığı üzere, bu süreçte şimdilik hükümetin aleyhine çalıştığı ve hükümetin bu sorunu sessizce gündem dışına öteleme gayretinde olduğudur.

Öte yandan Erdoğan'ın başka herhangi bir vesile ile olduğu gibi İŞİD'in TC konsolosluğunu basmasını Çankaya'ya giden yolda bir basamak olarak kullanmak üzere değerlendirmek için hazırlık yaptığını düşünmek daha doğru olur. Daha önce François Hollande'in nükleer santral pazarlığı için Ankara'ya gelmişken talep etmesi üzerine İŞİD'in elindeki rehin Fransız gazeteciler nasıl "tereyağından kil çeker gibi" evlerine dönmüş ise, bu sefer de Musul'daki rehinelere benzer bir biçimde ve Erdoğan'ın bir kez daha kahramanlaştırmak üzere serbest kalacaklarından kuşku duymamak gerekir. İŞİD'in de hamisine bu bakımdan zorluk çıkarmayacağını düşünmek gerekir.

Mevcut durum Orta Doğu'da son Körfez savaşının ardından kurulan "Pax Americana'nın" yeniden ve bu sefer Obama'nın tarz ve üslubuna göre yeniden ele alınacağını göstermektedir. Bir zamanlar Orta Doğu'nun belirleyici aktörü olma iddiasını taşıyan Tayyip Erdoğan'ın bu süreçte herhangi bir rolü olmayacağı da anlaşılmaktadır. Bu gelişmelerin Erdoğan-Davudoğlu ekibinin hayallerini gerçekleştirmelerine zemin hazırlayacağına kafa yormak da boşuna olur. Zira o ekip Orta Doğu'nun kaderini tayin etmek üzere plan yapmaktan çok, kendi geleceklerini nasıl teminat altına alacakları konusunda yoğunlaşmış durumdadır. Ekmeleddin İhsanoğlu'nun aday gösterilmesiyle ezberleri nispeten bozulmuş ve seçimlerde Erdoğan'ın alışılmış saldırgan üslubunu sürdürmeyeceği anlaşılmıştır. Bu şartlarda cumhurbaşkanlığı seçimlerini nasıl sonuçlandırabileceklerini düşünmekte ve Erdoğan'ın Çankaya'ya çıkması halinde AKP'nin tek parça halinde kalmasını nasıl teminat alacaklarının hesaplarını yapmaktadırlar.

Bu aşamada bu gelişmelerin ne yönde ve nasıl gelişeceği Türkiye ve Kuzey Kürdistan'daki emekçilerin öncelikli konusu olmasa gerektir. Tıpkı AKP'nin yapmaya çalıştığı gibi, bu gelişmelerin Ağustos ayındaki seçimlerin seyrinde nasıl bir rol oynayacağı üzerinde durmak daha isabetli olur.

Erdoğan bu gelişmelerden kendi ikbali için ne yönde istifade edeceğini hesap etmektedir. Bu gelişmelerden hareketle Kürtleri bir kez daha nasıl yedeğine alacağını hesabını yapmaktadır. Türkiye ve Kuzey Kürdistan'daki emekçilerin çıkarlarını temsil etme iddiasında olanlar da Orta Doğu'daki bu gelişmelerden önümüzdeki seçim sürecinde nasıl yararlanabileceklerine kafa yoracaktır. Bu gelişmelerin rüzgârını arkalarına alarak seçim sonrası dönemde demokratik haklar mücadelesinin önünün açılmasını sağlamak üzere cumhurbaşkanlığı seçimlerinde AKP ve rakipleri karşısında nasıl bir kampanya yürütüleceğine yoğunlaşmalıdır.

Muhalefetin adayının beklenen isimlerden biri olmaması, durumu değiştirecek değildir. Kal-

dı ki KÖZ'ün arkasındaki komünistler bakımından bu sürpriz aday şartıcı olmamalıdır. Zira öteden beri CHP'nin AKP'nin yedeği olduğu ve ABD emperyalizmi tarafından CHP'nin AKP'nin yerine hazırlandığını söylemekteydik. Ekmeleddin İhsanoğlu bu bakımdan en tipik isimlerden biridir. Her ne kadar Erdoğan "paralel aday" sıfatını yakıştırmamış olsa da, İhsanoğlu AKP/Cemaat çatışması denen çatışmada Cemaat neyi temsil ediyordu ise, onu temsil edebilecek en tipik isimdir. İslam ve Türklük konusundaki akademik şöreti bir yana, Cemaatle daima yakın ilişkiler içinde olmuş, uluslararası kurumlarda kritik pozisyonlara gelmesi de ABD'nin İslam dünyasına ilişkin planlarıyla beraber gündeme gelmiştir. Üstlendiği kritik görevlerde daima ABD emperyalizmi ile yakın ve sıkı ilişkiler içinde olmuş ve daima bu çizgide kalmaya özen göstermiş sözümona "siyaset dışı" bir figür olmuştur. Erdoğan ile, Sisi'nin darbesi konusunda karşı tutumlarında olmasıyla da yolları en açık bir biçimde ayrılmıştır. ABD modeli ılımlı İslamcı aday rolüne İhsanoğlu'nun İŞİD'le içli dışlı Erdoğan'a göre daha yakın olacağı açıktır. Zaten bu istikamette açıklamalar gecikmemiştir.

Bununla birlikte, İslamcı kimliği ile CHP'ye yakıştırmamayan İhsanoğlu'nun asıl Türk milliyetçisi şoven kimliğinin öne çıktığını gözden kaçırmamak gerekiyor. Yıllarca Türkes'in danışmanlığını yapmış ve MHP kadrolarıyla yakın bir teşriki mesaide bulunmuş olan çatı adayının esasen MHP'nin aday olduğunu düşünmek zorlama olmaz. CHP ile MHP'nin şovenizm ortak paydasındaki kesişme noktasında ortaya çıktığını söylemek yanlış olmaz. Keza yıldızının Kenan Evren zamanında parlamış olması da tesadüf değildir. Bu bakımdan bu adayın esas olarak Kürt seçmenleri Erdoğan'ın arkasından çekmek üzere öne çıkarılmadığı besbellidir. Tersine Erdoğan'ın arkasından mütevedeyin oyları çektiği oranda onu HDP/BDP'ye daha fazla muhtaç edecek bir aday olarak görülmelidir.

Tayyip Erdoğan Kenan Evren'in kendisi için hazırladığı kıyafeti giymeye hazırlanmaktadır. 12 Eylül referandumunda güya 12 Eylül Anayasasını değiştirme demagojisiyle bu kıyafeti kendi boyuna posuna göre rötuşlamıştır.

Rakipleri ise 12 Eylül Rejiminin esasına ve bu rejimin temel harçlarından olan Türk-İslam sentezi ideolojisine dokunmadan karşımıza bir başka Türk-İslam sentezi temsilcisiyle çıkmaya hazırlanmaktadırlar.

Cumhurbaşkanlığı seçimlerinde burjuvazi, emekçilerin ve ezilenlerin karşısına iki şoven Türk-İslam sentezi taraftarı çıkarmaktadır. Bunlardan Erdoğan Türk-İslam sentezinde Türklükten çok İslam'a vurgu yaparken, vaktiyle Türkes'in de danışmanlığını yapmış olan İhsanoğlu'nun ise belki İslamcılığı daha ılımlı ama Türkcülüğü kesinlikle daha az değildir. Kesin olan birbiriyle şovenizm konusunda yarışacak iki İslamcı aday karşı karşıya gelecektir. Bunlardan biri Erdoğan'ın altından mütevedeyin kesimlerin desteğini çekmeye aday olunca Erdoğan'ın git gide daha fazla Kürt seçmene muhtaç bırakacakları açıktır. Bu nedenle Kürt seçmenin önüne Erdoğan'ın bir kez daha "çözüm demagojisiyle" çıkmasını beklemek gerekir. Nitekim sözde "çözüm yasaının" çıkarılması bunun ifadesidir.

ROJAVA DEVRİMİNİN SAVUNUSU SEÇİMLERDE İZLENECEK TUTUMU BELİRLEMELİ

Ama bu çözüm yasaşı çabucak gündemden düşmüştür. İŞİD'in Bağdat'a yürümek yerine Musul seferinden elde ettiği ağır silahlar ve yeni askeri güçlerle birlikte yeniden Rojava'daki karşı-devrimci misyonunu sürdürmek üzere Kobane'ye yönelmesiyle gündem değilse de iklim değişmiş durumdadır.

Kürtlere karşı karakol ve kalekollar inşa eden AKP'nin çoktan beri sınırlarını gerici İŞİD çetelerine açtığı sır değildi. Bugün bir yandan Rojava'ya saldıran bu çeteler hâlâ devletin koruması altında, sınırın beri tarafında Urfa civarında kol gezmektedir. Buna karşılık İŞİD çetelerinden kaçarak kuzeydeki kardeşlerinin yanına sığınmaya çalışan Rojavalılara veya sınırı geçmeye çalışanlara ve Roboskili ailelere ateş açılmaya devam edilmektedir.

Rojava'ya (bilhassa Kobane'ye) saldıran İŞİD çeteleri sınırın Türkiye tarafını, üs ve cephe gerisi olarak kullanmaktadır. İŞİD'in cephe gerisi olarak fütursuzca kullandığı alan Kuzey Kürdis-

tan'dan başka bir yer değildir. Burada asayiş İŞİD'i besleyen ve destekleyen AKP hükümetine bırakmak ise herhalde Rojava Devrimi'nin savunulması için ilk akla gelen şey olmasa gerektir.

Böylece Kuzey Kürdistan'da uygulanmaya başlayan asayiş ve denetim uygulamalarının aslında ne kadar yerinde olduğu son günlerdeki gelişmelerle Kuzeyli Kürtlerle destekçilerinin sınır bölgesindeki eylemlilikleriyle daha net bir biçimde görülmüştür.

Hüseyin Ali 11 Temmuz tarihli Yeni Özgür Politika'daki yazısında doğru söylemektedir:

"Kuşkusuz Kobane'ye Kuzey Kürdistan'dan verilen destek de hâlâ yetersizdir. Bu desteğin daha aktif hale gelmesi gerekir. Kobane sınırına, Ceylanpınar sınırına gitmek ve sınırları ortadan kaldırmak lazımdır. Kobane, Ceylanpınar ve Rojava'nın diğer yerleri Kuzey Kürdistan'ın doğal uzantısıdır. Saldırıları ise dış güçlerdir. Serêkaniyê ile Ceylanpınar (Kuzey Serêkaniyê'si), Kobane ile Suruç sınır ortadan kaldırılarak buralar birleştirilmelidir....."

Abdullah Öcalan da "çözüm yasaşı" diye anılan "Terörün Sona Erdirilmesi ve Toplumsal Bütünleşmenin Güçlendirilmesine Dair Kanunu" kutlarken kendisini ziyaret eden Sırrı Süreyya Önder ve Leyla Zana'ya "İŞİD'in hunharca saldırıları hiçbir şekilde kabul edilemez. Başta halkımız ve gençlerimiz kurumlarımız olmak üzere bütün demokratik güçleri bu ölüm çetelerine karşı seferber olmaya çağırıyorum. Bu ölüm çetelerine kolaylık sağlayanlar meydan verenler ve kullanmaya çalışanlar başta bölge barışı olmak üzere halkların geleceğini de tehlikeye atıyorlar." diyecekti.

KCK eşbaşkanı Cemil Bayık ise şunu söyledi: "Meşru savunma gücünden vazgeçmek, başta Kürtler olmak üzere Orta Doğu halklarını despotik ve eli silahlı devletlere ve çetelere teslim etmek olur. Amiyane deyimle kediye ciğer teslim etmek anlamına gelir.

..... Türkiye sadece içeride antidemokratik bir politika izlemiyor, dışarıda da despotik ve zalim devletleri ve çeteleri destekliyor. Rojava'da ve Suriye'de kimlerden yana olduğunu ortaya koymuştur. Rojava'da ve Kobane'de demokrasi güçlerini değil de, eli silahlı ve Kürtleri teslim almak isteyen çeteleri destekliyor.

Orta Doğu'da özellikle Kürtler meşru savunma gücüne sahip olmadan varlığını koruyamazlar. Fiziki ve kültürel soykırma tabii tutulurlar. Hâlâ hiçbir devlet ve siyasi güç bu amacından vazgeçmiş değildir. Türkiye hâlâ bu zihniyettedir. Dolayısıyla Kürtler ve Kürdistan halkı özgür ve demokratik yaşama kavuşmadan kim gerillanın direnişten vazgeçeceğini ve silah bırakacağını sanıyorsa o hayal görüyordur."

Rojava Devrimi ve bu devrimin savunusu seçimlerde hangi tutumun izlenemeyeceğini açıkça ortaya çıkmasını sağlamaktadır. Hem Rojava Devrimi'ni hem de o devrimi İŞİD çeteleriyle boğmak isteyen Erdoğan'ın desteklenmenin mümkün olmayacağını göstermektedir. Sözümona çözüm müzakeresi yürütme görüntüsü verdiği muhatabına "terör örgütünün başı" derken, kendi yetiştirmesi İŞİD çetelerine bir türlü terör örgütü diyemeyen Tayyip Erdoğan'a ne Kürtlerin ne de de demokratik haklar mücadelesi veren güçlerin verecek tek bir oyu olmaması gerektiğine işaret etmektedir.

Kuşkusuz Selahattin Demirtaş da kampanyasını emekçilere ezilenlere ve "ötekileştirilerek horlanan" tüm kesimlere hitabederek açarken Rojava Devrimi'ni savunma gereğine dikkat çekmiştir. Doğrusu da budur.

Bu şartlarda önümüzdeki seçim kampanyası boyunca Tayyip Erdoğan ve Ekmeleddin İhsanoğlu'dan hangisinin Çankaya'ya çıkmasının demokrasi mücadelesi açısından daha isabetli olacağına kafa yormak büyük tuzaktır.

Erdoğan, Kenan Evren'in kendisi için sipariş ettiği devlet başkanlığı kıyafetini giymeye hazırlanmaktadır ve bunun için de 12 Eylül Rejiminin bütün kurum ve imkânlarını hükümet olmanın avantajıyla kullanmaktadır. Hâlbuki son seçimleri bu anayasayı değiştirme vaadiyle kazanmıştı. Onun karşısına çıkarılan aday ise Kenan Evren tarafından İslam Kalkınma Örgütünün başına tayin edilen MHP'nin eski danışmanıdır. O da rakibine karşı çıkarken onun yaslandığı 12 Eylül Rejimine dokunmamakta rakibini 12 Eylül Anayasası'yla alt etmek istemektedir.

Birbirlerinin yedeği olan her iki aday da Kürt-

lere, Alevilere, devrimcilere karşı düşmanlık konusunda aynı tutumun temsilcileridir. Aralarında ki üslup farkı bu ortaklığın üzerini örtemez.

Bunu açığa çıkarmanın en iyi yolu da onların karşısına aynı bir adayla çıkılmasıydı o aday Selahaddin Demirtaş'dır. Demirtaş elbette 12 Eylül Rejiminin ürünü iki rakibine karşı sadece Çankaya'ya çıkma hedefiyle çıkamaz. 12 Eylül Rejimini ve Anayasasını hedef tahtasına koyabilecek ve 12 Eylül Rejimini karşısına alabilecek tek aday Demirtaş'tır.

Demirtaş bu rakiplerine karşı en büyük gücü Rojava devriminden alacaktır. Kendilerini savunma gayretinde olan Rojavalıların onun seçim kampanyasına katılacak değildir elbette. Ama Rojava'daki öz-savunmanın rüzgârı seçim kampanyasının en önemli desteği olur. Rojava Devrimi'nin savunusuyla seçim kampanyasına çıktığı takdirde kimin nerede durduğu açık seçik ortaya çıkacaktır. Bu takdirde Medeni Yıldırım bir kez daha Ali İsmail Korkmaz ve diğerleriyle bir kez daha buluşabilir ve Rojava'dan esen rüzgârın Gezi Ayaklanması'nın rüzgârıyla buluşması için bir fırsat yeniden belirebilir.

İhsanoğlu ve Erdoğan'ın karşısına Selahattin Demirtaş şahsında güçlü bir adayın gösterilmesi birinci turda HDP/BDP seçmen kitlesinin ötesinde bir itibar görmesinin koşullarını arttırmaktadır. Bu da Erdoğan'ın ilk turda seçilmesini büyük ölçüde tehlikeye atan bir gelişmedir.

Ne var ki ikinci tur daha kritiktir. Her ne kadar Demirtaş birinci turu aşamaması halinde ikinci turda iki adaya da or vermeyeceğini açıklamış olsa da, bu henüz ikinci turda aktif bir boykot çalışması yapılacağına ilanı anlamına gelmez. Oysa daha şimdiden bunun ifade edilmesi ve ne olursa olsun iki gerici adaya karşı etkin bir kampanyanın ilk turda olduğu gibi ikinci turda da sürdürülmesi şarttır. Bu tutum ilk turda nasıl bir kampanya yürütüleceğinin de çerçevesini belirlemeyi gerektirir. Asla diplomatik ve ılımlı bir kampanya değil ilk turdan itibaren her iki adayın da ipliğini pazara çıkaran bir kampanya yürütülmesi esas alınmalıdır ki ikinci turda eğer bu iki seçenek kalırsa aynı yertlikle bu kampanya boykot istikametinde sürdürülebilir.

Daha ilk adımdan itibaren Kürtlerin de, demokrasi güçlerinin ve emekçilerin de düşmanı olan iki aday arasında bir tercih yapmamak gerekliliği vurgulanmalı, Roboski'nin ve Gezi eylemcilerinin faili, Rojava'daki katliamın sorumlusu Erdoğan'a da 1978 Maraş Katliamı'nın danışmanı İhsanoğlu'na da Kürtlerin, Alevilerin devrim ve demokrasi güçlerinin verecek bir tek oyu olmadığının altı şimdiden çizilmeli ve seçim çalışmalarının sonuna kadar bu kampanya aktif bir biçimde yürütülmelidir.

Gezi Ayaklanması'nda harekete geçen yığınların ve onları destekleyenlerin Tayyip Erdoğan'a oy vermeyecekleri açıktır. Ama Ekmeleddin İhsanoğlu'nun da onlara Tayyip Erdoğan'dan daha yakın olmadığı besbellidir. Selahaddin Demirtaş'ın asıl rolü ve ödevi Çankaya'ya çıkmaktan çok bu iki rüzgârı buluşturmak olsa gerektir. Çünkü açıktır ki ağustos ayı ile birlikte sadece Çankaya'ya kimin çıkacağı belli olacaktır. Bu dönemeci takiben siyaset gündemine AKP cephesindeki koltuk kavgaları ve CHP/MHP cephesinde yeni bir gerici koalisyonun hazırlık pazarlıkları oturacak gibi görünmektedir.

Buna karşılık emekçilerin ve ezilenlerin cephesinde ise gündemin temel sorunu bu seçim kampanyaları boyunca demokratik haklar için mücadelenin örülmesi olmalıdır. Çankaya'da veya hükümetin başında kimin olduğundan bağımsız olarak seçim kampanyaları boyunca sokaklardan gelişecek olan ve eğer olursa ikinci tur kampanyaları boyunca da aktif olarak sürdürülmesi gereken bu mücadele ağustos ayında sona erecek değildir. Aksine asıl o zaman sokaklardan güç alan Gezi'nin ve Rojavanın rüzgârını arkasına alan ana muhelefet hareketi başlayabilir. Ancak o takdirde Gezi'de, Soma'da ve Roboski katledilenlerin ve daha nicelerinin hesabını sormak mümkün olur.

Bu seçimler ilk genel seçimlere kadar sürülecek ve daha çok sokaklarda emekçi ve ezilen yığınları birleştirerek seferber edecek bir muhelefet hareketinin örülmesi için bir başlangıç olmalıdır. Seçim sonuçları ne olursa olsun ara vermeden hız kesmeden sürdürülmelidir. KÖZ'ün arkasında duran komünistler bu seçim kampanyalarında bu bilinçle üzerlerine düşeni yapmak üzere hazır olmalıdır.

Selahattin Demirtaş Bursa'daydı

Cumhurbaşkanı adayı Selahattin Demirtaş seçim çalışmaları kapsamında Bursa Emek Mahallesi'nde yapılacak seçim bürosunun açılışını yaptı.

Sırrı Süreya Önder'inde katıldığı etkinlikte Selahattin Demirtaş büyük bir coşkuyla seçim otobüsünün üstüne çıktı. Emek Mahallesi'ndeki yaklaşık 2500 kişiye seslendi. Konuşmasında dünya barışı ve özgürlük için bir araya geldiklerinin altını çizdi. "Bursa'daki bu coşkulu karşılama dolayısı ile da kendi özgür iradesine sahip çıkan bu halkın mesajı güçlü bir şekilde aldığımı düşünüyorum. Sizlerle uzun süren ve

hep birlikte zorunlu bir yürüyüşü gerçekleştireceğiz" dedi. Ardından sözlerine şöyle devam etti: "Kendinden olmayana da sevmek kolay değil. Herkesin hakkını, hukukunu savunmak kolay değil. 'Sadece bize' demediniz bütün kimliklere, inançlara özgürlük istediniz. İşte şimdi Türkiye'de gerçek bir özgürlük yürüyüşünü siz başlattınız. Asıl gurur duyulması gereken sizlersiniz. Bu birlikteliğimizi sürdürürsek Karadeniz'den Trakya'ya doğudan batıya kadar bu sevdaya büyük başarımla Türkiye yeni bir yaşama sayfa açmış olacak."

Selahattin Demirtaş konuşmasının devamında TRT'nin yaptığı yayımlarla taraf tutuşunu savundu. Yapılacak cumhurbaşkanlığı seçimlerinde gönülünde ilk turda Çankaya'ya çıkmak olduğunu açıklayan Demirtaş, "Ama görünen o ki ikinci tura kalacak. Biz sadece yarışın adil olmasını istiyoruz" dedi. Konuşmasında Soma katliamına değindi. Soma'daki maden işçilerinin TBMM'ye girmek istediğini ifade eden Demirtaş, "Maden işçisi kardeşlerim maden kıyafetleriyle girmek isteği için engellenmişler. Bu kıyafetle giremezsiniz diyerek hor görmüşler. Bu işçilere

yapılabilecek en büyük hakarettir. Orası milleti temsil ediyor orası milletin... Oraya millet girmiyorsa meclis olmaktan çıkar. Eğer sen halkı emekçiye bu kadar hor görüyorsan emekçilerin de bu zihniyete bir cevap vermesi lazımdır." şeklinde konuştu. Müzik gurubunun türkülerinden sonra etkinlik sona erdi.

Tayip ve Eklemedin farklı kulvarlarda değil biri birinin yedeği konumundadır. Gezi Ayaklanması'ndan beri süregelen siyasi krizin cumhurbaşkanlığı seçimleri üzerinden genel seçimlere dek derinleşerek uzanacağı kesin. Gezi Parkı'nda başlayan ayaklanmanın ruhunun başta Kürt ve kadın emekçiler olmak üzere toplumun ezilen tüm kesimlerine taşındığı bir mücadele dönemini başlatmıştır. Selahattin Demirtaş desteklemek üzere bir araya gelen kesimler burjuvazi içindeki ittifakı fırsat bilmeli. Gezi'den ve Rojava'dan güç alarak AKP karşısında bağımsız bir savunma hattını kitle eylemlerini yükselterek oluşturmalıdır.

**Kurtuluş Yok Tek Başına
Ya Hep Beraber Ya Hiç Birimiz**

Çağrı'nın İbrahim Kaypakkaya anmasına katıldık

YDİ Çağrı Dergisi İbrahim Kaypakkaya'nın katledilişinin 41. yılında gerçekleştirdiği bir Konferansla İbrahim Kaypakkaya'yı andı. 11 Mayıs tarihinde İsmail Beşikçi Vakfı'nda "İbrahim Kaypakkaya ve Devrimin Güncelliği" adıyla gerçekleşen Konferansa biz de katıldık.

Konferansın konuşmacıları Çağrı'dan Çetin Deste, İbrahim Ünal ve Volkan Yaraşır'dı Konferansın yöneticiliğini Hasan Erkul yaptı.

Saat 14.00'te başlayan konferans yaklaşık beş saat sürerek saat 19.00 sona erdi. Konferansa 100 kişi civarında bir kitle katılım gösterdi. Konferans başlamadan önce başta İbrahim Kaypakkaya ve tüm devrim davası uğruna düşenler adına saygı duruşunda bulunuldu.

Yapılan saygı duruşunun ardından Hasan Erkul yaptığı açılış konuşmasında şunları ifade etti: "İbrahim Kaypakkaya'yı iyi değerlendirmek için içinde mücadele ettiği dönemi çok iyi bilmek gerekir. O dönem ÇKP ve AEP modern-revizyonizme karşı mücadele veriyordu ve bu düşünce Mao Zedung düşüncesiydi. Bu düşünce modern revizyonistlere karşı verdiği mücadelede doğru bir yol izlerken bu düşünce burjuvaziye küçümseyen, baş düşman olarak ABD ve SSCB'yi görüyor yani sömürge ülkelerde devrimci durumun sürekli olduğunu iddia ediyordu İbrahim Kaypakkaya'da Mao Zedung'un bu düşüncelerinden etkilendi. Bu arada Fransa'da '68 eylemleri diye anılan öğrenci- işçi eylemleri başladı ve bu topraklara da sıçradı. Daha sonraki gelişmeleri biliyoruz diyerek sözü ilk konuşmacı olan YDİ Çağrı adına Çetin Deste'ye bıraktı. Deste konuşmasında İbrahim Kaypakkaya'nın mücadeleye nasıl ve ne ortamda atıldığını anlatırken Fransa'da başlayan 68 öğrenci hareketinin Türkiye'ye de sıçradığını ama zaten bu toraklarda 60'lı yılların ortalarından başlayan sınıf hareketliliğinin 15-16 Haziranla doruğa ulaştığını ifade etti. O dönem ÇKP ve AEP'nin SSCB'ye karşı getirdiği modern revizyonist haklı eleştirisinin yanın da Mao Zedung düşüncesi olarak bilinen bu anlayışın bu tepkisel tutumuna rağmen kendi savundukları ML'in bir çok anlayışını tahrif eder noktadaydı. Örneğin dönem tespiti olarak Lenin'in emperyalizm çağ tahlilini bir tarafa bırakarak emperyalizmi küçümseyen özellikle sömürge ülkelerde sürekli devrimci durum tespiti yapılması yanlış. İbrahim Kaypakkaya ML'den etkilendiği oranda doğru bir çizgi izledi. Ulusal sorun ve Kemalizme karşı aldığı tavır bunlardan en önemlileriydi; ayrıca devrimin işçi-köylü ittifakı temelinde yükselen bir mücadeleyle gerçekleşeceği görüşünü savunuyordu. Ancak Kaypakkaya ÇKP ve Mao Zedung düşüncesinden etkilendiği oranda hatalı şeyler yaptı. Örneğin ÇKP örgütlendiği ilk yıllar olan 1920'lerin başında çekirdeğini işçi sınıfı içerisinde oluştururken Kaypakkaya örgütlenmeye köylülük içerisinde başlamıştır. Diğer yandan Kaypakkaya, Leninist çağ tespitini benimsemek yerine Lin Biaocu çağ tespitini benimsemesi, ona bağlı olarak düşmanı taktik olarak küçümsemesi, Leninist devrimci durum teorisinin ruhuna aykırı tespitler yapması ve somut durumu da yanlış değerlendirmesidir diye biliriz. İbrahim Kaypakkaya'nın temel yanlışlarından bir tanesi ise Çin somutunda uygulanan Halk Savaşı stratejisinin hiç ayrımsız tüm yarı-sömürge ülkelerde geçerli olduğunu kabul etmesiydi. Fakat tüm bunlara rağmen İbrahim Kaypakkaya'ya kendisinden önceki kuşakların ML'i aktaracak durumda olmamaları İbrahim Kaypakkaya'nın her alanda doğrulara ulaşmasını engellemiştir. Bu yüzden İbrahim Kaypakkaya'yı bir bütün olarak değerlendirdiğimizde yanlışları ne olursa olsun o komünist bir önderdir" dedi.

Daha sonra İbrahim Ünal konuşmasını yaptı. Ünal konuşmasına; "İbrahim Kaypakkaya'yı anarken, onu değerlendirirken ona karşı yapılan en büyük haksızlık onu sırf ser verip sır vermeyen bir devrimci olarak öne çıkarmaktır. Evet Kaypakkaya'nın ser verip sır vermediği doğrudur ve önemlidir ama bizim İbrahim Kaypakkaya'yı savunurken asıl öne çıkaracağımız onun egemenlere karşı vermiş olduğu ideolojik mücadelenin önemi olmalıdır. Kaypakkaya gerçekten gerek ulusal sorun bağlamında Kürt ulusunun kendi kaderini tayin hakkı konusunda savundukları gerekse de Kemalizmin niteliği konusunda söyledikleri önemlidir. Bu bağlamda 12 Eylül sonrası egemen sisteme karşı ideolojik mücadele konusunda zayıf kalmıştır. İbrahim Kaypakkaya'nın yaşadığı dönem Mao Zedung düşüncesinin Avrupa'da etkili olduğu bir dönemde öğrenci- gençlik eylemleri olarak başlayan '68 hareketinin Türkiye'de de öğrenci- gençlik ve işçi hareketini etkilemiştir 15-16 Haziran direnişini böyle anlamak gerek. Ben Mahir Çayanların silahlı mücadeleyi başlatmalarına ilk sol dalga, İbrahim Kaypakkaya'nın çıkışına ise ikinci sol dalga olarak bakıyoruz. Ama sonunda bu iki dalga da yenilmiştir" dedi.

Son konuşmacı Volkan Yaraşır ise konuşmasına başlarken İbrahim Kay-

pakkaya'nın konferansın konusu da olan devrimin güncelliği meselesini çok iyi yakaladığını aslında kırla kent arasında ki devrimin diyalektiğini çok iyi yakaladığını söyledi ve şöyle devam etti: "Nasıl ki 1927'de Çin'de ağır bir yenilgi alan ÇKP uzun yürüyüş adı verilen bir yürüyüşün ardından kırsala çekilerek devrimi burada mayalandırıp Leninist teorisinin bir diyalektiğini kurmayı başardıysa Kaypakkaya'da böyle yapmıştır. Siz Sivas'ın öte tarafında gerilla savaşı vermeyeceksiniz de ne yapacaksınız, bu yüzden kır –kent mücadelesine bir bütün olarak bakmak gerekir." Volkan Yaraşır döne döne İbrahim Kaypakkaya'nın düzenin iki temel direğine vurup onu yıktığını ifade etti. Bu direklerden birisini Kemalizm, ikincisi ulusal sorun meselesi olarak tarif etti.

İlk tur konuşmalarının ardından verilen aradan sonra ikinci tura geçildi. Bu turda kurum adına söz almak isteyenlere ve soru sormak isteyenlere söz verileceği ifade edildi. İkinci turda söz alan ve soru soran insanların bir kısmı (bu insanlar arasında YDİ Çağrı okurları da bulunmaktaydı) Volkan Yaraşır'ın İbrahim Kaypakkaya'nın kimi hatalarını görmediği ya da görmek istemediği yönünde eleştirdi.

Kurumlar adına konuşanlar arasında Devrimci Dönüşüm ve Uzun Yürüyüş de vardı. Bizden de bir yoldaş KÖZ adına bir konuşma yaptı. Başka bir yoldaş ise söz alarak görüş bildirdi. KÖZ adına konuşma yapan yoldaş şunları ifade etti "Konferansın konusu 'Katledilişinin 41. Yılında İbrahim Kaypakkaya ve Devrimin Güncelliği' idi fakat Volkan Yaraşır'ın kısmen değinmesinin dışında diğer iki konuşmacı hiç bu konuya girmediler bize göre Lenin'in içinde bulunduğu çağı Emperyalizm teorisine Proleter Devrimler ve Ulusal Kurtuluş Savaşları olarak nitelimesinden bu yana bu çağ değişmemiştir ve emperyalist paylaşım savaşları ayaklanmalar, devrimler ve karşı devrimler yaşanmıştır. Bunu bundan birkaç yıl önce "Arap Baharı" denen ayaklanmalarda da gördük. bir çok ülkede başlayan ayaklanmalar o ülkelerin dikta liderlerini alaşağı etmiş, fakat bu ülkelerde devrimci önderlikler olmadığı için sonuca ulaşmamıştır. Bize göre de İbrahim Kaypakkaya birçok açıdan örnek alınacak bir devrimcidir. Ancak gerek Mahir Çayan'ın askeri-devrimci öncü savaş anlayışı, gerekse de İbrahim Kaypakkaya'nın benimsediği halk savaşı anlayışı gibi yanlış anlayışlar; Komünist Enternasyonal'in ilk dört kongre karar amaç ve ilkelere hasarlı edilmesi ve Komünist Enternasyonal'in ortadan kaldırılması sonucu yani bizim kızıl ip dediğimiz çizginin kopması sonucu bu dönemin devrimcileri tarafından benimsenmişti. Volkan Yaraşır Sivas'ın ötesinde işçi sınıfı mı vardı, İbrahim Kaypakkaya bu alanda gerilla savaşı vermeyecekti de ne yapacaktı, dedi. Peki Bolşevikler kırlarda köylülük içinde nasıl örgütlendiler bu alanlarda gerilla savaşı mı yürüttüler? Elbette hayır. Bolşevikler köylülüğün sorununu devrimci bir tarzda çözerek köylü Sovyetlerinde örgütlendiler. Yaraşır Ekim devrimi ile Çin devrimi arasında bir fark görmüyor yanlış bir biçimde, Çin devrimi diyalektik bir biçimde Rus devrimiyle buluştu diyor" dedi.

Diğer yoldaş ise konuşmasında İbrahim Kaypakkaya kıra gitmedi Kürdistan'a gitti dedi ve devam ederek "Komünist Enternasyonal'de asıl kopuş beşinci kongre ile ulusal sorunda başlamıştır. Enternasyonal M. Kemal'i ve Çin'de Komintang'ı desteklemiştir. Bu Komintang Şangayda dört bin işçiyi/komünistleri katletmiştir Kemalistlerin ise başta Kürt isyanlarına karşı ve komünistlere karşı nasıl davrandığını hepimiz biliyoruz. daha sonra Komünist Enternasyonal'in altıncı kongresinde 28 programı olarak bilinen KE programı daha sonra oluşan hatalı politikaların temelini oluşturmuştur" dedi.

Devrimciler Ölür Devrimler Sürer!

İstanbul'dan Komünistler

İbrahim Kaypakkaya yürüyüşle anıldı

18 Mayıs günü İbrahim Kaypakkaya'nın ölümünün yıldönümü anması için Okmeydanı'nda DHF'nin çağrısıyla bir yürüyüş ve basın açıklaması gerçekleşti.

Mahalledeki tüm kurumların dahil olduğu ve yaklaşık 200 kişinin katıldığı yürüyüşte sloganlar eşliğinde mahallede belirlenen güzergahta ilerlendi ve Anadolu Kahvesi'nde yapılan saygı duruşu ve basın açıklamasıyla son buldu.

Okmeydanı'ndan Komünistler

Demirtaş seçim bürosu açılışındaydı

15 Temmuz Salı günü HDP'nin Cumhurbaşkanı adayı Selahattin Demirtaş Esenyurt Pınar Mahallesi'nde merkezi seçim bürosunun açılışına katılarak burada bir konuşma gerçekleştirdi. Saat 18:00'de yapılan açılış eylemine beş bine yakın bir kitle katıldı. Selahattin Demirtaş yaptığı konuşmada emekçilerin ezilenlerin kendilerini temsil edecek bir cumhurbaşkanı seçme şansını elde ettiklerini; seçilecek cumhurbaşkanının Kürt, Türk, Alevi, Sünni, kadın ya da erkek olmasının önemli olmadığını önemli olan şeyin vicdanlı ahlaklı ve namuslu bir cumhurbaşkanı olması olduğunu; çalmayan çarpmayan toplumu ayırıştırmayan bir cumhurbaşkanı olması gerektiğini ifade ettikten sonra özellikle Başbakan Erdoğan ve AKP'nin Rojava'ya yönelik IŞİD'i desteklemesini eleştiren bir konuşma yaptı. Demirtaş'ın konuşması sık sık "Kürdistan Seninle Gurur Duyuyor" ve Öcalan lehine sloganlarla kesildi.

**Ne Erdoğan Ne Ekmelettin
Oylarımız Selahattin Demirtaş'a**

Esenyurt'tan Komünistler

Mayıs'ın kızıl gülleri

Bursa'da HDK'nın öncülüğünde 6 Mayıs 1972 yılında idam edilen Deniz Gezmiş, Hüseyin İnan, Yusuf Aslan için bir yürüyüş düzenlendi. Setbaşı'nda bir arayan gelen kitle "Emperyalizme ve Faşizme Karşı Deniz Olunmalı" "Yaşasın Türk ve Kürt Halklarının Kardeşliği" pankartının ardında kortej oluşturarak yürüyüşe başladı.

HDK bayraklarının yanı sıra Dev-Lis, SDP, EMEP, SYKP, DİP, BATİS, BAMIŞ flamarlarıyla yürüyüşe katıldı. Yaklaşık 100 kişinin katıldığı yürüyüş boyunca "Faşizme Karşı Omuz Omuza", "Katil Devlet Hesap Verecek", "Emperyalistler İş Birlikçiler 6 Filoyu Unutmayın", "Yaşasın Halkların Kardeşliği" sloganları atıldı. Osmangazi Parkı'nda son bulan yürüyüşten sonra basın açıklaması okundu. Basın açıklamasından sonra eylem son buldu.

6 Mayıs 1972'de, Deniz'lerin öldürülmesi üzerinden bu zamana 42 yıl geçti. O zaman Denizleri asanlar nasıl bir siyasal sonuç bekliyorsa, bugün onların sadece tam bağımsız Türkiye için mücadele ettiği, kimseyi öldürmedikleri, onların hiçbir suçu günahı olmadan asıldığı, Deniz ve yoldaşlarının Kemalist olduğu safasatlarını yaratanlar da, Deniz ve yoldaşlarını asanlarla aynı siyasal sonucu ummaktadırlar.

Deniz ve yoldaşlarının TİP revizyonizminden kopması, bugün açısından da önemlidir. Bugün yasal partilerle parlamento içinde çoğunluk olmayı hedefleyerek işçi sınıfının iktidarını kurmaya soyunanlar 6 Mayıs 1972'den az değildir. Ama bunlar Denizlerin mirasına sahip çıkamaz. Denizler zaten yaşarken bunlarla yollarını ayırmış ve silahlı mücadeleyi seçmiştir. Yaşarken aldıkları bu tutumla parlamentarizm ile aralarına kalın bir duvar inşa etmişlerdir. Komünistlerin görevlerinden biri de Deniz ve yoldaşlarının oluşturduğu bu duvarın yıkılmasına engel olmak ve bu duvarı sağlamlaştırmaktır.

Devrimciler Ölür, Devrimler Hep Sürer!

Bursa'dan Komünistler